

1905
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΚΗ

ΚΑΘΗ ΉΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΚΑΙ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ

ΙΑ τὸν νόμον 3438 διά πλαν πενταετίαν
ἀπό τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1931—1932

O H

126

231.51232, 20-8-1934

5 ΔΡΑΧΜΑΙ
ΠΡΟΣΦΕΤΟΝ ΠΟΣΤΟΝ
ΑΡΧ. 1.50
ΒΙΒΛΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΥΔΑΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ".

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α. Ε.

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 46

1937

1905
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν ύπογραφὴν τοῦ συγγρα-
φέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας».

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Η ΜΩΥΣΙΑΔΟΥ & Β. Π. ΜΑΡΔΑ
ΦΑΒΙΕΡΟΥ 45 - ΑΘΗΝΑΙ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΕΡΟΣ Α'

1. Ὁ ἐλληνικὸς τόπος.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ οὐρανὸς αἴθριος ἔστιν. Ἡ Ἐλλὰς παντοίους καιρούς ἐκφέρει¹ καὶ μέταλλα χρήσιμα τοῖς ἀνθρώποις λίθους δὲ τιμίους² ἔξωθεν εἰσάγει, γέμει δὲ πεδίων, δρυμῶν³ καὶ ποταμῶν. Οἱ γεωργοὶ ἐν τῷ ἀγρῷ διατρίβουσι,⁴ τοὺς ἀγροὺς θεραπεύουσι⁵ καὶ ἐν τοῖς πεδίοις ποίμνια βόσκουσιν· ἐν δὲ τοῖς δρυμοῖς παντοῖα θηρία εἰσί. Ποταμοὶ δὲ πολλοὶ καὶ μεγάλοι ὁέουσι διὰ τῶν πεδίων καὶ τὰ ὄειδα αὐτῶν τέμνουσι⁶ τὰ πεδία. Διὰ τοῦ Πηνειοῦ καὶ Ἀχελώου ποταμοῦ οἱ ἐμπόροι τὰ φορτία πλοίοις διαβιβάζουσι. Πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἐλλάδος γεωργοί ἔσμεν. Τοὺς ἀγροὺς θεραπεύομεν καὶ ἐκ τοῦ σίτου ἀρτον παρασκευάζομεν· ἐν δὲ τῷ οἴκῳ τρέφομεν ἵππους καὶ ὄνους καὶ ἄλλα ζῷα· τὰ δὲ θηρία ἐν τοῖς δρυμοῖς θηρεύομεν.⁷ Σύ, ὦ γεωργέ, ἀληθῶς μακάριος εἶ.

2. Ὁ περσικὸς στρατὸς ἐπὶ τὰς νήσους τὰς ἐλληνικάς.

ΑΙ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου κατὰ τὸ ἄκρον¹ Σούνιον εἰσιν. Ἐν ταῖς νήσοις τὸ ἀρχαῖον οἱ κάτοικοι ἀμπέλους ἐθεράπευον· περιέβαλλον δὲ καὶ ὠριζον² τὰς ἀμπέλους βάτοις καὶ ἀτραποῖς.³ Τῶν νήσων ἡ Νάξος⁴ ἐνδιξος ἦν ταῖς ἀμπέλοις, ἡ δὲ Δῆλος⁵ τῷ ἰερῷ. Ὅτε δὲ στρατηγὸς τοῦ Δαρείου ἐπὶ τὰς νήσους ἐστράτευε, τὸ πρῶτον ἐπὶ τὴν Νάξον ἀπέβαινεν.⁶ Ἐνταῦθα τοὺς οἰκους ἔκαιε καὶ τὰς ἀμπέλους ἔφθειρε⁷ εἴτα πρὸς τὴν Δῆλον ἦγεν. Οἱ κάτοικοι δὲ ὅμως τῆς Δήλου εἰς Τῆ-

νον³ ἔφευγον. Τότε τοῖς Δηλίοις ὁ στρατηγὸς ἀγγέλους ἐπεμπεὶ καὶ αὐτοῖς ἔλεγεν. «Διατὶ οὐκ ἐμένετε ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἐκομίζετε τὰ ὑμέτερα⁹ αὐτῶν εἰς Τῆνον; οὐκ ἔγιγνώσκετε, δτὶ τὸν αὐτὸν θεὸν ἀμφότεροι θεραπεύομεν;» Οἱ δὲ Δήλιοι ἔλεγον αὐτῷ. «Σύ, ὡς λέγεις, φίλος ἔκπαλαι¹⁰ ἡσθα τῷ θεῷ· καίτοι δὲ σὺ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἦτε φύλοι, δμως δ' ἐπεβουλεύετε τοῖς κατοίκοις τῶν νήσων διὰ τοῦτο οὐ πιστεύομεν ὑμῖν».

3. Θετταλία.

ORION τῆς Θετταλίας τὸ παλαιὸν πρὸς¹ τῇ θαλάττῃ ἦν ἡ παραλία ἀπὸ Θερμοπύλῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ. Πρὸς τὴν μεσόγαιαν δ' ἡ χώρα ἦν πεδίον, κύκλῳ δὲ ταύτην ὅρη περιέκλειον. Τῆς Θετταλίας ἥρχον² οἵκοι πλούσιοι. Τῶν κατοίκων αὐτῆς οἱ μὲν κύριοι τῆς χώρας ἥσαν καὶ ταγοὺς αὐτοὺς προσηγόρευον,³ οἱ δὲ τοὺς ἀγροὺς ἐθεράπευον καὶ ἐν ταῖς νομαῖς⁴ τὰ ποίμνια ἔνεμον.⁵ Ἐν Θετταλίᾳ οἱ ποταμοὶ ἐν μὲν ταῖς πηγαῖς μικροί εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς πεδίοις μεγάλοι πολλοὶ δ' δμως τούτων πολλαχοῦ λιμνάζουσι. Κατὰ τὴν χειμερινὴν ὁραν⁶ ἐν αἰθρίαις ἡμέραις δμύχῃ τὴν χώραν σκέπει. Οἱ ποταμοὶ τὴν χώραν πολλάκις κατακλύζουσι καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὰς νομὰς βλάπτουσιν. Ἡ χώρα τότε δμοία θαλάττῃ ἐστί. Τότε οἱ κάτοικοι ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ⁷ εἰσίν. Ἐν ταῖς εὐφορίαις δ' δμως ἡ Θετταλία παράγει σῖτα, κριθάς, ὄπωρας· τρέφει δὲ καὶ ἀγέλας ἵππων καὶ προβάτων. Τὴν δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν κομιδὴν⁸ ἐφ' ἀμαξῶν εἰς τὰ ταμιεῖα⁹ τῶν οἰκιῶν φέρουσιν.

4. Ἀνατροφὴ τῶν νέων ἐν Ἀθήναις.

ANAXARΣΙΣ¹. Τίς δὲ² χώρος οὗτος ἐστι; τί δὲ οἱ ἐν τῷ χώρῳ νεανίαι πράττουσι; τί δὲ θαυμάζουσι τῶν

πολιτῶν οἱ πρεσβῦται² καὶ νέοι ἐν³ τοῖς θεαταῖς;
Σόλων. Οὗτος δὲ χῶρος γυμνάσιόν⁴ ἔστιν ἐν αὐτῷ οἱ
 θεαταὶ θαυμάζουσι τὰς ἀρετὰς τῶν νεανιῶν καὶ
 τὰς εὐεξίας⁵ καὶ τόλμας καὶ φιλοτιμίαν τῶν ἀγω-
 νιστῶν· μεγίστου δὲ ἐπαίνου ἀπολαύουσιν οἱ νι-
 κηταί.

Ἀνάχ. Ἐγώ, ὦ Σόλων, ἥκουσον, ὅτι σὺ εὑρετής τῶν
 ἀρίστων ἐθίμων εἶ καὶ εἰσηγητής τῶν ὕφελίμων
 καὶ συναρμοστής⁶ πολιτείας. Ἐθέλω οὖν διδά-
 σκειν σέ με ὡς μαθητὴν περὶ ἑκάστου τούτων.

Σόλων. Ήμεῖς τοὺς πολίτας ψυχὴν τῆς πολιτείας νομί-
 ζομεν· τὴν δὲ πρώτην ἀνατροφὴν παιδαγωγοῖς ἐπι-
 τρέπομεν καὶ πρὸς πόνους ἐθίζομεν τοὺς νεανίας.
 Διὰ τοῦτο, ὅτε ἔφηβοί εἰσι, στρατιῶται γενναῖοί
 εἰσι. Τῶν νεανιῶν οἱ μὲν δπλῖται, οἱ δὲ πελτα-
 σταί, οἱ δὲ τοξόται γίγνονται. Διδάσκομεν δὲ αὐ-
 τοὺς ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ παρὰ τῶν γεωργῶν
 λαμβάνομεν μαθήματα· οὗτοι γὰρ τὰ φυτά, μέχρι
 μὲν πρόσγεια⁷ καὶ νήπια ἔστι, φυλάττουσιν, ὅτε
 δὲ αὐξάνουσι, τοῖς ἀνέμοις ἐπιτρέπουσιν. Οὕτω καὶ
 ἡμεῖς, ἔως μὲν παιδία εἰσί, φυλάττουμεν αὐτούς, ὅτε
 δὲ νεανίαι εἰσί, παρέχομεν αὐτοῖς ἐλευθερίαν· τότε
 γὰρ οὐδένα κίνδυνον ἔχουσιν. 11438

5. Ἀνατροφὴ τῶν νέων παρὰ Πέρσαις.

ΟΠΠΕΡΣΑΙ τοὺς νέους παρὰ τοῖς δημοσίοις διδα-
 σκάλοις ἐπαίδευσον ἐν κοινοῖς διδασκαλείοις.¹ Οἱ
 διδάσκαλοι τῶν Περσῶν σοφοί καὶ χρηστοί πολῖται ἦσαν.
 Ὅσους τῶν νέων ηὔρισκον φαύλους² ἐν ταῖς πρὸς
 ἄλλήλους συνηθείαις³ ισχυρῶς⁴ ἐκόλαψον. Διὸ τὴν δι-
 καιοσύνην ἐμάνθανον καὶ παντὸς πονηροῦ ἡ αἰσχροῦ
 ἔργου ἀπεῖχον. Τὴν ἀδικίαν ἔφευγον καὶ τὴν φιλίαν ἐθε-

ράπευον· ἡ γὰρ τῶν δικαίων φιλία ἀγαθῶν πηγή ἐστι, ἡ δὲ τῶν ἀδίκων ἀπατηλὴ⁵ καὶ οὐ μόνιμος.⁶ Οὕτω δ' οἱ νέοι τῶν Περσῶν ἀγαθοὶ μὲν καὶ φιλόστοροι ἦσαν, φιλόκαλοι δὲ καὶ φιλότιμοι πολῖται ἔγιγνοντο. Καὶ τὴν ἀχαριστίαν δὲ τῶν νέων ἐκόλαζον οἱ Πέρσαι· τοὺς γὰρ ἀχαρίστους ἀδίκους ἐνόμιζον οὐ μόνον περὶ φίλους, ἀλλὰ καὶ περὶ θεούς. Πρὸς δὲ τούτοις οἱ νέοι ἐν μετρίᾳ⁷ διαιτηγον καὶ σωφροσύνην ἐμάνθανον. "Ετι δὲ ἐπαίδευον αὐτοὺς οἱ Πέρσαι εἰς τὰ τόξα καὶ τὰ ἀκόντια. Μέχρι μὲν ἐπτακαίδεκα ἐτῶν οὔτως ἐπαίδευον τοὺς νέους. Ἐκ δὲ τούτου οἱ χοηστοὶ νέοι συνῆσαν⁸ τοῖς ἐφήβοις, οἱ δὲ τῶν ἐφήβων φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι τοῖς τελείοις, πολίταις συνῆσαν καὶ μετελάμβανον⁹ ἀρχῶν καὶ τιμῶν.

6. Πίθηκος κόλουρος.

ΠΙΘΗΚΟΣ ὑπὸ πάγης¹ τὴν οὐρὰν ἀποκόπεται. Ἐπειδὴ δὲ δι' αἰσχύνην² ἀβίωτον τὸν βίον οἴεται,³ εἰς τὴν αὐτὴν ἀτυχίαν τοὺς ἄλλους ἐπάγεται.⁴ «οὔτω γάρ», ἔλεγε, «ταῖς τῶν ἄλλων ἀτυχίαις καὶ ἔγῳ συγκρύπτομαι». Ἐπεὶ οὖν ἀθροίζονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἱ πίθηκοι, δὲ κόλουρος παρακελεύεται⁵ αὐτοῖς ταῦτα. «Ἐγὼ τὴν οὐρὰν οἶμαι περιττόν τι βάρος. Διατὶ καὶ ὑμεῖς φείδεσθε⁶ αὐτῆς καὶ οὐκ ἀπαλλάττεσθε ταύτης;» Πρὸς αὐτὸν ἀποκρίνεται τις. «Ἡμεῖς οἰόμεθα τὴν οὐρὰν κόσμον καὶ φειδόμεθα ταύτης. Σὺ δὲ παρακελεύει ταῦτα ἡμῖν, διότι συμφέρει σοι· ἄλλως οὐκ ἀν συνεβούλευες⁷ τοῦτο».

7. Ὁδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

ΤΡΕΙΣ φίλοι τὴν αὐτὴν ὅδον ἐπορεύοντο. Αἴφνης ἄρκτος αὐτοῖς ἐπιφαίνεται.¹ Τότε οἱ μὲν δύο τούτων ἐπὶ τι δένδρον ἀναβαίνουσι καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτοντο· τοῦτο γὰρ σωτηρίαν φοντο.² Ο δὲ τρίτος, ἐπεὶ τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς ἦσθάνετο, κατὰ γῆς πίπτει καὶ τὸν

‘Οδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

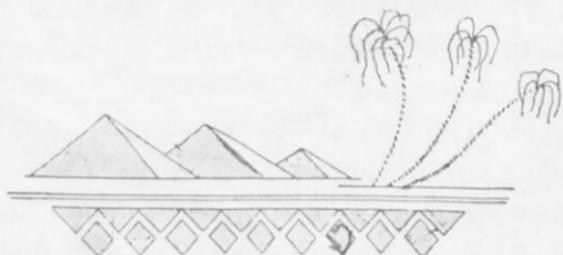
νεκρὸν ὑποκρίνεται. ‘Η δὲ ἄρκτος παραγίγνεται³ αὐτῷ καὶ τοῦτον περιωσφραίνετο. Ο δὲ τὰς ἀναπνοὰς συνεύχετο.⁴ ή γὰρ ἄρκτος νεκρῶν οὐχ ἀπτεται.⁵ Επεὶ δὲ ἡ ἄρκτος ἀπηλλάττετο,⁶ οἱ ἐπὶ τοῦ δένδρου καταβαίνουσι καὶ παρὰ τοῦ τρίτου ἐπυνθάνοντο,⁷ τί πρὸς τὸ οὖς ἡ ἄρκτος ἔλεγεν αὐτῷ. Ο δὲ λέγει. «Ἄδικως φίλους τούτους φου καὶ ἀδίκως μέχρι τοῦτο τὰ ἀγαθὰ ἐνέμεσθε⁸ οὗτοι γὰρ ἐν τοῖς κινδύνοις οὐ παραμένουσι πιστοί.» «Καὶ ἐγὼ δὲ πείθομαι, δτι δίκαια ἡ ἄρκτος πα-

ρεκελεύετο ἐμοὶ ἀδίκως γὰρ φόμην ὑμᾶς φίλους καὶ τὰ
ἀγαθὰ ἀπὸ κοινοῦ ἐνεμόμεθα· ὑμεῖς μὲν γὰρ ἦτε φίλοι,
ἐφ᾽ ὅσον ηὔρισκεσθε ἀγαθόν τι παρ᾽ ἐμοῦ εὐθὺς δ', ως
κίνδυνός τις πάρεστι, φεύγετε».

8. Αἴγυπτος.

27/11/32

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ εὗφορος χώρα ἔστι· ταύτην διατέ-
μνει ὁ Νεῖλος¹ ποταμός. Οὗτος τὸ πάλαι Αἴγυπτος
φνομάζετο καὶ ἥρως τῶν Αἰγυπτίων ἦν. 'Ως δ' οἱ ἄλλοι
ἥρωες, οὕτω καὶ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐθερα-
πεύετο καὶ θεός ὑπὲρ αὐτῶν προστιγμορεύετο. Τῷ ἥρωι
τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἥρωσι πολλοὶ ναοὶ ἥσαν. Ο Νεῖ-
λος πληθύει² ἵλυος καὶ ἵχθυών· ὑπὸ δὲ τὴν ἵλυν οἱ
ἵχθυες τὰ φὰ τίκτουσιν. "Οτε πλήμμυρα γίγνεται, τῇ ἵλυί³
τοῦ Νείλου οἱ ἀγροὶ πταινονται⁴ καὶ εὔφορα τὰ περὶ
αὐτὸν πεδία γίγνεται· ὑπὸ γὰρ τῆς ἵλυος αἱ τῶν καρπῶν
ὅῖςαι ισχὺν καὶ τροφὴν λαμβάνουσι. Πᾶσα δ' ἡ χώρα
ψιλὴ⁵ δρυῶν καὶ πιτύων καὶ ἄλλων δένδρων ἔστι. Μό-
νον δ' ἀπὸ Θηβῶν⁶ ὀγδοήκοντα σταδίους⁶ ἐπιτυγχά-
νει⁷ τις κλιτύσι κοὶ ὀρείνοις ὀφρύσι· κατὰ τὰς κλιτῦς δὲ
ταύτας ἄμπελοι φύονται καὶ βότρυες γίγνονται, ἐκ δὲ τῶν
βοτρύων οἶνος ἔξαιρετος γίγνεται. Κίνδυνος δ' ὅμως τοῖς
βότρυσι καὶ στάχυσιν εἰσιν οἱ μύες· πολλοὺς γὰρ ἡ χώρα
ἐκφέρει μῆς, οἵ⁸ τοὺς στάχυς καὶ βότρυς φθείρουσιν.

9. Ξυλευόμενος.

ΓΕΩΡΓΟΣ τις καθ' ἐκάστην ἔξω τοῦ ἀστεῶς παρά τινα ποταμὸν ἐπορεύετο. Ἐνταῦθα ὅτε μὲν ἵχθυς καὶ ἐγχέλεις¹ ἥλιευεν, δὲ τῷ πελέκει ἐξυλεύετο· μετὰ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ ἵππου τὰ ἔύλα ἔφερε. Μίαν δ' ὅμως τῶν ἡμερῶν ἐκφεύγει ὁ πέλεκυς καὶ εἰς τὸν ποταμὸν πίπτει. Ἐκάθητο οὖν περίλυπος παρὰ τὴν ὅχθην καὶ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ πελέκεως ὠδύρετο.

Ο δὲ θεὸς τὴν αἰτίαν τῆς θλίψεως μανθάνει καὶ οἰκτίρει² αὐτόν. Εὔθυς τοίνυν εἰς τὸν ποταμὸν καταδύεται³ καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀναφέρει δύο πελέκεις, τὸν μὲν δύο πήχεων ἐκ χρυσοῦ, τὸν δ' ἔτερον οἰκεῖον. Ο γεωργὸς δ' ὅμως φύσεως ἦν ἀγαθῆς καὶ λαμβάνει μόνον τὸν οἰκεῖον.⁴ Ο δὲ θεὸς ἥδεται⁵ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ φρονήσει τοῦ γεωργοῦ καὶ παρέχει αὐτῷ ἀμφοτέρους τοὺς πελέκεις. Ο γεωργὸς μετὰ τοῦτο σὺν τοῖς πελέκεσι πρὸς τοὺς ἑταίρους ἔρχεται καὶ τὴν κτῆσιν τῶν πελέκεων λέγει αὐτοῖς. Τούτων εἰς νομίζει ὁ ἀδίαν⁶ τὴν κτῆσιν ἀγαθῶν καὶ πρὸς τὸν ποταμὸν ἔρχεται, εἰς δν⁷ ἐξεπίτηδες τὸν πέλεκυν ὁίπτει· μετὰ δὲ τὴν πρᾶξιν παρὰ τὸν ποταμὸν ἐκάθητο καὶ διοίως τῷ πρώτῳ ὠδύρετο. Ἐπιφαίνεται⁸ δ' αὐθῆς ὁ θεὸς καὶ μετὰ δύο καταδύσεις ἐκφέρει διοίως δύο πελέκεις. Ο δὲ ἔυλοκόπος, ως τὸν ἐκ χρυσοῦ δρᾶ,⁹ «οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ πέλεκυς», λέγει. Ο θεὸς δ' ὅμως ἐπὶ τῇ ὑβρει αὐτοῦ δργίζεται καὶ κατέχει¹⁰ ἀμφοτέρους τοὺς πελέκεις, τῷ δὲ ἔυλοκόπῳ λέγει: «τῶν κακῶν πράξεων ἀμοιβή ἐστιν. ή ἀπώλεια καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν».

10. Ἡ Περσία.

Η ΠΕΡΣΙΑ πεδινὴ καὶ παμφόρος χώρα ἐστί. Πληθύει δὲ ποταμῶν καὶ λιμνῶν, ἐνθα οἱ ἄλιεῖς ἵχθυς

ἀλιεύουσιν. Ἐν τοῖς πεδίοις οἱ μὲν γεωργοὶ τοῖς βουσὶ τοὺς ἀγροὺς ἀροῦσιν,¹ οἱ δὲ νομεῖς² ἀγέλας βοῶν καὶ ἵππων νέμουσι, πολλαχοῦ δὲ καὶ γυναικες γρᾶες βουκόλοι εἰσίν. Ὅτε οἱ βασιλεῖς τῆς Περσίας μεθ' ἵπποιν εἰς τὰς σατραπείας ἥλαυνον,³ οἱ ἱερεῖς τοῦ ἄστεως συμπρούπεμπον⁴ τοῖς βασιλεῦσι καὶ βοῦς τοῖς θεοῖς ἔθυον οἱ δὲ ἐν αὐταῖς κάτοικοι ὑπεδέχοντο τοὺς βασιλέας καὶ προσεκόμιζον αὐτοῖς δῶρα, βοῦς καὶ ἵππους χρυσοχαλίνους. Καὶ οἱ πτωχοὶ δὲ τῶν ὑπηκόων, χαλκεῖς,⁵ σκυτεῖς⁶ καὶ βουκόλοι προσέφερον ὅπλα, τυρὸν καὶ ἄλλα τρωκτά.⁷ Ο δὲ βασιλεὺς, ὅτε εἰς τὴν πόλιν ἐπανῆγε,⁸ δῶρα ὅμοιώς διὰ πρέσβεων ἔπειμπε τοῖς σατράπαις καὶ τοῖς σπουδαίοις τῶν κατοίκων.

11. Ἀλώπηξ καὶ κόραξ.

KΟΡΑΞ ποτὲ ἀρπάζει μοῖραν¹ τυροῦ καὶ εἰς κοίλην φάραγγα καταφεύγει. Ἐνταῦθα ἐπὶ δένδρου κάθηται, ἔνθα γῦπες καὶ ἴερακες καὶ πολὺς ἀριθμὸς κωνώπων καὶ τεττίγων² καὶ ἄλλων ὁρνέων³ διέμενον. Ἀλώπηξ δέ τις παρά τι σπήλαιον τῆς φάραγγος ἀνεπαύετο. Ως δὲ τὸν κόρακα αἰσθάνεται,⁴ σπεύδει ὑπὸ τὸ δένδρον καὶ λέγει αὐτῷ. «Ἀληθῶς ὡς καλὸς εἶ! δις καλοὺς ὅνυχας καὶ πτέρυγας ἔχεις! εἰ⁵ καὶ φωνὴν εἰχεις, βασιλεὺς ἀν τῶν ὁρνέων ἦσθα». ⁶ Ταῦτα δ' ἔλεγε πρὸς ἀπάτην. Ο κόραξ δ' ὅμως τὴν τῆς ἀλώπεκος πονηρίαν οὐκ αἰσθάνεται καὶ εὐθὺς ἐκβάλλει τὸν τυρὸν καὶ ἀνακράζει. Ἡ δὲ τοῦτον λαμβάνει καὶ λέγει. «Ω κόραξ, ἀληθῶς φωνὴ μὲν ἵνη σοι, νοῦν δ' οὐκ εἰχεις».

12. Οἱ γάμοι τοῦ Πηλέως καὶ Θέτιδος.

PΗΛΕΥΣ¹ καὶ Θέτις² ἐν τοῖς γάμοις ἀγαθὰς³ περὶ τῆς εὐτυχίας ἐλπίδας εἶχον. Διὸ ἐν τῷ δώματι⁴ κόσμον

λαμπρὸν κατεσκεύαζον καὶ τοὺς τῆς Φθίας κατοίκους
ώς καὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἐδέχοντο πλὴν τῆς Ἐριδος.
Προσέρχονται οὖν οἱ μὲν θεοὶ σὺν θώραξι καὶ ἀσπίσι
καὶ ἄλλοις ὅπλοις λαμπροῖς εἰς τὸ δῶμα, οἱ δὲ κάτοικοι

Ο Πάρις κρίνει τὴν καλλίστην.

μετὰ τῶν παίδων εἰς τὴν αὐλὴν τῶν βασιλείων μένουσι. /
‘Η Θεὰ δ’ ὅμως Ἐρις ὁργίζεται καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δώματος μῆλον δίπτει. Ἐπιγραφὴ δ’ ἐπ’ αὐτοῦ ἦν «τῇ καλλίστῃ».⁵ Ἐν ταῖς θεαῖς ἥσαν ἡ Ἡρα,⁶ ἡ Ἀθηνᾶ⁷
καὶ Ἀφροδίτη.⁸ Τούτων ἡ μὲν Ἡρα τῇ σεμνότητι τῶν ἄλλων διέφερεν, ἡ Ἀθηνᾶ τῇ τῶν γραμμάτων σοφίᾳ
καὶ τῇ ὅπλίσει ὑπερεῖχεν, ἡ δὲ Ἀφροδίτη τῇ τῆς ἐσθῆτος

πολυτελεία καὶ τῇ τοῦ σώματος χάριτι τὰς ἄλλας ὑπερέβαλλεν. Αὗται οὖν περὶ τοῦ μῆλου ἥριζον καὶ τὴν τῆς ἔօρτης φαιδρότητα διέλυνον. Τέλος τῷ Πάριδι προσέρχονται καὶ λέγουσι· «Ὥ Πάρι, ἐπιτρέπομέν⁹ σοι τὴν κρίσιν περὶ τῆς καλλίστης». Ο δὲ Πάρις θαυμάζει μὲν τῆς Ἡρας τὸ σχῆμα¹⁰ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν ἀσπίδα καὶ κόρυν,¹¹ προσφέρει δὲ τὸ μῆλον τῇ Ἀφροδίτῃ.

13. Υἱὸς καὶ λέων γεγραμμένος.¹

ΓΕΡΩΝ τις δειλὸς ἡμέραν τινὰ δρᾶ² καθ' ὑπνους, ὅτι δικίος ὑπὸ λέοντος κατησθίετο.³ Εὐθὺς δ' ἐκ τοῦ φόβου οἰκημα καλὸν καὶ μετέωρον⁴ κατασκευάζει καὶ ἐνταῦθα μετὰ Θεραπόντων τὸν υἱὸν ἐγκλείει. Κοσμεῖ⁵ δ' ἔνδον τὸ οἰκημα ἀνοριᾶσι καὶ ἀδάμασι καὶ ἄλλῳ κόσμῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ τούχου γράφει πρὸς τέρψιν τοῦ υἱοῦ γίγαντας, ἐλέφαντας, λέοντας καὶ παντοῖα ἄλλα ζῷα. Οὕτω γὰρ οἱ λέοντες καὶ ἐλέφαντες ἀκίνδυνοι ἦσαν τῷ υἱῷ. Ο δὲ παῖς πλησιάζει μὲν τοῖς λέουσι καὶ ἐλέφασι, περὶλυπος δ' ὅμως ἦν, ὅτι κατάκλειστος ἦν. Καὶ δήποτε λέγει τῷ ἐλέφαντι· «Ὥ ἐλέφαν, ως καλὸς εἶ καὶ καλοὺς ὁδόντας ἔχεις!» Εφεξῆς δὲ πλησιάζει τῷ λέοντι καὶ λέγει αὐτῷ· «Ὥ ιακὲ λέον, δικαίως οἱ θηρευταὶ ἴμᾶσι δεσμεύουσί σε· τοῖς γὰρ ὁδοῦσι δάκνεις⁶ καὶ τὰ θηράματα φονεύεις. Καὶ ἐγὼ δὲ διὰ σὲ καὶ διὰ τὸ ὄνειρον τοῦ πατρὸς κατάκλειστός εἰμι, ως ἐν φρουρᾷ». Καὶ εὐθὺς ἐπιβάλλει τῷ τούχῳ τὴν χεῖρα καὶ ἐκτυφλώττει τὸν λέοντα. Σκόλοψ δ' ὅμως τῷ δακτύλῳ ἐμπήγνυται⁸ καὶ ὅγκωμα καὶ φλεγμονὴν ἐπιφέρει αὐτῷ. Εξ αὐτοῦ δ' ἐπιγίγνεται⁹ πυρετὸς τῷ παιδὶ καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀποθνήσκει. Οὕτως δικίος τοῦ γέροντος τὸ πεπρωμένον¹⁰ οὐκ ἀποφεύγει.

14. "Ιβυκος και γέρανοι.

ΙΒΥΚΟΣ¹ δι ποιητής μετ' ἄλλων ἔταιρων² εἰς Ἰταλίαν
ἐπλευσεν. Ἐνταῦθα ἵκανὸν χρόνον διέτριψαν καὶ
χρήματα ἵκανὰ³ συνέλεξαν. Μετ' οὐ πολὺ ὁ "Ιβυκος
τοὺς ἔταιρους πάλιν ἥθροισε καὶ λέγει αὐτοῖς. «Ἐγώ,
ὦ ἔταιροι, πολλοὺς νέους ἐπαίδευσα, πάντες δὲ ἵκανὰ

"Ιβυκος και γέρανοι.

χρήματα συνελέξαμεν ἐκ τούτων δὲ πολλοὶ ὑμῶν καὶ
πρὸς τοὺς γονέας ἐπέμφατε. Νῦν δὲ ἐγὼ οἴκαδε⁴ ἥξω»⁵.
Οἱ δὲ ἔταιροι τούτῳ λέγουσιν. «Ἡμεῖς διατριψόμεν
μικρὸν ἔτι ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πλείονα⁶ χρήματα συλλέξο-
μεν». Ἐπεὶ οὖν ὁ "Ιβυκος τούτους οὐκ ἐπεισε, μόνος εἰς
τὴν Ἑλλάδα ἐπανῆγεν. "Οτε δὲ ἦν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς
Θαλάττης καὶ τῆς Κορίνθου χωρίφ λησταὶ ἐπιφαίνονται
καὶ λέγουσιν αὐτῷ. «Κινδυνεύσεις ἀποθανεῖν, εἰ κωλύ-

σεις⁷ ἡμᾶς τὰ χρήματά σε ἀφελέσθαι».⁸ καὶ εὐθὺς τὸν "Ιβυκὸν ἐφόνευσαν. Ἐνῷ δ' οὗτος ἀπέθνησκε, τοὺς γεράνους, οἵ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπέτοντο,⁹ ἵκετενσε.¹⁰ «Ὥ γέρανοι, ὑμεῖς καταμηνύσετε¹¹ καὶ κολάσετε τοὺς ληστάς». Μετ' οὐ πολὺ οἱ Κορίνθιοι τὸν μὲν νεκρὸν ἀπεκάλυψαν καὶ ἔθαψαν, τοὺς δὲ ληστὰς οὔ.¹² Ολίγῳ μέντοι χρόνῳ ὕστερον οὕτω τοὺς ληστὰς ἀπεκάλυψαν. Ἐν θεάτρῳ ποτὲ οἱ Κορίνθιοι ἦσαν, ὑπὲρ δ' αὐτοῦ γέρανοι ἐπέτοντο. Τότε τῶν ληστῶν ὁ ἔτερος¹³ λέγει τῷ ἄλλῳ· «Ὥ ἔταιρε, ἴδού οἱ γέρανοι τοῦ Ἰβύκου ἀποκαλύψουσιν ἡμᾶς». Θεατὴς δέ τις,¹⁴ ὃς ἥκουσε, λέγει τῷ ἄλλῳ· «οὐκ ἥκουσας, τί οὗτοι λέγουσι»; Καὶ εὐθὺς ἀμφότεροι τὸ πρᾶγμα τοῖς ἀρχούσιν ἐμήνυσαν.¹⁵ Οἱ δὲ λησταὶ ὑπ' ἀνάγκης τὴν πρᾶξιν φαίνουσι καὶ θανάτῳ κολάζονται.

15. Γραῦς καὶ ιατρός.

ΓΡΑΥΣ τις ὑπ' ὀφθαλμίας¹ κατετρύχετο.² Λιὸς πρὸς ιατρὸν ἔρχεται καὶ ἐνώπιον μαρτύρων λέγει αὐτῷ· «Ιατρέ, ἐάν θεραπεύσῃς μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀπαλλάξῃς με τῆς νόσου, μισθόν σοι παρέξω³ ἐάν δ' ὅμως ἡ ἀρρωστία ἐπιμένῃ οὐδέν σοι παρέξω». Ό δ' ιατρὸς ἔλεξεν· «ἴνα ἐκτὸς κινδύνου ἔης καὶ ἀπαλλάξω σε τῆς νόσου, πράξεις, ἀ ἀν⁴ ἐγὼ κελεύω».⁵ Έκ τούτου δὲν ιατρὸς ἐδέχετο τὴν διμολογίαν,⁶ ἡ δὲ γραῦς τὰς τοῦ ιατροῦ ἐπιταγάς. Καθ' ἐκάστην οὖν δ' ιατρὸς ἐπέβαλλε τοῖς ὀφθαλμοῖς ιατρείαν, ἅμα⁷ δ' ὅμως ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ χρήματα τῆς οἰκίας ἔκλεπτε καὶ ἀνελογίζετο.⁸ «Ἐως ἂν ἡ γραῦς ἀναβλέψῃ τελείως καὶ ὑγιῆς ἦ, ἐγώ κλέψω τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς». Ότε δ' ἡ γραῖα ἀνέβλεψεν οὐδὲν μὲν τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ οἴκῳ ηὗρισκε, τὴν δ' αὖ πρὸς τὸν ιατρὸν διμολογίαν οὐκ ἐφύλαττεν. Ό δ' ιατρὸς ἔξεβίαζεν⁹ αὐτὴν ὅδε. «Διατί μισθὸν οὐ παρέ-

χεις μοι; Πάντες οἱ ἄρρωστοι οὗτοι πράττετε· ἔως μὲν ἂν ἄρρωστοι ἦτε καὶ κινδυνεύτε, τὰ πάντα παρέχετε τοῖς ιατροῖς· ἐὰν¹⁰ δὲ ἐκτὸς κινδύνου ἦτε, ἔξαρνοι γίγνεσθε¹¹ φυλάττειν τὴν δμολογίαν. "Αγωμεν οὖν εἰς τοὺς δικαστάς, οὐαὶ ήμᾶς δικάσωσι καὶ τὴν διαφορὰν λύσωσιν". Ή δὲ γραῦς ἐδέχετο τὸν ιατροῦ λόγον καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν λέγει. «Ο ἀνθρωπος οὗτος τὴν ἀλήθειαν λέγει. Ωμολόγησα¹² αὐτῷ ὅτι, ἐὰν ἐκτὸς κινδύνου ὡς καὶ ιατρεύσῃ με οὗτος, παρέξω αὐτῷ μισθόν. Εὰν δὲ μὴ ἀπαλλάξῃ με τῆς νόσου, οὐδὲν κωλύει με ἔξαρνον γίγνεσθαι. Εγὼ δέ, ὅτε μὲν ὑπὸ τῆς νόσου ἔπασχον, ἔβλεπον τὰ ἐν τῷ οἴκῳ χρήματα, νῦν δέ οὐδὲν ίκανή εἰμι ἰδεῖν». ¹³

16. Ἀλέξανδρος καὶ ὁ διδάσκαλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ δὲ Φιλίππου ἐμάνθανε θηρεύειν, τοξεύειν, καθαρίζειν καὶ γράφειν¹ δὲ γὰρ Φίλιππος ἐβούλετο² ἀριστα αὐτὸν παιδεῦσαι καὶ ἀναθρέψαι. Καθ' Ἑκάστην οὖν προέκοπτεν³ ἐπὶ τὸ θηρεύειν καὶ τοξεύειν, περὶ δὲ τὸ καθαρίζειν καὶ γράφειν οὐκ εἶχε σπουδήν.⁴ Μίαν τῶν ήμερῶν δὲ διδάσκαλος ἐκέλευσεν αὐτὸν κροῦσαι χορδὴν τινα ἀντ' ἄλλης. Ἀλέξανδρος δέ οὐκως, ἐπεὶ τοῦτο οὐχ οἶστος τὸ ην⁵ πρᾶξαι, λέγει τῷ διδασκάλῳ. «Καὶ τὶ διαφέρει, ἂν ταύτην ἀντ' ἐκείνης κρούσω;» Ο δέ ἀποκρίνεται, ὅτι τῷ μέλλοντι⁶ βασιλεύσειν οὐδὲν διαφέρει,⁷ ἀλλὰ τῷ βουλομένῳ⁸ κιθαρίσαι ἐπὶ τέγνη· οὗτοι γὰρ ἥλπιζεν αὐτὸν μαλακοῖς λόγοις ἐπ' ἀρετὴν προτρέψειν.

17. Ἀρίων ὁ κιθαρῳδός.

ΑΡΙΩΝ ἐνδοξος ἦν ἐν τοῖς "Ελλησι κιθαρῳδός. Οὗτος ποτε διὰ τῆς θαλάττης τῆς μεταξὺ Σαλαμῖνος¹ καὶ Ἐλευσίνος² πλεύσας εἰς Κόρινθον ἔρχεται. Ενταῦθα οἱ

Κορίνθιοι καὶ οἱ ἄλλοι Ἐλληνες ἐθαύμασαν τὴν τέχνην
αὐτοῦ καὶ τιμαῖς λαμπραῖς αὐτὸν ἐβράβευσαν.|| Ἐκ δὲ
τοῦ λιμένος τῆς Κορίνθου πρὸ τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ³ Ἐλλη-
νας καὶ τοὺς γείτονας αὐτῶν Σικελιώτας ἔρχεται. Ἐν-
ταῦθα παρὰ τῶν Ἐλλήνων δῶρα πλούσια προσφέρεται
τῷ Ἀρίονι. Εἴτα δ' ἐν τῷ λιμένι τῶν Ταραντίνων πλοίου
ἐπιβὰς εἰς Κόρινθον πορεύεται. Ἐν τῷ πλῷ οὐχ οἱ χει-
μῶνες,⁴ ἀλλ' ἡ τῶν ναυτῶν κακία κίνδυνον τῷ Ἀρίονι

Ἀρίων ὁ Κιθαρωδός.

παρασκευάζει· ἐβουλεύοντο⁵ γὰρ οὗτοι ἀρπάσαι τὸ ἀρ-
γύριον⁶ τοῦ Ἀρίονος καὶ αὐτὸν φονεῦσαι. Ἀρίων δὲ
τὴν ἐπιβουλὴν αἰσθάνεται καὶ ὅδε τὸν κίνδυνον φεύγει.
«Ὥ οὐ ναῦται» λέγει, «ἴκετεύω ὑμᾶς ἐπιτρέψαι κιθαρίσαι
τὸ τελευταῖον τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς ἄλλοις δαίμο-
σιν⁷ οὗτος δ' ἐμὲ φονεύετε». Οἱ ναῦται πείθονται τῷ
Ἀρίονι καὶ ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ καθαρίσαι. Εὔθυς δ'
Ἀρίων ἐκδύεται τὴν ἐσθῆτα καὶ τὸν χιτῶνα⁸ καὶ ἐπὶ τῆς
πρώτας τοῦ πλοίου κάθηται λαμβάνει δὲ τὴν κιθάραν
καὶ κιθαρίζειν ἔρχεται.⁹ Εν τούτῳ οἱ δελφῖνες καὶ οἱ ἄλ-
λοι ἰχθύες περὶ τὴν πρώταν ἀθροίζονται καὶ τέρπονται

τῇ τοῦ κιθαρῳδοῦ τέχνῃ. ἐπεὶ δὲ τὸ ἄσμα ἐκιθάρισε, γυ-
μνός, ὡς ἦν, πίπτει εἰς τὴν θάλατταν. Ἐν δὲ τῶν κυμάτων
σύ, ὃ "Απολλον, τοῦτον ἔσωσας" ἔνα γὰρ τῶν δελφίνων
ἐκέλευσας κομίσαι αὐτὸν εἰς Κόρινθον. Ἐνταῦθα τὸ
πρᾶγμα τοῖς ἀρχουσι καταγγέλλει καὶ οἱ ναῦται, ὅτε εἰς
Κόρινθον ἔρχονται, συλλαμβάνονται καὶ κολάζονται.¹⁰

18. Ἀστρολόγος.

ΟΥΡΑΝΟΣ ἐν αἰθρίᾳ¹ γέμει ἀστέρων. Τούτων οἱ μὲν
θηρὸιν ὅμοιοι εἰσιν, οἱ δ' ἰχθύσιν. Οἱ ἀρχαῖοι φοντο
τοὺς ἀστέρας καὶ τοὺς ἀνέμους θεοὺς εἶναι καὶ ἐν τῷ αἰ-
θέρι διατρίβειν, ἔνθα ἀμβροσίαν² καὶ νέκταρο³ ἥσθιον,
ῶσπερ οἱ Ὄλύμπιοι θεοί. Διὸ ναοὺς τοῖς ἀστράσι κατε-
σκεύαζον καὶ ως σωτῆρας αὐτοὺς ἐν ταῖς δυστυχίαις
ἔλατρευνον.⁴ Οσοι δὲ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔξήταζον ἀστρο-
λόγοι ὠνομάζοντο. Τούτων τίς ποτε εἴθιζεν⁵ ἐκάστοτε
τοὺς ἀστέρας ἔξετάζειν. Περιηγεν⁶ οὖν⁶ τῆς νυκτὸς χει-
μῶνός τε καὶ ἔαρος κατὰ τὸ προάστειον καὶ τοὺς ἀστέ-
ρας ἔγραφεν ἐν πινακίῳ. Ἐπεὶ δ' ἴκανοὺς⁷ ἐν τούτῳ
ἔγραψεν, ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἔχων ἐν χερσὶ τὸ
πινάκιον ἐπεδείκνυε⁸ τοῦτο τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς ὁή-
τορσι καὶ τοῖς ἄλλοις σοφοῖς. Ἐλεγε δ' αὐτοῖς, ὅτι τῶν
ἀστέρων οἱ μὲν πλανώμενοι⁹ εἰσιν, οἱ δ' οὐ. Τῶν δὲ
κλητήρων τῆς ἀγορᾶς τις ὑπολαμβάνει¹⁰ καὶ λέγει «Ὥ
έταιρε, μάρτυρας τοὺς θεοὺς ἐπικαλοῦμαι, ὅτι σὺ ψεύ-
δεις πλανώμενοι¹¹ γὰρ ἐν τῷ ἀέρι εἰσὶν οὐχ οἱ ἀστέρες,
ἄλλ' οὗτοι οἱ ἄνθρωποι» καὶ δεικνύει τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ.

19. Μήτηρ καὶ θυγατέρες.

ΓΥΝΗ τις εἶχε δύο θυγατέρας δρφανὰς πατρός· ταύτας
συνῆψεν¹ ἀνδράσι, τὴν μὲν κηπουρῷ, τὴν δ' ἀνδρὶ

κεραμεῖ.² Μετ' οὐ πολὺ δὲ πρὸς τὴν τοῦ κηπουροῦ ἔρχεται καὶ παρ' αὐτῆς πυνθάνεται,³ πῶς μετὰ τοῦ ἀνδρὸς διάγει.⁴ Ἡ δὲ λέγει· «Πάντα μὲν ἐμοὶ πάρεστι⁵ καὶ ὁ ἀνὴρ καλός ἔστιν. Εὔχομαι δ' ὅμως τοῖς θεοῖς, ὅπως ὅμιλοφ⁶ τὴν γῆν ἀρδεύωσιν.⁷ οὕτω γὰρ καὶ τῇ τῆς Δήμητρος⁸ βιηθείᾳ τοῖς λαχάνοις αὔξησις προσγίγνεται». Ἐκεῖθεν⁹ ἡ μήτηρ πρὸς τὴν θυγατέρα, ἵνα τῷ κεραμεῖ συνῆψεν, ἔρχεται καὶ τὰ αὐτὰ πυνθάνεται. Ἡ δ' ἀποκρίνεται. «Τὰ μὲν ἄλλα, ὃ μῆτερ, καλῶς ἔχω. Εὔχομαι δ' ὅμως τοῖς θεοῖς, ἵνα αἰθρία λαμπρὰ καὶ ἡμέραι ἀέρος ἐπιμένωσιν,¹⁰ ὅπως ἡ κέραμος ἔηρα ἦ». Ἡ δὲ μήτηρ περὶ λυπος ἀπέρχεται καὶ καθ'¹¹ ἔστηκεν λέγει. «Ὤ Δήμητρε καὶ οἱ ἄλλοι θεοί, ἀληθῶς οὐκ οἶδα, ποτέρα¹² τῶν θυγατέρων τὴν ἀρωγὴν¹³ ὑμῶν αἰτήσω¹⁴».

20. Γέρων ξυλοκόπος.

ΓΕΡΩΝ ξυλοκόπος ὑπὸ γῆρως κατετρύχετο¹ τῷ γὰρ γῆρα πρόσεστι² πολλὰ τὰ δεινά.³ Ἰνα δὲ τὰ ἐπιτήδεια⁴ ἔχῃ, καθ' ἐκάστην ἔύλα ἐκ τοῦ δρυμῶνος ἔκοπτε καὶ εἰς τὸ ἄστυ ταῦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζε. Πέρας⁵ δ' ὅμως τῶν δεινῶν οὕτως οὐκ ἦν⁶ τῷ γὰρ γῆρα καὶ τῇ λιτῇ διαίτῃ ἀσθενής ἦν καὶ σπανίως μετελάμβανε⁷ κρεῶν. «Ἐστιν δτε⁸ δὲ μόνον μικρὰ τεμάχια ἄρτου καὶ κρεῶν παρὰ τῶν κατοίκων ἐλάμβανεν ώς γέρα⁹ τοῦ γῆρως· ἄλλὰ καὶ ταῦτα οὐχ ἴκανὰ ἦν ἀπαλλάξαι αὐτὸν τῶν πόνων¹⁰ καὶ τοῦ γῆρως. Μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν διὰ τὸν πόνον τῆς ὁδοῦ τὸ φορτίον ἀπορρίπτει κατὰ γῆς καὶ ἴκετεύει τὸν θάνατον πέρας τῶν δεινῶν παρέχειν αὐτῷ. Αἴφνης δὲ θάνατος ἐπιφαίνεται καὶ πυνθάνεται παρὰ τοῦ γέροντος, διατὶ αὐτὸν ἐπικαλεῖται. Ο δὲ γέρων ἀποκρίνεται· «ἴνα τὸ φορτίον ἄρρενος».¹¹

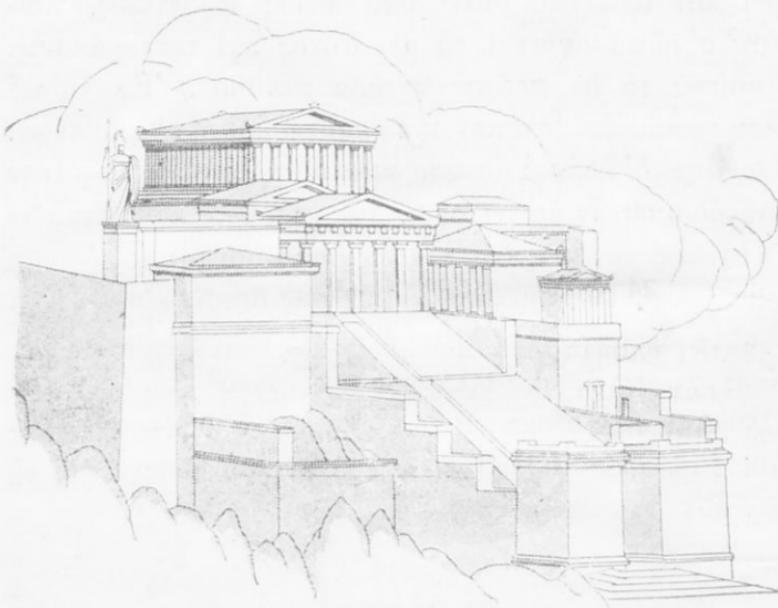
21. Τὰ Τέμπη.

ΤΑ Τέμπη¹ τὰ Θεσσαλικὰ χῶρος ἔστι μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης.² Ορη δὲ ταῦτα ὑπερύψηλά ἔστι καὶ σχίζεται, οἷον³ ὑπὸ θείας φροντίδος. Χωρίον³ δ' οὗτο γίγνεται τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τετταράκοντα σταδίους, τὸ δὲ πλάτος σχεδὸν πλέθρου.⁴ Ἐν τούτῳ ἀλση τε ποικίλα ἔστι καὶ δάση σκιερὰ καὶ πλήθη ἀνθέων. Ὁρνιθες δ' ἡδέως⁴ ἄδουσι καὶ τῷ μέλει⁵ τὸν κάματον τῶν δδοιπόρων ἀφανίζουσι. Διὰ μέσου δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηγειδες ποταμὸς ἔρχεται, εἰς δν χείμαρροι καὶ ὄντες ἐμβάλλουσι. Τούτου αἱ πηγαὶ ἐν τοῖς ὅρεσίν εἰσιν.⁶ Εχει δ' οὗτο διατριβὰς ποικίλας ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως· ἐν δὲ τῷ ὅρει τοῦ Ὀλύμπου, δις ὑπέρκειται τῶν Τεμπῶν, οἱ δώδεκα Ὀλύμπιοι τὸ πάλαι τὰς κατοικίας είχον καὶ ἥδοντο⁶ ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν Τεμπῶν καὶ τῷ μέλει τῶν ὄρνιθων.⁷

22. Ἀθῆναι.

ΑΙ Ἀθῆναι πατρὶς ἀνδρῶν σοφῶν, ποιητῶν, ὄντόρων καὶ στρατηγῶν ἦν. Ἐν¹ τοῖς σοφοῖς καταλέγουσι² Σωκράτη καὶ Πλάτωνα, ἐν τοῖς ποιηταῖς Σοφοκλέα καὶ Εὔριπίδην, ἐν τοῖς ὄντοσι Δημοσθένη καὶ Αἰσχύνῃ, ἐν δὲ τοῖς στρατηγοῖς Περικλέα καὶ Θεμιστοκλέα.³ Τῷ Σωκράτει πολλοὶ νέοι συνῆσαν³ καὶ φιλοσοφίαν ἐδιδάσκοντο, τοῦ δὲ Σοφοκλέους καὶ Εὔριπίδου τὰ ἔργα ἔτεροπε μέγιστον ἐν τῷ θεάτρῳ τοὺς θεατάς. Τῷ Δημοσθένει καὶ Αἰσχύνῃ, δτε ἡγόρευον, ὁ δῆμος προσεῖχε καὶ αὐτῶν ἀσμένως⁴ ἥκουε. Περικλέους⁵ ἡ ἀρχὴ «χρυσοῦς αἰών» τῶν Ἀθηνῶν ὀνομάζετο. Θεμιστοκλῆς⁶ δ' ἐκ τοῦ κινδύνου τῶν Μήδων τὴν Ἑλλάδα ἔσωσε· μετὰ γὰρ

τὴν ἐν Μαραθῶνι ἥτταν τῶν βαρβάρων οἱ μὲν ἄλλοι Ὑπῆρχες φόντο ταύτην πέρας⁷ τοῦ πολέμου εἶναι, Θεμιστοκλεῖ δὲ μόνῳ αὕτη ἐδόκει⁸ εἶναι ἀρχὴ καὶ ἄλλων ἀγώνων. Ἐπεισεν οὖν Ἀθηναίους στόλον κατασκευά-

Ἀθῆναι

σαι καὶ τούτῳ ἐν Σαλαμῖνι τοὺς βαρβάρους κατεναυ- μάχησεν. Οὗτῳ δὲ σωτήρ τῆς πατρίδος ἦν καὶ πάντες οἱ Ὑπῆρχες ἐν τιμῇ Θεμιστοκλέα είχον.

23. Λητὼ καὶ Νιόβη.

ΛΗΤΟΥΣ¹ δύο παῖδες γίγνονται, Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμισ· Νιόβη² δ' ἐν Θήβαις ἔπτὰ μὲν υἱεῖς, ἔπτὰ δὲ θυγατέρας τίκτει. Ἐπαίρεται³ οὖν ἐπὶ εὐτεκνίᾳ Νιόβη καὶ λέγει. «Ἐγὼ Λητὼ ὑπερβάλλω· ἐμοὶ μὲν γὰρ τέτταρες καὶ δέκα παῖδες εἰσι, Λητοῖ δέ μόνον δύο». Μά- την αἱ ἄλλαι γυναῖκες τῇ τῶν λόγων πειθοῖ βούλονται

πεῖσαι Νιόβην σέβειν⁴ Λητώ. ἀλλ' οὐδὲν ἦνυον.⁵ Λητώ δ', ἐπεὶ ταῦτα μανθάνει, δογίζεται τῇ Νιόβῃ, ὅτι οὐκ ἔχει αἰδῶ⁶ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τούτοις διαγωνίζεται. Διὸ παροξύνει τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν κατὰ τῶν παίδων τῆς Νιόβης καὶ τοὺς μὲν παῖδας Ἀπόλλων κατετόξευσε, τὰς δὲ θυγατέρας Ἀρτεμις. Νιόβη δὲ περίλυπος ἀπολείπει Θήβας καὶ πρὸς τὸν πατέρα εἰς Σίπυλον τῆς Ἀσίας ἔρχεται. Ἐνταῦθα δ' εὔχεται Διὶ καὶ εἰς λίθον ὑπ' αὐτοῦ μεταβάλλεται. Ἐκ τούτου δὲ χεταὶ⁷ δάκρυα ἐκ λίθου νυκτός τε καὶ ἡμέρας.

24. Θάνατος Ἑλλήνων στρατηγῶν.

ΕΠΕΙ ὑποφίαι μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τισσαφέροντος ἦσαν, Κλέαρχος καὶ Τισσαφέροντος εἰς λόγους ἔρχονται.¹ Καὶ πρῶτον μὲν Κλέαρχος λέγει. «Ημεῖς ἐστρατεύκειμεν ἐπὶ βασιλέα οὐχ ἐκόντες.² Κῦρος γὰρ ἐπεπείκει ἡμᾶς, ὡς ἐπὶ Πισίδας ἐστράτευε. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον εἰς Ἑλλάδα βουλόμεθα πορεύεσθαι. Πάντες οὖν νῦν οἱ Ἑλληνες πεπιστεύκαμέν³ σοι, ὅτι⁴ γείτων τῇ Ἑλλάδι εἴ. Σὺ δ' ἡμῖν ἔλεγες διὰ πρόσθεων πεφροντικέναι, ὥστε μηδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔλλείπειν· ἐπὶ τούτοις⁵ δὲ ἐτεθύγειμεν πρὸς ἡμερῶν. Μέχρι μὲν οὖν νῦν οἱ μὲν Ἑλληνες οὐδὲν βεβλάφασι τὴν βασιλέως χώραν, καὶ τῶν βαρθάρων δ' δμοίως οὐδεὶς κεκώλυκεν ἡμᾶς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ταῦτα δὲ πεπράχαμεν κατὰ τοὺς τῶν θεῶν ὄρκους. Νῦν δ' ὅμως νομίζω τεταχέναι⁶ σε τὸ στράτευμα ὡς ἐπὶ κίνδυνον καὶ οὐ πεπιστεύκειν ἡμῖν. Βούλομαι οὖν τὰς ὑποφίας διαλῦσαι». Πρὸς ταῦτα Τισσαφέροντος ἔλεγεν. «Ἐγώ, ἐπεὶ ἐπεπιστεύκειν σοι, πέπεικα βασιλέα ἐπιτρέψαι ἐμοί, ἵνα ἡγεμὸν⁷ ὑμῖν ὡς τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁδοῦ. Τῶν Ἑλλήνων δ' ὅμως τινὲς ἔλεγον ἐμοί, ὡς σὺ ἐπιβεβούλευκας⁸ τοῖς Πέρσαις. Εἰ οὖν βούλει μα-

θεῖν,¹⁰ τίνες οὗτοί εἰσιν, ἔρχεσθε αὐτοιν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐκεῖ λέξω τὸν συκοφάντας». Καὶ δὴ τὴν ἄλλην ἡμέραν οἱ Ἕλληνες στρατηγὶ ἐπὶ τὴν Τισσαφέροντος σκηνὴν ἔρχονται καὶ ἐνταῦθα δόλῳ ὑπὸ Τισαφέροντος ἀποθνήσκουσιν.

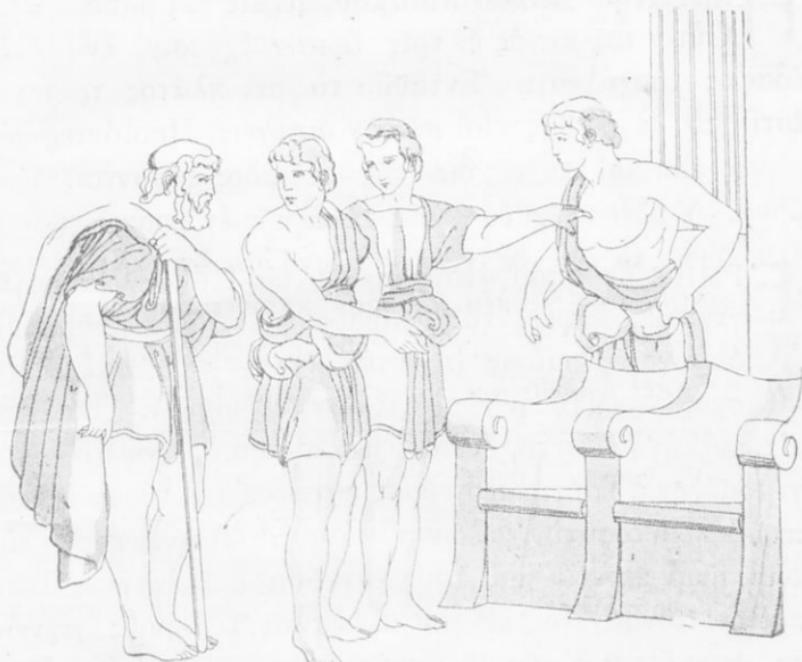
25. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν.

ΗΧΩΡΑ τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς εὔρεις καὶ βαθεῖς ἔχει. Οὗτοι τὰς πηγὰς ἐν τοῖς ὅρεσιν ἔχουσιν, ἐνθα τὸ ἔδαφος τραχύ ἐστι. Ἐνταῦθα τὸ μὲν πλάτος τρύπηχύ ἐστι, τὸ δὲ βάθος εἰσὶ σχεδὸν διπήχεις. Προϊόντες¹ δὲ εὔρεις εἰσὶ καὶ ταχεῖς διὰ τῆς πεδιάδος φέρονται. Γέμουσι δ' ἡδέων ἰχθύων, οὓς οἱ ἀλιεῖς ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἀλιεύουσι· τὰ φὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἡδέα ἐστί. Χειμῶνος οἱ ποταμοὶ τοῖς γλυκέσιν ὕδασι καλύπτουσι τὰ εὔρεα πεδία καὶ παχεῖαν τὴν γῆν κατασκευάζουσι· φύονται² δὲ καὶ ἄμπελοι εὐβότρυνες.³ Ἐκ δὲ τῶν ἐτησίων⁴ βρέχεται ἡ Ἰνδικὴ θερινοῖς ὅμβροις καὶ καρποὺς ἡδεῖς καὶ ἀφθόνους φέρει. Τρέφει δ' ἡ χώρα καὶ πλῆθος βιῶν καὶ προβάτων, ἢ παχείας τὰς οὐραὶς ἔχει.

26. Γέρων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

ΗΟΛΥΜΠΙΑ τὸ πάλαι τόπος ἱερὸς ἦν. "Ἄπας δ' ὁ χωρὸς οὗτος ὑλήεις¹ καὶ ἄξιος θέας ἦν καὶ παντοδαπῶν ἀνθέων ἔγειμε. Ποταμοὶ δὲ δινήεντες² καὶ ἰχθυόεντες τοῦτον διέτεμνον.³ Ἐνταῦθα ἱερὸν αἰγλῆν⁴ τοῦ Διὸς ἐν τῷ ἄλσει ἦν καὶ χωρίον⁵ δμοιον θεάτρῳ, ὃ στάδιον ὀνομάζετο. Ἐνταῦθα τὰ Ὀλύμπια κατὰ πᾶν τέταρτον ἔτος ἐγίγνετο. Ἐκ πασῶν τότε τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων θεωροὶ⁶ εἰς Ὀλυμπίαν ἔσπευδον. Τούτοις πᾶσι ξένια⁷ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρεσκευάζετο. Ἐνταῦθά ποτε γέ-

ρων θεωρὸς ἔρχεται καὶ ἔδραν οὐχ ηὔρισκεν· ὑπὸ πάντων δ' ὑβρίζετο⁸ καὶ οὐδεὶς ἐκῶν προσέφερεν αὐτῷ ἔδραν. Ἐπεὶ δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔρχεται, πάντες οἱ ἄνδρες ἐσπευσαν εἰκειν⁹ αὐτῷ καὶ προσέφερον ἔδραν· αἰσχρὸν¹⁰ γὰρ πᾶσιν ἔδραν γέροντας περιπαῖται.¹¹ Ως δὲ τοῦτο οἱ ἄλλοι Ἕλληνες αἰσθάνονται,¹¹ πάντες ἐκ τῶν ἔδρῶν ἀνεγείρονται καὶ ἐπιδοκιμάζουσι τὸ ήθος¹²

Γέρων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

τῶν Σπαρτιατῶν. Οἱ δὲ γέρων λέγει. «Οἴμοι,¹³ πάντες μὲν οἱ Ἕλληνες γιγνώσκουσι τὰ καλά, ἐκόντες δὲ μόνον οἱ Λακεδαιμόνιοι πράττουσιν».

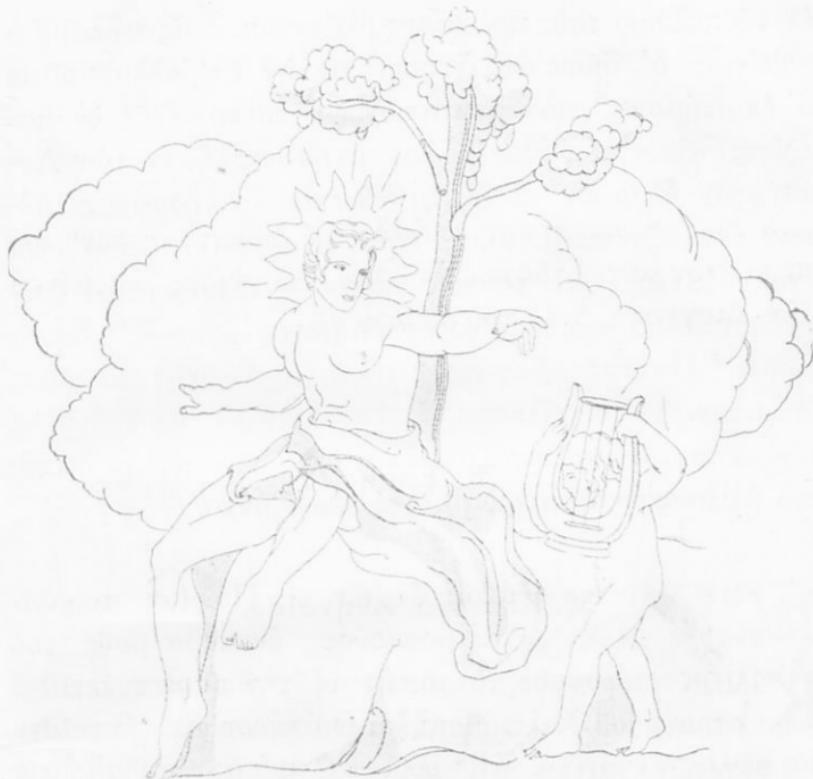
27. Διογένης¹ καὶ δοῦλος.

ΕΠΗΛΥΣ² ποτε πένης εἰς Ἀθήνας γίγνεται καὶ δοῦλος τῷ φιλοσόφῳ Διογένει προσέρχεται. Τῷ δὲ χρόνῳ

ἀποφαίνεται³ ὃν βλὰξ καὶ ἄρπαξ ἄμα. Καίπερ δὲ δίπους ἄνθρωπος ὃν ὅμοιος τετράποσι θηρίοις ἦν τῷ ἥθει. Τοῦτον οὖν Διογένης διὰ τὸ βλάκα καὶ ἄρπαγα εἶναι δίς⁴ καὶ τοὺς τῆς ἡμέρας ἔδερεν. Ὁ δὲ δοῦλος ἀπελπις⁵ ἐκ τούτου ἦν καὶ κρύφα ἐκ τοῦ οἴκου φεύγει. Διογένης δ' ὅμως τὸν φυγάδα οὐ διώκει⁶ λέγων· «αἰσχρὸν τὸν μὲν δοῦλον ἄνευ τοῦ Διογένους ὑπομένειν ζῆν, Διογένη δ' ἄνευ τοῦ δούλου οὔ».

28. Ἐρμῆς.

ΕΡΜΗΣ ἐν σπαργάνοις ἔτι ὃν εἰς Πιερίαν παραγίγνεται¹ κλέψων τὰς βισκούσας ἐνταῦθα βοῦς τοῦ Ἀπόλλωνος. Κομίσας δ' αὐτὰς εἰς τὴν πόρρω² ἐκεῖθεν εὑρισκομένην Πύλον εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψεν. Ἐκεῖθεν εἰς Κυλλήνην ὕχετο, ἐνθα εὑρίσκει πρὸ ἄντρου χελώνην νεμομένην.³ Ταύτην φονεύσας κατεσκεύασε λύραν ἐκ τοῦ περιβάλλοντος τὴν χελώνην κύτους.⁴ Ἀπόλλων δ' εἰς Κυλλήνην ἔρχεται καὶ τοὺς ἐνταῦθα διαμένοντας ἀνακρίνων πυνθάνεται, εἰ⁵ τὸν κλέψαντα τὰς βοῦς γιγνώσκουσιν· ἔλεγε δ', ώς τῷ μηνύσοντι⁶ τὰς βοῦς χάριν ἔξει. Οὗτοι δ' ἔλεγον, ώς εἶδον παῖδα ἐλαύνοντα τὰς βοῦς, οὐκ ἐγίγνωσκον δὲ τὸν ἡρπακότα ταύτας. Ἀπόλλων δὲ μανθάνει τὸν κεκλοφότα ἐκ τῆς μαντικῆς. Εὐθὺς δὲ πρὸς τὴν Μαῖαν,⁷ οὖσαν μητέρα τοῦ Ἐρμοῦ, παραγίγνεται καὶ τὸν παῖδα μηνύει. Ἡ δὲ δεικνύει τοῦτον ἐν σπαργάνοις ὅντα. Ἀπόλλων δ' ὅμως οὐ πιστεύσας τῇ μητρὶ κομίζει τὸν παῖδα εἰς τοὺς θεούς. Ἐκεῖθεν δέ, κελευόντων τῶν θεῶν, εἰς Κυλλήνην ἔρχεται καὶ εὑρίσκει τὰς βοῦς. Ἀκούσας δ' ἐνταῦθα Ἀπόλλων τῆς λύρας χαρίζεται

'Ερμῆς.

αὐτῷ τὰς βοῦς καὶ διδάσκει τὴν μαντικήν. Ζεὺς δὲ τὸν Ἐρμῆν κήρυκα τῶν ὑποχθονίων^β θεῶν ἀναγορεύει. \

29. Ἡ Σπαρτιατῶν ἀνατροφή.

Οἱ Σπαρτιαταὶ τοὺς παιδας ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐπαίδευον, ὥστε σώφρονας εἶναι. Ἀπὸ τοῦ ἔβδομου ἔτους οἱ ἄρρενες ἐν κοινοῖς συσσιτίοις ἐσιτίζοντο^¹ καὶ ἐτρέφοντο συνήθως μέλανι^² ζωμῷ. Ο δὲ μέλας ζωμὸς μελαινῆς χρόας^³ ἦν, πάρασκευαζόμενος ἐκ τοῦ χοιρείου κρέως καὶ τοῦ αἷματος. Καθ' ἡμέραν δὲ ἐν ὑπαίθρῳ γυμναζόμενοι τῷ μὲν σώματι ἐρωμένοι^⁴ ἐγίγνοντο, τῇ δὲ ψυχῇ μεγαλόφρονες. Εἰθίζοντο δὲ καὶ εἰς τὸ κλέπτειν, ἵνα

ἐν τῷ πολέμῳ τοὺς πολεμίους βλάπτωσι. Τοῖς συλλαμβανομένοις δ' ὅμως ὡς ἄφροσι⁵ ποινὴν ἐπέβαλλον· οὗτοι δ' ἐπιστήμονες⁶ τῶν πολεμικῶν ἐγίγνοντο. Τοῖς δὲ πατρίοις νόμοις ἐπείθοντο καὶ μνήμονες⁷ ἥσαν τῶν Λυκούργου θεσμῶν οἱ δὲ γιγνόμενοι ἐπιλήσμονες⁸ τούτων ἔκολαζοντο. Ὁμοίως τοῖς νέοις καὶ αἱ παρθένοι ἐγυμνάζοντο. Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οἱ Σπαρτιάται ἐσεμνύνοντο καὶ μάκαρας⁹ καὶ εὐδαίμονας ἑαυτοὺς¹⁰ ἔλογίζοντο.¹¹ Πάντας τοὺς νέους τέκνα τῆς αὐτῆς πατρίδος ἔνομιζον. Οἱ δὲ εἴλωτες ἐν Λακεδαιμονι τοὺς ἀγροὺς τῶν Σπαρτιατῶν εἰργάζοντο καὶ ὑπέμενον πολλὰ δεινά· διὸ τάλαντες¹² καὶ κακοδαίμονες ἔλογίζοντο.

30. Κίμων ὁ Ἀθηναῖος.

ΚΙΜΩΝ ἐπιφανοῦς πατρὸς ἦν· υἱὸς γὰρ τοῦ εὐκλεοῦς¹ στρατηγοῦ Μιλτιάδου² ἦν. Οὐ μόνον δὲ ἐπιφανῶν καὶ εὐγενῶν γονέων ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπιεικῆς³ τῷ δῆμῳ ἦν. Οὗτος τοὺς Ἀθηναίους ἐπεισε τριήρεις⁴ κατασκευάσαι τριήρων γὰρ ἔνδειαν⁵ είχον. Αὕτῃ δ' ὅντι εὐγενεῖ καὶ ἐπιεικεῖ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι εὔμενεῖς ἥσαν. Διὸ δὲ δῆμος αὐτόν, ὅντα προσφιλῆ τοῖς πολλοῖς, στρατηγὸν ἐν τῷ πρὸς Πέρσας πολέμῳ ἀπέδειξε.⁶ Κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον τὰ Κίμωνος ἔργα περιφανῆ καὶ εὐκλεᾶ ἦν· τὸν γὰρ βασιλέα ἦνάγκασε συνάψαι τὴν εὐκλεᾶ Κιμώνειον εἰρήνην. Ἐκ τῆς στρατηγίας Κίμων πλούσια ἐφόδια⁷ ἔχων ἀνήλισκεν⁸ εἰς τοὺς πολίτας· οἱ ἀγροὶ γὰρ αὐτοῦ πλήρεις ὄπωρῶν καὶ ἀνθέων εὐώδων ἥσαν. Τούτων τοὺς φραγμοὺς κατέρριψεν, ἵνα οἱ πολῖται λαμβάνωσιν ἄνθη καὶ διπλάρας. Τοῖς δὲ ἔνδεέσι⁹ τῶν πολιτῶν είχε τράπεζαν πλήρη πολυτελῶν ἐδεσμάτων.¹⁰ Ὅτε δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπορεύετο, δύο νεανίσκοι συνείποντο¹¹ αὐτῷ ἀμπε-

Κίμων ὁ Ἀθηναῖος.

χόμενοι¹² καλῶς· οὗτοι πρὸς τοὺς πένητας διημείβοντο¹³ τὰ ἴμάτια.

31. Γεωργοῦ παῖδες.

ΓΕΩΡΓΟΣ τις πολλοὺς ἀγρὸν καὶ πολλὰς ἀμπέλους εἶχε· πολλοὶ δὲ καὶ μεγάλοι κῆποι ἦσαν αὐτῷ. Ἐγεμονὸν δ' οὗτοι πολλῶν καρπῶν καὶ εύτυχῆς διὰ τοῦτο ἐνομίζετο· πολλὰ γὰρ τὰ ἐφόδια εἶχε. Τῷ δὲ δύμως δυστυχῆς ἦν· οἱ γὰρ παῖδες αὐτοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἥλιξαν¹ καὶ αἴτιοι μεγάλης δυστυχίας τῷ οἰκῳ ἦσαν. Ἐπειδὴ δ' ὁ γέρων καὶ ἡ μήτηρ προεῖ² ἦσαν πρὸς τοὺς παῖδας, οὗτοι τούς τε ἀγροὺς οὐκ ἐθεράπευνον καὶ ἐν δμονοίᾳ οὐ διῆγον. Αἰσθανόμενος δ' ὁ γέρων τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς λέγει τοῖς παισί. «Ὥ παῖδες, ἔως μὲν ὑγίης ἦν, μετὰ πολλοῦ καὶ μεγάλου πόνου τοὺς

ἀγροὺς ἐθεράπευσον καὶ πολλὰ τάγαθὰ εἴχομεν. Νῦν δ' αἰσθάνομαι τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς εἶναι. Κέρδυσφα ἐν τοῖς ἀγροῖς μέγαν θησαυρόν. Ἐὰν τούτους σκάψῃτε, εὐρήσετε τὸν θησαυρόν». Τῷ δὲ δὲ οἱ παιδες μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς πᾶσαν τὴν ἀμπελὸν καὶ τοὺς ἀγροὺς ἐν ὅμονοιά ἔσκαψαν, θησαυρὸν δὲ ὅμως οὐχ ηὔρισκον· οἱ δὲ ἀγροὶ καὶ ἡ ἀμπελὸς διὰ τοῦτο πολὺν τὸν καιρὸν παρεῖχον. Ἐκτότε οἱ παιδες ἐν πολλῇ ὅμονοιά διῆγον καὶ ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς ἦσαν.

32. Ἡ γυμναστική.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ἀσκησις λαμπρὰ τοῦ σώματος καὶ πνεύματός ἐστι. Οἱ δὲ εὗ τὰ σώματα ἔχοντες ἀεὶ ὑγιαίνουσι καὶ ἡδέως¹ τὸν βίον διάγουσι· πρό² τε γὰρ ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγείρονται καὶ ἀσμένως³ ἐσθίουσι καὶ πίνουσι, πολὺ δὲ ἔτι εὐχαρίστως καθεύδουσιν.⁴ Οὗτο τὸ μὲν σῶμα αὐτῶν οὐδέποτε φαύλως⁵ ἔχει, τὸ δὲ φρόνημα ἀεὶ εὐγενές ἐστι, ὃστε εὐσεβῶς μὲν πρὸς τοὺς θεούς, εὐπρεπῶς δὲ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, φιλοφρόνιως δὲ πρὸς τοὺς ἀδυνάτους ἔχουσιν. Ἐν δὲ τοῖς πολεμικοῖς ἀγῶσι πάνυ ἀνδρείως μάχονται καὶ τῇ πατρίδι ὑπουργίαν⁶ προσφέρουσι. Διὰ ταῦτα ὑπὸ πάντων τῶν πολιτῶν γεραίρονται καὶ τὸν λοιπὸν βίον σεμνῶς διάγουσι καὶ ἀποθνήσκοντες δόξαν τοῖς νεοῖς καταλείπουσι. Τοῖς δὲ ἀσθενῶς τὸ σῶμα ἔχουσι καὶ λήθη καὶ ἀθυμία καὶ μανία⁷ πολλάκις ἐγγίγνονται.

33. Κῦρος ὁ νεώτερος.

ΚΥΡΟΣ ὁ νεώτερος ἦν βασιλικώτατος καὶ ἀξιώτατος πάντων τῶν Περσῶν εἰς τὸ ἄρχειν. Παῖς ἔτι ὅν, δὲ σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ ἐπαιδεύετο, δικαιότερος,

καὶ σωφρονέστερος¹ αὐτοῦ ἐνομίζετο. Τῶν δ' ἡλικιω-²
τῶν² αἰδημονέστατος³ ἦν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἐπεί-⁴
θετο προθυμότερος τῶν ὑποδεεστέρων.⁴ Ἔπειτα δὲ φι-⁵
λιππότατος ἦν.⁵ Ἐκρινον δ' αὐτὸν καὶ τῆς τοξικῆς καὶ
τῆς ἀκοντίσεως φιλομαθέστατον εἶναι καὶ μελετηρότα-⁶
τον. Ὁτε δ' ἐν ἡλικίᾳ ἦν, φιλοθηρότατος⁶ καὶ φιλοκιν-⁷
δυνότατος ἦν· καὶ τοῖς μὲν φίλοις προφότατος, τοῖς
δ' ἔχθροις τραχύτατος καὶ φοβερώτατος ἀνταγωνιστής
ἦν. Ἔπειδὴ δ' ὁ πατὴρ Δαρεῖος σατράπην⁷ τῆς Λυδίας
κατέπεμψεν αὐτὸν, ἐν βραχυτάφῳ χρόνῳ ἀρχων ἴκανό-⁸
τατος καὶ ἐγκρατέστατος ἐγένετο. Πᾶσαι δ' αἱ πόλεις
προθύμως ἐπείθοντο αὐτῷ καὶ εὐδαιμονέστεραι ἦν ποὺν
ῆσαν.

34. Κροῖσος καὶ Σόλων.

Κροῖσος δὲ Λυδῶν¹ βασιλεὺς πλουσιώτατος καὶ κρά-
τιστος ἐνομίζετο εἶναι. Ἡκε δέ ποτε εἰς Σάρδεις
Σόλων Ἀθηναῖος καὶ τοῦτον δὲ βασιλεὺς προθυμότατα
καὶ μεγαλοπρεπέστατα ἔξενισε.² Μιᾷ τῶν ἡμερῶν Κροῖ-
σος τοὺς μεγίστους θησαυροὺς ἐπέδειξε τῷ Σόλωνι καὶ
εἶτα ἔλεξεν. «Ω ξένε Ἀθηναῖε, σὺ μάλιστα προέχεις³ σο-
φίᾳ πάντων Ἀθηναίων· σωφρονέστερον καὶ δικαιότερον
παντὸς ἄλλου κρίνεις. Βούλομαι ἀκούειν σου, εἰ νομί-
ζεις ἄλλον εὐδαιμονέστατον». Σόλων δὲ ἀποκρίνεται.
«Οὐκ ἀεὶ οἱ τύραννοι εὐδαιμονές εἰσιν· οὗτοι γὰρ τῶν
μεγίστων μὲν ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι, τῶν μεγίστων
δὲ κακῶν πλεῖστον ἔχουσι. Ἐγὼ πλέον σοῦ μακαρίζω⁴
τοὺς παῖδας τῆς Ἀργείας ιερείας, Κλέοβιν καὶ Βί-
τωνα.⁵ Οὗτοι πάντων τῶν Ἀργείων ἐρρωμενέστατοι
ἦσαν καὶ εὔνούστατοι⁶ αὐτοῖς οἱ θεοὶ ἐγένοντο. Οὕστις
γὰρ τῆς ἕορτῆς τῆς Ἡρας, ἐπεὶ οἱ βόες ἐκ τῶν ἀγρῶν
οὐ παρῆσαν ἐν καιρῷ, οἱ νεανίαι ἐλαύνοντες τὴν ιερὰν

ἄμαξαν μετὰ τῆς μητρὸς εἰς τὸ ίερὸν ἐκόμισαν θᾶττον τῶν βιοῶν· διὸ καὶ ἀρίστη⁷ ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἦν αὐτοῖς. Δῶρον γὰρ μέγιστον καὶ ἥδιστον ἔπειμψαν οἱ θεοὶ θάνατον· μετὰ γὰρ τὴν ἑορτὴν ἥδιστος ὅπνος καταλαμβάνει αὐτοὺς καὶ οὕτως ἀποθνήσκουσι». Κροῖσος δὲ λέγει τὸ δεύτερον· «Ἐγὼ οὐκ εἰμι τῶν ἄλλων;» Σόλων δὲ ἀποκρίνεται. «Οὐχ ἦττον⁸ τούτων μακαρίζω Τέλλον τὸν

Κροῖσος καὶ Σόλων.

Αθηναῖον. Τούτῳ παῖδες ἥσαν βέλτιστοι καὶ ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἦν αὐτῷ καλλίστη· στρατεύσας γὰρ ἐπὶ Μεγαρέας⁹ καὶ νικήσας τοὺς πολεμίους κάλλιστα ἀποθνήσκει· οἱ δὲ Αθηναῖοι δημοσίᾳ ἔθαψαν τοῦτον μεγίσταις τιμαῖς». Ἐπὶ τούτῳ τῷ λόγῳ χαλεπώτερον εἶχεν¹⁰ ὁ βασιλεὺς ἦ πρότερον. Διὸ λέγει. «Ἐγὼ δὲ οὐδενός εἰμι κρείττων οὐδὲ εὔδαιμονέστερος;» Ο δὲ Σόλων λέγει. «Ω βασιλεῦ, πλεῖσται τύχαι τῷ ἀνθρώπῳ γίγνονται μέχρι τῆς τελευτῆς,¹¹ διὸ θάνατος δὲ μόνον ἐλέγχει ταύτας ἀκριβέστερον παντὸς ἄλλου· ἐὰν μέχρι τέλους τοῦ βίου εὔδαιμονέστατα διάγῃς, τότε καὶ σὲ λέξω εὔδαιμονα».

35. Εύχὴ Καμβύσου πρὸς Κῦρον τὸν πρεσβύτερον.

ΚΥΡῷ ἄγοντι τὸν στρατὸν ἐπὶ στρατείαν δὲ πατὴρ ἥρχετο¹ λόγου. «Ὦ παῖ, ἄγοιέν² σε οἱ θεοὶ ἐπὶ τὴν στρατείαν εὐμενῶς καὶ ἀεὶ πέμποιέν σοι οἰωνοὺς καλοὺς καὶ γιγνώσκοις τὰ οὐρανία σημεῖα. Ταῦτα δὲ γιγνώσκων πράττοις τὰ ἀφιστα καὶ μηδέποτε ἔνδεια³ μάντεων καταλαμβάνοι σε». /Κῦρος δὲ ἀποκρίνεται. «Εἴθ’ ἐθέλοιεν οἱ θεοὶ εὐμενεῖς ἡμῖν εἶναι καὶ συμβουλεύοιεν τοῖς σημείοις τὰ ἀριστα. Καὶ ὑμεῖς δὲ ὑγιαίνοιτε καὶ εὖ πράττοιτε⁴ μέχρι τῆς ἐπανόδου ἡμῶν. Εἴθε δὲ σημαίνοιεν διοσημείοις⁵ οἱ θεοὶ ὑμῖν, ὅτε ὑμεῖς ἐπιτυγχάνομεν». Ταῦτα τοὺς θεοὺς ἐπηγχόντο γιγνώσκοντες, ὅτι ἀνάγκη τοὺς ἀνθρώπους ἐπιμέλεσθαι⁶ τῶν θεῶν, ὅταν εὖ πράττοσι καὶ μή, ὅταν ἐν ἀπόρῳ ὕσιν.⁷

36. Διάλογος Ξέρξου καὶ Δημαράτου.

ΞΕΡΞΗΣ πρὸς τῆς ἐν Θερμοπύλαις μάχης κατόσκοπον ἔπειπεν ἵδεῖν,¹ διόσοι εἰεν οἱ Ἕλληνες καὶ τοι πράττοιεν. Ἐν Θετταλίᾳ γὰρ ὅν τὴν ἥκουεν, δις ἐνταῦθα οἱ Ἕλληνες ἡθροικότες εἰεν πολὺν στρατὸν καὶ δι τῇ ἡγεμόνες εἴησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ως δὲ ὁ κατάσκοπος ἐπλησίασε πρὸς τὸ στρατόπεδον, ἐπυνθάνετο, δι τοι οἱ Λακεδαιμόνοι εἴξω τοῦ τείχους εἴησαν ἐνταῦθα δὲ ἐγυμνάζοντο καὶ ἐκτενίζοντο, Λεωνίδας δὲ τούτοις ἔλεγεν. «Ἄνδρες στρατιῶται, σώζοιτε² τὴν πατρίδα καὶ ἀποθνήσκοιτε ὑπὲρ αὐτῆς· οὕτω γὰρ ἀν³ ἀποτρέψατε τὸν τῶν βαρβάρων κίνδυνον». Ταῦτα δὲ Ξέρξης ἀκούων καὶ θαυμάζων μετεπέμπετο⁴ Δημάρατον τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ ἔλεγεν αὐτῷ, τί δὲ κατάσκοπος εἰρηκὼς εἴη. Ο δὲ ἔλεγεν. «Ἐγὼ μέν, ὃ βασιλεῦ, ἔλεγόν σοι καὶ πρότερον, δι τοι οἱ ἀνδρες

οὗτοι κωλύσοιεν ἡμᾶς διαβαίνειν τὴν στενωπόν. Καὶ νῦν δὲ λέγω, ὅτι ἐπὶ πᾶν ἥξουσι⁵ περὶ τῆς νίκης· εἰ δὲ μὴ ἀληθεύσαιμι, φονεύσαις ἄν⁶ με». Ταῦτα δ' ὅμως λέγων οὐκ ἔπειθε⁷ Ξέρξην. Διὸ ἐπιλέγει «ὦ βασιλεῦ, νομίζοις ἄν⁸ με ψεύστην, εἰ μὴ τὸ πρᾶγμα οὗτος ἔχοι».

37. Γεωργοῦ παῖδες

ΓΕΩΡΓΟΥ παῖδες ἐστασίαζον.¹ Ό δὲ καθ' ἡμέραν αὐτοῖς ἔλεγε. «Παῖδες μου, μὴ στασιάζετε· ἔστε φύλοι ἀλλήλοις καὶ ίκετεύετε τοὺς θεοὺς εὐμενεῖς ὑμῖν εἶναι. Σὺ δ', ὦ πρεσβύτερε, ἵσθι ὑπόδειγμα τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ νεώτεροι ἔστωσαν ὑπήκοοί² σοι». Ἐάλλ' ὅμως οὐδὲν ἔπειτύγχανε. Διὸ μιὰ τῶν ἡμερῶν λέγει αὐτοῖς. «Παῖδες, κομίσατέ μοι δέσμην δάβδων». Ταύτην δ' ἐπεὶ ἐκόμισαν, λέγει τῷ πρεσβυτέρῳ. «Στρέψον τὴν δέσμην καὶ θραῦσον³ ταύτην». Μάτην μέντοι οὗτος ἐπέμενε ταύτην θραῦσαι· ὅμοιώς δὲ καὶ οἱ ἄλλοι οὐδὲν ἔπειτύγχανον. Τότε λέγει αὐτοῖς. «Εἰς ὑμῶν λυσάτω τὴν δέσμην». Ἐπεὶ δὲ ταύτην ἔλυσαν, ὁ πατὴρ ἀνὰ μίαν ἐκάστῳ⁴ τείνει λέγων· «θραύσατε νῦν αὐτάς». Καὶ εὐθέως τοῦτο πάντες δάρδίως ἔπραξαν. Λέγει τότε αὐτοῖς. «Παῖδες διάγετε ἐν ὅμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ καὶ φυλάξατε τὰς συμβουλάς μου· ἐὰν γὰρ ἐν ὅμονοίᾳ διάγητε, ἀχείρωτοι⁵ τοῖς ἔχθροῖς ἔσεσθε· εἰ δὲ μή, δάρδίως ὑποκύψετε τούτοις».

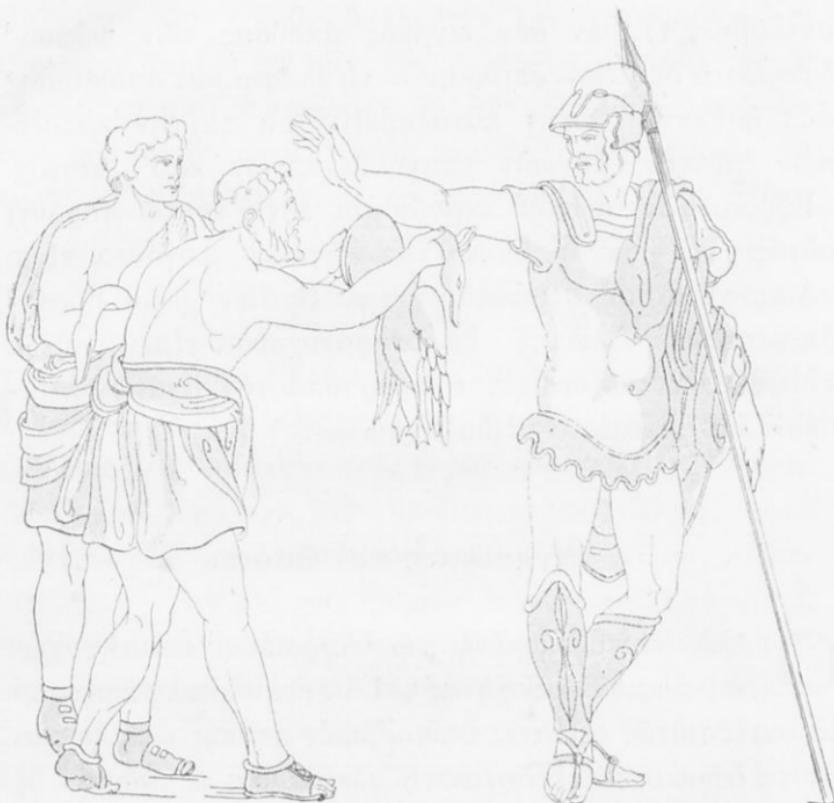
38. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

ΛΕΩΝ ἔπιτυχὼν¹ λαγωφῷ καθεύδοντι² τοῦτον ἔβουλεύετο³ καταφαγεῖν. Μεταξὺ δ' ἔλαφον παρελθοῦσαν ιδὼν ἐκεῖνον ἀπέλυσε καὶ τῇ ἔλαφῳ ἔπέδραμεν· ἔβουλεύετο γάρ, ὅτι πλείονα τροφὴν ἔξει, ἐὰν τὴν ἔλαφον

συλλάβη. Ὁ μὲν οὖν λαγωὸς ἀκούσας τῶν ψόφων⁴ ἔφυγεν· δὸς δὲ λέων ἐπιδραμὼν τῇ ἐλάφῳ καὶ ἀποκαμὼν⁵ οὐκ ἥδυνατο ταύτην καταλαβεῖν.⁶ Διὸ ταύτην καταλιπὼν ἐπὶ τὸν λαγωὸν ἐπανῆλθε λέγων καθ' ἑαυτόν. «Ἐῦροιμι τὸν λαγωόν· ἵκανόν μοί ἔστιν ἐν τῷ παρόντι οὗτος». Εὑρὼν δ' ὅμως τὸν λαγωὸν φυγόντα εἶπε. «Δίκαια ἐπαθον, δτι ἔλαθον⁷ καὶ τὴν ἐν χερσὶ βορὰν⁸ ἀπολέσας». Ἀλώπηξ δὲ παρατυχοῦσα εἶπεν αὐτῷ. «Μάθε, ὡς ἄφρων εἰ· τὸ γὰρ ὑπάρχον ἀγαθὸν περιιδὼν⁹ ἐπὶ ἀβεβαίαν ἐλπίδα ἔδραμες».

39. Ἀγησίλαος καὶ Θάσιοι.

ΟΙ Θάσιοι πορευομένων τῷ Ἀγησιλάῳ¹ διὰ τῆς χώρας ἄλφιτα² καὶ χῆνας καὶ ὄψα³ πολυτελῆ ἐπεμψαν λέγοντες αὐτῷ. «Ἡμεῖς θαυμάζομέν σε τῆς ἀρετῆς καὶ ταῦτα δῶρά σοι οἱ ἀρχοντες πέμπουσιν· ἐς αὔριον δὲ πέμψουσι πλείονα». Ἀγησίλαος δὲ μόνα τὰ ἄλφιτα ἐλάμβανε, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκέλευσε τοὺς κεκομικότας ἀπάγειν ὅπισω. Ἐπειδὴ δ' οὗτοι ἐθαύμασαν δτι οὐ λαμβάνει τὰ δῶρα, Ἀγησίλαος ἔλεξεν αὐτοῖς· «Ἐὰν ἐθίσω τοὺς στρατιώτας εἰς πολυτέλειαν, οὐδὲν τῶν εἰλώτων διαφέρουσι· τούτοις γὰρ προσήκει⁴ τὰ δῶρα καὶ οὐκ ἐλευθέροις ἀνδράσιν. Ἀπάγετε οὖν ταῦτα ὅπισω καὶ λέξατε τοῖς ἀρχοντειν, δτι ταῦτα οὐκ ἔστι χρήσιμα τοῖς στρατιώταις». Οἱ Θάσιοι ἀκούσαντες τῶν πρέσβεων καὶ ἔτι πλέον θαυμάσαντες τὸν ἄνδρα ἐκήρυξαν θείαις τιμαῖς θεραπεύειν αὐτόν. Ἐπεμψαν δὲ περὶ τούτου πρέσβεις πρὸς Ἀγησίλαον. Οἱ δὲ ἔλεγον. «Ὤ Αγησίλαε, οἱ τῆς πόλεως ἀρχοντες πεπόμφασιν ἡμᾶς λέξοντάς σοι, δτι ἡ πόλις ἡμῶν, ὡς θεόν, σὲ θεραπεύσει». Ὁ δὲ ἔλεγεν. «Ἄγετε καὶ

'Αγησίλαος καὶ Θάσιοι.

πράξατε πρῶτον, διὰ τοῦ ἄν⁵ ὑμῖν λέξω. Ποιήσατε πρῶτον ὑμᾶς αὐτοὺς θεούς, καί, εἰ τοῦτο πράξαιτε, λέξατε ἄν, διὰ τοῦ ἄλλους οἴοι τὸν ἐστὲ θεούς ποιῆσαι».

40. Κύων καὶ πρόβατον.

ΟΤΕ φωνήνεντα¹ ἦν τὰ ζῶα, τὸ πρόβατον ἔλεγε τῷ δεσπότῃ². «Ἡμεῖς, ὃ δέσποτα, ἔριά³ σοι παρέχομεν καὶ τυρὸν καὶ ἀρνας καὶ τῷ γάλακτι ἡμῶν τρέφομεν τὰ τέκνα καὶ αὔξομεν⁴ αὐτά. Σὺ δὲ οὐδὲν παρέχεις ἡμῖν, ἢν μή τι ἡμεῖς ἐκ τῆς γῆς λαμβάνωμεν· τῷ δὲ κυνί,⁵ διὸ⁶ οὐδὲν παρέχει σοι, ἐκ τοῦ σίτου παρέχεις». Ἀκούσας ταῦτα δὲ κύων ἔλεγεν. «Ὤ ἀνόητον πρόβατον, ή γλῶσσά

σου προτρέχει τῆς σκέψεως. Ἐγώ εἰμι χρησιμότερος ὑμῶν· ἔογον μὲν γὰρ ὑμῶν ἐστι παρέχειν τὰ ἀνωτέρω ἄγαθὰ τῷ δεσπότῃ, ἂλλην δὲ φροντίδα οὐδεμίαν ἔχετε. Εἰ δ' ἐγὼ μὴ ἐφύλαττον ὑμᾶς, ἐκινδυνεύετε ἀν⁷ πάσχειν πολλὰ ὑπὸ τῶν ἔχθρων. Ἐμοὶ δ' ἀνάγκη νυκτός τε καὶ ἡμέρας φυλάττειν καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων».

41. Αἰνείου¹ εὔσέβεια.

OI ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὴν Ἰλίου ἀλωσιν ἔλεγον τοῖς στρατιώταις. «Ἀνδρες στρατιῶται, φει-

Αἰνείου εὔσέβεια.

δώμεθα τῶν ἀλισκομένων² καὶ λογιζώμεθα, μὴ ἄδικα φαινώμεθα³ ἐργαζόμενοι· οὕτω γὰρ ἀν τοὺς θεοὺς εύμε-

νεῖς ἔχοιμεν καὶ ἀσφαλεῖς ἂν οἶκαδε διαπορευοίμεθα». Τοῖς δὲ Τρωσὶν ὀλοφυρομένοις ἔλεγον. «^τΩ Τρῶες, νικηταὶ μέν ἐσμεν, ἐπιτρέπομεν δὲ ὑμῖν φέρεσθαι,⁴ διὰ τοῦ λησθε τῶν οἰκείων. Μὴ οὖν ὀδύρεσθε, ἀλλὰ κομίζεσθε ἐν τι τούτων καὶ ἀπέρχεσθε». Πάντες μὲν τότε οἱ ἄλλοι ἐκομίζοντό τι τῶν οἰκείων. Αἰνείας δὲ μόνος τοὺς πατρόφους θεοὺς λαβὼν ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὅμιλων ὑπεριδών⁵ τῶν ἄλλων. Οἱ δὲ ^τΕλλῆνες ἡδόμενοι⁶ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ ἐπέτρεψαν αὐτῷ φέρεσθαι καὶ δεύτερον κτῆμα. Ὁ δὲ τὸν γέροντα πατέρα ἀναλαβὼν τοῖς ὅμιοις ἀπῆλθεν. Οἱ δὲ ^τΕλλῆνες ἔξεπλήττοντο οὐχ ἥκιστα⁷ ἐπὶ τούτῳ καὶ πάντα ἐπέτρεψαν λαμβάνειν. Οὕτως ἐν τιμῇ εἶχον⁸ τοὺς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γονέας εὐσεβεῖς γενομένους.

42. Λόγοι Ξενοφῶντος πρὸς ^τΕλλῆνας.

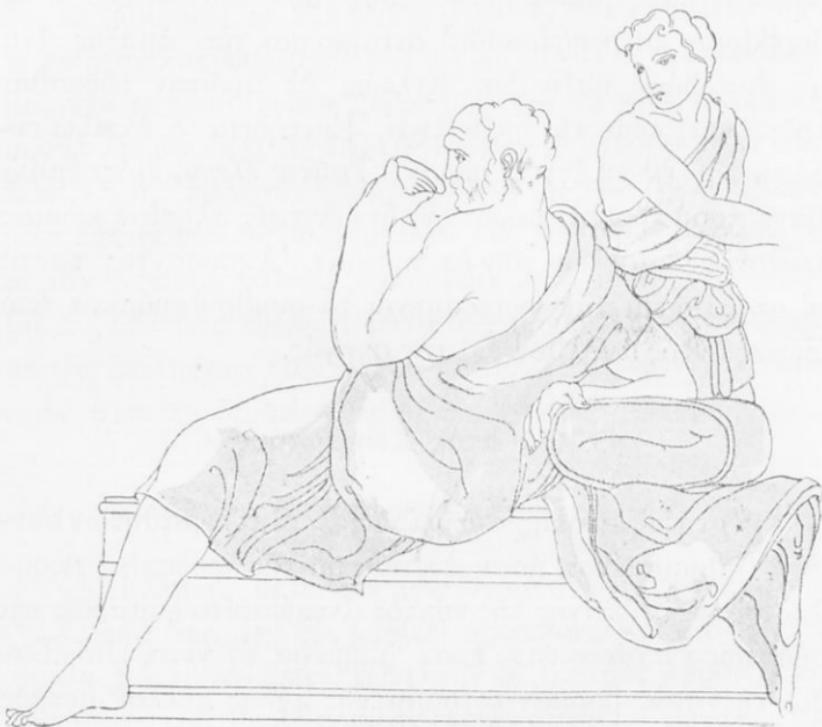
ΟI ^τΕλλῆνες μετὰ τὸν τῶν στρατηγῶν θάνατον γαλεπῶς ἔφερον,¹ διτὶ ϕόντο ἐν κινδύνῳ ἔσεσθαι, καὶ ἄθυμοι διὰ τοῦτο ἦσαν. Ξενοφῶν δὲ τούτους ἀθροίζει καὶ εὐξάμενος τοῖς θεοῖς πρῶτον ἔλεγεν αὐτοῖς. «^τΑνδρες ^τΕλλῆνες, πρὸς ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν ἀντιταξάμενοι τοῖς πολεμίοις διεπράξασθε,² ὥστε καὶ τὸ ὄνομα τῶν ^τΕλλήνων φόβον τοῖς Μήδοις εἶναι. Καὶ τότε μὲν περὶ τῆς Κύρου ἀρχῆς ἡγωνίσασθε καὶ εἰς φυγὴν τοὺς πολεμίους ἐτρέψασθε, νῦν δὲ περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀγωνιούμεθα. ^τΑφ' οὗ χρόνου ἐσπεισάμεθα³ Τισσαφέρνει, ἐνομίσαμεν εἰρήνην ἡμῖν ἔσεσθαι. Βασιλεὺς μέντοι τὰς σπονδὰς λέλυκε καὶ φυλάττεται⁴ ἡμᾶς ὡς πολεμίους. Φυλαξόμεθα οὖν καὶ ἡμεῖς τοὺς βαρβάρους καὶ μηκέτι τούτοις σπεισώμεθα: οὕτω δὲ εἰς τὸ ἔξης πορευσόμεθα διὰ πολεμίας τῆς χώρας, ἀλλ' ἀσφαλεῖς ἐσόμεθα καὶ διαπραξόμεθα εἰς ^τΕλλάδα ἐλθεῖν. Εἰ δὲ καθ' ἡμέραν πορευοίμεθα

πλεῖον,⁵ ἀπαλλαξαίμεθα⁶ ἂν πολὺ τοῦ στρατεύματος. Εἰ δ' ἄχθεσθε,⁷ δτὶ ήγεμῶν ἡμῖν οὐκ ἔσται Τισσαφέρης, σκέψασθε, εἰ συμφέρει ἡμῖν ἡγεμόνα ἔχειν τὸν ἐργασάμενον ἡμᾶς κακά. Παύσασθε οὖν πιστεύοντες τοῖς βιοβάροις καὶ ψηφίσασθε⁸ κατακαῦσαι τὰς ἀμάξας, ἵνα μὴ ἐμποδὼν⁹ ἡμῖν ὅσι. Κελεύω δὲ πρῶτον εὔξασθαι τοῖς θεοῖς εὐμενεῖς ἡμῖν εἶναι. Ἐπιτήδεια δ' ἐλπίζω εὐρήσεσθαι ἐν τῇ ἐγγὺς χώρᾳ». Ταῦτα ἔλεγε, διότι ἐμάνθανε παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, δτὶ ἐν ταῖς πλησίον κώμαις τεύξονται¹⁰ πολλῶν τῶν ἐπιτηδείων. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται καὶ ψηφισάμενοι τὰ συμβουλευόμενα ὑπὸ Ξενοφῶντος ἀπῆλθον ἐπὶ τὰς σκηνάς.

43. Θάνατος Σωκράτους.¹

ΠΡΟ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἥλιου πολλοὶ τῶν μαθητῶν συνηθροισμένοι ἦσαν ἐν τῷ πρὸ τῆς φυλακῆς χώρῳ. Σωκράτης δ' ἔκεινης τῆς νυκτὸς ἀνεπέπαυτο λαμπρῶς καὶ οὐδόλως ἐτετάρακτο. Ἐπεὶ δ' ἡμέρα ἐγένετο, εἰσῆλθον διὰ τῆς πρὸς βιορρᾶν τετραμμένης πύλης πολλοί· μεταξὺ δὲ καὶ οἱ παῖδες κεκομισμένοι ἦσαν. Σωκράτης δὲ πρὸς τοὺς ἡθροισμένους ἔλεξεν. «Ἄνδρες φίλοι, ἀπαντά τὸν βίον πεπολίτευμαι² σωφρόνως καὶ ἀξίως τῆς πόλεως καὶ πέρογμαι πάντα τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν τεταγμένα³ μοι. Καὶ νῦν δ' ἔτι πέπεισμαι τετάχθαι ὑπ' αὐτῶν, ἵνα τοὺς νέους ἐπ' ἀρετὴν προάγω⁴ ἥσθιανόμην δ', δτὶ οὐδενὶ τρόπῳ ἀποτετραμμένος ἀν εἶην τούτου. Διὸ καὶ ὑμεῖς μηδέποτε παύσασθε πολιτευόμενοι δικαίως. ἐὰν γὰρ οὕτω πεπαιδευμένοι ἦτε, ὀφέλιμοι τῇ πολιτείᾳ ἔσεσθε». Ταῦτα αὐτοῖς εἶπεν. Εὐθὺς μετὰ τοῦτο εἶπεν. «ἄλλ', ὁ Κρίτων, ἔνεγκέτω τις τὸ φάρμακον, εἰ τέτριπται». Καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐν κύλικι τὸ φάρμακον τετριμμένον ἤνεγκε τῷ Σωπός ἐν

κράτει. Καὶ οὗτος μὲν ἐξέπιεν⁵ ἡρέμα τοῦτο, πολλοὶ δὲ τῶν παρόντων ἐγκεκαλυμμένοι τὸ πρόσωπον ταῖς χερσὶν ἀπέκλαιον. ‘Ο δ’, ἐπειδὴ τὰ σκέλη ἦσθαντο βαρυνόμενα,

Θάνατος τοῦ Σωκράτους

ὕπτιος κατεκλίνετο. ‘Ο δ’ ἄνθρωπος⁶ διατρίψας συγνὸν⁹ χρόνον ἐξεκάλυψεν αὐτόν· ἐνεκεκάλυπτο γάρ. Κρίτων δ’ ἴδων αὐτὸν νεκρὸν συνέκλεισε τὸ στόμα καὶ τοὺς ὄφθαλ-
μούς.

44. Ἡρακλῆς ἔφηβος.

ΗΡΑΚΛΗΣ¹ ἔφηβος γενόμενος ἐν ἀπορίᾳ ἦν,² ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράποιτο, τὴν δι’ ἀρετῆς ἢ τὴν διὰ κακίας. Μίαν οὖν τῶν ἡμερῶν ἐγένετο ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐνταῦθα τῷ Διὶ ηὔχετο λέγων. «Ζεῦ πάτερ, γενοῦ

μοι βοηθός, ίνα τὴν ἀρίστην ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπω-
μαι καὶ ὀφέλιμος τοῖς ἀνθρώποις γένωμαι». Αἴφνης
ἐπιφαίνεται γυνὴ τὰ μάλιστα κεκαλλωπισμένη· αὕτη
προσγενομένη³ τῷ Ἡρακλεῖ λέγει αὐτῷ. «Ἐπυθόμην,
ὦ Ἡράκλεις, δτὶ ἐν ἀπορίᾳ εἰ, ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον
τράπῃ.⁴ Ἐὰν ἔλη⁵ ἐμὲ καὶ ἐπίσπῃ⁶ μοι, ἄξω σε ἐπὶ τὴν
ἡδίστην καὶ ὁρίστην ὁδὸν· πάντα δὲ τὰ ἀγαθὰ ἔξεις ἀπο-

Ἡρακλῆς ἔφηβος.

νώτατα· οὐδεὶς δὲ φόβος, μὴ γένηται ποτε σπάνις⁷ τού-
των· παρέχω γὰρ τοῖς συνοῦσιν ἐμοὶ τὴν ἔξουσίαν εὑρί-
σκεσθαι τὰ ἀγαθὰ πανταχόθεν καὶ διὰ κλοπῆς». Ἐν
τούτῳ ἐπιφαίνεται μακρόθεν δευτέρα γυνή. Αὕτη ἀφι-
κομένη πλησίον τῷ Ἡρακλεῖ λέγει. «Ἐγώ, δὲ Ἡρά-
κλεις γιγνώσκω τὴν ἀγαθὴν φύσιν καὶ παιδείαν σου ἐκ
παιδός. Ἐλπίζω δέ, εἰ τράποιο τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν, γενέ-
σθαι ἄν⁸ σε ἀγαθὸν ἐργάτην τῶν σεμνῶν καὶ τῶν κα-
λῶν. Ἐπιλαθοῦ⁹ τῶν ἡδέων ταύτης λόγων καὶ ἐλοῦ

έμε, ινα ἀγαθὸς ἀνὴρ γένη». 'Ηρακλῆς δ' ἥρετο, πῶς ταύτας ὄνομάζουσι. Πυθόμενος δ', ὅτι ἡ μὲν πρώτη Κακία, ἡ δὲ δευτέρα Ἀρετὴ ὄνομάζονται, εἶλετο τὴν Ἀρετὴν καὶ ἀνὴρ ἔνδοξος ἐγένετο.

45. Ἀρπαγὴ Περσεφόνης.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ θυγάτηρ Δῆμητρος ἦν. Παιδευθεῖσα δὲ καὶ ἀνατραφεῖσα ὑπ' αὐτῆς λαμπρῶς καλλίστη καὶ σωφρονεστάτη¹ τῶν παρθένων ἐγένετο. Ταύτην Πλούτων² γυναῖκα ἡβουλήθη λαβεῖν. Ἐπορεύθη οὖν πρὸς τὸν Δία, τὸν ἀδελφόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. «Ζεῦ, βούλομαι Περσεφόνην γυναῖκα λαβεῖν· ἐὰν μὴ ἡ Δῆμητηρ πεισθῇ, ἀναγκασθήσομαι ταύτην ἀρπάσαι». Ἐλεγε δ', ὅτι τοῦ ἔργου τούτου οὐδέποτε ἀπαλλαγήσοιτο. Ζεὺς δὲ πεισθεὶς ἐπιτρέπει τοῦτο τῷ Πλούτῳ. Μιὰς οὖν τῶν ἡμερῶν συλλεγεῖσαι³ αἱ παρθένοι εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐπορεύθησαν ἀνθη συλλέξουσαι. Περσεφόνη δὲ ἀπαλλαγεῖσα τῶν ἄλλων συνήθροιζεν ἀνθη. Αἴφνις δὲ γῆ διεσχίσθη καὶ ἡ Περσεφόνη κατεπόθη ὑπ' αὐτῆς· πράγματι δὲ ὅμως ὑπὸ Πλούτωνος ἀρπαγεῖσα εἰς Ἄδου⁴ ἤχθη. Αἱ ἄλλαι παρθένοι διασωθεῖσαι οἴκαδε⁵ ἐνόμισαν ταύτην εἰς βάραθρον καταρρημνισθῆναι. Δῆμητηρ δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας περιάγουσα ἀνημμέναις λαμπάσι τὴν θυγατέρα οὐχ ἡὔρισκε. Μηνυθεῖσα⁶ δὲ ὑπὸ ἐρμηνέων, ὅτι ἡ Περσεφόνη ὑπὸ Πλούτωνος ἀρπαγείη, προσῆλθε τῷ Διὶ κλαίουσα καὶ εἶπεν αὐτῷ. «Ζεῦ πάτερ, πῶς ἂν ἡσθείην⁷ καὶ τερφθείην ἐν τῷ βίῳ, εἰ τὸ λοιπὸν ἀναγκασθείην διάγειν ἀνευ τῆς θυγατρός;» Ζεὺς δὲ Πλούτωνα μεταπεμψάμενος λέγει αὐτῷ. «὾ Πλούτων, ἡ Περσεφόνη τὸ ἥμισυ μὲν τοῦ ἔτους μενέτω παρά σοι, τὸ δὲ ἔτερον παρὰ τῇ μητρὶ. Πορεύθητι οὖν νῦν, Περσεφόνη, πρὸς τὴν μητέρα».

Οὕτω Ζεὺς ἐνόμισε τόν τε Πλούτωνα ἡσθήσεσθαι καὶ τὴν Δήμητρα ἀνακουφισθήσεσθαι.

46. Δερκυλίδας¹ καὶ Μειδίας.²

ΜΕΙΔΙΑΣ φονεύσας τὴν μητέρα τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Μανίαν κύριος τῆς Αἰολίδος ἐγένετο καὶ ἐν τῇ τῶν Γεργυθίων ἀκροπόλει μετὰ τῆς ἑαυτοῦ φρουρᾶς διέμενεν. Ὅτε οὖν Δερκυλίδας τὴν Αἰολίδα Γέργυθα κατέλαβεν, ἐβούλετο κολάσαι³ Μειδίαν ἐπὶ τῷ τῆς Μανίας θανάτῳ. Πρὸς τοῦτο ἔταξε⁴ μὲν τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας περὶ τὰ τεύχη, αὐτὸς δὲ σὺν Μειδίᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἐνθα τῇ Ἀθηνῷ ἔθυσε. Μειδίας δὲ προαισθόμενος κακὰ τοῖς ἑαυτοῦ λέγει τῷ Δερκυλίδᾳ. «Ἐγώ, δὲ Δερκυλίδα, ἀπέρχομαι οἴκαδε παρασκευάσων ξένιά σοι καὶ τοῖς σοῖς στρατιώταις». Δερκυλίδας μέντοι λέγει. «Οὐ μὰ Δία· αἰσχρὸν γὰρ ξενίζεσθαι⁵ ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς στρατιώτας ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ὑμετέρων· ἡμεῖς γὰρ ἔθύσαμεν τῇ θεῷ· μένε παρ' ἡμῖν.» Εως δὲ ἂν τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν ὑμετέρων παρασκευάζηται, ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια διασκεψόμεθα⁶.» Επεὶ δὲ ἐκαθέζοντο, λέγει Δερκυλίδας. «Οἱ ἡμέτεροι, δέ Μειδία, καταλείπουσι τὴν σφετέραν οὐσίαν τοῖς ἑαυτῶν υἱοῖς· ὑμεῖς δὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι τί πράττετε; Σὲ δὲ πατὴρ ἄρχοντα τοῦ σοῦ οἴκου κατέλιπε καὶ τῶν σῶν οἰκιῶν καὶ νομῶν;⁷» «Μάλιστα» εἶπεν δὲ Μειδίας. Καταλέγοντος δὲ Μειδίου τὰ κτήματα ἀπέγραφον⁹ οἱ περὶ Δερκυλίδαν. Επεὶ δὲ ἀπεγέγραπτο πάντα, λέγει δὲ Δερκυλίδας. «Μανία δὲ τίνος ἦν;» Οἱ δὲ παρόντες εἶπον. «Φαρναβάζου». «Οὐκοῦν», εἶπεν δὲ Δερκυλίδας, «καὶ τὰ ἐκείνης ἡμέτερα ἂν εἴη, ἐπεὶ νικηταί ἐσμεν». Οὕτω Δερκυλίδας, τὸν τῆς Μανίας θάνατον ἔχων αἰτίαν, τὴν ἀρχὴν τὸν Μειδίαν ἀφείλετο καὶ κύριος τῆς Αἰολίδος ἐγένετο.

47. Λόγος Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου πρὸς
τοὺς στρατιώτας.

KΥΡΟΣ δὲ πρεσβύτερος τοὺς στρατιώτας οὗτως ἐθάρ-
ρυνεν.¹ «Ἄνδρες φίλοι, γιγνώσκετε δήπου,² ὅτι
ὑμᾶς καὶ ἀγαπῶ καὶ τιμῶ, ἐπεὶ καὶ ὑμεῖς τιμᾶτε καὶ ἀγα-
πᾶτέ με. Ἐκ παιδῶν δὲ ἡγάπων καὶ ἐτίμων ὑμᾶς·
ἔνθρωπος³ γάρ, ὅτι ἐγκρατεῖς⁴ εἴητε εἰς τὸ πεινῆν καὶ δι-
ψῆν· οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν ἔπινεν, εἰ μὴ διψώη, οὐδὲ ἥσθιεν,
εἰ μὴ πεινώῃ. Πρὸς δὲ ἀναλογίζομαι,⁵ ὅτι ἐτολμᾶτε
πάντα κινδυνον ὑπομένειν καὶ πάντα τρόπον ηὔρισκε-
σθε, ὥστε ἐργάται ἀγαθῶν ἔργων γενέσθαι. Ὁμοίως δὲ
καὶ νῦν ὁρῶ, ὅτι τὰ πολεμικὰ⁶ ἀγαθοὶ ἄνδρες ἐστέ τοὺς
γὰρ πόνους τοῦ ζῆν ὑπομένετε, ἐν δὲ τοῖς κινδύνοις οὐκ
ἀποδειλιᾶτε, οὐδέποτε δὲ ὁ ὑπνος νικᾷ ὑμᾶς. Ἐὰν οὖν
καὶ νῦν μὴ ἀποδειλιῶμεν, βεβαίαν τὴν νίκην ἔξομεν.
«Ορμῶμεν οὖν προθύμως ἐπὶ τοὺς πολεμίους· οὗτοι νι-
κῶμεν ἀν αὐτούς. Ἐγὼ δὲ, ἀν ὑμᾶς ὁρῶ τολμῶντας,
ἀγαθὸς ἡγεμῶν ἔσομαι καὶ ἀμεύψω ὑμᾶς. Τολμᾶτε οὖν
καὶ νικᾶτε τοὺς πολεμίους· οὗτοι τιμῶτε ἀν τὴν πα-
τρίδα». Ταῦτα εἰπὼν ἔθυσε τοῖς θεοῖς καὶ εὐθὺς ἐπὶ τὴν
Λαυδίαν ἦγε τὴν στρατιάν.

48. Τυρταῖος.

LΑΚΕΛΑΙΜΟΝΙΟΙ ἡττώμενοι¹ ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους
πολέμῳ πολὺ ἤνιωντο². Ἐπεὶ οὖν τὰ πάντα μηχανώ-
μενοι οὐδὲν ἤνυσον³, μετεπέμψαντο⁴ παρ' Αθηναίων βοή-
θειαν. Οἱ δὲ τὸν μέγα παρ' αὐτοῖς τιμώμενον καὶ ἀγα-
πώμενον ποιητὴν Τυρταῖον ἔπειψαν. «Ο δὲ εἰς τὴν Λα-
κεδαιμόνα ἐλθὼν ἐπειρᾶτο⁵ τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν
πόλεμον ἐπάγειν λέγων αὐτοῖς. «Ἄνδρες στρατιῶται,

μὴ ἐν τῷ πολέμῳ ἀνιᾶσθε καὶ δειλιάτε· οὐδενὸς τῇ ἀρετῇ
ἡττᾶσθε· αἰσχρὸν τὸ ἡττᾶσθαι καὶ πρὸ τῶν πολεμίων
φεύγειν. Οὐκ ἀνιᾶσθε ἐπὶ τοῖς καταλειμμένοις οἴκοι
γέρουσι, γυναιξὶ καὶ παισί; Κινδυνεύουσιν οὗτοι ὑπὸ
τοῖς πολεμίοις γενέσθαι.⁶ Χρῆσθε παραδείγμασι τοῖς
πατράσιν ὑμῶν. Οὗτοι τὸ πᾶν ἐν τῷ πολέμῳ ἐμηχα-

Τυρταῖος

νῶντο, ὅστε μηδέποτε ἡττᾶσθαι. 'Ορμώμεθα οὖν καὶ
ἡμεῖς ἐπὶ τοὺς πολεμίους πιστεύοντες τῇ νίκῃ καὶ πειρώ-
μεθα τούτους νικᾶν. Οὕτω μόνον ἀγαπώμεθα ἄν καὶ τι-
μώμεθα ὑπὸ τῶν πολιτῶν». Τούτοις τοῖς λόγοις ἔπειθε
τοὺς στρατιώτας προθύμως ἐπὶ τὸν πόλεμον ὁρᾶν.

49. Γέλων καὶ Στησίχορος.

ΓΕΛΩΝ¹ Σικελιώτης σκοπῶν² ἐπιχειρεῖν³ τυραννίδι
ἐθεράπευε⁴ τὸν δῆμον καὶ αὐτῷ παρήνει⁵ ἐπὶ τοὺς
δυνατοὺς⁶ λέγων. «Ἄνδρες πολῖται, οἵ μὲν δυνατοὶ τῶν
πάντων κρατοῦσι⁷ καὶ συνεχῶς πλεονεκτοῦσι καὶ τὸν
δῆμον ἀδικοῦσι, ὑμεῖς δ' οὐδὲν σκοπεῖτε, ὅπως τῶν ἀδι-
κιῶν ἀπαλλαγήσεσθε, καρτερεῖτε δὲ τὰς τούτων ἀδικίας
ὧς δοῦλοι. Ἐὰν οὖν ὑπουργῆτε⁸ αὐτοῖς καὶ διατελῆτε⁹
καρτεροῦντες τὰς τούτων ἀδικίας, κινδυνεύσετε δοῦλοι
γενέσθαι. Ἐὰν οὖν σωφρονῶμεν, σκοπῶμεν, ὅπως¹⁰
τούτων ἀπαλλαγησόμεθα». Διὰ ταῦτα τὸ πλῆθος ἐφί-
λει¹¹ αὐτὸν καὶ αὐτῷ αἴτοῦντι¹² φυλακὴν¹³ προθύμως
παρεῖχε. Στησίχορος δ' ὁ ποιητὴς ὑποτοπῶν¹⁴ ἐπιχει-
ρεῖν τὸν Γέλωνα τυραννίδι ἔλεξεν εἰς τὸ πλῆθος. «Ἴπ-
πος τις κατεῖχε μόνος λειμῶνα καὶ ἐνέμετο αὐτόν, ἔλα-
φος δέ τις διέφθειρε τὴν νομήν. Ο δ' ἵππος ποθῶν τὴν
ἀδικοῦσαν κολάσαι προσέρχεται ἀνθρώπῳ κυνηγῷ καὶ
τοῦτον ἥρωτα, πῶς ἀν κρατοί τῆς ἔλαφου. Ο δὲ ἔλε-
ξεν. «Ἐὰν βούλῃ κρατεῖν τῆς ἔλαφου, χαληνὸν λαβὲ καὶ
δέξαι ἐμὲ ἀναβάτην· οὗτος ἐπαγγέλλομαι¹⁵ σοι τὴν ἔλα-
φον καταλήψεσθαι». Καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἡ μὲν ἔλα-
φος βληθεῖσα¹⁶ ἀκοντίοις ἀπέθανε· ὁ δὲ ἵππος δοῦλος
τοῦ ἀναβάτου ἐγεγόνει. Οὗτος καὶ ὑμεῖς, εἰ βοηθοῦτε Γέ-
λωνι, ὅπως ἀπαλλαγεῖτε τῶν δυνατῶν, κακῶς μὲν ἀν
ποιοῖτε¹⁷ αὐτούς, κινδυνεύοιτε δ' ἀν ὅμως ὑπὸ χείρονι
κυρίῳ γενέσθαι. Μὴ οὖν προσέχετε τῷ τῶν δυνατῶν κιν-
δύνῳ, ἀλλὰ καρτερεῖτε τοῦτον, ἵνα μὴ εἰς μείζονα κίν-
δυνον περιπέσητε». Ἀλλ' οὐδὲν ἐπειθε τοὺς Σικελιώ-
τας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ Γέλων τύραννος ἐν Σικελίᾳ ἐγέ-
νετο.

50. Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν περὶ γεωργίας.

Ο βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἡγεῖτο¹ τὴν γεωργίαν ἐν τοῖς καλλίστοις ἐπιμελήμασιν² εἶναι. Διὸ τοῖς ἐπιμελουμένοις αὐτῆς καὶ παρεχομένοις τὴν χώραν πυκνῶς συνοικουμένην παρεῖχε πάντα, ὃν³ ἐδέοντο.⁴ Πρῶτον μέν, διότι οὗτοι μάλιστα ἀν εὐσεβοῖντο τοὺς θεούς· ἐκ γὰρ τῶν γιγνομένων καρπῶν κοσμοῦνται καὶ βιωμοὶ καὶ ἀγάλματα καὶ ναοί. Δεύτερον δέ, διότι ἡ γῆ γεωργουμένη ἀμείβει τοὺς γεωργοὺς ἀνδρίζουσα καὶ γυμνάζουσα αὐτούς. Τοὺς δὲ μὴ προθυμουμένους τῶν γεωργῶν ἐτιμωρεῖτο⁵ καὶ τὴν χώραν αὐτοὺς⁶ ἀφηρεῖτο,⁷ ἵνα τοῖς ἐργαζομένοις διανέμοι ταύτην καὶ οὕτω μὴ στεροῖτο ἡ πατρὶς καρπῶν. Ἐλεγε δ' αὐτοῖς. «Ἐὰν ἡ χώρα μὴ γεωργῆται, οὐ μόνον αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ ἡ πατρὶς ἀδικεῖται· ἡ γὰρ ἀργία τὸ ἀπόλεμον παρασκευάζει. Ὄταν δὲ στερώμεθα καρπῶν καὶ ἀπόλεμοι ὅμεν, τότε κακῶς μὲν πάσχει ἡ χώρα, κινδυνεύομεν δὲ πάντες ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι· εἰ γὰρ οἱ πολέμιοι δρῶν ἡμᾶς ἀπολέμους, οὐκ ἀν εὐλαβοῖντο⁸ τὸν κίνδυνον καὶ προθυμοῖντο ἀν καταστρέψασθαι⁹ ἡμᾶς. Ἐπιμελεῖσθε οὖν τῆς γεωργίας, ἵνα καὶ ὑμεῖς εὖ πράττητε¹⁰ καὶ τῇ πατρίδι ὑπουργῆτε».

51. Ἀγησίλαος ἐν Ἀσίᾳ.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ἡξίου παρὰ τῶν στρατιωτῶν μὴ δηοῦν¹ μηδ' ἐρημοῦν τὴν Ἀσίαν· ἐγίγνωσκε γάρ, ὅτι, ἐὰν ταύτην δηῶσι καὶ ἐρημῶσι οὐχ ἔξουσι τὰ ἐπιτήδεια.² Παρῷνει δὲ βοηθεῖν τοῖς ἀροῦσι³ τὴν χώραν, ἵνα οὕτω δηλῶσι τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν ἀγάπην. Εἰ δέ τινας δρόη ἀδίκους πρὸς τοὺς γεωργοῦντας, τούτους ἴσχυρῶς ἔξημίουν⁴. «Δεῖ»,⁵ ἔλεγε τοῖς στρατιώταις «μὴ δουλοῦν, ἀλλ'

έλευθεροῦν τῷ ὅντι τοὺς "Ελληνας" οὗτω γὰρ ἀν βεβαιοῖ-
μεν τὴν πρὸς ἡμᾶς πίστιν τῶν 'Ελλήνων'. Ἐπεμελεῖτο
δ', δπως καὶ τὰ καταλειμμένα παιδία συσκηνοῖεν· τοῖς
δὲ γέρουσιν αἰχμαλώτοις ἐδήλου τιμήν, ὥστε οἱ μανθά-
νοντες τοῦτο εὔμενεῖς αὐτῷ ἐγίγνοντο. Οὗτω κατώρθου
ἄρχειν ἐν 'Ασίᾳ δι' ἀγάπης μᾶλλον ἢ διὰ φόβου.

52. Λόγοι Ξενοφῶντος.

ΤOΙΣ "Ελλησι Ξενοφῶν ἀνακοινοῦται¹ τάδε.» "Ανδρες,
ὅτε οἱ ἡμέτεροι στρατηγοὶ ἔζων, οἱ βάροβαροι ἐθυ-
μοῦντο² μὲν ἡμῖν, ὅτι ἐκαρπούμεθα τὴν ἐκείνων χώραν,
οὐδεὶς δ' ἐτόλμα ἐναντιοῦσθαι ἡμῖν· ἡξίουν³ γὰρ ἡμε-
ροῦν⁴ ἡμᾶς, ἵνα ἡ χώρα αὐτῶν μὴ δηοῖτο⁵ παντὶ δὲ
τρόπῳ ἐδήλουν τοῦτο. Ἐπεὶ δ' οἱ στρατηγοὶ ἀπέθανον⁶
δόλῳ, ἀξιοῦσι ταπεινοῦν καὶ χειροῦσθαι⁷ ἡμᾶς. Διὸ κυ-
σὶν δμοιούμενοι⁸ ἐπακολουθοῦσιν ἡμῖν δηλοῦντες, ὅτι
καιρὸν ἀναμένουσιν, ἵνα ἡμῖν ἐπιπέσωσιν. 'Ημεῖς δ' αἰ-
σθαγόμενοι ταῦτα ἀντιφυλαττόμεθα⁹ καὶ ἄγομεν διὰ
πολεμίας καρπούμενοι τῶν ἐκ τῆς χώρας. 'Ινα δὲ ἀσφα-
λέστατα πορευώμεθα, ἐλευθερώμεθα τῶν σκευοφόρων
πρῶτον καὶ πλαίσιον¹⁰ τῶν δπλιτῶν ποιώμεθα· εἴτια δέ,
εἴ γε φυροῦμεν τὸν πρὸ ἡμῶν ποταμὸν φοίνιξιν, περαιοί-
μεθα¹¹ ἀν ὁρδίως εἰς τὴν ἔναντι χώραν, ἡ πληροῦται¹²
ἐπιτηδείων. 'Ἐνταῦθα, ἐὰν χειρώμεθα τοὺς οἰκοῦντας
καὶ δηῶμεν τοὺς ἀγρούς, ἔξομεν ἵνανὰ τὰ ἐπιτήδεια.
Κληρῶμεν¹³ οὖν νῦν τοὺς στρατηγοὺς καὶ τούτοις ἐπώ-
μεθα. 'Υμεῖς δ' οἱ στρατιῶται ἔογφ βεβαιοῦτε καὶ δη-
λοῦτε τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐπείθειαν μηδὲν αὐτοῖς ἐναν-
τιούμενοι. 'Ἐὰν δέ τις ἀπειθῇ, ζημιούσθω¹⁴ αὐστηρῶς». Ταῦτα εἶπεν. Οἱ δὲ στρατιῶται ἐπεκύρουν τοῖς λόγοις
καὶ ἐποίουν οὕτως.

53. Πλάτων.

ΠΛΑΤΩΝ¹ ὁ σοφὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ συναντήσας ἀνθρώποις ἀγνῶσι² συνεσκήνωσε μετ' αὐτῶν ἀγνῶς καὶ αὐτὸς ὡν αὐτοῖς. Ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τοῦ ὄνοματος τοῦτο μόνον ἐδήλωσεν, διτὶ Πλάτων καλεῖται. Ἀπαντα δὲ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ χρόνον οὕτω ἔχειρωσατο³ αὐτοὺς τῇ συνουσίᾳ,⁴ ὥστε φίλους τούτους ἐκτήσατο καὶ μέγα ὑπ' αὐτῶν ἡγαπήθη. Ἐπεὶ δ' ἔμελλον οἰκαδε ἀναχωρῆσαι, εἶπον αὐτῷ. «Σύ, ὃ Πλάτων, εὐηργέτηκας ἡμᾶς τῇ σῇ συνουσίᾳ· διὰ τοῦτο χάριν σοι ἔχομεν. Ἡμεῖς δὲ ὡς εὐηργετημένοι μάλιστα τετιμήκαμέν σε καὶ ἡγαπήκαμεν. Ἐὰν εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἔλθῃς, ἔργῳ δηλώσομεν τὴν πρόσε σε ἀγάπην». Πλάτων δ' εἶπε «Καὶ ἐγὼ δύοις ὑμᾶς ἡγάπησα· πολλῆς γὰρ τιμῆς ἡξιώθην ὑφ' ὑμῶν. Διό, ἐὰν Ἀθήνας εἴληθε, περὶ πολλοῦ ὑμᾶς ποιήσομαι⁵ καὶ ἐν παντὶ ὑμῖν βοηθήσω». Μετ' οὐ πολὺ οὗτοι εἰς Ἀθήνας ἤλθον καὶ ὁ Πλάτων μάλα φιλοφρόνως αὐτοὺς ὑπεδέξατο. Οἱ δὲ εἶπον. «Σὺ μὲν περὶ πλείστου ἡμᾶς ἐποιήσω· καὶ γὰρ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὑπὸ σοῦ εὐηργετήθημεν καὶ ἐνταῦθα ἐν πολλοῖς ἐβοήθησας. Νῦν δ' ἡγησαι⁶ ἡμῖν εἰς Ἀκαδήμειαν⁷ τοῦ διμωνύμου, ἵνα καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Οἱ δὲ μειδιῶν⁸ εἶπεν. «Ἐγώ εἰμι ἔκεινος». Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἔξεπλάγησαν μὲν καὶ ἐλυπήθησαν, διτὶ τοιοῦτον ἄνδρα ἡγνόησαν, ἔζηλωσαν⁹ δὲ τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀπλότητα· τῷ γὰρ τρόπῳ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐδεδηλώκει αὐτοῖς, διτὶ καὶ ἀνευ τῶν λόγων δύναται χειροῦσθαι τοὺς συνόντας.

54. "Ελαφος καὶ ἀλιεύς.

ΕΛΑΦΟΣ ὑπὸ κύνηγῶν ἐδιώκετο. Φεύγουσα οὖν ἔθει¹ διὰ τοῦ πεδίου καὶ εἰς τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἀφίκετο, ἔνθα

ποταμὸς ἔρρει. Ἐν αὐτῷ δ' ἐπὶ νεῶς² ἄνθρωπος ἔπλει. Ὡς τοῦτον ἡ ἔλαφος ἐθεάσατο,³ ἐδεῖτο⁴ αὐτοῦ κατακύψαι αὐτήν. Ὁ δὲ αὐτῇ παρίγνεσεν εἰσελθεῖν εἰς σπήλαιον, ἔως ἂν ἴδωσι, τί οἱ κυνηγοὶ δράσουσιν. Οἱ δὲ μάτην πειραθέντες⁵ ἐν τῷ πεδίῳ θηρᾶσαι⁶ τὴν ἔλαφον παρεγένοντο εἰς τὸν ποταμὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον ἡρώτησαν, εἰ ἔλαφον τεθέαται παρελθοῦσαν ἐκεῖθεν. Ὁ δὲ αἰδεσθεὶς⁷ τὴν προτέραν πρὸς τὴν ἔλαφον δμολογίαν⁸ τῇ μὲν φωνῇ ἡρνεῖτο αὐτὴν θεάσασθαι, τῇ δὲ χειρὶ ἔνευσεν,⁹ ὅπου ἐκόπτετο. Οἱ δὲ κυνηγοὶ πιστεύσαντες τοῖς λόγοις τούτου καὶ μάτην πειραθέντες ἀνευρεῖν εἴσασαν¹⁰ τὸ θήραμα καὶ ἀπῆλθον. Ὁ δὲ παρεκάλεσε τότε τὴν ἔλαφον ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ σπηλαίου· οὐδεὶς γάρ κίνδυνος ἦν αὐτῇ. Ἡ δ' ἔλαφος ἐξελθοῦσα ἀποσφωνητῇ¹¹ ἀπηλλάττετο. Ὁ δὲ ἥτιάσατο τότε αὐτῆς λέγων· «ὦ ἔλαφος, ἐγὼ μὲν ἡρκεσά¹² σοι, ὥστε σωθῆναι, σὺ δὲ νῦν φεύγεις οὐδὲ φωνῆς ἀξιοῦσά με;» Ἡ δ' ὑπολαβοῦσα¹³ — εἶδε γάρ, ἂν¹⁴ ἔνευσε τοῖς κυνηγοῖς καὶ ἡκροάσατο,¹⁵ ἂν ἐλεγεν αὐτοῖς — εἶπεν· «ὦ φίλε, ὅττι ἐγὼ ηὔχαριστησα ἄν¹⁶ σοι καὶ ἐπήγνεσα τὴν προθυμίαν, εἰ ἐχρήσω τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν δμοίως τοῖς λόγοις.»

55. Λέων, ἀλώπηξ, ἔλαφος.

ΛΕΩΝ νοσήσας ἔμενεν ἐν φάραγγι· τῇ δὲ προσφιλεῖ ἀλώπεκι εἶπεν. «Εἰ ἐθέλεις με ζῆν, τὴν ἔλαφον τὴν μεγίστην τὴν εἰς τὸν δρυμὸν οἰκοῦσαν τοῖς γλυκέσι σου λόγοις ἐξαπατήσασα ἄγε εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας· ἐπιθυμῶ γάρ αὐτῆς τῶν ἐγκάτων¹ καὶ καρδίας». Ἡ δ' ἀλώπηξ ἀπελθοῦσα εῦρε τὴν ἔλαφον σκιρτῶσαν² ἐν ταῖς ὕλαις. Πλησιάσασα δ' αὐτῇ καὶ χαίρειν εἰποῦσα ἐλεγεν. «Ἄγαθά σοι ἥλθον μηνῦσαι. Γιγνώσκεις, ὡς δι βασιλεὺς ἡμῶν λέων γείτων μοί ἔστι· νοσεῖ δὲ καὶ ἐγγύς ἔστι τοῦ θνή-

δκειν. Ἐβουλεύετο οὖν, ποῖον τῶν θηρίων μετ' αὐτὸν βασιλεύσει. Ἔφη δέ, ὅτι συς³ μέν εστιν ἀγνώμων, ἄρκτος δὲ νωθρός, πάρδαλις δὲ θυμῷδης, τίγρις ἀλαζών· ἡ ἔλαφος ἀξιωτάτη εστὶν εἰς βασιλείαν, ὅτι ὑψηλή εστι τὸ εἶδος, πολλὰ δ' ἔτη ζῆ, καὶ τὸ κέρας αὐτῆς ὅφεσι φοβερόν. Καὶ τί σοι τὰ πολλὰ λέγω; ἐκυρώθης⁴ βασιλεύειν. Τί μοι εσται⁵ πρώτη σοι εἰπούσῃ; Ἄλλ' εὐξαί μοι σπευδούσῃ, μὴ πάλαι με ζητήσῃ· χρήζει⁶ γάρ με σύμβουλον ἐν πᾶσιν. Εἰ δ' ἐμοῦ τῆς γραδὸς ἀκούσει, συμβουλεύω καὶ σὲ ἐλθεῖν καὶ προσμένειν τελευτῶντι⁷ αὐτῷ». Οὕτως εἶπεν ἡ ἀλώπηξ. Τῆς δὲ ὁ νοῦς ἐτυφλώθη τοῖς λόγοις καὶ ἤλθεν εἰς τὸ σπήλαιον μὴ γιγνώσκουσα τὸ μέλλον. Ὁ λέων δ' ἐφορμήσας αὐτῇ ἐν σπουδῇ, τὰ ὡτα μόνον τοῖς ὄνυξιν ἐσπάραξεν. Ἡ δὲ ταχέως ἐσπευδεν⁸ εἰς τὰς ὕλας. Καὶ ἡ μὲν ἀλώπηξ τὰς χεῖρας ἐκρότησεν, ὅτι εἰς μάτην ἐκοπίασε, ὁ δὲ λέων μέγα βρυχώμενος ἐστέναξε· λιμὸς⁹ γὰρ εἶχεν αὐτὸν καὶ λύπη. Ἰκέτευεν οὖν τὴν ἀλώπεκα ἐκ δευτέρου ποιῆσαί τι καὶ ἐκ δευτέρου ταύτην δόλῳ ἀγαγεῖν. Ἡ δ' εἶπε. «Χαλεπὸν ἐπιτάττεις ἐμοὶ πρᾶγμα, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω σοι». Καὶ δὴ ὡς ἴχνευτὴς¹⁰ κύων ἐπηκολούθει πλέκουσα πανουργίας, ποιένας δ' ἐπηρώτα, εἰ εἶδον ἔλαφον ἥμαγμένην.¹¹ Οἱ δ' ἔδειξαν ἐν τῇ ὕλῃ. Ἡ δ' ἔλαφος, ὡς εἶδε ταύτην, χολοθεῖσα¹² καὶ φρίξασα τὴν χαίτην εἶπεν. «Ὦ κάθαρμα, ἀλλ' οὐκέτι χειρῶσει με· εἰ δὲ καὶ πλησιάσεις μοι, οὐκέτι ζήσεις. Ἀλλους ἀλωπέκις,¹³ ἄλλους πούει βασιλεῖς». Ἡ δ' εἶπεν. «Οὕτως ἄνανδρος καὶ δειλὴ εἰ; οὕτως¹⁴ ἥμᾶς τοὺς φίλους ὑποπτεύεις; Ὁ μὲν λέων τοῦ ὡτὸς κρατήσας ἔμελλε συμβουλεύσειν σοι περὶ τῆς βασιλείας, σὺ δ' οὐδὲ κνίσμα¹⁵ χειρὸς ὑπέμεινας. Καὶ νῦν ἐκεῖνος θυμοῦται καὶ βασιλέα τὸν λύκον ἐθέλει ποιῆσαι. Οἵμοι πονηρὸν δεσπότην! Ἄλλ' ἐλθὲ καὶ μηδὲν πτοηθῆς καὶ γενοῦ

ώς πρόβατον». Οὗτος ἀπατήσασα τὴν δειλαίαν ἔπεισε δεύτερον ἐλθεῖν. Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ σπήλαιον ἦλθεν, ὁ μὲν λέων δεῖπνον εἶχε καταπίνων μυελοὺς καὶ ἔγκατα, ἡ δ' ἀλώπηξ, ὡς εἶδε καρδίαν ἐκπεσοῦσαν, ἀρπάζει λαθραίως¹⁶ τοῦ κόπου κέρδος ταύτην φαγοῦσα. 'Ο δὲ λέων ἀπαντα ἐρευνήσας μόνην καρδίαν ἔπειζήτει. 'Η ἀλώπηξ δ' ἔφη. «Αὕτη ἀληθῶς καρδίαν οὐκ εἶχε· μηκέτι ζήτει· εἰ γὰρ καρδίαν αὕτη εἶχεν, οὐκ ἀν εἰς οἴκον καὶ χειρας λέοντος εἰσῆλθεν».

56. Μειράκιον Ἐρετρικόν.

ΜEIRAKION¹ Ἐρετρικὸν ἐφοίτησε παρὰ Ζήνωνι² τῷ φιλοσόφῳ καὶ ἔμενε παρ' αὐτῷ, ἕως εἰς ἄνδρας ἀφίκετο. "Υστερον δ' οὗτος εἰς Ἐρέτριαν ἦλθεν. 'Ο δὲ πατὴρ ἥρετο αὐτόν, εἰ μάθοι σοφόν τι ἐν τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ³ παρ' ἐκείνῳ τῷ φιλοσόφῳ. 'Ο δ' ἔφη δείξειν τοῦτο. "Οτε γάρ ποτε δ πατὴρ ὠργίσθη αὐτῷ καὶ τέλος ἔπαισεν⁴ αὐτόν, ὅδε ἡσυχίαν ἄγων⁵ καὶ ἔγκαρτερῶν εἶπεν. «Ὦ πάτερ, τόδε μεμάθηκα· τοιοῦτός σοι εἶναι μεμάθηκα, ὥστε σοι τηλικούτῳ⁶ ὅντι μηδέποτε ἀγανακτεῖν· εἰ γὰρ τὰ αὐτά⁷ σοι καὶ ἐγὼ ἐπραττον, κακὸς ἀν υἱὸς ἦν». ⁸ 'Ο δὲ πατὴρ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ τοῦ παιδὸς τρόπῳ ἥσθη καὶ εἶπεν «Ἀληθῶς θαυμάζω ἐκεῖνον τὸν φιλόσοφον, δτι τοιαῦτα μαθήματα περὶ τοὺς γονέας ἐδιδάξατο σε· ταῦτα γὰρ ἔστι δ κάλλιστος κόσμος⁹ τῶν νέων».

57. Πολιτεία Πεισιστράτου.

ΠEISISTRATOΣ¹, ὅτε ἐγκρατήσ² τῆς ἀρχῆς ἐγένετο, μετεπέμψατο εἰς Ἀθήνας τοὺς ἀγρότας καὶ ἐν ἀγορᾷ τάδε πρὸς τούτους ἔλεξεν. «Ἄνδρες πολῖται, καθ' ἡμέραν

εἰς τὴν ἐκκλησίαν³ ἔχομενοι ἀλλήλοις μάχεσθε καὶ οὐδὲν ὑμᾶς αὐτοὺς ὠφελεῖτε. Διαλύσαντες τὰς πρὸς ἀλλήλους ἔχθρας διαλλάξασθε⁴ ἀλλήλοις καὶ παύσασθε ἔχομενοι εἰς Ἀθήνας. «Ἐκαστος παρεχέτω ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς δίκαιον τοῖς ἄλλοις. Μηδέποτε δ' ἄεργοι μένετε· οἱ γὰρ ἄεργοι ἔχθροι ἑαυτοῖς εἰσὶ καὶ δούλους τῶν παθῶν ἑαυτοὺς ποιοῦσιν. Ἐγὼ δὲ φιλῶν ὑμᾶς ὡς ἐμαυτὸν ἐπιμελήσομαι ὑμῶν βέλτιον ἢ ὑμεῖς ὑμῶν αὐτῶν· κηδόμενος γὰρ ὑμῶν κηδομαι ἐμαυτοῦ. Οὗτῳ δὲ φίλον ὑμῖν καὶ τῇ πατρίδι ποιῆσω ἐμαυτόν, ὅστε οὐδὲν ὑμᾶς ἐπιλείψῃε· εἰ δ' ἀπορήσετε⁵ σπερμάτων, εὔθυνς ταῦτα ἔξετε παρ' ἐμοῦ». Οἱ ἀγρόται ἀκούσαντες ταῦτα ἥσθησαν καὶ εἶπον. «Ἐπειδὴ καὶ ὑμεῖς κηδόμεθα ἡμῶν αὐτῶν, πεισόμεθά σοι. Ἐὰν σὺ φιλῆς ἡμᾶς καὶ δίκαιον σαυτὸν παρέχῃς, χάριν σοι ἔξομεν⁶. Οὗτῳ πράττων σαυτῷ ὑπουργεῖς· εὐχόμεθα δέ τῷ θεῷ συμπρᾶξαι⁷ σοι». Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἀγρόται ἐν τοῖς ἀγροῖς διέτριβον,⁸ Πεισίστροτος δὲ διώκησε τὰς Ἀθήνας σωφρόνως καὶ συμφερόντως⁹ ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς πολίταις.

58. Σωκράτης πρὸς Λαμπροκλέα.

$\sum$ ΩΚΡΑΤΗΣ αἰσθανόμενός ποτε Λαμπροκλέα¹ χαλεπαινοντα² πρὸς τοὺς γονέας εἶπεν αὐτῷ. «Γιγνώσκεις ἀρά γε, ὃ παῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἕνιοι ἀχάριστοι καλοῦνται; τί δὲ ποιοῦντες οὗτοι τὸ ὄνομα τοῦτο ἔχουσι; «Οτι πολλὰ ἄλλα εὖ παθόντες»,³ ἔφη, «οὐδεμίαν χάριν ἔχουσι⁴ τοῖς εὐεργετήσασιν». «Ἀλλὰ σκεψώμεθα»,⁵ ἔφη Σωκράτης, «τίνας ἄλλους ἂν ὑπὸ τίνων εῦροιμεν εὐηργετημένους ἢ παῖδας ὑπὸ γονέων, ποῖα δὲ καὶ πόσα ἔστι τὰ ὑπ' αὐτῶν τοῖς νίοις παρεχόμενα ἀγαθά; πηλίκους δὲ πόνους πονοῦσι χάριν αὐτῶν; ὑπὸ ποίας δέ τινος

ἀνάγκης ταῦτα πάντα πράττουσι; πότερον,⁶ ὡς εὗ παθόντες ποτὲ ὑπὸ τῶν υἱῶν ἢ ὡς μέλλοντες χάριν παρ' αὐτῶν ἀπολήψεσθαι; τίσιν οὖν ἄλλοις ἢ τοῖς υἱοῖς προσήκει σέβεσθαι τοὺς γονέας; Ἐγὼ μέν, ὅπερ παῖ, λογίζομαι, ὅτι ἀμφότεροι μὲν οἱ γονεῖς πονοῦσι διὸ ὅλης τῆς ἡμέρας, ἐκάτερος⁷ δέ, ἐὰν ἄττα ἐλλείπῃ τοὺς υἱούς, ἐπιμελεῖται, ὅπως ὡς⁸ πλεῖστα ἀγαθὰ αὐτοῖς παρασκευάσῃ· καὶ ὁ μὲν πατὴρ τὰ ἔξω τοῦ οἴκου φροντίζει, ἢ δὲ μήτηρ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ διοικεῖ· οὐδέτερος δὲ χαλεπαίνει ἐπὶ τοῖς τοιούτοις πόνοις· ἢ οὐκ ἀληθῆ ταῦτα ἔστι;» Λαμπροκλῆς δὲ ἔφη. «Καὶ ταῦτα καὶ ἄλλα πολλαπλασίονα ποιοῦσιν οἱ γονεῖς· οὐδενὸς δὲ ἀπέχουσιν, ἵνα ἔκαστος τῶν υἱῶν πλεῖστα τὰ ἀγαθὰ ἔχῃ· γιγνώσκω δὲ τοι, ὅτι τέκνων τινῶν οἱ γονεῖς καὶ τὴν ζωὴν θύουσιν ὑπὲρ αὐτῶν». Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη. «Ἐὰν οὖν, ὅπερ παῖ, σωφρονῇς, μηδὲν παύου τιμῶν τοὺς γονέας, ἵνα μὴ ἀχάριστος γένῃ. Εἰ γὰρ ὑπολάβοιέν⁹ σε ἀχάριστον περὶ τοὺς γονέας εἶναι, οὐδεὶς ἂν νομίσειέ σε ἀγαθὸν πολίτην ἔσεσθαι».

59. Φαλίνος¹ καὶ Κλέαρχος.²

ΗΝ περὶ πλήθουσαν³ ἀγορὰν καὶ ἔρχονται παρὰ βασιλέως πρέσβεις, ὃν εἰς Φαλίνος Ἑλλην, ὃς ἐτύγχανε⁴ παρὰ Τισαφέροντος τιμώμενος. Οὗτος παρεκελεύσατο⁵ τοῖς Ἑλλησι παραδοῦναι⁶ τὰ δπλα βασιλεῖ. Πρὸς τοῦτον Κλέαρχος ἀποκρίνεται. «Ὤ Φαλίνε, ἐγὼ ἀσμενος⁷ ἔωρακά σε· σύ τε γὰρ Ἑλλην εἶ καὶ ήμεῖς τοσοῦτοι, οὓς σὺ δρᾶς. Συμβούλευσον οὖν ἡμῖν, ὅτι σοι δοκεῖ ἄριστον εἶναι καὶ δ τιμήν σοι οἶσει ἐν τῷ μέλλοντι· γιγνώσκεις γάρ, ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι, ἢ ἂν ἡμῖν συμβουλεύσῃς. Ἡμεῖς, ὡς γιγνώσκεις, τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐκ ἀγειλόμεθα⁸ διὰ φιλονικίαν, ἀλλά, διότι ἐβουλόμεθα χαρίζε-

σθαι⁹ Κύρω, ἀνθ' ὧν ὑπ' αὐτοῦ εὗ ἐπάθομεν.¹⁰ Νῦν δ', ἐπεὶ Κῦρος τέθνηκεν, ἐν τοιούτοις πράγμασίν¹¹ ἔσμεν, ἐν οἷοις οὐδεπότε¹² γέγονε τῶν Ἑλλήνων τις· ἡναγκάσμεθα γὰρ ἀγωνίζεσθαι τηλικοῦτον¹³ ἀγῶνα, ἥλικος οὐδεπότε γέγονε τοῖς Ἑλλησιν, ἕξ οὖ μεμνήμεθα.¹⁴ Κινδυνεύομεν δὲ παθεῖν, οἵα¹⁵ οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐπάθομεν. Χάριν οὖν ἔξομεν, φτινι συμβουλεύει ἡμῖν τὰ ἄριστα». Φαλίνος δ' ἀκούσας εἶπεν. «Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ποιεῖν ὑμᾶς, ἢ συμφέρει. Εἰ μὲν γάρ ἔστι¹⁶ σωθῆναι ὑμᾶς ἐνὶ φτινιδήποτε τῷ πότῳ, πειρᾶσθε σύζεσθαι, εἰ δὲ μή, φίλοι τῷ βασιλεῖ γίγνεσθε. Ἡγοῦμαι¹⁷ μέντοι ἄκοντος βασιλέως οὐχ οἴόν τ' εἶναι¹⁸ ὑμᾶς σωθῆναι». Κλέαρχος δ' ἀποκρίνεται. «Οπότερον¹⁹ μὲν ποιήσομεν, βουλευσόμεθα· νῦν δ' ἀπάγγελλε τῷ βασιλεῖ, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐπιβουλευόμεθα» Ὁ, τι δὲ ποιήσοι, οὐκ ἐδήλωσεν.

60. Χάρων,¹ Μένιππος, Ἐρμῆς.

XΑΡΩΝ. Ποδαροὶ² μέν ἔστε, ὥ νεανίαι, καὶ πόθεν ἐνταῦθα ἀφίκεσθε;

Μένιππος. Οὗτος μὲν Ἐρμῆς θεός ἔστιν, ἐγὼ δ' ἀλλοδαπός.³ ἀμφότεροι δ' οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἀφικόμεθα ἢ ἐκεῖθεν, ὅποι οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες εἰς Ἀδου καταβαίνουσιν.

Χάρων. Πηλίκος δ' εῖ;

Μένιππος. Τηλικοῦτος, ἥλικον σὺ δῷς.

Χάρων. Πότερος δ' ἀποδώσει μοι τὰ πορθμεῖα;⁴

Μένιππος. Οὐδέτερος⁵ ἀμφότεροι γὰρ οὐκ ἔχομεν ὅβολὸν καὶ παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος οὐκ ἀν λάβοις.

Χάρων. Ἐστι δέ τις διβολὸν οὐκ ἔχων;

Μένιππος. Εἰ μέν τις καὶ ἄλλος οὐκ οἶδα. Ἐγὼ δ', ὃς
Μένιππός εἴμι, οὐκ ἔχω.

Χάρων. Ποῖ σε νῦν ἀγάγω ἄνευ ὁβολοῦ;

Μένιππος. Ὁποι καὶ τοὺς ἄλλους νεκρούς εἰ δὲ μή,
ἄπαγέ με ἐκεῖσε, ἔνθα καὶ πρίν με ἐλθεῖν ἐνθάδε,
οἵ ἔρεβός⁶ ἔστιν καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Χάρων. Τοῦτο μέντοι, ὁ ζητεῖς, ὦ φύλε, ἀδύνατον.

61. Ἡ Ἀττική.

Η ΓΗ τῆς Ἀττικῆς πάντοθεν¹ μὲν ὑπὸ θαλάττης περιβάλλεται, ἀπὸ βιορρᾶ δὲ μετὰ τῆς Βοιωτίας συνέχεται.² Ἄει μὲν τῆς Ἀττικῆς γῆς τὸ κλῖμα εὔκραές ἐστι, μάλιστα δ', διπότε βιορρᾶς πνεῖ. Πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἀττικῆς γεωργοί εἰσι καὶ τὴν γῆν γεωργοῦσιν. Οἰκοῦσι δ' ἐν κώμαις καλαῖς καὶ ἀφθονα τὰ ἐπιτήδεια ἔχουσαις, χρῶνται δὲ κόσμῳ τῶν οἰκιῶν ταῖς ἀλωπεκαῖς.⁴ Ἐχει δ' ἡ Ἀττικὴ καὶ δένδρα ἀφθονα, μάλιστα δ' ἐλαίας, ἀμυγδαλᾶς καὶ συκᾶς, αἱ ἀφθόνους καρποὺς παρέχουσι. Καὶ πάλαι δ' ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς πλείστας προσόδους παρεῖχε· σπειρομένη γὰρ ἔφερε καρπούς, δρυσσομένη⁵ δὲ λίθον. Ηὔδοκίμουν δ' ἐν τῇ γῇ καὶ ἐλαῖαι καὶ ἀμυγδαλαῖ καὶ συκαῖ. Ἐκ δὲ τοῦ λίθου κάλλιστοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοί, εὐπρεπέστατα δ' ἀγάλματα τοῖς θεοῖς ἐγίγνοντο. Ιερὸν δὲ μέγιστον τῇ Ἀθηνῷ ἴδρυτο⁶ δ' ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς, δικαίωνος Παρθενών. Ομοίως δ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου καὶ τοῦ Ἐρμοῦ εἰκόνες⁷ ἐγίγνοντο, Ἐρμαῖ καλούμεναι· τὸν γὰρ Ἐρμῆν πολὺ ἐτίμων οἱ Ἀθηναῖοι. Ἰδρυον δὲ τοὺς Ἐρμᾶς πολλαχοῦ τῆς Ἀττικῆς γῆς καὶ ποικίλας συμβουλάς ἐν αὐταῖς ἀνέγραφον. Καὶ στοὰ δὲ τοῦ Ἐρμοῦ ἐν Ἀθήναις ἦν.

62. Ἀλέξανδρος πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους
οἰκείους τοῦ Δαρείου.

OΤΕ Ἀλέξανδρος¹ τὴν Δαρείου σκηνὴν εἶλε² πάμ-
πολλα λάφυρα ἔλαβεν· ἵσαν γὰρ ἐν αὐτῇ θώρακες³

Ο Ἀλέξανδρος πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ Δαρείου.

οἱ μὲν λινοῖ, οἱ δὲ σιδηροῖ, πολλῷ χαλκῷ κόσμῳ κεκοσμη-
μένοι, καὶ κράνῃ³ χαλκᾶ καὶ χιτῶνες³ φοινικοῖ. Πολλοῖς
δὲ ξίφεσι χαλκοῖς ἐπέτυχεν,⁴ ἢ χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς
ἢ λοις⁵ ἐκεκόσμητο. "Ετι δὲ κνημῖδες λιναῖ καὶ χαλκαῖ
εὑρέθησαν, καλὰ δὲ τόξα καὶ βέλη ἐνῆν, ἢ ἐξ ὄστρων
ἐπεποίητο. "Ην δ' ἡ σκηνὴ πλήρης καὶ σκευῶν χαλκῶν
ἢ κεραμεῶν,⁶ ἐν οἷς νομίσματα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ

δι βασιλεὺς ἐφύλαττεν. Ἐν δὲ τοῖς χρυσοῖς κανοῖς⁷ πολλὰ ψέλλια⁸ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐνήν, οἵς πᾶσιν ἐχρῶντο αἱ τῶν Περσῶν γυναῖκες. Ἐλήφθησαν δὲ καὶ αἱ Δαρείου γυναῖκες σύν τε τοῖς χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς κόσμοις, οὓς ἔφερον. Πρὸς ταύτας Ἀλέξανδρος λέγει. «Ἡσυχεῖτε καὶ μηδὲν φοβεῖσθε· ἐγώ τε γὰρ αὐτὸς καὶ ἄπαντες οἱ Μακεδόνες εὗνοι⁹ ὑμῖν ἐσόμεθα· λέξατε οὖν ἐμοί, τί βούλεσθε καὶ τί ἐν νῷ ἔχετε». Αἱ δὲ ἀπεκρίναντο. «Χάριν σοι ἔχομεν, δτι ἐπετύχομεν πᾶσιν ὑμῖν εὕνοις· ἐν γὰρ ταῖς ἀτυχίαις οὐδὲν κρείττον φίλου εὔνουν. Δεόμεθα δὲ ὑμῶν γενέσθαι εὔνους καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις». Ἐκ τούτου Ἀλέξανδρος προσέταττεν τοῖς στρατιώταις προσέχειν τὸν νοῦν, ἵνα μὴ τι κακὸν τοῖς αἰχμαλώτοις γένηται.

63. Σωκράτης καὶ Χαιρεκράτης.

ΣΑΙΡΕΦΩΝΤΑ καὶ Χαιρεκράτη, ἀδελφῷ μὲν ὅντε ἀλλήλοιν, ἔαυτῷ δὲ γνωρίμῳ,¹ αἰσθόμενος Σωκράτης διαφερομένῳ² εἶπε τῷ Χαιρεκράτει. «Ἀμφω³ τῷ ἀδελφῷ δόμοιάζετον ταῖν χεροῖν καὶ ποδοῖν καὶ ὀφθαλμοῖν· θαυμαστὸν δὲ ἀν εἴη, εἰ τῷ χεῖρε ἀντὶ τοῦ ἀλλήλαιν βοηθεῖν τραποίσθη⁵ ἐπὶ τῷ διακωλύειν ἀλλήλω· ἦ, εἰ τῷ πόδε ἀντὶ τοῦ συνεργεῖν⁶ ἀλλήλοιν ἀμελήσαντε τούτου ἐμποδίζοιτον ἀλλήλω βαδίζειν. Τῷ μέντοι ἀδελφῷ καὶ τῷ ἀδελφᾷ ὁ θεὸς ἐποίησεν ἐπὶ μείζονι ὥφελείᾳ ἀλλήλοιν ἦ τῷ χεῖρε καὶ πόδε καὶ ὀφθαλμῷ καὶ ὅσα ἄλλα ἀδελφὰ ἔφυσεν⁷ ἀνθρώποις ὁ θεός· τῷ μὲν γὰρ χεῖρε οὐκ ἀν οἶόν τ' εἴη τὰ πλέον ὀργυιᾶς ἀπέχοντα ἄμα ποιῆσαι, τῷ δὲ πόδε οὐδὲν ἐλθοίτην ἀν πλέον ὀργυιᾶς, τῷ δὲ ὀφθαλμῷ οὐκ ἀν οἶόν τ' εἴη ἰδεῖν ἄμα⁸ τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὅπισθεν. Τῷ ἀδελφῷ μέντοι φίλῳ ὅντε πράττετον ἄμα πλεῖστα ἐπ' ὥφελείᾳ ἀλλήλων».

64. "Αιδης.

Ο ΠΟΛΥΣ λεώς¹ ύπελάμβανον "Άδην τόπον πάνυ² βα-
θὺν ὑπὸ τῇ γῆ. "Εστι δ' οὗτος ὁ τόπος σύμπλεως³
σκότους καὶ φόβου. Βασιλεύει δ' ἐνταῦθα ὁ ἀδελφὸς τοῦ
Διὸς Πλούτων. Περιρρεῖται δὲ ποταμοῖς μεγάλοις. Πρό-
κειται δ' αὐτοῦ ἡ Ἀχερούσια λίμνη, ἣν ἔμπλεων⁴ ὑδά-
των οὐκ ἔστι παρελθεῖν ἄνευ πορθμέως. Ταύτην περαι-
ούμενοι οἱ νεκροὶ ἐν λειμῶνι ἔμπλεωφ ἀσφοδέλων⁵ γί-
γνονται. Πλούτων δὲ καὶ Περσεφόνη δυναστεύουσι δι-
καιαστὰς μὲν παρ' ἑαυτοῖς ἔχοντες Μίνων καὶ Ραδάμαν-
θυν, ὑπηρέτας δ' ἄλλους τε θεοὺς καὶ τὸν ἄγγελον Ἐρ-
μῆν. Οὗτοι τοῖς μὲν ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις τῶν ἀνθρώ-
πων ἐλεώ⁶ εἰσι καὶ εἰς τὸ Ἡλύσιον πεδίον⁷ τούτους πέμ-
πουσιν,—ἔστι δὲ τοῦτο ἔμπλεων ἡδονῶν—τοὺς δὲ πο-
νηροὺς εἰς τὸν τῆς κολάσεως χῶρον ἐκπέμπουσι. Διὸ οἱ
ἀνθρωποι ζῶντες πειρῶνται τοὺς θεοὺς ἐλεως σφίσιν
εἶναι καὶ ἐπὶ τούτῳ κατασκευάζουσι λαμπροὺς νεῶς καὶ
ἐν τοῖς νεῷς ὅμοίως βωμούς. Πρὸ δὲ τῶν νεῶν ὁ λεώς
εὔχεται ἐλεως τοὺς θεοὺς γενέσθαι αὐτῷ.

65. Φιλάργυρος

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ, ἐπεὶ ἐν ἔένη γῇ πολλὰ ἔτη εἴργαστο,
οὓσιαν πολλὴν ἐκέντητο¹. Ἐληλυθὼς δ' οὕκαδε τὸ
μὲν πρῶτον ἐώρταξε τὴν ἐπάνοδον. Ἐπεὶ δ' ἐώρα πολ-
λοὺς πειρωμένους κοινωνοὺς² τῆς οὓσιας γενέσθαι, ἥσυ-
χίαν οὐκ εἶχεν· διὸ γὰρ κίνδυνος τῆς οὓσιας οὐκ εἴᾳ³ αὐτὸν
καθεύδειν. Ποιεῖται οὖν τὴν οὓσιαν χρυσοῦν βῶλον καὶ
ώνειται⁴ ἀγρόν, ἐν ᾧ τάφρον ἀνέφεξε καὶ ἐν ταύτῃ τὸ
χρυσίον κατώρυξε. Καθ' ἐκάστην δ' ἐπεσκοπεῖτο⁵ τὸν
κατορωρυγμένον χρυσόν. Μίαν δ' ὅμως τῶν ἡμερῶν ἐφέ-

σπετό⁶ τις αὐτῷ καὶ ὑποπτεύσας τὸν φιλάργυρον χρυσίον⁷ κατορωρυχέναι ἦλθε νυκτὸς καὶ ἀφείλετο τοῦτο. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἐλθὼν ὁ φιλάργυρος καὶ ἵδων τὴν τάφον ἀνεῳγμένην καὶ ἀπολωλότα⁷ τὸν χρυσὸν ὠδύρετο, ὅτι ἔξεληλεκτο⁸ ἀνόητος ὅν. Ἰδὼν δέ τις αὐτὸν καὶ πυθόμενος τὴν αἰτίαν λέγει αὐτῷ. «Μὴ ἀθύμει,⁹ ὁ χρυσός,

Φιλάργυρος

ὅν ἐκ τῆς ξένης ἐνηνόχεις καὶ ἐν τῇ τάφῳ κατωρωρύχεις, οὐδενὸς ἄξιός ἐστι. τὸ γὰρ κατορωρυγμένον χρυσίον ἀπολωλός σοι ἦν· οὐδὲν τοίνυν ἀπολώλεκας. Λίθον λαβὼν κατόρυξον ἀντὶ τοῦ χρυσίου καὶ ἡσυχίαν ἔξεις».

66. Φρῖξος καὶ "Ελλη."

ΑΘΑΜΑΣ Βοιωτίας ἔβασίλευεν. Αὐτοῦ δὲ καὶ Νεφέλης γίγνονται παῖς μὲν Φρῖξος, θυγάτηρ δὲ "Ελλη. Δι-

έφερον δὲ κάλλει τε καὶ ψυχῇ πάντων τῶν ἐν Βοιωτίᾳ παίδων. Ἐπειτα δ' Ἀθάμας λαμβάνει γυναικα Ἰνώ. Ἡ δὲ τοῖς παισὶν ἐπιβουλεύουσα παραγγέλλει ταῖς γυναιξὶν τὸν πυρὸν¹ φρύγειν.² αἱ δὲ τὸ παραγγελλόμενον κρύφα τῶν ἀνδρῶν πράττουσιν. Ἐπεὶ οὖν δ σῖτος πεφρυγμένος ἐσπείρετο, ἡ γῆ ἐν καιρῷ καρποὺς οὐκ ἔφερε. Πᾶσα ἡ χώρα διὰ τοῦτο ὑπὸ λιμοῦ ἐκινδύνευε φθείρεσθαι. Ἀθάμας δ' οἰκτίων τοὺς κατοίκους ἔπειμπεν εἰς Δελφοὺς καὶ ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς ἐπυνθάνετο. Ἰνὼ δὲ τοῖς πέμφθεισιν ἐντέλλεται σημαίνειν τῷ Ἀθάμαντι, ὡς κεχρησμένον³ εἴη ὑπὸ τοῦ θεοῦ παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν Φρīξος σφαγῇ. Ἀκούσας τοῦτο Ἀθάμας καὶ οὐ κρίνων τοῦτο δίκαιον ἔπειμπεν ἐκ δευτέρου εἰς μαντεῖον τοὺς πρέσβεις ἐνόμιζε γὰρ τὸν θεὸν σφάλλεσθαι.⁴ Καὶ τούτους δ' ὅμως Ἰνὼ ἔπειθεν ἀγγέλλειν, ὡς δ ὁ θεὸς τὰ αὐτὰ ἐντέλλοιτο. Ἐνῷ δ' ἔμελλε Φρīξον θύσειν, Νεφέλη ἡ μήτηρ ἀρπάζει τοῦτον μετὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ προσφέρει αὐτοῖς χρυσόμαλλον κριόν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι⁵ οὐρανοῦ ὑπερβαίνουσι θάλατταν. Ὡς δ' ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ Χερσονήσου καὶ Σιγείου ἐκτεινομένην θάλατταν, ὀλισθαίνει ἡ Ἑλλη εἰς τὸν πόντον τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον καλούμενον. Φρīξος δ' εἰς Κόλχους⁶ καταφέρεται⁶ καὶ τὸ δέρμα τῷ βασιλεῖ τούτων Αἰγήῃ προσφέρει δῶρον. Ο δὲ τοῦτο ἐκτείνει ἐν τῷ ἄλσει τοῦ Ἀρεως ἐκ δρυὸς καὶ ἐνταῦθα ἐφρουρεῖτο τὸ δέρμα ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου.

67. Μαρδόνιος πρὸς Ἀθηναίους.

ΜΑΡΔΟΝΙΟΣ μέλλων ἐκ Θετταλίας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔπειμψεν Ἀθηναίοις πρέσβεις ἀγγελοῦντας τοῦτο. Οὗτοι παραγενόμενοι¹ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ

δήμου² εἶπον. «”Ανδρες Ἀθηναῖοι, Μαρδόνιος ὑπισχνεῖται ὑμῖν ἀγοικοδομήσειν τὰ τείχη καὶ τὰ ιερὰ καὶ τὴν πόλιν καὶ κυρίους τῆς Ἑλλάδος ποιήσειν ὑμᾶς, εἰ μὴ ἀμυνεῖσθε³ αὐτόν· εἰ δὲ μή, ἐμβαλεῖ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ φθερεῖ αὐτὴν πρῶτον. Τί ἀποκρινεῖσθε αὐτῷ; Τοῖς δ’ Ἀθηναίοις μέλλουσιν ἀποκρινεῖσθαι οἱ παρόντες Λακεδαιμόνιοι εἶπον. «Καὶ ἡμεῖς ἥκομεν, ὃ Ἀθηναῖοι, σημανοῦντες⁴ τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως παραγγελλόμενα. Πρὸς Θεῶν⁵ μὴ πείθεσθε τοῖς τούτων λόγοις. Εἴ ἐμμενεῖτε⁶ τῇ Ἑλλήνων συμμαχίᾳ, ἀπὸ κοινοῦ ἀμυνούμεθα τοὺς πολεμίους, ώς πέρουσι, καὶ ἐλευθέρων τὴν Ἑλλάδα ποιήσομεν. ‘Ορᾶτε⁷, ὅπως⁸ ἀποκρινεῖσθε τῷ Μαρδονίῳ, ώς προσήκει⁹ τοῖς Ἑλλησιν». Οἱ δ’ Ἀθηναῖοι Μαρδονίῳ μὲν εἶπον ὅτι, ἔως ἂν δὲ ἥλιος τὴν αὐτὴν ὁδὸν πορεύηται, οὐδέποτε καταλείψουσι τοὺς Ἑλληνας, ἀλλ’ ἀμυνοῦνται αὐτὸν πάσῃ δυνάμει, πρὸς δὲ Λακεδαιμονίους, ὅτι ἐμμενοῦσι τῇ συμμαχίᾳ καὶ οὐδέποτε ἐπιτρέψουσι τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι.

68. Φαβρίκιος ὑπατος Ῥωμαίων.

ΠΥΡΡΟΣ δὲ βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου ἄγων στρατὸν πολὺν καὶ ἀγείρας¹ τοὺς τῆς κάτω Ἰταλίας Ἑλληνας πόλεμον τοῖς Ῥωμαίοις ἔξεφηνε.² Νικήσας δὲ αὐτοὺς καὶ πολὺ τοῦ στρατεύματος ἀποκτείνας κύριος τῆς Ἰταλίας ἐγένετο· Διὸ οἱ Ρωμαῖοι δυσχεράναντες³ πρὸς τὴν ἀτυχίαν Φαβρίκιον ὑπατον εἶλοντο, ἵνα τὸν πολέμιον ἀμύνηται, καὶ ἐνετείλαντο αὐτῷ ἀπαλλάξαι τὴν Ἰταλίαν τοῦ κινδύνου. Παραλαβόντος δὲ Φαβρίκιου τὴν ἀρχήν, ἡμέραν τινὰ οἱ φρουροὶ ἀνήγγειλαν, ὅτι ἀνήρ τις ἐκόμισεν αὐτῷ ἐπιστολήν. Ἐν ταύτῃ δὲ τοῦ Πύρρου ιατρὸς ἐλεγεν, ὅτι ἀποκτείναι ἂν αὐτόν, εἰ οἱ Ρωμαῖοι ἐπαγγείλαιντο⁴ αὐτῷ χάριν λύσαντι τὸν πόλεμον. Οἱ δὲ δυσχε-

ράνας πρὸς τὴν ἀδικίαν καὶ ἐντειλάμενος ἀποτέμψαι τὸν ἄνδρα, ἔστειλε Πύρρῳ γράμματα⁵ σὺν τῇ πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ. Ἐλεγε δὲ τὰ γράμματα. «Γάϊος Φαβρίκιος ὑπατος Ῥωμαίων, Πύρρῳ βασιλεῖ χαίρειν.⁶ Χαλεπήνας⁷ τῇ ἐπιβουλῇ ἀνακοινῶ σοι, ὅτι οὐκ εὐτυχεῖς φίλων. Τοῦτο δὲ πράττω, ἵνα μὴ τὸ σὸν πάθος⁸ διαβάλῃ ἡμᾶς καὶ δόξωμεν μολῦναι δόλῳ τὸν πόλεμον».

69. Ἀγησίλαος καὶ Φαρνάβαζος.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν περιβληθέντες τὸν χι-
τῶνα¹ ἥλθον εἰς τὸ ώμολογημένον χωρίον.² Ενταῦθα
Ἀγησίλαος λέγει. «Ἐκταῦθμεν, ὃ φίλοι, χαμαὶ ἐν τῇ
πόρᾳ² καὶ ἀναμείνωμεν Φαρνάβαζον. Ἐπὰν δ' ἀγγελθῇ
ὑπὸ τῶν κηρύκων, ὑπεγερθησόμεθα». οὗτοι δὴ ἐκταῦθέν-
τες ἐν πόρᾳ ἀνέμενον. Ως δὲ Φαρνάβαζος ἐφάνη σὺν
τοῖς περὶ αὐτόν, ὑπεγερθέντες ἐκάθηντο. Ο δ' ἔχων στο-
λὴν πολλοῦ ἀξίαν τὸ μὲν πρῶτον ἡσχύνθη³ δρῶν τὴν
Ἀγησιλάου φαυλότητα.⁴ Ἐπιμελόμενος δ', δπως⁵ οἱ
Πέρσαι μὴ φανήσονται χείρους τῶν πολεμίων, λέγει αὐ-
τοῖς. «Κατακλιθησόμεθα καὶ ἡμεῖς, ὥσπερ οἱ Ἑλληνες,
ἵνα μὴ χείρους αὐτῶν φανῶμεν». Οἱ δὲ πρόθυμοι ὅντες
τὰ παραγγελθησόμενα ποιεῖν κατεκλίθησαν. Ἐκ τού-
του⁶ Φαρνάβαζος ἥρξατο. «Ὦ Ἀγησίλαε, ἐγὼ ἐν τῷ
πρὸς Τισσαφέροντι πολέμῳ προθύμως ἐβοήθουν ὑμῖν καὶ
φίλοις ἐγενόμην. Νῦν δ' δρῶ, ὅτι οἱ μὲν σπαρέντες ὑπὸ
τῶν γεωργῶν ἀγροὶ κινδυνεύουσι φθαρῆναι, ἐγὼ δ' οὐδὲ
δεῖπνον ἐν τῇ ἐμαυτοῦ χώρᾳ ἔχω. Εἴ οὖν ταῦτα ἀπαγ-
γελθήσεται τῷ βασιλεῖ, ἐκβληθήσομαι⁷ τῆς ἀρχῆς καὶ
κινδυνεύσω εἰς τὴν ἐσχάτην τύχην περιελθεῖν». Πρὸς
ταῦτα Ἀγησίλαος ἀπεκρίνατο. «Ἡμεῖς, ὃ Φαρνάβαζε,
τοὺς τῆς πατρίδος πολεμίους ἴδιους ἔχθροὺς ἡγούμεθα.

Ἐὰν δ' ὅμως καὶ σὺ φανῆς οὐδὲν ἡμᾶς κακῶς ποιῶν,⁸
καὶ ἡμεῖς ὑπιοχνούμεθά σοι φείσεσθαι τῆς σῆς ἀρχῆς».
Ἐπὶ τούτοις ἐσπείσαντο⁹ ἄλλήλοις.

70. Πελίας καὶ Ἰάσων.

ΠΕΛΙΑΣ βασιλεύων Ἰωλκοῦ¹ τὸν θεὸν ἥρετο, εἰ τι
ἔχοι αὐτῷ ἀγγεῖλαι περὶ τοῦ μέλλοντος. Ὁ δὲ ἀ-
πεκρίνατο, διτὶ μονοσάνδαλος² αὐτὸν ἀποκτενοῖ. Καὶ τὸ μὲν

Πελίας καὶ Ἰάσων.

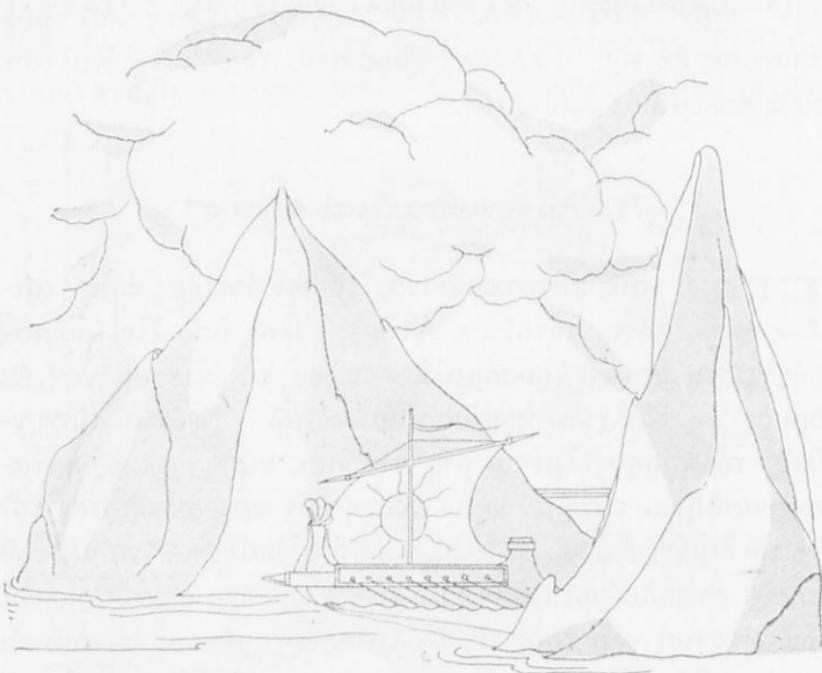
πρῶτον ἦγνόει³ τὸν ἀπειλοῦντα αὐτῷ κίνδυνον, ὕστερον
δὲ ἐνόησε. Μέλλων γὰρ θύσειν τῷ θεῷ παρήγγειλε πᾶσι
τοῖς πολίταις εἰς τὴν ἔορτὴν ἐλθεῖν. Ἰάσων δὲ διαβαίνων
ποταμὸν Ἀναυρον ἀπέβαλε τὸ ἔτερον σανδάλιον καὶ ἤλθε
μονοσάνδαλος. Τοῦτο ἴδων Πελίας καὶ συμβαλὼν τὸν
χρησμὸν ἥρώτα αὐτόν, τὶ ἂν ποιήσειεν, εἰ λόγιον⁴ αὐτῷ
εἴη, διτὶ τῶν πολιτῶν τις αὐτὸν ἀποκτενοῖ. Ὁ δὲ ἀπεκρί-

νατο. «Ἐντειλαίμην ἂν αὐτῷ ἐνεγκεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας· οὐ γὰρ ἐλπίζω τὸ ἔργον τοῦτο περανεῖν⁵ δεήσει γὰρ ἀποκτεῖναι τὸν ἄυπνον δράκοντα, ὑφ' οὗ κινδυνεύσει ἀποθανεῖν». Ταῦτ' ἀκούσας Πελίας ἐνετείλατο αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Κόλχους ἐλθεῖν ἀποκτενοῦντα τὸν δράκοντα καὶ ληψόμενον τὸ δέρας. Ἰάσων δὲ πεντηκόντορον⁶ ναῦν⁷ κατεσκεύασεν, ἦν Ἀργώ ἐκάλεσε, καὶ τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἥθροισεν, ἵνα ἐν τῇ Κολχίδῃ τοὺς πολεμίους ἀμύνηται.

71. Ἀργοναῦται καὶ Φινεύς.¹

ΕΠΕΙ ἡ ναῦς κατεσκεύαστο, Ἰάσων ἀγείρας τοὺς ἔταιρούς² λέγει αὐτοῖς. «Ἄνδρες φίλοι, ὑπὸ Πελίου παρήγγελται μοι τὸ χρυσόμαλλον δέρας τὸ ἐκτεταμένον ἐκ δρυὸς ἐν Κολχίδῃ κομίσασθαι αὐτῷ. Ἐγὼ δὲ αἰσχυνθεὶς³ τὰ παρηγγελμένα μὴ ποιῆσαι, παρήγγελκα κατασκευασθῆναι ταχεῖαν ναῦν. Αὕτη οὖν κατεσκεύασται καὶ ἐν τῷ λιμένι ἐστίν, ὅμας δὲ βοηθοὺς ἐκάλεσα, ἵνα μὴ τοῦ πλοῦ⁴ ἐσφαλμένοι ὅμεν καὶ μὴ ἐν τῇ ἔνεγκα διεφθαρμένοι ὅμεν⁵ φασὶ γὰρ τοὺς εἰς Κόλχους ἐρχομένους κινδυνεύειν διεφθάρθαι ὑπὸ τοῦ φρουροῦντος τὸ δέρας δράκοντος. Ἐὰν τὸ δέρας ἀρπάσωμεν, φανησόμεθα⁶ μέγα ἔργον περάναντες. Δεῖ δὲ ὅμας ἐν δυσὶν ἡμέραις ἀποκεφίσθαι, εἰ πρόθυμοι ἐστε συμπλεῖν⁷ ἐμοί». Οἱ δέ, πρὸν δύο ἡμέρας παρελθεῖν, ἀπεκέκριντο αὐτῷ προθύμως συμπλεῖν. Ἐπεὶ οὖν ἴκανὰ ἐπιτήδεια εἰσεβέβλητο ἐν τῇ νηὶ, ἔξεπλευσαν καὶ εἰς Θράκην ἤκον. Ἐνταῦθα Φινεὺς ὥκει τυφλωθεὶς ὑπὸ θεῶν, ὅτι τὰ ὑπὸ θεῶν εἰμαρμένα⁸ τοῖς ἀνθρώποις προέλεγεν· ἔπειψαν δὲ αὐτῷ οἱ θεοὶ καὶ τὰς πτερωτὰς ‘Αρπυίας,⁹ αἵ τὴν τροφὴν αὐτοῦ ἥρπαζον. Ἐπιφανέντες δέ οἱ Ἀργοναῦται ἀπῆλλαξαν αὐτὸν τῶν

Αρπυιῶν διεφθαρμένων ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Βορέου. Εὐφρανθεὶς δ' ἐπὶ τούτῳ Φινεὺς σινεβούλευσεν αὐτοῖς, πῶς ἂν τὸν πλοῦν ποιοῖντο, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν Συμπληγάδων¹⁰ πετρῶν διεφθαρμένοι εἰεν. Ἐνετέταλτο γὰρ αὐτοῖς ὑπὸ Φινέως ἀφεῖναι¹¹ πέλειαν¹² διὰ τῶν πε-

Ἄργοναῦται.

τρῶν, καὶ ἔὰν μὲν ἴδωσιν αὐτὴν μὴ ἐσφαλμένην, πλεῖν, ἔὰν δὲ διεφθαρμένην, μὴ βιάζεσθαι τὸν πλοῦν. Ἀναγκάζεντες¹³ οὖν ἐντεῦθεν καὶ εἰς πέτρας ἀφικόμενοι ἐπέτρεψαν τῇ πελείᾳ διελθεῖν. Ἡ δὲ διεληλυθυῖα οὐκ ἐσφαλτο¹⁴ μέν, περιεκόπη δὲ τὰ ἄκρα τῆς οὐρανοῦ. Τοῦτο οἰωνὸς¹⁵ ἀγαθὸς ἐκρίθη. Οἵ δὲ Ἄργοναῦται ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας ἀναχωρούσας διῆλθον· ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου αἱ πέτραι μεμενήκασιν ἀκίνητοι.

72. Ἰάσων καὶ Μήδεια.

ΜΕΤΑ τὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων πλοῦν οἱ Ἀργοναῦται ἀναπεταννύσαι¹ τὰ ἴστια καὶ διαπλεύσαντες τὸν πόντον εἰς Κολχικὴν γῆν ἀφικνοῦνται.² Ἐν τῷ πλῷ ἐπερρώννυσαν³ ἄλλήλους καὶ ὕμοσαν³ βοηθήσειν παντὶ τῷποτῳ τῷ Ἰάσονι. Ὁμισθείσης⁴ δὲ τῆς νεώς ἔρχεται Ἰά-

·Ο Ἰάσων καταβάλλει τοὺς ταύρους.

σων πρὸς Αἴγτην καὶ λέγει αὐτῷ. «Πελίας, διῆς Φθίας βασιλεύς, ἐπέταξέ μοι τὸ χρυσόμαλλον αὐτῷ κομίσασθαι· ἐὰν τοῦτο μὴ φέρω αὐτῷ, ἀπολοῦμαι». Αἴγτης δὲ δείκνυσι τοὺς χαλκόδοντας⁵ ταύρους καὶ λέγει αὐτῷ. «Ζεύγνυ τούτους καὶ ἐὰν τούτους ζευγγύῃς, παρέξω σοι τὸ δέρας». Ἡσαν δ' οὗτοι ἄγριοι ταῦροι, οὓς χαλεπῶς ἀν ζευγγύοι τις τὸ δέρας ἐκ τοῦ στόματος ἐκπεμπόμενον πῦρ οὐδέποτε κατεσβέννυτο. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέταττε σπείρειν δόδόντας δράκοντος, ἐξ ὃν ἐμελλον δράκοντες ἀναδύεσθαι⁶ ἐπ' αὐτόν. Ταῦτ' ἀκούσας Ἰάσων ἡπόρει, πῶς ἀν τοὺς ταύρους ζευγγύοι. Μήδεια δ' ἡ τοῦ Αἴγτου

θυγάτηρ προσελθοῦσα ὑπέσχετο δεῖξειν αὐτῷ, πῶς ἂν οἱ ταῦροι ζευγγύοιντο, εἰ διμνύοι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὴν ἀπάξειν. Ὁ δὲ ὥμοσε ποιήσειν τοῦτο, ἐὰν τοὺς ταύρους καταζεύξῃ. Ἐκ τούτου Μήδεια παρέσχε φάρμακον, δι’ οὗ τὴν ἀσπίδα, τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα ἔχρισεν⁷ οὕτω δὲ ἐμελλεν οὕτως ὑπὸ πυρὸς οὕτως ὑπὸ σιδήρου ἀδικήσεσθαι.⁸ Ἐκ τούτου Ἰάσων ἐπιρρώνυνται καὶ τοὺς ταύρους ζεύγγυνσιν. Οἱ δὲ ἔξευγμένοι τὴν γῆν ἦρουν⁹ ἐκ τῶν σπειρομένων δὲ ὁδόντων ἐφύοντο δράκοντες, οὓς Ἰάσων ἀπέκτεινεν. Ἐπεὶ δὲ Αἴγατης τὸ δέρας οὐ παρεῖχεν, εἰ καὶ οἱ ταῦροι κατεζευγμένοι ἦσαν, ἡ Μήδεια κατακοιμίσασα τὸν δράκοντα τὸ δέρας ἀφείλετο καὶ μετὰ Ἰάσονος εἰς Ἀργὸν ἤκον, ἐφ’ ἣς φερόμενοι εἰς Ἑλλάδα ἀφίκοντο.

73. Συμβουλὴ πρὸς ἄρχοντα.

ΕΑΝ σαυτὸν δοῦλον τῶν ἱδονῶν καταστήσῃς, μὴ ἔλπιζε ὅμοιος τῶν πολιτῶν ἀρξεῖν¹ οἱ γὰρ πολῖται καθιστᾶσιν ἀεὶ ἑαυτοῖς τὸν ἀρχοντα ὑπόδειγμα.² Ομοίως καθίστη σαυτῷ συμβούλους ἄνδρας ἀγαθούς, οἵ ἐπιμελήσονται, δπως εὔτυχεστάτους τοὺς πολίτας καθιστῶσιν· οὕτω γὰρ ἂν καθισταίης ἀσφαλῆ τὴν ἀρχήν. Τοὺς πονηροὺς δὲ πολίτας μετάστησον³ ἐκ τῆς πόλεως· οἱ γὰρ τοιοῦτοι κινδυνεύσουσι καὶ ἄλλους καθιστάναι πονηρούς, οἵ μισητὴν τὴν ἀρχὴν τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις καταστήσουσι· οὕτοι γὰρ δρῶντες τὴν πόλιν κακῶς πάσχουσαν⁴ μεταστήσουσι⁵ τὴν πολιτείαν⁶ καὶ σὲ αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλοῦσι.⁷ Τεκμήριον⁸ δέ σοι ἔστω, ἢ τοὺς τριάκοντα οἱ πολίται ἐποίησαν. Οὗτοι γὰρ καταλαβόντες τὴν ἀρχὴν οὐ μόνον τὴν πολιτείαν μετέστησαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς χρηστοὺς πολίτας μετ’ οὐ πολὺ διετέλουν⁹ μεθιστάντες ἐκ τῆς πόλεως. Ἐπεὶ δὲ διίστασαν¹⁰ τοὺς πολίτας καὶ

τοὺς μὲν τιμαῖς ἔτιμων, τοὺς δὲ χρημάτων ἐνεκα ἔξιστα-
σαν¹¹ ἐκ τῆς πόλεως, οἱ πολῖται συνίστασαν¹² ἄλλήλους
ἐπ' αὐτοὺς καὶ τέλος ἔξέβαλον. Σημεῖον δέ σοι καὶ τοῦ
καλῶς βασιλεύειν ἔστω, ἐὰν τοὺς ἀρχομένους ὅρᾶς εὔπο-
ρωτέρους καὶ σωφρονεστέρους γιγνομένους διὰ τὴν σὴν
ἔπιμέλειαν.

74. Κέκροψ.

ΚΕΚΡΟΨ συμφυὲς¹ ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκον-
τος πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς καθίσταται.²
Τούτου βασιλέως καταστάντος, ἔδοξε τοῖς θεοῖς καθίστα-
σθαι προστάτας τῶν πόλεων, ἐν αἷς ἔμελλον ἵδιας ἔκαστος
τιμὰς ἔχειν. Μεταστάτες³ οὖν ἐκ τοῦ Ὄλύμπου ἦκον
ἐπὶ τὴν γῆν. Ποσειδῶν⁴ μὲν οὖν πρῶτος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν
Ἀττικὴν καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσον τὴν ἀκρό-
πολιν ἀνέφηνεν⁵ ὕδωρ, ἐξ οὗ προστάτης ταύτης κατέ-
στη. Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀθηνᾶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἐνθα
νῦν τὸ Ἐρέχθειον ἔστηκεν. Ἐκ δὲ τούτου ἔρις ὑπ’ αὐ-
τῶν ἐνίστατο,⁶ ὁπότερος τῆς Ἀττικῆς προστάτης κατα-
σταίη. Κριταὶ οὖν οἱ ἄλλοι θεοὶ καθίσταντο, ἄλλ’ εὐθὺς
οὗτοι διίσταντο ἄλλήλοις· οἱ μὲν γὰρ Ποσειδῶνος ἔφα-
σαν τὴν πόλιν εἶναι, οἱ δὲ Ἀθηνᾶν ἐβούλοντο τῆς πό-
λεως προστάτην καταστῆναι. Τέλος δὲ τῇ Ἀθηνᾶ κατε-
κρίθη ἡ Ἀττικὴ καὶ οὕτω ἡ ἐνεστῶσα φιλονικία ἔληξεν.

75. Ἀταλάντη.

ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ γενομένην δι πατὴρ ἐκτίθησιν.¹ ἀρρένων
γὰρ καὶ οὐ θυγατέρων ἔλεγε δεῖσθαι.² Ο δὲ λαβὼν
ταύτην ἐκθεῖναι οὐκ ἀπέκτεινεν, οὐδὲ εἰς βάραθρον ἔξη-
κεν.³ ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Παρθένιον⁴ ὅρος ἔθηκε ταύτην
πλησίον πηγῆς, ἐνθα ἀντρον⁵ ἦν, ἐφ’ οὗ δασὺς δρυμῶν⁶

ἐπέκειτο· ἐνταῦθα τὸ βρέφος ἐνθεὶς ἔφυγε. Μετ' οὐ πολὺ ἄρκτος ἤκεν, ἥ τοὺς μαστοὺς ὑπὸ γάλακτος βαρυνομένους είχε· κυνηγοὶ γὰρ τὰ ἑαυτῆς βρέφη ἀφηρήκεσαν. Αὕτη συνεῖσα⁷ τὸ ἐκτεθειμένον βρέφος προσέρχεται καὶ τοὺς μαστοὺς τῷ στόματι ἐντίθησι. Τὸ δ' εὔθὺς ἐθύλασε καὶ ἅμα τὸ θηρίον ἀνεκουφίσθη.⁸ Ἐκ τούτου καθ' ἡμέ-

⁷Αταλάντη.

ραν, ὅπότε συνιείη τοὺς μαστοὺς ἐμπιμπλαμένους⁹ γάλακτος, προσῆγε πρὸς τὸ βρέφος. Κυνηγοὶ δ' ἴδόντες τὴν ἄρκτον θαμὰ¹⁰ φοιτῶσαν¹¹ εἰς τὸ ἄντρον συντίθενται¹² ταύτην παραφυλάξασθαι. Εἶδον οὖν αὐτὴν οὐδέποτε προϊεμένην¹³ τὸ ἔργον καὶ κατασκεψάμενοι¹⁴ τὸ ἄντρον εὗρον τὸ βρέφος. Λαβόντες οὖν αὐτὸ δόνομα ἔθεντο Ἀταλάντην. Ἡ δὲ τρεφομένη ὁρεύω τροφῇ καὶ ἐν τοῖς ὅρεσι ζῶσα φόβον μὲν οὐδέποτε συνίει, οὐδέποτε

δ' ἀνῆκε¹⁵ θηρεύουσα ἐν τοῖς ὅρεσι. Ποθοῦσα δ' ἐρημίαν κατέλαβε τῶν Ἀρκαδικῶν ὁρέων τὸ ὑψηλότατον, ἔνθα ἦν αὐλὼν¹⁶ κατάρρυτος¹⁷ καὶ δοῦς μεγάλη καὶ πευκαὶ καὶ βαθεῖα ἡ ἐκ τούτων σκιά. Στρωμνὴ δ' αὐτῇ ὑπετίθεντο δοραὶ θηρευομένων καὶ οὕποτ' ἀνῆκε κρέασι τούτων τρεφομένη. Στολὴν δ' ἀνειμένη¹⁸ ἐνεδύετο καὶ τοιαύτην, ὥστε μηδὲν διαφέρειν Ἀρτέμιδος. Οὐδενὶ δ' ἐφίει¹⁹ πελάσαι²⁰ αὐτῇ. Εἰ δέ τις ἐφιεῖτο προσγενέσθαι²¹ αὐτῇ, αὐτῇ διεῖσα²² τὸν δρυμὸν καὶ τὴν λόχμην²³ τῇ τῶν ποδῶν ταχύτητι ἀπέκρυπτεν ἑαυτήν.

76. Ἡρακλῆς.

ΗΡΑΚΛΗΣ υἱὸς Διὸς καὶ Ἄλκμήνης ἦν. Ταύτην Ζεὺς Ἀμφιτρύωνι ἐκδίδωσι¹ τούτῳ παραδοθεὶς καὶ Ἡρακλῆς βρέφος ἐτρέφετο. Ὁλίγῳ δὲ χρόνῳ ὕστερον, ἀφ' οὗ Ἀμφιτρύωνι Ἡρακλῆς παρεδέδοτο, Ἡρα δύο δράκοντας² ἔπειμψε τὸ βρέφος διαφθεροῦντας.³ Ο δ' ἀναστὰς ἄγγων⁴ ταῖς χερσὶ τούτους διέφθειρε καὶ νεκροὺς τῷ πατρὶ παρέδωκεν. Αὔξηθεὶς δὲ παραδίδοται διδασκάλοις, παρ' οἷς τὰ πολεμικὰ ἔξεμαθεν.⁵ Ἐπειδὴ δὲ καθ' ήμέραν ηὔξαντο μέγας, παρεδόθη παρ' Ἀμφιτρύωνος τοῖς βουκόλοις, ἵνα οὗτοι μεταδιδοῖεν αὐτῷ τοῦ ἔργουν. Ἐνταῦθα Ἡρακλῆς διατρίβων τὸν Κιθαιρώνιον⁶ λέοντα ἀποκτείνει καὶ νεκρὸν τοῦτον τοῖς βουκόλοις παραδίδωσι. Στρατεύσας εἴτα πρὸς τοὺς Μινύας⁷ ἡνάγκασε τούτους δασμὸν⁸ τοῖς Θηβαίοις διδόναι. Διὸς καὶ παρὰ Κρέοντος⁹ ἀριστεῖον¹⁰ αὐτῷ ἡ πρεσβυτάτη θυγάτηρ ἐδόθη. Εἴτα ὑπὸ Ἡρας μανεῖς¹¹ καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας τῇ πυρῷ παραδοὺς ἔρχεται εἰς Δελφοὺς καὶ πυνθάνεται, ποῦ κατοικήσει. Ο δὲ θεὸς ἀνείλεν¹² αὐτῷ παραδοῦναι ἑαυτὸν Εύρυσθεῖ καὶ δώδεκα ἔτη ἐνδιόδ-

ναι,¹³ ὥστε ἐπιτελεῖν¹⁴ τὰ προσταττόμενα. Ἐὰν δὲ παρέλθῃ τὰ δέκα ἔτη, ἀφ' οὗ ἂν τῷ Εὔρυθμῳ παραδοθῇ, ἀθύνατον αὐτὸν ὁ θεὸς ἐλεγεν ἔσεσθαι.

Ἡρακλῆς.

ΜΕΡΟΣ Β'

77. Ἡρακλῆς πλησίον τοῦ Εύρυσθέως.

Πρῶτος ἄθλος.

ΗΡΑΚΛΗΣ ταῦτα ἀκούσας ἔγνω¹ κατὰ² τὴν τοῦ θεοῦ ὁῆσιν ποιεῖν. Μετέβη οὖν πρὸς Εύρυσθέα καὶ τὰ

Πρῶτος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους.

ὑπὸ τοῦ θεοῦ προσταττόμενα ἐποίει. Γνοὺς δὲ Εύρυσθεὺς τὴν Ἡρακλέους δύναμιν καὶ φοβηθεὶς μὴ ὑπ' αὐτοῦ ἀλῷ, ἐπέταξεν³ αὐτῷ τοῦ Νεμέου⁴ λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν· ἥλπιζε γὰρ οὗτοι ἀπαλλαγήσεσθαι αὐτοῦ. Οὐδὲ με-

ταβάς εἰς Νεμέαν καὶ γνοὺς τὸν λέοντα ἄτρωτον⁵ φύντα
ἔδισκεν αὐτὸν δοπάλῳ ὁ δὲ φεύγων κατέδυ⁶ εἰς σπή-
λαιον. Ἡρακλῆς δέ, ἵνα μὴ ὁ λέων ἀποδραίη,⁷ εὐθὺς
ἔκδὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ σπήλαιον καὶ τὴν χεῖρα περιθεὶς
τῷ τραχήλῳ τοῦ λέοντος ἔπνιξεν αὐτόν. Θέμενος δὲ
τοὺς ὅμους εἰς Μυκήνας ἐκόμιζεν αὐτόν. Εὔρυσθεὺς δὲ
φοβηθεὶς πίθον ἔαυτῷ κατεσκεύασεν, εἰς δὲν εἰσέδυ. Τὸ
λοιπὸν δὲ ἀπεῖπεν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν μὴ εἰσιέναι, δεικνύ-
ναι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν τοὺς ἄθλους ἐκέλευσεν· ἔπειμπε δὲ
ἐφεξῆς κήρυκα καὶ ἐπέταττε τοὺς ἄθλους.

78. Δεύτερος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν λεοναίαν ὕδραν¹
Ἀποκτεῖναι. Αὕτη δὲν τῷ τῆς Λέρνης² ἔλει ἐκτρα-
φεῖσα ἔξέβαινε³ καὶ τὰ βισκήματα,⁴ ὃν τὸ πεδίον ἀνεπίμ-
πλατο, διέφθειρεν. Οὐδεὶς δὲ τοῦ κακοῦ τὴν χώραν ἀπαλ-
λάξαι ἥδυνατο· ἥπισταντο⁵ γὰρ πάντες κινδυνεύσειν, ἐὰν
τοιοῦτόν τι πειραθῶσιν. «Ἐὰν ταύτην», εἶπεν δὲ Εὔρυ-
σθεύς, «δύνῃ ἀποκτεῖναι, τὴν χώραν εὖ ποιήσεις». Εἶχε
δὲ ἡ ὕδρα κεφαλὰς ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ
μίαν ἀθάνατον. Ἐπιβὰς οὖν Ἡρακλῆς ἀρματος,⁶ ἥνιο-
χοῦντος Ἰολάου, εἰς Λέρνην ἔρχεται καὶ τοὺς μὲν ἵππους
ἴστησι, τὴν δὲ ὕδραν εὑρὼν τῷ δοπάλῳ τὰς κεφαλὰς
ἔκοπτεν. Ἀλλ' οὐδὲν ἥδυνατο ἀνύειν.⁸ μιᾶς γὰρ κεφαλῆς
κοπτομένης δύο ἀνεφύοντο.⁹ Λέγει οὖν πρὸς Ἰόλαον.
«Οὐκ ἥπιστάμην οὕτω χαλεπὸν τὸ ἔργον ὅντα οὖν
ἔμπιμπρη¹⁰ τὴν ἐγγὺς ὑλὴν καί, δταν ἐγὼ τὰς κεφαλὰς
ἀποκόπτω, σὺ πειρῶ ἔμπιμπράναι ταύτας τοῖς καιομέ-
νοις δαυλοῖς». Τοῦτον τὸν τρόπον ἔμπρόσας τὰς ἀνα-
ψυομένας κεφαλὰς τάφον ἀνέφεξε, ἐν ᾧ κατώρυξε τὴν
ἀθάνατον κεφαλήν. Εὐθὺς δὲ είτα λίθον αὐτῇ ἐπιθεὶς

ἐμπίμπλησι τὴν τάφρον λίθων καὶ γῆς· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὅδος ἀποσχίσας ἐνέπλησε τὰ ἄκρα τῶν δῖστῶν¹¹ τῆς χολῆς.

79. Τρίτος, τέταρτος καὶ πέμπτος ἀθλος.

TRITON ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ ἐνεγκεῖν τὴν Κερυνῖτιν ἔλαφον ζῶσαν. Ταύτην ἔφασαν χρυσόκερων¹ εἶναι καὶ οἱ οἱναι ἐλευθέραν διὰ τοῦ ἄλσους, ἢτε ἴερὰν² τῆς Ἀρτέ-

Τρίτος ἄθλος Ἡρακλέους.

μιδος οὖσαν. Πρὸς τοῦτο Ἡρακλῆς διήει δλον ἐνιαυτὸν³ τὸ ἄλσος διώκων τὴν ἔλαφον· ἐδεδοίκει γὰρ μή, ἐὰν ταύτην ἀποκτείνῃ, τὴν θεὰν ἔχθραν αὐτῷ ποιήσῃ· Ἐπεὶ δ' ή ἔλαφος ἀπέκαμε,⁴ τέλος ἐκάθητο καὶ κατακει-

μένην ταύτην συνέλαβεν. Ἐπὶ τῶν ὅμων δὲ ταύτην θεὶς εἰς Μυκήνας ἐκόμισεν.

Τέταρτον ἄθλον τὸν Ἐρυμάνθιον⁵ κάπρον⁶ ἐπέταξε ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο τὸ θηρίον πάντες ἥδεσαν μεγίστων κακῶν αἴτιον τῇ χώρᾳ γεγονός. Ἐκ γὰρ τοῦ ὅρους δρυμώμενον ἡδίκει τὴν γῆν· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐδέδισαν τοῦτο διώξαι. Ἡρακλῆς μέντοι διώξας εἶλε⁷ καὶ εἰς Μυκήνας ἐκόμισεν.

Πέμπτον ἐπέταξεν ἄθλον τὴν κόπρον τῶν Αὐγείου βισκημάτων καθῆσαι.⁸ Ἐκ ταύτης γὰρ κατακειμένης καὶ ὀζούσης⁹ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐτέθνασαν. Ἡ δὲ Αὐγείας Ἡλιδος βασιλεὺς καὶ πολλὰς ποίμνας βοσκημάτων εἶχε. Τούτῳ Ἡρακλῆς προσήγει καὶ ἔφη μιᾶς ἡμέρας τὴν κόπρον ἔξοισειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην¹⁰ τῶν βισκημάτων. Οἱ δὲ εἰδὼς χαλεπὸν τὸ ἔργον καὶ δτι κινδυνεύσει τεθνάναι, πρὸν τὸ ἔργον περᾶναι, ὑπισχνεῖται. Ἡρακλῆς δὲ τὸν Ἀλφειὸν¹¹ ποταμὸν καὶ Πηνειὸν¹² σύνεγγυς¹³ βεβηκότας παρωχέτευσε¹⁴ διὰ τῆς κόπρου καὶ ταύτην ἐκάθηρεν.

80. Ἔκτος ἄθλος.

ΕΚΤΟΝ ἄθλον ἔδοξε τῷ Εὔρυθμεῖ ἐπιτάξαι τὰς Στυμφαλίδας¹ ὅρνιθας ἔξελάσαι αὐτόν· ταύτας νεμομένας² τὴν περὶ τὴν Στύμφαλον τῆς Ἄρκαδίας χώραν οὐκ εἶχον³ οἱ οὐκοῦντες ἔξελάσαι. Ὁπότε γὰρ βούλοιντο ταύτας διώξαι, αὗται εἰς τὴν λίμνην Στυμφαλίδα εἰσέβαστον καὶ ἐν τῇ ὅλῃ ἐκρύπτοντο· ἦν δὲ ἡ Στυμφαλίς πλήρης ὅλης. Ἐκεῖσε Εὔρυθμεὺς πέμπει Ἡρακλέα ἔξελῶντα τὰς ὅρνιθας καὶ ἀποκτενοῦντα ταύτας. Ἐπεὶ οὖν Ἡρακλῆς μετέβη ἐκεῖσε ἐπειρᾶτο διαφόροις ὅπλοις ἔξελάνειν αὐτάς. Αἱ δὲ διωκόμεναι εἰσέβησαν εἰς τὴν ὅλην

καὶ ἐκρύπτοντο. Ἐμηχανοῦντι⁴ δ' αὐτῷ καὶ οὐκ ἔχοντι
ὅτι ποιήσαι Ἀθηνᾶς δωρεῖται κρόταλα χαλκᾶ παρ'
Ἡφαίστου λαβοῦσα· αὗτη γὰρ ἡ βουλήθη βοηθῆσαι
Ἡρακλεῖ. Ταῦτα κρούων⁵ οὗτος ἐπὶ τοῦ συνεχομένου
τῇ λίμνῃ ὅρους ἐφόβει⁷ τὰς ὁρνιθας. Αἱ δὲ βουλόμεναι
σωθῆγαι ἀνεπέτοντο.⁸ Τότε δὲ ταύτας ἐτόξευε καὶ
οὗτοι πάσας διέφθειρεν.

81. Ἔβδομος καὶ ὅγδοος ἀγαθος.

ΕΒΔΟΜΟΝ ἄθλον ἐπέταξε τὸν Κρῆτα¹ ταῦρον ἀγα-
γεῖν. Τοῦτον Εὔρυσθεὺς ἐπυνθάνετο ἀγριον ὅντα,
ῶστε χαλεπὸν εἶναι ληφθῆναι ζῶντα ὑπ' ἀνδρός. Τοῦτο
μαθὼν πέμπει Ἡρακλέα πιστεύων οὐκ ἀν περιγενέσθαι²
τούτου. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Κρήτην εὑρί-
σκει Μίνωα καὶ ἡξίου³ τὸν ταῦρον λαμβάνειν. 'Ο δ' οὐκ
εἰδὼς Ἡρακλέα εἶπεν αὐτῷ διαγωνισαμένῳ τιτρώσκειν
τὸν ταῦρον καὶ λαμβάνειν. Ἡρακλῆς δὲ τρώσας⁴ τοῦ-
τον καὶ λαβὼν ἔδειξεν Εὔρυσθεῖ· τὸ δὲ λοιπὸν⁵ εἴασεν
αὐτὸν ἀνετον.⁶ 'Ο δὲ ταῦρος ἀποδράς ἐκεῖθεν καὶ δια-
βάς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικνεῖται
καὶ ἐνταῦθα, ἔως ἐγήρασε, τοὺς βλασταίνοντας ἀγροὺς
διελυμαίνετο.⁷

"Ογδοον ἄθλον ἐπέταξε τὰς Διομήδους τοῦ Θρακὸς
ἴππους εἰς Μυκήνας κομίζειν. Αἱ δ' ἵπποι αὗται ἔδακνον
καὶ κατήσθιον⁸ ἀνθρώπους. Ἐβασίλευε δὲ Διομήδης Βι-
σκόνων, ἔθνους μαχιμωτάτουν. "Ελαβεν οὖν μεθ' ἑαυτοῦ
πολλοὺς βοηθούς, οὓς πολλὰ ἀγαθὰ ὑπέσχετο. Ἀφικόμε-
νος δ' εἰς Θράκην ἦγαγε τὰς ἵππους ἐπὶ θάλατταν. Δια-
γωνισάμενος μέντοι πρὸς Διομήδη καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
ἐπιδραμόντας καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν ὁρδίως τοὺς ἀποκα-
μόντας ἥναγκαζε φεύγειν. Τεμῶν⁹ δὲ καὶ τὴν Διομήδους

χώραν καὶ λαβὼν τὰς ἵππους ἀπήγαγε ταύτας εἰς Μυκήνας.

82. "Ενατος καὶ δέκατος ἀθλος.

ΕNATON ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐνετείλατο κομίζειν ζωστῆ-
ρα¹ Ἰππολύτης. Ταύτην αἱ Ἀμαζόνες,² αἱ περὶ Θεο-
μώδοντα ποταμὸν κατόκουν, ἥδοῦντο³ καὶ ηὐλαβοῦντο.⁴
Εἶχε δὲ Ἰππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστῆρα σύμβολον⁵ τοῦ
πρωτεύειν ἀπασῶν. Τοῦτο τὸ ἔργον Εὔρυσθεὺς χαλεπὸν
φήμῃ εἶναι Ἡρακλεῖ· αἱ γὰρ Ἀμαζόνες μαχιμώταται
ἦσαν καὶ οὐδείς ποτε διενοήθη διαγωνίσασθαι αὐταῖς.
Ἐπει οὖν Ἡρακλῆς εἰς τὸν λιμένα αὐτῶν κατέπλευσεν,
ἥσθετο τὰς ἀμαζόνας ἥθροισμένας, αἷς ὑπὸ Ἰππολύτης
ἐνετέταλτο ἀνδρείως ἀγωνίζεσθαι· οὐ γὰρ ἔβούλοντο πα-
ραδοῦναι ζωστῆρα ἑκοῦσαι.⁶ Ταῦτα αἰσθανόμενος Ἡρα-
κλῆς ἀποκτείνει Ἰππολύτην καὶ ἀφελόμενος ζωστῆρα
εἰς Μυκήνας κομίζει.

Δέκατον δὲ ἄθλον ἐνετείλατο τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ
Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ νῦν Γάδειρα καλεῖται.
Ταύτης Γηρυόνης ἐκαρποῦτο ἔχων συμφυὲς σῶμα τριῶν
ἀνδρῶν, τῶν δὲ βιῶν αὐτοῦ ἐπεμελεῖτο μὲν βουκόλος
Εὔρυτίων, φύλαξ δὲ ἦν αὐτῶν Ὁρθος, κύων δικέφαλος.
Πορευόμενος οὖν Ἡρακλῆς ἐπὶ τὰς βοῦς ταύτας ἤκεν
εἰς Ἐρύθειαν καὶ ἐν τῷ ὅρει Ἀβαντὶ αὐλίζεται⁷ οὐδενὸς
ἐναντιουμένου. Αἰσθανόμενοι δὲ εἴτα⁸ δ τε κύων καὶ
δ βουκόλος ἐπ' αὐτὸν ὠρμων⁹ ἥροντο γὰρ ἐπιτρέψαι
αὐτῷ λαβεῖν τὰς βοῦς. Ἡρακλῆς δὲ ἐπέρχεται ἐπ' αὐτοὺς
καὶ ἀποκτείνει ἀμφοτέρους ὁπάλῳ. Ἀποκτείνας δὲ πάν-
τας τοὺς ἐπιδραμόντας αὐτῷ, οἱ Γηρυόνην μέγιστον
ἥσπάζοντο,¹⁰ καὶ αὐτὸν δὲ τέλος Γηρυόνην καταβαλὼν
τὰς βοῦς εἰς Μυκήνας ἑκόμισεν. Εὔρυσθεὺς δὲ αὐτὰς τῇ
Ἡρᾳ κατέθυσεν.

83. Ἐνδέκατος καὶ δωδέκατος ἄθλος.

ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ἄθλον ἐπέταξε παρ' Ἐσπερίδων¹ τὰ χρυσᾶ μῆλα κομίζειν ταῦτα γὰρ Εὐρυσθεὺς ἔβούλετο κτήσασθαι χαλεπὸν δὲ ταῦτα κτηθῆναι παρ' ἀνδρός.

"Ατλας.

Πορευόμενος οὖν Ἡρακλῆς πρῶτον εἰς Λιβύην ἀφίκετο, ἵστιος ἐβασίλευε. Παρὰ τούτου Ἡρακλῆς δεχθεὶς² ἡναγκάζετο παλαίειν ὁ γὰρ Ἀνταῖος δεχόμενος τοὺς ἔνοντας καὶ ἐν πάλῃ τούτους χειρούμενος³ ἀπέκτεινεν.

‘Ηρακλῆς μέντοι τοῦτον ἄρας⁴ μετέωρον ἔχειρώσατο καὶ ἀπέκτεινεν. Ἐκ τούτου εἰς Αἴγυπτον ἤλθεν, ἵς Βούσιρις, παῖς Ποσειδῶνος, ἐβασίλευεν. Οὗτος πρῶτον πολλὰ δωρούμενος τοῖς ἔνοις ἦγεν ἐπὶ τὸν βωμὸν κάνταῦθα ἔθυεν. Οὗτῳ καὶ Ἡρακλῆς τὸ πρῶτον μὲν ἐβιάσθη, προσφερόμενος⁵ μέντοι εἰς τὸν βωμὸν τοὺς δεσμοὺς ἔργηξε καὶ ἐκεῖνον ἀπέκτεινεν. Οὗτῳ Βούσιρις, ἢ διενοήθη ἐργάσασθαι, αὐτὸς εἰργάσθη ὑπὸ Ἡρακλέους. Μετὰ δὲ τοῦτο πρὸς “Ατλαντα” ἦκε, παρ’ οὖν διαδεξάμενος τὸν οὐρανόν, ἐκεῖνον ἐπὶ τὰ μῆλα ἔπειμψεν, αὐτὸς δὲ τὸν “Ατλαντα” ἐμιμήσατο. “Ατλας δ’ δμως δρεψάμενος⁷ τὰ μῆλα ἐβούλετο αὐτὸς κομίσαι πρὸς Εὔρυσθέα, ‘Ἡρακλέα δ’ ἐκέλευσεν ἔχειν τὸν οὐρανόν. ‘Ἡρακλῆς δ’ ἐκέλευσεν⁸ “Ατλαντα” δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἵνα σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσαιτο. Τοῦτο ἀκούσας “Ατλας” ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν οὐρανὸν διεδέξατο. ‘Ἡρακλῆς δ’ ἀνελόμενος⁹ τὰ μῆλα ἀπηλλάττετο.

Δωδέκατος δ’ ἀθλος ἐπετάχθη αὐτῷ τὸν Κέοβερον ἐξ “Ἄδου” κομίζειν. Ἐλθὼν οὖν Ἡρακλῆς εἰς “Ἄδου” καὶ θωρακισθεὶς¹⁰ καὶ λεοντῆν περιθέμενος συνέλαβε τὸ θηρίον οὐδὲν λυμανθείς¹¹ δείξας δὲ τοῦτον Εὔρυσθεῖ πάλιν εἰς “Ἄδου” ἐκόμισεν.

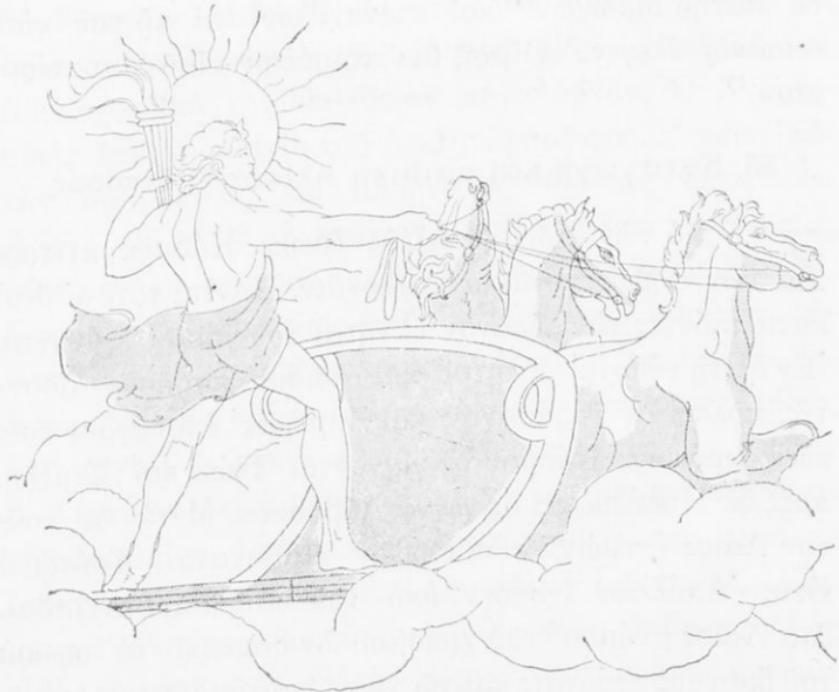
84. Ὁ στρατὸς τοῦ Ξέρξου.

$\sum$ ΥΜΠΑΝΤΟΣ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος¹ ἐφάνη² $\sum$ ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδες,³ ὃν ἐστρατήγουν ἥξεν ἡγεμόνες· πρῶτος δὲ πάντων Μαρδόνιος ἦν. Χωρὶς⁴ δὲ τούτων ἄλλαι χίλιαι δεκάδες Περσῶν ἦσαν ἀπολελεγμένων,⁵ οἵ ἀθάνατοι ἐκαλοῦντο· εἰ γάρ τις αὐτῶν ἐκλίποι θανάτῳ ἦν νόσφ, ἄλλος ἥρειτο⁶ καὶ οὐδέποτε πλείους ἦν ἐλάσσους μυρίων ἐγίγνοντο. Ἀριθμὸς δὲ τῆς ἵππου ἐγένετο ὁκτώ μυριάδες. Τῶν δὲ τριήρων⁷ ἀριθμὸς ἐγένετο

έπτα καὶ διακόσιαι καὶ χλιαι. Παρείχοντο δὲ Κύπριοι μὲν πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, Φοίνικες δὲ διπλασίας τούτων, Αἰγύπτιοι δὲ δυοῖν δεούσας διακοσίας. Ωσαύτως Κίλικες ἑκατόν, Πάμφυλοι τριάκοντα, Λύκιοι πεντήκοντα, νησιῶται ἑπτακαίδεκα, Ἐλλησπόντιοι ἑκατόν. Ὁκτώ δὲ στρατηγοὶ τοῦ σύμπαντος ναυτικοῦ ἦσαν. Οὗτος δὲ στόλος δευτεραῖος ἐξ Ἐφέσου εἰς Ἐλλίσποντον ἀφίκετο.

85. Φαέθων.

ΗΛΙΟΣ ἐτέκνωσε¹ Φαέθοντα, ὃς περὶ πᾶν μὲν ἐτόλμα,² οὐδενὸς δ' ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἤττατο.³

Φαέθων

“Οτε Φαέθων νεανίας ἐγένετο, δρῶν τὸν πατέρα ἐπὶ τεθρίππου⁴ ὁχούμενον⁵ καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τιμώμενον ἵκετευσεν αὐτὸν μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τὸ

ἄρμα· οὗτω γὰρ ἡλπιζεν εὐδοκιμήσειν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. 'Ο δὲ πατὴρ πρῶτον μὲν ὕκνει⁶ παραχωρῆσαι τοῦτο τῷ υἱῷ· ὑστερον δ', ἐπεὶ οὗτος ἥτιζε,⁷ συνεχώρησεν⁸ αὐτῷ, καίπερ⁹ εἰδὼς ὅτι ὁ υἱὸς θανατᾶ.⁹ 'Επεὶ οὖν Φαέθων ἀνέβη ἐπὶ τοῦ τεθρίππου, ἥλαυνε μὲν αὐτὸ ἀνειμένως,¹⁰ οἵ δ' ἵπποι γνόντες, ὅτι οὐ δουλεύουσιν Ἡλίῳ, ἔξηνέχθησαν¹¹ τῆς ὄδοι. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον πλανώμενοι κατὰ τὸν οὐρανὸν ἐπύρωσαν¹² αὐτόν, εἴτα δὲ πελάσαντες¹³ τῇ γῇ ἐλυμήναντο αὐτὴν κατακαίοντες τοὺς ἄγρούς.

Διὸ Ζεὺς ὁργισθεὶς Φαέθοντα μὲν ἐκεραύνωσε, τὸν δ' Ἡλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν ἀποκατέστησεν. 'Ο δὲ πατὴρ οἰμώζων¹⁴ καὶ στεναχίζων ἐπὶ τῇ τοῦ υἱοῦ ἀπωλείᾳ ἔλεγεν. «Οἶμοι, ὅτι τοιούτου υἱοῦ ἀποστέρομαι».¹⁵

86. Καταγωγὴ καὶ παιδικὴ ἡλικία Οἰδίποδος.

ΖΕΥΣ ὁ τῶν θεῶν βασιλεὺς ἔδωκε Κάδμῳ, κτίτορι τῶν Θηβῶν, γυναῖκα Ἀρμονίαν. Πάντες τότε οἱ θεοὶ καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν ὑμνηταὶ τοῦ γάμου ἐγένοντο. 'Εν δὲ τῇ εὐωχίᾳ¹ αὐληταὶ² καὶ ἀοιδοὶ³ παρῆσαν ἄδοντες, πολλοὶ δὲ θεοπάντες καὶ κλητῆρες⁴ ὑπούργοις τοῖς εὐωχούμενοις.⁵ Κάδμου δὲ γύνονται Ἰνώ καὶ Σεμέλη, παῖς δὲ Πολύδωρος, ὃς γεννᾷ Λάβδακον. Μετὰ δὲ τοῦτον Λάιος ἡγεμὼν⁶ τῶν Θηβῶν καθίσταται. Τούτῳ ὁ Θεὸς Ἀπόλλων ἔχρησεν⁷ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ ἀποθανεῖσθαι. Διὸ Λάιος μνήμων⁸ τοῦ χρησμοῦ ὃν διαπερᾶ τὰ σφυρὰ τοῦ βρέφους περόναις καὶ τῷ νομεῖ⁹ αὐτὸ δίδωσι ἐκθεῖναι. 'Ο δὲ τὸ βρέφος οἰκτίρας¹⁰ σωτὴρ ἡβουλήθη γενέσθαι. Παραδίωσιν οὖν αὐτὸ τοῖς τοῦ Πολύβου βισκοῖς, βασιλέως τῆς Κορίνθου. Οἱ δὲ παραλαβόντες καὶ σωτῆρες αὐτοῦ γενόμενοι φέρουσιν εἰς τὴν Πολύβου γυναῖκα.

Ἡ δὲ τροφὸν παραλαβοῦσα ἀνατρέφει τὸ βρέφος, ὡς ἕδιον τέκνον, καὶ Οἰδίπουν καλεῖ. Ὁ δὲ ἐν ἡλικίᾳ ὃν καὶ ὀνειδιζόμενος¹¹ ὑπὸ τῶν συμπαικτῶν ὡς ὑπόβλητος¹² ἔρχεται εἰς Δελφοὺς καὶ περὶ τῶν γονέων πυνθάνεται. Ὁ δὲ θεὸς ἀνεῖλεν αὐτῷ πρὸς τοὺς γονέας μὴ πορεύεσθαι· κινδυνεύει γὰρ φονεῦσαι τὸν πατέρα.

87. Βασιλεία Οἰδίποδος καὶ θάνατος αὐτοῦ.

ΟΙΛΙΠΟΔΙ ἀκούσαντι τὸν χρησμὸν φυγὴ ἦν ἐκ Κορίνθου, ἥν πατρίδα ἔνομιζε. Φερόμενος¹ δὲ κατὰ τὴν μαντείαν εἰς ἔνειν γῆν ἐντυγχάνει κατά τινα στροφὴν τῆς ὁδοῦ στενήν Λαῖφ ἐφ' ἄρματος. Ὁ ἡνίοχος τούτου κελεύει αὐτὸν ἐκχωρεῖν² τῆς ὁδοῦ· ὁ δὲ οὐκ ἐπείθετο, καὶ ὁ ἡνίοχος διὰ τὴν ἀπείθειαν παίει³ αὐτόν. Ὁ δὲ ὅργισθεις ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ τοῦ ἡνιόχου μετὰ φορᾶς⁴ παίει αὐτὸν τῷ ὁπάλῳ καὶ ἀποκτείνει. Ὄμοιώς ἀποκτείνει Λάιον καὶ μετὰ τὸν φόνον εἰς Θήβας ἔρχεται. Ταύτας τότε μεγάλη συμφορὰ κατεῖχεν. Ἡρα ἐπεπόμφει Σφίγγα, ἥ τρόμον τοῖς Θηβαίοις ἐνέβαλε· προῦτειν γὰρ τὴν λύσιν τοῦδε τοῦ αἰνίγματος. «Τί ἐστιν, ὁ τετράπον, δίπουν, τρίπουν γίγνεται». Εἰ δὲ μὴ εὔροιεν τὴν λύσιν, ὑπὸ μανίας⁵ ἥ Σφίγξ κατεχομένη κατήσθιεν ἔνα. Κρέων δ' ὁ ἡγεμὼν ἐκξητῶν⁶ ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ κηρύττει τὴν βασιλείαν δώσειν τῷ λύσοντι· οὗτο⁷ γὰρ μεγάλην ἐπιθυμίαν είχεν ἀπαλλάξαι τὴν πόλιν τοῦ κακοῦ. Οἰδίπους δὲ ἀκούσας τὸν λόγων τῆς Σφιγγὸς ἀνθρωπὸν ἔφη εἶναι τὸ λεγόμενον. Οὗτος γὰρ γίγνεται βρέφος ὀχούμενος τοῖς τέτταρσι κώλοις, αὐξανόμενος δὲ δίπους ἐστί, γηράσκων δὲ καὶ τρίτην βάσιν λαμβάνει, τὴν βακτηρίαν. Διὸ εὐθὺς τὴν βασιλείαν λαμβάνει καὶ γυναικαὶ Ιοκάστην, ἐξ ἣς ἐγέννησε Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη, Ἀντιγό-

νην καὶ Ἰσμήνην. "Υστερον δὲ τῆς ἀσεβείας φανείσης⁸ ή μὲν Ἰοκάστη πνιγμὸν ἔαυτῇ παρεσκεύασεν, Οἰδίπους

Βασιλεία Οἰδίποδος.

δ' ἔξόρυξιν τῶν ὄφθαλμῶν. Οὗτῳ τιφλὸς ὑπ' Ἀντιγόνης φερόμενος εἰς Κολωνὸν Ἀττικῆς ἥλθεν, ἐνθα μετ' οὐ πολὺ τελευτὴ τοῦ βίου αὐτῷ ἐγένετο.

88. Πύρρος¹ καὶ κύων.

ΠΥΡΡΟΣ δ βασιλεὺς ὁ δδεύων ἐνέτυχε νεκρῷ ἀνδρὶ γεωργῷ. Παρ' αὐτῷ δ' ἦν ἄροτρον, δρέπανον, σκαπάνη, κοπίς καὶ τομεύς² ἐπὶ δὲ τοῦ παρακειμένου βάθμου

κύων ἐκάθητο φρουρῶν τὸν νεκρόν. Ὁ δὲ βασιλεὺς αἰσθανόμενος κακούργημα γενόμενον τὸν μὲν νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι ἐν τάφῳ, τὸν δὲ κύνα μεθ' ἑαυτοῦ παρέλαβεν. Ὁλίγαις δ' ἡμέραις ὕστερον ἐν τῇ παλαιίστρᾳ τοῦ θεάτρου οἱ στρατιῶται διηγωνίζοντο. Πύρρος δὲ ἐπὶ βάθρου ἐκάθητο θεώμενος³ τὸν ἄγωνα καὶ παρ'⁴ αὐτῷ ὁ κύων ἡσυχίαν ἔγεν. ⁵ Ἰδὼν δ' ἐν τῇ παλαιίστρᾳ τὸν φονέα τοῦ δεσπότου⁶ ἐπέδραμεν⁷ ἐπ' αὐτὸν μετὰ φωνῆς καὶ τοῦ ζωστῆρος ἐπελάβετο.⁸ Ὁ δὲ τῇ ἔνστρᾳ καὶ τῇ βακτηρίᾳ ἔπαιεν αὐτόν, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ὁ κύων ἀπηλλάττετο. Πύρρος δ' αἰσθόμενος τὸ πρᾶγμα καὶ τεκμήριον τοῦτο νομίσας ἤγαγε τὸν στρατιώτην εἰς δικαστήριον, ἔνθα τὸ κακούργημα ώμολόγησε. Διὸ ὑπὸ Πύρρου ἐκολάσθη.⁹

89. Ἀνὴρ κομπαστής.¹

ΑΝΗΡ ἐπ' ἀνανδρίᾳ ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὀνειρίζομενος ἀπεδήμησεν ἐκ τῆς πόλεως. Μετὰ δὲ διετίαν ἐπανελθὼν ἀλαζονείαν τοῖς πολίταις ἐπεδείκνυ· ἐλεγε γάρ, ὅτι διὰ μὲν δικαιοσύνην καὶ εὐσέβειαν μέγα² ἐν τῇ ἔνη ἐτιμᾶτο, ἐν Ἄρδε³ δὲ μεγάλην εὔνοιαν τοῦ πλήθους ἐκτήσατο, ὅτι ταχυτήτα⁴ ἐν τῷ δρόμῳ ἀπεδείξατο ἔξαιρετον, βάρος δ' ἥρε μέγα, πήδημα δ' ἥλατο τοσοῦτον, ὥστε μηδένα τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἐφικέσθαι. Ὅτι δὲ τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε, μάρτυρας ἔφαινε⁵ τοὺς παρατυχόντας ἐν Ἄρδε. Τῶν παρόντων μέντοι⁶ τις τὴν μωρίαν τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἀνεχόμενος λέγει. «Εἰ τὴν ἀλήθειαν λέγεις, οὐδεμία ἔνδεια⁸ μαρτύρων ἔστι. Ἰδοὺ ἡ Ἄρδος καὶ τὸ πήδημα».

90. Κύρου στρατήγιον.¹

ΑΙ ΣΑΡΔΕΙΣ πρωτεύουσα τῆς Λυδίας ἦν. Τὸ δὲ περὶ

αὐτὴν πεδίον εὔφορον ἦν καὶ πολλαὶ πολίγναι ἐν αὐτῷ κατεσκευασμέναι ἦσαν λαμπροῖς ναΐσκοις κεκοσμημέναι καὶ πολλοὺς ἀμπελῶνας ἔχουσαι. Περὶ τοὺς οἰκίσκους τούτων πολλὰ κηπάρια καὶ δασύλλια² ἦν πλήρη ἀνθέων καὶ δενδρυλλίων,³ ἐν οἷς τὰ παιδία καὶ τὰ κοράσια διῆγεν παίζοντα. Τοῦτο τὸ πεδίον στρατίγιον τῆς ἐπὶ τὸν Ἀρταξέρξην στρατείας Κῦρος κατέστησε καὶ ἐνταῦθα τοὺς συστρατεύσοντας ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν συνήθοισεν. Ἐπεὶ δ' αὐτῷ πάντα παρεσκεύαστο, ἐκάλεσε Πρόξενον τὸν Βοιώτιον παραγενέσθαι⁴ ώς εἰς Πισίδας⁵ βουλόμενος στρατεύεσθαι. Ἡκον δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Σοφαίνετος⁶ δ Στυμφάλιος καὶ Σωκράτης δ Ἀχαιός καὶ Ἀρίστιππος δ Θετταλός καὶ Πασίων δ Μεγαρεὺς καὶ Μένων δ Θετταλός ἔχων Δόλοπας καὶ Αἰνιᾶνας καὶ Ὁλυνθίους. Μεθ' ἡμέρας δὲ τριάκοντα ἤκε καὶ Κλέαρχος δ Λακεδαιμόνιος ἔχων πελταστὰς Θρᾷκας καὶ τοξότας Κρῆτας. Ἐγένοντο δ' οἱ ἐκ πάσης Ἑλλάδος Ἀθηναῖοι, Μεσσήνιοι, Ἀρκάδες, Τεγεᾶται, Μιλήσιοι, Ἐφέσιοι, Λαμψακηνοί, Κυζικηνοί, Ταραντῖνοι καὶ ἄλλοι φυγάδες Ἐλληνες Ἀσιανοί εἰς τρεῖς καὶ δέκα χιλιάδας.

91. Λόγοι ἀρετῆς πρὸς Ἡρακλέα.

ΟΙ ΘΕΟΙ τῶν ὄντων¹ ὠφελίμων οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις. Πάντα δυνατὰ καὶ κατορθωτά, εἴ τις πονεῖ. Εἰ βούλει σοι τοὺς θεοὺς ἥλεως εἶναι, θεραπευτέον αὐτοὺς καὶ μηδέποτε ἵσθι ἐπιλήσμων² τῶν πρὸς αὐτοὺς καθηκόντων. Εἰ ύπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπητὸς εἶναι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον. Εἰ ύπὸ πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, ταύτην ὠφελητέον. Εἰ τῇ Ἑλλάδι ἀξιοῖς θαυμαστὸς³ εἶναι ἐπ' ἀρετῇ, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν.⁴ Εἰ βούλει τὴν γῆν ἀφθόνους καρποὺς φέρειν, ταύτην θεραπευτέον. Εἰ οἵει ἀπὸ

βοσκημάτων δεῖν πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον. Εἰ διὰ πολέμου βούλει τοὺς φίλους ἐλευθεροῦν καὶ τοὺς ἔχθροὺς χειροῦσθαι,⁵ τὰς πολεμικὰς τέχνας μαθητέον καὶ ἀσκητέον· εἰ δὲ βούλει καὶ τῷ σώματι δυνατὸς εἶναι, ἐθιστέον⁶ ὑπηρετεῖν τὸ σῶμα τῇ γνώμῃ⁷ καὶ γυμναστέον σὺν πόνοις καὶ ἴδρωτι· πάντα γάρ ταῦτα μαθήματά⁸ ἔστιν.

92. Ἡ γῆ τῶν μακάρων.¹

ΑΥΤΗ ἡ πόλις χρυσῆ πᾶσα, τὸ δὲ τεῖχος περίκειται σμαράγδινον,² πύλαι δὲ ἀργυραῖ καὶ σιδηραῖ εἰσιν ἐπτά, τὸ δὲ ἔδαφος τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ τείχους γῆ ἐλεφαντίνη.³ αἱ δὲ ἐν αὐτῇ αὔλειοι⁴ οἰκίαι εἰσὶ καρίεσσαι καὶ βωμοὶ ἔνεισι λίθινοι, ἐφ' ὃν τὰς ἑκατόμβας⁵ ποιοῦσι, καὶ ἡρῷα⁶ δὲ μαρμάρινα ἴδουται,⁷ ἐφ' ὃν ἀναγεγραμμένα ἔστι τὰ λαμπρὰ παππᾶ⁸ καὶ πατρῷα⁹ ὄνόματα. Περὶ δὲ τὴν πόλιν ὑλήεντα¹⁰ ἄλση περίκειται καὶ δινήεις¹¹ ποταμὸς ἀρωματώδης ὁεῖ. Ἡ δὲ κύκλῳ ὁρεινὴ χώρα πᾶσι μὲν ἄνθεσι, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις καὶ σκιεροῖς τέθηλεν.¹² Αἱ μὲν γάρ ἀμπελοὶ ἐν ταῖς ὁρειναῖς κλιτύσι φύονται ἐτήσιαι,¹³ τοὺς δὲ ἄλλους καρποὺς καὶ ὄπωρας φέρει μηνιαίους.¹⁴ ἀντὶ δὲ τοῦ πυροῦ οἱ στάχυες ἄρτους ἑτοίμους φύουσι. Πηγαὶ δὲ ὕδατος θαλασσίου καὶ ποσύμου πολλαί εἰσι καὶ ποταμοὶ γαλακτώδεις πάμπολοι τὴν χώραν διατέμνουσι. Πᾶσαι δὲ αἱ ἡμέραι οὕτω λαμπραί εἰσιν, ὅστε ἡ σημερινὴ οὐδὲν διαφέρει τῆς χθεσινῆς.

93. Διάλογος Σωκράτους καὶ Φαίδρου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Πόθεν, ὦ Φαῖδρε, ἔρχει; πολλάκις γάρ σε εἶδον ἐντεῦθεν ιόντα.

Φαῖδρος. Μεγαροῦ¹ μέν, ὃ Σώκρατες, διέτριψα τέττα-
ρας ἡμέρας· ἐκεῖθεν δὲ Θήβαζε² ἥλθον, ἔνθα ὀλί-
γας ἡμέρας διέμεινα. Νῦν δ' Ἀθήνησι³ τὸ λοιπὸν
διατριψόμενος.

Σωκράτης. Ἄλλοτε μὲν πρότερον οὐδέποτε ἡδυνήθην
διαλεχθῆναι σοι· νῦν δ' εἰ βούλει καὶ εἰ μή σε ὑπερ-
βαλλόντως βίᾳ κατέχει, δεῦρο ἴωμεν κατὰ τὸν Ἰλισ-
σὸν καὶ διαλεχθῶμεν ἄλλως ἀναβάλωμεν ἐς αὔριον.

Φαῖδρος. Ἀγωμεν δή, ἐπεὶ δήποτε καὶ ἀμισθὶ⁴ ἡ διδα-
σκαλία γενήσεται μοι. Μὴ δ' ὅμως οὕτως ἄγαν⁵
σπεῦδε· ἔοικας⁶ γὰρ τροχάδην καὶ οὐ βάδην ἔναι.

Σωκράτης. Σπεύδω πρὸς ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλά-
τανον, ὑφ' ἣν σκιά ἔστι μεγάλη καὶ πνεῦμα⁷ μέ-
τριον, πρὸς τινας ἄλλους ταύτην κατασχεῖν,

94. Τὰ Πυρηναῖα¹ ὅρη.

ΤΑ Πυρηναῖα ὅρη πασίγνωστα ἦν τὸ πάλαι διά τε τὸ
μέγεθος² καὶ ὑψος, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς δύση ἔγεμεν ιοβό-
λων³ θανατηφόρων⁴ ὅφεων. Ἐνην δ' ἐν αὐτοῖς ζῷα
παντοδαπὰ ἄγρια, ὅνοι ταχύποδες καὶ στρουθοί καὶ
ἄλλα, ἀ οἱ ξιφομάχοι θηρευταὶ ἐθήρευον. Ὑλοτόμοι δ'
ἐκ τῆς ὕλης διπήγεις καὶ τετραπήγεις δοκοὺς ἐξῆγον, ἐξ
ῶν νεωσοίκους⁵ κατεσκεύαζον. Καὶ γαιάνθρωπας δ' ἡ γῆ
παμπόλλους ἔξέφερε. Πολλῶν δ' ὅντων τῶν δρυμῶν, ἐν
τοῖς παλαιοῖς φασι χρόνοις ὑπὸ νομέων τὴν ὕλην πυρί-
καυστον⁶ γενέσθαι καὶ κατακαῆναι τὴν ὁρεινὴν χώραν.
Διὸ συνέβη πυροειδῆ⁷ πολλὰς ἡμέρας εἶναι ταύτην καὶ
καῆναι τὴν γῆν. Ἐκ τούτου τὰ μὲν ὅρη Πυρηναῖα
ἐκλήθη, ἡ δὲ ἐπιφάνεια τῆς χώρας ἀργύρῳ ἐρρύῃ⁸ καὶ
πολλοὶ ὁρακες καθαροῦ ἀργύρου ἐγένοντο.⁹ Τὴν ἀξίαν
δ' αὐτοῦ ἀγνοοῦντες οἱ γηγενεῖς¹⁰ τοῖς Φοίνιξιν ἐδίδο-

σαν ἀντ' ἄλλων τινῶν φορτίων οὐκ ἀξιολόγων. Διὸ οἱ Φοίνικες πολυτάλαντοι¹¹ ἔξ αὐτοῦ ἐγένοντο.

95. Θεμιστοκλῆς.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ δὲ Νεοκλέους οὗτος φιλότιμος,¹ μεγαλοπράγμων² καὶ πρὸς δόξαν παράφορος ἦν, ὥστε νέος ἔτι ὅν μετὰ τὴν εὐκλεᾶ³ ἐν Μαραθῶνι νίκην τῶν Ἀθηναίων σύννους ἑωρᾶτο καὶ ἄγρυπνος τῆς νυκτὸς διέμενε καὶ τοὺς συνήθεις πότους τῶν νέων παρηγήθη.⁴ Κατὰ μόνας δ' ἀεὶ ἐπορεύετο, ὥστε ἐδόκει ὥσπερ τις ἐχέμυθος⁵ καὶ κρυψίνους⁶ εἶναι. Ἐρωτώμενος οὖν διὰ τὸ εὔμετάβολον τοῦ ἥθους ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἐφῆ αὐτὸν καθεύδειν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες φόντο τὴν ἐν Μαραθῶνι ἥτταν τῶν βαρβάρων πέρας⁷ εἶναι τοῦ πολέμου, Θεμιστοκλῆς δὲ προούλεγε ταύτην ἀρχὴν μειζόνων ἀγώνων. Διὸ συνέπεισεν Ἀθηναίους ἐκ τῆς Λαυρεωτικῆς⁸ προσόδου ναῦς κατασκευάσαι καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀξιολόγους ναυβάτας⁹ τούτους ἐποίησε. Τούτῳ τῷ στόλῳ κατεναυμάχησε¹⁰ Ξέρξην ἐν Σαλαμῖνι καὶ τοῦτον ἡνάγκασε φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, καίπερ τῆς κατὰ γῆν δυνάμεως ἀθραύστου καὶ ἀξιολόγου διαμεινάσης. Διὰ τοῦτο δ' διμοίως ἡμιθέφ ύπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐτιμᾶτο.

96. Περσέπολις ἡ πρωτεύουσα τῶν Περσῶν.

ΠΕΡΣΕΠΟΛΙΣ μητρόπολις οὕσα τῶν Περσῶν εὐειδεστάτη¹ καὶ εὐδαιμονεστάτη² τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον πόλεων ἦν. Οὐκ ἀνοίκειον³ δ' εἶναι νομίζομεν περὶ τῶν ἐν ταύτῃ μεγαλοπρεπῶν καὶ πολυτελῶν βασιλείων⁴ βραχέα διελθεῖν.⁵ Ταῦτα ἀξιόλογον ἄκραν⁶ εἶχεν, ἦν τεῦχος

τρίπηχυ περιελάμβανεν ἐπάλξεσι⁷ κατακεκοσμημένον. Τὸ δεύτερον δὲ τεῖχος κατασκευὴν διμοειδῆ τῷ προειρημένῳ εἶχεν, ὕψος δὲ διπλάσιον· ὃ δὲ τρίτος περιβόλος τετράπλευρος ἦν καὶ κατεσκευασμένος πρὸς διαμονὴν⁸ αἰωνίαν. Ἐν τῷ πρὸς ἀνατολὰς ὅρει οἱ πολυώνυμοι⁹ τάφοι τῶν βασιλέων ὑπῆρχον, οὓς προσεκύνουν οἱ εὐγενεῖς Πέρσαι. Οἱ τάφοι οὗτοι ἐν πέτραις ἐλελαξευμένοι¹⁰ ἦσαν πρόσβασιν¹¹ μὲν οὐδεμίᾳν ἔχοντες, ἐδέχοντο δὲ τὰς ταφὰς δι' ὁργάνων χειροποιήτων. Πλεῖστοι δ' ἐν αὐτοῖς θησαυροὶ ἐνῆσαν πρὸς τὴν παραφυλακὴν¹² τῶν χρημάτων εὔθετοι¹³ κατεσκευασμένοι, οὓς φρουροὶ ἐνυκτοφυλάκουν.¹⁴ Ταῦτα τὰ βασίλεια δὲ Ἀλέξανδρος ἐνέποησε τιμωρῶν τοῖς Ἑλλησιν, ὅτι κάκείνων τὰ ιερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν.

97. Γαλάται.

ΤΟ ΓΑΛΑΤΙΚΟΝ ἔθνος εὐγενὲς καὶ φιλοπόλεμον ἦν, εὐδόκιμον¹ δὲ τῇ ἵππικῇ μάλιστα τέχνῃ. Τοῖς τρόποις οἱ Γαλάται οὐ κακοήθεις,² ἀλλ' ἀπλοὶ ἦσαν· πολὺ δὲ δμως τὸ ἀνόητον καὶ φιλόκοσμον³ ἦν αὐτοῖς. Τοῖς σώμασι μὲν πάνυ εὔμήκεις καὶ μακρόχειρες ἦσαν, ταῖς δὲ σαρξὶ κάθυγροι καὶ λευκοί. Ορεσίτροφοι⁴ δὲ Ἠσαν τὸ πάλαι καὶ φύκουν ἐν χειροποιήτοις ἔχοντες οἰκίαις καὶ ὑπὸ δημογερόντων⁵ διφορύντο. Ἐν ταῖς δόδοις πορίαις⁶ καὶ ταῖς μάχαις, ἐν αἷς καὶ ιερομάντεις⁷ ἡκολούθουν, ἔχοντο ἄρματιν, ἢνιοχον καὶ παραβάτην εἶχε. Κατὰ δὲ τὰς πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας μάχας εἰώθεσαν προάγειν⁸ τῆς παρατάξεως καὶ προκαλεῖσθαι εἰς μονομαχίαν τοὺς ἀρίστους τῶν ἀντιτεταγμένων.⁹ Τὰ ἐν ταῖς μάχαις σκῦλα¹⁰ ἐλαφυραγώγουν παιανίζοντες καὶ ἄδοντες καὶ ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσήλουν,¹¹ ὥσπερ ἐν θήρᾳ κεχει-

ρωμένοι θηρία, τῶν δὲ εὐκλεῶν πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἐν λάρνακι ἔτήρουν καὶ τοῖς ἔνοις ἐπεδείκνυσαν.

98. Ἡ νεότης.

OI νέοι τὰ ἥθη εὔμετάβολοι¹ εἰσι, πρὸς δὲ τὰς ἐπι-
θυμίας ἀψύκοδοι.² Γίγνονται δὲ μάλιστα οἱ πρωτό-
τοκοι ὁξύθυμοι καὶ φιλότιμοι, οἵ δὲ νεώτεροι φιλόνικοι.
Πολλοὶ τῶν νέων εὐπρεπεῖς τὴν ὄψιν εἰσὶ καὶ προσηνεῖς
πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐν ταῖς δυστυχίαις δὲ αὐτάρκεις³ καὶ
ἥκιστα φιλοχρήματοι, συνελόντι δὲ εἰπεῖν⁴ εὐήθεις⁵
καὶ οὐ κακοήθεις, εὐέλπιδες, φιλόφιλοι,⁶ φιλοίκειοι⁷ καὶ
φιλέταιροι· τινὲς δὲ δύμως φύσεώς εἰσι πονηρᾶς, ὥστε
κακοῦργοι καὶ πανοῦργοι καὶ ἐπίβουλοι⁸ τοῖς ἄλλοις
γίγνονται.

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ

1. "Ἐλαφος καὶ κυνηγοί.

ΜΙΑ¹ ἐλαφος ἔζουσεν² εἰς³ μίαν ἀμπελον. Μίαν ἡμέραν κυνηγοί ἐκυνηγοῦσαν⁴ εἰς³ τὸν τόπον αὐτόν. Ὁ κίνδυνος λοιπὸν⁵ διὰ τὴν ἐλαφον ἦτο μέγας. Διὰ τοῦτο καταφεύγει κάτω⁶ ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου καὶ ἐδῶ ἦτο ἀσφαλής. Μετ' ὀλίγον οἱ κυνηγοὶ βαδίζουν⁷ πρὸς τὴν ἀμπελον, ἀλλὰ δὲν ἀντιλαμβάνονται⁸ τὴν ἐλαφον καὶ φεύγονται. Η ἐλαφος τότε, ἐπειδὴ ἐνόμιζε ὅτι διέφυγε⁹ τὸν κίνδυνον, κατέτρωγε¹⁰ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. Οἱ κυνηγοὶ ἀκούουν τότε τὸν θόρυβον τῶν φύλλων καὶ νομίζουν, ὅτι κάτω ἀπὸ τὰ φύλλα κρύπτεται¹¹ ἄλλος ζῷον· γυρίζουν¹² λοιπὸν καὶ φονεύουν τὴν ἐλαφον. Αὐτὴ δέ, ἐνῷ ἀπέθνησκεν, ἔλεγεν. «Δίκαια παθαίνω, διέτι ζημιγη τόσον ἀνόητος, ὥστε ἔβλαπτον τὴν σώτειράν μου».

2. "Υποδοχὴ εἰς τὸν Κικέρωνα.¹

ΗΤΟ πλέον² βράδυ καὶ ὁ Κικέρων ἀνέβαινε πρὸς τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ συμπολῖται⁴ τὸν συνώδευον⁵ ὅχι μὲ σιωπήν, ἀλλὰ τὸν ὑπεδέχοντο⁶ μὲ⁷ φωνὰς καὶ μὲ κρότους καὶ ώνόμαζον αὐτὸν κτίστην τῆς Ρώμης. Φῶτα πολλὰ τοὺς δρόμους ἐφώτιζον⁸ καὶ πολλοὶ ἐτοποθετοῦσαν⁹ μικρὰ λαμπάδια ἐπάνω¹⁰ εἰς τὰς θύρας, τὰ δὲ κοράσια καὶ ἀπὸ¹¹ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν ἔβλεπον¹² τὴν πομπήν. Εεάδιζον δὲ μαζί¹³ του οἱ ἄριστοι συμπολῖται καὶ στρατη-

γοὶ καὶ ὅλοι¹⁴ ἔλεγον, ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος ἦτο ἡ ἀσφάλεια καὶ σωτηρία τῆς χώρας.

3. Ἡ ἀρετὴ πρὸς Ἡρακλέα.

ΕΓΩ συναναστρέψομαι¹ μὲν μὲν θεούς, συναναστρέψομαι δὲ μὲν μὲν ἀνθρώπους καλούς.² Ἐργον δὲ οὕτε θεῖον, οὕτε ἀνθρώπινον γίνεται³ χωρὶς⁴ ἐμέ· ἀπολαύω δὲ σεβασμοῦ⁵ καὶ ἀπὸ τοὺς θεούς καὶ ἀπὸ τοὺς καλούς ἀνθρώπους. Καὶ πάντοτε⁶ ἐνομίζόμην καὶ τώρα⁷ εἰμαι ἀγαπητή, μὲν συνεργὸς εἰς τοὺς ἑργατικοὺς⁸ τεχνίτας, πιστὴ δὲ σύντροφος εἰς τοὺς οἰκογενειάρχας,⁹ θογθὸς δὲ καλὴ εἰς τοὺς ὑπηρέτας.¹⁰ Οἱ δὲ φίλοι μου δὲν εἶναι λαίμαργοι, ἀλλ’ ὑπομένουν¹¹ καὶ τὴν πεῖναν καὶ τὴν δίψαν. Διὰ τοῦτο χαίρουν¹² διὰ τοὺς ἐπαίνους τῶν πρεσβύτερων, οἱ δὲ πρεσβύτεροι εὐχαριστοῦνται¹³ διὰ τὰς ἐξαιρέτους τιμᾶς τῶν νέων. Ὅλοι δὲ οἱ πρεσβύτεροι, ὅτε ἥσαν νέοι, εὐχαριστοῦντο¹⁴ διὰ τὰ ἔργα των, ὅτε δὲ ἐγίνοντο πρεσβύτεροι ἀπέλαυνον σεβασμοῦ ἀπὸ τοὺς νέους, διότι ἥσαν παράδειγμα εἰς αὐτούς.

4. Τὰ ἐκ τῆς γεωργίας ἀγαθά.

ΗΑΣΧΟΛΙΑ¹ μὲν τὴν γεωργίαν γεμίζει² ἀπὸ χαρὰν³ τοὺς γεωργούς καὶ συγχρόνως⁴ ἐπιφέρει⁵ αὐξῆσιν τῶν ἀγαθῶν τοῦ οἴκου καὶ ἐξάσκησιν τῶν σωμάτων· διότι οἱ γεωργοὶ ζεῦν⁶ εἰς⁷ τὰς ἐπαύλεις καὶ εἰς τὸ ὄπαιθρον καὶ καλλιεργοῦν⁸ μὲν⁹ τὰ βόδια τοὺς ἀγρούς, βόσκουν δὲ ἀγέλας βοδιῶν καὶ ἀλόγων εἰς τὰ λειθάδια.¹⁰ Διὰ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς γεωργούς γίνονται καὶ ἵππεις ἔξοχοι. Μερικοὶ¹¹ δὲ ἀπὸ¹² αὐτοὺς ὄλοστόμοι εἶναι καὶ μὲ τοὺς πελέκεις εἰς τὸ πληγίσιον δάσος¹³ κόπτουν ξύλα¹⁴ καὶ κτίζουν μὲ αὐτὰ καλύβας· ἀλλοὶ δὲ εἶναι καὶ ψαράδες¹⁵ καὶ ψαρεύουν ψάρια εἰς τοὺς ποταμούς. Ὅτε τὰς ζιτηρὰς καὶ αἱ ἄμπελοι δρι-

μάζουν, ὅλη ἡ φύσις στολίζεται;¹⁶ ἀπὸ¹⁷ τοὺς στάχεις καὶ αἱ πλαγιαι¹⁸ τῶν λόφων ἀπὸ τὰ σταφύλια. "Ολα αὐτὰ παρέχουν ἄφθονα ἀγαθὰ εἰς τοὺς γεωργούς, ὥστε ζοῦν εύτοις ὅμιοι μὲ βικαὶ λεῖς. Ἐνίστε ὅμιως καταστροφαὶ συμβαίνουν εἰς τοὺς¹⁹ στάχεις καὶ τὰ σταφύλια, διότι παρουσιάζονται²⁰ διάφοροι ἀσθένειαι καὶ πολλάκις καταστρέφουν τὰ σπαρτά.²¹

5. Κάλλος τοπείου.

EΙΣ μίαν¹ νῆσον ἐθλέπομεν πλησίον² μὲν τῆς παραλίας³ ωραίους⁴ λιμένας, εἰς δὲ τὴν μεσόγαιαν λειθάδια καὶ φάραγγας, ποὺς ἵσταν γεμάται⁵ ἀπὸ δένδρα καὶ λουλούδια καὶ πολλὰ πτηνά, ψτίδια, ἀγδόνια, τρυγόνια, καὶ ἀπὸ ἔντομα, μύρμηκας καὶ τέττιγας. Ποταμοὶ δὲ πλάτους καὶ βάθους ἀρκετοῦ⁶ διέσχιζον⁷ τὰς κοιλάδας καὶ πεδιάδας, καὶ μικροὶ ρύακες μὲ⁸ νερὰ κρύα ἐπότιζον⁹ τοὺς κήπους καὶ τὰ λειθάδια. Ὁ ἀέρας δὲ ἦτο τόσον ἐλαφρὸς τὴν γῆμέραν καὶ τὴν νύκτα¹⁰ ὥστε ἡ διαμονὴ ἦτο εὐχάριστος. Εἰς δὲ τὸ βάθος τοῦ ὅρμου ἥσαν σίκιαι λαμπραί, τὰς ὁποίας ἐθέρμαινε καὶ περιέλουεν ὁ ἥλιος μὲ τὰς θερμὰς ἀκτῖνας. Οἱ κάτοικοι τῆς νῆσου ταύτης ἐκαλλιέργουν τοὺς ἀγροὺς καὶ πολλάκις κατέβαινον εἰς τὴν παραλίαν καὶ μὲ πλοῖα¹¹ ὥραια ἐπικοινωνοῦσαν¹² μὲ τοὺς γείτονας τῶν ἄλλων νήσων.

6. Μάθημα τοῦ Ἀντιόχου.

O ΑΝΤΙΟΧΟΣ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκστρατεύσει¹ ἐναντίον² τῶν Πάρθων, μίαν γῆμέραν εἶχε μαζεύσει τοὺς αὐλικούς, διὰ³ νὰ κυνηγήσουν εἰς τὸ πλησίον⁴ δάσος. «Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ φονεύσῃ τὰ περισσότερα⁵ θηρία», εἶπε, «θὰ ἀνταμείψω· θὰ τιμωρήσω δὲ ἐκεῖνον, ποὺ δὲν θὰ κυνηγήσῃ τίποτε». Κατὰ⁶ τὸ κυνήγιον ὅμιως ἐχρονοτρίβησε πολύ, ἐνῷ κατεδίωκε⁷ μίαν ἐλαφίν, καὶ ἀπειμαρύνθη⁸ πολὺ ἀπὸ

τοὺς ἄλλους αὐλικούς. Ὁπειδὴ δὲ πλέον ἡτο νῦν,⁹ εἰςέρχεται: εἰς ἔπαυλιν πτωχῶν χωρικῶν σκεπτόμενος. «Ἄς μὴ φανερώσω τὸν ἔχυτόν μου, διὰ νὰ ἀκούσω τί λέγουν οἱ ὑπήκοοι περὶ ἐμοῦ». Ὅτι οἱ χωρικοὶ δὲν θὰ ἀποκρύψουν¹⁰ τίποτε. Πράγματι δὲ οἱ χωρικοὶ ἐνόμισαν, ὅτι φιλοξενοῦν¹¹ ἰδιώτην καὶ κατὰ¹² τὸ δεῖπνον εἶπον, ὅσα ἐπίστευον. Ἡκουσε λοιπὸν νὰ λέγουν,¹³ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἡτο μὲν χρηστός, εἶχεν ὅμιως ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς αὐλικούς, αὐτοὶ δὲ δὲν τοῦ ἀπεκάλυπτον τὴν ἀλήθειαν πάντοτε. Ἑπειδὴ δὲ ἀγαπᾷ τὰ κυνήγια,¹⁴ εἶχε μαζεύσει πολλοὺς κακοὺς αὐλικούς, οἱ δποῖοι προσέχουν μόνον τὰ ἴδια τῶν συμφέροντα. Καὶ τότε μέν, ἀφοῦ ἥκουσε, δὲν εἶπε τίποτε. Ἄμα δὲ ἐξημέρωσεν,¹⁵ ἥρχοντο οἱ αὐλικοὶ καὶ περιεποιοῦντο¹⁶ αὐτόν. Τότε τοὺς λέγει. «Φεύγετε ἀπὸ κοντά μου.¹⁷ Κανεὶς ἀπὸ σᾶς¹⁸ δὲν μοῦ εἶπε μέχρι σήμερον τὴν ἀλήθειαν. Ἐφ' ὅτου ἔγινα βασιλεὺς,¹⁹ χθὲς μόνον ἥκουσα λόγους ἀληθινούς²⁰ καὶ ἔχω ἀποκαλύψει τὴν ἀλήθειαν».

7. Χειμῶν καὶ ἔαρ.

Ο ΧΕΙΜΩΝ περιγελοῦσε¹ τὴν ἄγοιξιν, διότι² μόλις³ παρουσιάζεται⁴ αὕτη, οὐδεὶς πλέον ἥσυχάζει,⁵ ἀλλ ἄλλος⁶ μὲν πηγαίνει εἰς τὰ λειβάδια καὶ τὰ δάση, ἄλλος δὲ κόπτει⁷ λουλούδια καὶ κρίνους, κανεὶς δὲ δὲν μένει⁸ εἰς τὴν οἰκίαν.⁹ Ἀλλοι πάλιν ἐπιβιβαζόμενοι¹⁰ πλοίου καὶ διαπλέοντες¹¹ πελάγη πηγαίνουν πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους· κανεὶς δὲ δὲν δίδει προσοχὴν¹² εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ τὸ νερὸ τῶν βροχῶν.¹³ «Ἐγὼ δέ», εἶπεν, «ὅμοιάζω¹⁴ μὲ ἀρχοντα καὶ κύριον,¹⁵ ὃ δποῖος ἐπιτάσσει τοὺς ἀνθρώπους νὰ κοιτάζουν¹⁶ πρὸς τὴν γῆν καὶ νὰ τρέμουν τὸν οὐρανόν». Ἡ δὲ ἄγοιξις εἶπεν. «Ἀλήθεια ἀπὸ σὲ μὲν οἱ ἀνθρώποι εὔχονται νὰ ἀπαλλαγοῦν¹⁷ εὐχαρίστως,¹⁸ ἐμὲ δὲ καὶ

ἀποῦσαν ἀναφέρουν¹⁹ καὶ μόλις³ παρουσιάζομαι γαί-
ρουν».

8. Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

EINAI δυνατὸν¹ νὰ κατανοῇ² τις τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, εἰναὶ δίψη βλέμμα³ πρὸς τὸ σύμπαν ἀπὸ τὸν αἰθέρα ἔως⁴ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Ο Θεὸς ἔχει πλάσει μὲ τάξιν καὶ ἀρμονίαν τὸν εὐρὺν οὐρανόν, τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους, τοὺς ἀστέρας, τὴν σελήνην, ποὺ φωτίζει μὲ τὸ ὡχρὸν φῶς, τὸν γῆλιον, ποὺ μὲ τὰς ἀκτῖνας θερμαίνει τὸ σύμπαν. Όμοίως ἐτακτοποίησε⁵ ὅλα τὰ νερά, ὥστε νὰ κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ βουνὰ πρὸς τὰς πλατείας πεδιάδας καὶ νὰ ἐκβάλλουν εἰς τὴν θάλασσαν.⁶ Οἱ βαθεῖς αὐτοὶ ποταμοὶ οἱ γεμάτοι ἀπὸ ψάρια⁷ εἰς μὲν τὰς πηγὰς εἰναι ἀβαθεῖς, καθ' ὅσον δὲ προγωροῦν⁸ δέχονται καὶ ἄλλα νερά καὶ γίνονται δύκνώδεις καὶ δρμητικοί. Εἶναι δὲ ὠφέλιμοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διότι ποτίζουν μὲ τὰ διεισγῆ νερὰ τοὺς ἀγρούς, τοὺς εύώδεις κήπους καὶ τὰ λειβάδια. Ἔπισης ἐπλασε βουνὰ δασώδη καὶ φάραγγας καὶ κοιλάδας γεμάτας⁹ ἀπὸ παντοῖα θηρία¹⁰ καὶ πτηνά. Ζοῦν δὲ τὰ μὲν θηρία εἰς βαθειὰ σπήλαια, τὰ δὲ πτηνὰ εἰς φωλεῖς ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα ἀπὸ τὸ γλυκὺ δὲ κρέας αὐτῶν τρέφονται οἱ ἀνθρωποι. Ἡ γῆ δὲ πάλιν βλαστάνει γλυκεῖς κηρπούς καὶ φυτὰ γεμάτα ἀπὸ μυρωδιάν,¹² τὰ δόποια γεμίζουν τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ γλυκού ἀρωματοῦ.¹³ Καὶ εὐτελῆ δὲ καὶ ἀνάξια λόγου ζῷα καὶ ἔντομα ἐπλασεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω¹⁴ αὐτῆς, μύρμηκας, σκώληκας καὶ ἄλλα. Μέσα¹⁵ δὲ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς εύρισκονται γαιάνθρακες καὶ μέταλλα διάφορα. Ολα αὐτὰ ἐπλασε καὶ ἐτακτοποίησεν ὡς φρόνιμος¹⁶ καλλιτέχνης, ὥστε οἱ ἀνθρωποι νὰ ζοῦν ἔχοντες ὅλα τὰ ἀγαθά.

9. Ἐνδιαφέρουσαι γνῶμαι.

ΟΒΑΣΙΛΕΓΣ τῶν Αἰθιόπων ἐρωτηθείς ποτε, τί εἶναι τὸ παλαιότερον¹ ἀπ' ὅλα,² τὸ ὥραιότερον, τὸ σοφώτερον, τὸ κοινότερον, τὸ ὠφελιμώτερον, τὸ βλαβερώτερον καὶ τὸ εὔκολώτερον εἶπε. «Τὸ παλαιότερον ἀπ' ὅλα εἶναι ὁ χρόνος, διότι οὐδεὶς πρὸ αὐτοῦ ὑπῆρχε· τὸ μεγαλύτερον ὁ κόσμος· τὸ σοφώτερον ἡ ἀλήθεια, διότι οὐδὲν εἶναι πολυτιμότερον ἀπ' αὐτό· τὸ ὥραιότερον τὸ φῶς, τὸ κοινότερον ὁ θάνατος, τὸ ὠφελιμώτερον ὁ Θεός, διότι αὐτὸς μόνον παρέχει τὰ εὐχαριστότερα εἰς τὸν ἄνθρωπον· τὸ βλαβερώτερον δὲ ὅλων ὁ κακὸς δαιμῶν καὶ τὸ εὐχαριστότερον τὸ γλυκύ». Θαλῆς ὅμως ὁ Μιλήσιος ἀπεκρίθη ώς ἔξης. «Ο Θεὸς εἶναι ὁ παλαιότερος ὅλων, διότι εἶναι ἀγέννητος, ὁ κόσμος τὸ μεγαλύτερον, ὁ χρόνος τὸ σοφώτερον, διότι ὅλα ἀποκαλύπτει, ἡ ἐλπὶς τὸ κοινότερον, ἡ ἀρετὴ τὸ ὠφελιμώτερον, ἡ κακία τὸ βλαβερώτερον, ἡ ἀνάγκη τὸ ἴσχυρότερον, διότι ὅλοι ὑποχωροῦν³ εἰς αὐτήν, τὸ δὲ εὔκολώτερον τὸ κατὰ φύσιν ζῆν».

10. Χειμῶν εἰς Λευκετίαν.

ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ¹ νὰ διαχειμάζω ἐγὼ εἰς Λευκετίαν· ἔτσι² δὲ ὠνόμαζον οἱ Γαλάται τὴν πολίχνην τῶν Ηαρίσιων. Ἡτο δὲ αὕτη ὅχι μεγάλη νῆσος· ποταμὸς δὲ μεγάλος γύρω³ αὐτὴν ὅλην περιέβαλλε⁴. Ξύλιναι δὲ γέφυραι πολλαὶ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη⁵ ἔφερον⁶ εἰς αὐτήν, ἐ δὲ ποταμὸς ὀλίγας φορᾶς⁷ γίνεται μικρότερος ἢ μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ σύνηθες, ώς ἐπὶ τὸ πολὺ⁸ δὲ εἶναι ὅμοιος. Τὸ νερὸν αὐτοῦ εἶναι γλυκύτατον, δὲ δὲ χειμῶν μαλακώτερος⁹ ἔνεκα¹⁰ τῆς ζέστης τοῦ Ὁκεανοῦ· διότι οὐτος δὲν ἀπέχει πολύ. Φυτρώνουν¹¹ δὲ εἰς αὐτὴν πολλαὶ ἄμπελοι, ποὺ παράγουν¹²

ώραιότατα καὶ γλυκύτατα σταφύλια, καὶ συκαῖ, ποὺ σκεπάζονται¹² τὸν χειμῶνα¹³ μὲν καλαμιὰ¹⁴ σιταριοῦ.¹⁵

11. Συμβουλαὶ πρὸς νέους.

ΕΙΘΕ νὰ εἰσαι¹ φιλομαθής. Ἐὰν² εἰσαι τοιοῦτος, θὰ γίνης³ πολυμαθής. Εἴθε νὰ διαφυλάξῃς¹ μὲν μελέτας, ὅσα⁴ γνωρίζεις⁵ ὅσα δὲ δὲν⁶ ἔχεις μάθει,⁷ νὰ ἀποκτᾶς⁸ μὲν γνώσεις⁹ διότι εἶναι ἐξ ἵσου¹⁰ ἀσχημονία¹¹ νὰ μὴ μάθης λόγον, τὸν ὄποιον¹² γῆθελες ἀκούσει,¹³ καὶ νὰ μὴ δεχθῆς¹⁴ καλόν, ποὺ¹⁵ θὰ σου προσέφερον¹⁶ φίλοι. Νὰ ἔξαδεύῃς¹⁷ τὸν καιρὸν¹⁸ εἰς τὸ νὰ ἀκούῃς λόγους παρ’ ἄλλων· διότι ἔτσι θὰ δυνηθῆς¹⁹ νὰ μάθης εὐκόλως, ὅσα²⁰ οἱ ἄλλοι δυσκόλως ἔχουν εὗρει.²¹ Νὰ νομίζῃς, ὅτι πολλὰ τῶν ἀκουσμάτων εἶναι πολυτιμότερα²² ἀπὸ χρήματα· διότι αὐτὰ²³ μὲν γλήγορα²⁴ σὲ ἀφίνουν,²⁵ ἐκεῖνα δὲ²³ ὅλον τὸν καιρὸν παραμένουν.²⁶ Μὴ κουρασθῆς²⁷ νὰ βαδίζῃς μακρὸν δρόμον πρὸς ἐκείνους, ποὺ ὑπόσχονται²⁸ ὅτι διδάσκουν χρήσιμόν τι· διότι εἶναι ἐντροπὴ οἱ μὲν ἔμποροι²⁹ νὰ περνοῦν τόσα πελάγη, διὰ³⁰ νὰ αὐξήσουν τὴν περιουσίαν καὶ νὰ κάμουν³¹ αὐτὴν περισσοτέραν, οἱ δὲ νεώτεροι²⁹ νὰ μὴ ὑπομένουν τήν κατὰ ἔηραν πορείαν διὰ³⁰ νὰ ἐπιτύχουν παιδείαν καλυτέραν.

12. Ἀνακάλυψις πόρου τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ τῶν μυρίων.

ΕΝΩ ἔτρωγεν¹ ὁ Ξενοφῶν, προσέτρεξαν² πρὸς αὐτὸν δύο νεανίσκους διότι ὅλοι ἐγνώριζον, ὅτι ἐπετρέπετο³ εἰς⁴ πᾶσαν ὥραν νὰ προσέλθῃ τις πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ εἴπῃ, ἐὰν⁵ εἶχε τι σχετικὸν⁶ πρὸς τὸν πόλεμον. Καὶ ἔλεγον τότε, ὅτι ἔτυχε⁷ νὰ συλλέγουν⁸ φρύγανα διὰ⁹ φωτιὰν καὶ διέκριναν¹⁰ ἀπέναντι¹¹ εἰς βράχους κατερχομένους¹² πρὸς

τὸν ποταμὸν γέροντας, παιδιὰ καὶ μικρὰ κορίτσια¹³ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἔκρυψαν¹⁴ εἰς βράχον¹⁵ σχήματος ἄντρου¹⁶ ἵματια. Ἀφοῦ δὲ αὐτοὶ εἶδον¹⁷ αὐτό, ἀπεφάσισαν¹⁸ νὰ διαβούν¹⁹ τὸν ποταμόν. Κρατοῦντες²⁰ λοιπὸν εἰς τὰς χεῖρας μόνον ἐγκειρίδια διέβαινον γυμνοὶ τὸν ποταμὸν καὶ τὸ νερὸ τοὺς ἔθρεξε μέχρι τῶν γονάτων. Ἀφοῦ δὲ παρέλαθον τὰ ἴματια ἥλθον πάλιν. Ἀμέσως ὁ στρατηγὸς ἔκαμψε σπονδάξ²¹ καὶ διέταξε τοὺς στρατηγοὺς νὰ προσεύχωνται²² εἰς τοὺς θεούς, ποὺ ἀνεκάλυψαν τὸν πόρον.

13. Ἡ θῆρα ὡς ἄσκησις πολεμική.

ΟI ΚΥΝΗΓΟΙ ἐκπαιδεύονται καὶ εἰς ὅσα ἀφοροῦν τὸν πόλεμον.¹ διότι, ἐπειδὴ βαδίζουν² μὲ³ τὰ ὅπλα δρόμους διυσθάτους, δὲν κουράζονται, καί, ἐπειδὴ εἶναι συνηθισμένοι⁴ νὰ κυνηγοῦν τὰ θηρία ἐπὶ πόλὺν χρόνον, συνηθίζουν εἰς τὸ νὰ ὑπομένουν⁵ τοὺς κόπους.⁶ ἐπίσης γίνονται πειθαρχικοὶ φύλακες τῶν εἰς αὐτοὺς ἐπιτασσομένων, ὅσάκις παραστῇ ἀνάγκη⁷ νὰ κατακλίνωνται⁸ εἰς τὸ ὑπαίθρον. Διὰ τοῦτο γίνονται πειθαρχικοὶ στρατιώται καὶ ὑπομένουν καὶ τὸ φῦχος καὶ τὴν ζέστην⁹ τοῦ ὑπαίθρου καὶ συνηθίζουν νὰ πράττουν τὰ παραγγελλόμενα προθύμως καὶ νὰ προφυλάττωνται καλῶς. Οὕτω γυμναζόμενοι, ἐὰν εἶναι παρατεταγμένοι εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, δὲν θὰ ἐγκαταλείψουν¹⁰ τὰς τάξεις, διότι θὰ μποροῦν¹¹ νὰ ὑπομένουν τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἔχθρῶν. Ὁταν δὲ οἱ ἔχθροὶ ἔχουν τραπῆ εἰς φυγήν, αὐτοὶ θὰ τοὺς καταδιώκουν¹² εἰς πᾶσαν τοποθεσίαν, διότι εἶναι συνηθισμένοι εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν θηρίων. Ἐὰν δὲ πάλιν¹³ οἱ ἰδιοὶ¹⁴ τῶν ἀτυχήσουν, θὰ δύνανται καὶ οἱ ἰδιοὶ¹⁵ νὰ σφέζωνται καὶ τοὺς ἀλλούς νὰ σφέζουν.

14. Χαρὰ τῶν μυροίων ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς θαλάσσης.

ΟI ΕΛΛΗΝΕΣ, ἀφοῦ ἀπεμακρύνθησαν¹ ἀπὸ τοὺς ἔχθροὺς² καὶ ἐβάδισαν μιᾶς ἡμέρας δρόμον, ἔφθασαν³ Ψηφιόποιηθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἰς τὸ δρος· ὥνομάσθη δὲ τοῦτο ἀπὸ⁴ τοὺς ἐγχωρίους⁵ Θήχης.
 Ὁτε δὲ οἱ πρῶτοι ἔφθασαν εἰς αὐτό, μεγάλη κραυγὴ ἡκούσθη.
 Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ διπισθιοφύλακες ἐνόμισαν,⁶ ὅτι οἱ ἔχθροι ἐκ τῶν ἐμπροσθεν ἐφάνησαν· διότι ὅπισθεν ἡκολούθουν⁷ οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας· ἐξ αὐτῶν συλληφθέντες μερικοὶ ὑπὸ τῶν διπισθιοφυλάκων ἐφονεύθησαν.
 Ἐμαζεύθησαν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ δρος περισσότεροι καὶ
 ἡ βοὴ ἔγινε δυνατωτέρα,⁸ ὥστε ἡγαγκάσθη ὁ Ξενοφῶν νὰ
 τρέξῃ, διὰ νὰ ἰδῃ τὰ συμβαίνοντα. Ηλησιάσας⁹ ἡκουσε τὰς
 λέξεις «θάλασσα, θάλασσα» καὶ ἐνόγσεν,¹⁰ ὅτι οἱ στρατιῶται
 εἰδον¹¹ θάλασσαν. Ἀφοῦ δὲ ἔφθασαν ὅλοι εἰς τὴν κορυφὴν¹²
 ἐνγγκαλίζοντο¹³ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον¹⁴ καὶ ἔλεγον· «τώρα
 ἀσφαλῶς θὰ σωθῶμεν πλέον».

15. Σωκράτης περὶ φιλίας.

ΗΚΟΥΣΑ ποτε τὸν Σωκράτη¹ νὰ συζητῇ² περὶ φίλων
 καὶ μοὶ ἐφαίνετο,³ ὅτι ἀπ’ αὐτὰ μπορεῖ νὰ ὠφεληται⁴
 κανεὶς διὰ τὴν ἀπόκτησιν φίλων. “Ολοι σχεδὸν νομίζουν⁵
 καὶ λέγουν, ὅτι φίλοις καλὸς εἶναι τὸ καλύτερον ἀπ’ ὅλα.⁶ Εν
 τούτοις δὲ Σωκράτης ἔβλεπεν,⁶ ὅτι ὅλοι φροντίζουν⁷ διὰ
 κάθε ἄλλο παρὰ διὰ τὴν ἀπόκτησιν φίλων. ”Εβλεπε⁸ δέ,
 ὅτι οἱ περισσότεροι προσπαθοῦν⁹ νὰ ἀποκτοῦν¹⁰ οἰκίας καὶ
 ἀγροὺς καὶ δούλους, φίλον δὲ οὐδεὶς φροντίζει, πῶς νὰ ἀπο-
 κτήσῃ, οὕτε πῶς νὰ σφέωνται οἱ ὑπάρχοντες.¹¹ Καὶ ὅταν
 μὲν εἶναι ἀρρωστοὶ¹² οἱ δοῦλοι, προσκαλοῦν ἱατρούς, τοὺς
 δὲ φίλους, ὅταν ἀρρωστοῦν,¹³ παραμελοῦν. ”Ἐὰν δὲ ἀποθά-
 νουν¹⁴ οἱ ὑπηρέται ἢ οἱ φίλοι, τὴν μὲν ἀπώλειαν τῶν ὑπη-
 ρετῶν θεωροῦν¹⁵ ζημίαν, διὰ δὲ τοὺς φίλους¹⁶ οὐδὲν νο-
 μίζουν, ὅτι ἔχουν χάσει.¹⁷ Πρὸς τούτοις δὲ ἀπὸ μὲν τὰ
 ἄλλα κτήματα οὐδὲν ἀφίνουν¹⁸ ἀπεριποίητον,¹⁹ τοὺς δὲ
 φίλους, ἂν καὶ ἔχουν ἀνάγκην²⁰ περιποιήσεως, παραμε-

λοῦν,²¹ ἐνῷ τούναντίον θὰ ἔπρεπε²² τοὺς φίλους νὰ ἐκτιμῆταις καὶ δι' αὐτοὺς νὰ φροντίζῃ· διότι ὁ καλὸς φίλος εἶναι πολλὰς φορὰς καλύτερος καὶ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν.

16. Ἡ πρώτη θήρα τοῦ Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου.

ΑΦΟΓ ὁ Ἀστυάγης εἰδεν, ὅτι ὁ Κύρος ἐπεθύμει¹ πολὺ² νὰ κυνηγῇ³ εἰς τὸ δάσος, στέλλει αὐτὸν μὲ τὸν θεῖον του, ἵνα προφυλάττουν αὐτόν, ἐὰν⁴ γῆθελε φανῆ κανὲν ἀπὸ τὰ ἄγρια θηρία. Ὁ δὲ Κύρος ἐζήτει νὰ μάθῃ⁵ ἀπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας, ποῖα θηρία πρέπει μὲ θάρρος⁷ νὰ διώκῃ. Οὗτοι δὲ ἔλεγον εἰς αὐτόν, ποῖα θηρία εἶναι ἀβλαβῆ⁸ καὶ ὅτι ἔπρεπε⁹ νὰ προφυλαχθῇ¹⁰ μᾶλλον ἀπὸ κακοτοπιές.¹¹ Ἐνῷ ὅμως ἥκουεν αὐτά, αἴφνης βλέπει, ὅτι ἔλαφος ἀνεπήδησεν.¹² Ἀμέσως ἐλγησμόνησεν¹³ ὅλα αὐτὰ καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔθλεπε παρὰ τὸν δρόμον τῆς ἐλάφου. Καταδιώκων δὲ αὐτὴν τὴν ἐφόνευσεν. Οἱ φύλακες τότε πλησιάσαντες αὐτὸν τοῦ συνέστησαν¹⁴ νὰ μὴ τρέχῃ, πρᾶγμα, διὰ τὸ δόποιον¹⁵ βέβαια¹⁶ αὐτὸς ἐστενοχωρεῖτο.¹⁷ Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἥκουσε κραυγὴν κάπρου καὶ ἀμέσως ἀπήδησεν ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ γεμάτος ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν¹⁸ ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ κάπρου καὶ τὸν φονεύει. Ὁ θεῖος τότε βλέπων τὸ θάρρος παρεκάλει αὐτὸν νὰ μὴ κινδυνεύῃ· αὐτὸς δὲ παρεκάλει τὸν θεῖον νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φέρῃ¹⁹ τὰ κυνήγια μόνος του²⁰ πρὸς τὸν πάππον. Ηράγματι δὲ προσφέρων ταῦτα εἰς τὸν πάππον ἔλεγεν, ὅτι μόνος του ἐκυνήγησεν²¹ αὐτὰ χάριν αὐτοῦ.²² Ὁ δὲ Ἀστυάγης γῆγαριστεῖτο μέν, συνεθούλευσεν ὅμως αὐτὸν νὰ μὴ κινδυνεύῃ.

17. Ἡ πρὸς τοὺς τιμῶντας τοὺς γονεῖς εὔνοια τῶν θεῶν.

ΛΕΓΕΤΑΙ ὅτι εἰς τὴν Σικελίαν ἔρρευσεν¹ ἐκ τῆς Αἴτνης ρύαξ² πυρός· λέγουν δέ, ὅτι οὗτος ἔρρεε³ καὶ πρὸς τὴν

ἄλλην γάρ τιν καὶ μάλιστα³ πρὸς πόλιν ἀπὸ τὰς ἐκεῖ κατοικουμένας.⁴ Διηγοῦνται λοιπόν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι² ζητοῦντες τὴν σωτηρίαν ὥρμησαν¹ πρὸς φυγήν, ἔνας δὲ κάποιος⁵ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους⁴ ἔφερε¹ τὸν γέροντα πατέρα ἐπὶ τῶν ψυχῶν, διότι ἔθλεπεν, ὅτι δὲν μποροῦσε⁶ νὰ βαδίζῃ.⁷ Ἐπερφθάσθη⁸ ὅμως ἀπὸ τὸν ῥύακα τοῦ πυρός. Ἐδῶ ὅμως εἰναι ἀξιον γὰρ ἴδη⁹ τις, ὅτι ὁ θεὸς εὔνοει τοὺς καλοὺς ἀνδρας.¹⁰ Λέγεται δηλαδή, ὅτι τὸ πῦρ ἔρρευσε¹¹ γύρῳ ἀπὸ τὸν τόπον ἐκείνον καὶ αὐτοὶ μόνοι² ἐσώθησαν.¹ Ἐκτοτε¹² ὠνομάσθη τὸ μέρος¹³ χώρος τῶν εὔσεβῶν. "Οσοι δὲ ἀπεχώρησαν¹⁴ ταχέως καὶ ἐγκατέλειψαν¹⁴ τοὺς γονεῖς, ἐγάθησαν.¹⁵

18. Λόγος τοῦ Κλεάρχου πρὸς τοὺς στρατιώτας δεῖξαντας διαθέσεις ἀντιπειθαρχικάς.

«ΑΝΔΡΕΣ στρατιώται, μὴ ἀπορεῖτε, διότι στενοχωροῦμαι¹ διὰ τὴν κατάστασιν.² Ο Κύρος ὑπῆρξε³ φίλος μου⁴ καὶ ἐμέ, στε γῆμην ἐξόριστος,⁵ καὶ κατὰ τὰ ἄλλα⁶ ἐτίμησε καὶ γρήματα πολλὰ μοὶ ἔδωκε, τὰ δποτικά ἐγὼ δὲν ἐξώδευσα διὰ τὸν ἐαυτόν μου εἰς διασκεδάσεις⁷ ἀλλὰ διὰ σᾶς ἐξώδευον.⁸ Καὶ πρῶτον μὲν μαζί⁹ σας ἐξεδίωκον ἐκ τῆς χερσονήσου τοὺς Θράκας, ποὺ γῆθελον νὰ ἀφαιρέσουν¹⁰ τὴν χώραν ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας εἰς¹¹ αὐτὴν "Ἐλληνας. "Οτε δὲ μὲ προσεκάλει¹² δο Κύρος, λαβόν σᾶς ἡρχόμην, ἵνα ὀφελῷ¹³ αὐτὸν ἀντὶ τῶν εὐεργεσιῶν,¹⁴ τὰς δποιάς ἔλαβον¹⁵ παρ' ἐκείνου. Ἐπειδὴ δὲ σεῖς τώρα δὲν θέλετε γὰ πάτε¹⁶ μαζί του, ἀνάγκη εἰς ἐμὲ εἰναι γῇ νὰ ἐγκαταλείψω¹⁷ σᾶς καὶ νὰ γρησιμοποιῶ¹⁸ τὴν φιλίαν τοῦ Κύρου, γῇ νὰ φευγθῶ πρὸς ἐκείνον καὶ νὰ μείνω¹⁹ μαζί σας. Ἐγὼ δὲ θὰ προτιμήσω σᾶς καὶ μαζί σας ἂς πάθω, ὅτι καὶ ἀν²⁰ παραστῇ ἀνάγκη. Καὶ κανεὶς δὲν θὰ εἴπῃ, ὅτι ἐγὼ ὠδήγησα²¹ σᾶς εἰς τοὺς θαρβάρους καὶ σᾶς ἐγκατέλειψα προτιμήσας

τὴν φιλίαν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ σεῖς δὲν θέλετε νὰ ὑπακούετε εἰς ἐμέ, ἐγὼ σᾶς θὰ ἀκολουθήσω.²² διότι νομίζω, ὅτι σεῖς²³ εἰσθε δι' ἐμὲ καὶ πατρὶς καὶ φίλοι²³ καὶ σύμμαχοι καὶ μαζί σας μὲν νομίζω, ὅτι μπορεῖ παντοῦ νὰ εἶμαι πολύτιμος, χωρὶς δὲ σᾶς νομίζω, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ εἶμαι²⁴ ξανὸς οὔτε φίλον νὰ ὠφελήσω οὔτε ἔχθρὸν νὰ ἀποκρούσω».

19. Κῦρος ὁ πρεσβύτερος πρὸς τοὺς Πέρσας μετὰ τὴν μάχην.

ΑΝΔΡΕΣ στρατιώται, πρῶτον μὲν ἐγὼ καὶ σεῖς ὅλοι τοὺς θεοὺς εὐχαριστοῦμεν,¹ διότι ἔχομεν ἐπιτύχει² καὶ νίκην καὶ σωτηρίαν. Διὰ τοῦτο, ἀπ' ὅσα³ καὶ ἀπ'⁴ ἔχωμεν, πρέπει⁵ νὰ προσφέρωμεν⁶ εὐχαριστηρίους θυσίας εἰς τοὺς θεούς. "Ολοις δὲ μαζὶ σᾶς καὶ ἐπαινῶ καὶ θαυμάζω, διότι, δι'τι ἔχει γίνει, ἀπὸ ὅλους σας⁷ ἔχει συντελεσθῆ.⁸ "Οσων δὲ ὁ καθεὶς εἶναι ἀξιος, θὰ ἀποδώσω καὶ διὰ λόγου καὶ δι' ἔργου εἰς τὸν καθένα τὴν ἀξίαν, ὅταν πληροφορηθῶ⁹ τοῦτο, παρ' ὅσων ἀριμόζει. Ἀπὸ τὴν νίκην δὲ ταύτην μόνοι σας¹⁰ μπορεῖτε νὰ κρίνετε,¹¹ ποῖον ἐκ τῶν δύο ή ἀνδρεία¹² ή ή φυγὴ σώζει τὰς ψυχὰς καὶ συγχρόνως¹³ ποίαν τινὰ εὐχαρίστησιν ή νίκην προσφέρει. Τώρα δέ, ἀφοῦ προσφέρετε σπουδὰς¹⁴ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ δειπνήσετε,¹⁵ πηγαίνετε εἰς τὰς σκηνάς". Ἀφοῦ δὲ τοὺς ἡρώτησε, ἐὰν¹⁶ ἄλλου τινὸς ἔχουν ἀνάγκην, τοὺς διέλυσεν.

20. Ὁ οὐρανὸς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ἐπίστευον, ὅτι ὁ οὐρανός,¹ ὁ ὅποιος εἶναι γαλάζιος,² ἥτο³ ἀπὸ γαλκόν. Εἰς τὸν οὐρανὸν ἥτο φῶς μὲν λαμπρόν, ἥλιος δὲ καθαρώτατος καὶ τὸ δάπεδον ἀπὸ χρυσόν. Ἡτο δὲ ὁ οὐρανὸς γεμάτος⁴ ἀπὸ οἰκίας καὶ ναοὺς⁵ τῶν θεῶν καὶ εἰς τοὺς ναοὺς νόπηροιν ἀγάλματα

αὐτῶν. Τὰ ἀνάκτορα⁵ δὲ τῶν θεῶν ἔκλεισον θύραι ἀπὸ σίδηρον⁷ καὶ χαλκόν⁸ αἱ δὲ στέγαι τῶν οἰκιῶν καὶ ἀνακτόρων ἦσαν ἐκ κεράμου.⁹ Εἰς τὸ μέγαρον ἐπὶ θρόνου ἀπὸ χρυσὸν ἐκάθητο ὁ Ζεὺς καὶ γύρω¹⁰ ἀπὸ αὐτὸν οἱ ἄλλοι θεοί. Εἰς συνέδριον¹¹ δὲ ἀπεφάσιζον,¹² εἰς ποίους ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους νὰ εἶναι¹³ εὑνοῦκοι¹⁴ καὶ πρὸς ποίους δυσμενεῖς. Συνήθως δὲ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς ἦσαν πάντοτε εὐσπλαγχνικοί. Εἶχον δὲ ἀγγελιοφόρον τὸν Ἐρμῆν, ὃ διοῖς μετέφερε τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν εἰς τὴν γῆν.

21. Αἴγενός.

Ο ΑΙΓΕΥΣ κάποτε εἶχεν ἔλθει εἰς Τροιζῆνα· ἐδῶ ἐφιλοξένησεν¹ αὐτὸν ὁ Πέλοςψ, ὃ διοῖς ἔδωκε² γυναῖκα εἰς αὐτὸν τὴν θυγατέρα του Αἴθραν. Ὅταν δὲ ὁ Αἴγενός ἐπρόκειτο³ νὰ ἀπέλθῃ,⁴ παρήγγειλεν⁵ εἰς τὴν Αἴθραν, ὅν γεννήσῃ ἄρρενα υἱόν, νὰ ἀναθρέψῃ αὐτὸν καὶ νὰ μὴ τοῦ φανερώσῃ⁶ τίνος εἶναι. Ἔπειτα ἔσκαψε⁷ λάκκον, ἐντὸς τοῦ διοίου ἔκρυψε διάφορα ὅπλα, καὶ ἐπὶ τοῦ λάκκου ἔθηκε⁸ βράχον. Παρήγγειλε δὲ εἰς τὴν Αἴθραν νὰ φέρῃ τὸν υἱὸν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ, ἀφοῦ σηκώσῃ⁹ τὸν βράχον, νὰ λάθῃ τὰ ὅπλα· αὐτὸς δὲ ἥλθεν εἰς Ἀθήνας. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Μίνως, ὁ βασιλεὺς τῆς Κρήτης, ἐξεστράτευσε κατὰ¹⁰ τῆς Ἀττικῆς καὶ, ἀφοῦ ἐνίκησε τοὺς Ἀθηναίους, γηγάγκασεν αὐτοὺς νὰ στέλλουν ἐπτὰ νέους¹¹ καὶ ἐπτὰ νέας¹² διὰ νὰ κατασπαράσσωνται¹³ ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου. Ἡτο δ' οὗτος ἐγκεκλεισμένος¹⁴ εἰς τὸν λαθύρινθον, ὅπου ὁ εἰσερχόμενος ἦτο χαμένος.¹⁵ Εἶχε δὲ κατασκευάσει τοῦτον ὁ Δαιδαλος, ἀριστος ἀρχιτέκτων.

22. Θησεύς.

Ο ΘΗΣΕΥΣ ἐνγλικιώθεις ἀπώθησε¹ τὸν βράχον εὔκόλως καὶ ἔχων² τὰ ὅπλα ἔσπευδεν³ εἰς Ἀθήνας. Ὁ δρό-

μος ἦτο γεμάτος ἀπὸ κακούργους, οἱ δποῖοι, ἀφοῦ ἐφιλοξένηνον τοὺς δδοιπόρους, τοὺς ἐφόνευον τεντώνοντες αὐτοὺς⁴ εἰς δένδρα ἢ τοὺς ἔσπρωχνον¹ εἰς τὴν θάλασσαν. Τούτους ὅλους ἐφόνευε⁵ καὶ ἐφθασεν εἰς Ἀθήνας. Ἐδῶ ἡ νοσηρὰ κατάστασις τῶν πραγμάτων⁶ δὲν τὸν ἄφηνε⁷ νὰ ἡσυχάσῃ.⁸ Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπανέφερε τὴν τάξιν, οἱ συμπολῖται εὐχαρίστως ἐδέχθησαν⁹ αὐτὸν ὡς σωτῆρα. Ἐν τῷ μεταξὺ¹⁰ δὲ φθάνουν οἱ ἐκ Κρήτης πρέσβεις διὰ νὰ λάθουν¹¹ τὸν φόρον τοῦ τρίτου ἔτους. Ο Θησεὺς μεταξὺ τῶν ἑπτὰ νέων ἐπῆγε καὶ αὐτὸς ἐλπίζων, ὅτι θὰ φονεύσῃ¹² τὸν Μινώταυρον. Πράγματι δὲ θογθούμενος ὑπὸ τῆς Ἀριάδνης ἐφόνευε τὸν Μινώταυρον καὶ ἀπήλλαξε τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸν φόρον. Ἐνῷ διμος ἐπανήρχετο,¹³ ἐλγησμόνγε¹⁴ νὰ ὑψώσῃ¹⁵ ιστίον λευκόν, ὅπως εἶγε συμφωνηθῆ¹⁶ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν¹⁷ ἐξ Ἀθηνῶν. Ο πατὴρ τοῦ Θησέως περιμένων εἰς τὴν παραλίαν δὲν εἶδε σηκωμένον τὸ λευκὸν ιστίον. Νομίσας λοιπόν, ὅτι ὁ υἱός του ἐχάθη, ἐπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγη. Ἐκτοτε τὸ πέλαγος ωνομάσθη Αἰγαῖον. Ο δὲ Θησεὺς τοὺς διεσκορπισμένους¹⁸ εἰς τὴν Ἀττικὴν πρότερον ἔκαμε νὰ κατοικήσουν¹⁹ εἰς μίαν πόλιν, τὴν ὅποιαν Ἀθήνας ωνόμασεν.

23. Ὁράτιος Κόκλης.

OTAN οἱ ἐχθροὶ τῆς Ρώμης εἰς τὸν Τίθεριν ἐφθασαν καὶ ἥτοιμάζοντο¹ νὰ ἐπιτεθοῦν² κατὰ τῶν Ρωμαίων, οἱ δποῖοι ἀνθίσταντο³ εἰς τὴν ἀπέναντι⁴ ὅχθην, ὁ Ὁράτιος Κόκλης σταθεὶς εἰς τὸ μέσον τῆς γεφύρας ἀντεστάθη⁵ μόνος κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Αὐτὸς σταματημένος⁶ ἐδῶ ἀπέκρουε⁷ τοὺς ἐχθρούς, ἔως ὅτου οἱ ὅπισθεν αὐτοῦ τήν γέφυραν κατέκοψαν.⁸ Τότε αὐτὸς ῥιψθεὶς⁹ εἰς τὸν ποταμὸν κολυμβῶν¹⁰ ἐπληγάσασεν¹¹ εἰς τὴν ἀπέναντι ὅχθην χωρὶς νὰ πάθῃ¹² τίποτε. Οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἐτοποθέτησαν¹³ χαλκῆν εἰκόνα τοῦ

ἀνδρὸς εἰς¹⁴ τὸ ξερὸν τοῦ Ἡφαίστου καὶ τὸ σκομμα αὐτοῦ παρέδοσαν εἰς τὴν ἀθανασίαν.

24. Ἀφιξις τῶν μυρίων εἰς τὴν Ἀρμενίαν.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ μετὰ πολλοὺς κόπους φθάνουν¹ ἐν καιρῷ νυκτὸς² εἰς κώμην καὶ διασκορπίζονται³ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου ἔκοιμήθησαν. Ὁ δὲ ἄρχων τῆς κώμης⁴ ταύτης ἔδεικνυεν εύνοϊκὴν διάθεσιν⁵ πρὸς τοὺς Ἐλληνας· διότι προσκληγθεὶς⁶ ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος προσῆλθε καὶ διέταξε τοὺς κατοίκους νὰ μοιράζουν⁷ τρόφιμα ἀφθονα εἰς τοὺς στρατιώτας. Τὴν ἐπομένην⁸ δὲ γῆμέραν δὲ Ξενοφῶν περιεργόμενος⁹ μὲ¹⁰ τὸν ἄρχοντα τῆς κώμης τὸ στρατόπεδον ἔθλεπε τοὺς στρατιώτας νὰ διασκεδάζουν¹¹ καὶ ἀπὸ πουθενὰ¹² δὲν τοὺς ἀφηγην, ¹³ παρά,¹⁴ ἀφοῦ παρέθετον¹⁵ γεῦμα¹⁶ παντοῦ¹⁷ δὲ παρέθετον εἰς¹⁸ τὴν τράπεζαν κρέατα ἀπὸ ἀρνιά, ἀπὸ κατσίκια, ἀπὸ μόσχους. Ἔδιδον δὲ ἀπὸ αὐτὰ¹⁹ εἰς τὸν Ξενοφῶντα καὶ ἐπέτρεπον²⁰ εἰς τὸν κωμάρχην νὰ λαμβάνῃ, ὅτι γῆθελεν.²¹ Αὐτὸς δὲ ἐλάμβανε μόνον, ἀν²² τινα τῶν συγγενῶν εὗρισκεν²³ αἰγμάλωτον, καὶ διέτασσε τοὺς κατοίκους νὰ μοιράζουν καὶ ἄλλα τρόφιμα. Ἐρωτώμενος δέ, ποία ἡ χώρα αὕτη, ἔλεγεν, ὅτι ἡ Ἀρμενία ἦτο.²⁴

25. Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς.

ΗΤΟ ποτε χρόνος, ὅτε θεοὶ μὲν ὑπῆρχον, ὅντα¹ δὲ θυητὰ δὲν ὑπῆρχον. Ὅτε δὲ γῆθεν δὲ ώρισμένος² χρόνος τῆς δημιουργίας³ τούτων, οἱ θεοὶ ἀνεκάτευσαν⁴ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἐδημιουργησαν τὰ ὅντα. Ὅτε δὲ ἐπρόκειτο⁵ νὰ φέρουν αὐτὰ εἰς φῶς, ἐπιτρέπουν⁶ εἰς τὸν Ηρομηθέα καὶ Ἐπιμηθέα νὰ μοιράζουν⁷ εἰς ἔκαστον δυνάμεις. Ἐνῷ δὲ δὲ Προμηθεὺς ἐμοίραζεν, δὲ Ἐπιμηθεὺς ἐστέκετο πλησίον⁸ αὐτοῦ καὶ ἐθογύθει⁹. Καὶ εἰς ἄλλα μὲν ἔδωκεν λισχύν, ἄλλα δὲ ἔκαμε¹⁰ ἀσθενέστερα. Ἐδυνάμωσε¹¹ δὲ ὅλα μὲ διαφό-

ρους δυνάμεις,¹² ὅστε νὰ διαθέτουν ὅλα τὰ μέσα¹³ πρὸς σωτηρίαν. Ἐγέδυε¹⁴ δὲ ταῦτα μὲ τρίχας καὶ μὲ δέρματα διὰ τὰ κρύα.

26. Χορὸς Θρῆνων.

ΑΦΟΓ οἱ Ἔλληνες ἀπεφάσισαν¹ νὰ διασκεδάσουν,² πρῶτον μὲν ἐθυσίασαν τὰ αὐγμάλωτα³ βόδια, ἔπειτα δὲ ἑξηπλωμένοι⁴ εἰς σκαμνιὰ⁵ ἐδείπνουν. Ἐγέμιζον⁶ δὲ τὰ κεράτινα ποτήρια ἀπὸ κρασὶ καὶ ἔπινον. Ἀφοῦ δὲ ἔγιναν αἱ σπονδαί, ἐπῆγαν⁷ εἰς μέρος⁸ θεατροειδέας, ὃπου δύο Θρῆνες, ἀφοῦ ἐνεδύθησαν⁹ τὰ ὅπλα, γῆρακισαν νὰ πηδοῦν¹⁰ καὶ νὰ χορεύουν¹¹ κρατοῦντες μαχαίρας εἰς τὰς χεῖρας. Αἴφνης ἐφάνη¹² εἰς ὅλους, ὅτι ἔνας ἀπὸ τοὺς δύο¹³ εἶχε κτυπηθῆ¹⁴ καὶ εἶχεν ἀποθάνει. Οἱ Παφλαγόνες ἐφώνακαν¹⁵ δυνατά.¹⁶ Καὶ δὲ μὲν νικητής, ἀφοῦ ἀφήρεσε τὰ ὅπλα τοῦ ἑξηπλωμένου, ἐθγῆκεν ἔξω¹⁷ ἀπὸ τὸ στάδιον, οἱ δὲ ἄλλοι Θρῆνες ἔφερον ἔξω¹⁸ τὸν ἄλλον ὡς πεθαμένον, πράγματι ὅμως ἐγνώριζον,¹⁹ ὅτι οὐδὲν εἶχε πάθει.²⁰

27. Ὁ Χορὸς τῶν Αἰνιάνων καὶ Μαγνήτων.

ΑΛΛΟΤΕ πάλιν εἰς¹ διασκέδασιν ἔχόρευσαν οἱ Αἰνιάνες καὶ Μάγνητες τὸν ἑξῆς² χορόν. Ἐσηκώθησαν δύο καὶ δὲ μὲν ἔνας μετέβη δηθεν³ εἰς τὸν ἀγρὸν διὰ νὰ μαζεύσῃ καρπούς, ἐφαίνετο⁴ δὲ φοβισμένος,⁵ διότι⁶ ἐγνώριζεν,⁷ ὅτι λησταὶ προσήρχοντο⁸ πολλάκις ἢ διὰ νὰ καύσουν⁹ τὰ σπαρτά ἢ διὰ νὰ ἀρπάσουν τι. Αἴφνης βλέπει, ὅτι ληστής ἐκάθητο πλησίον¹⁰ καὶ ἀμέσως ἀρπάζει τὰ ὅπλα διὰ νὰ ἀποκρύψῃ¹¹ αὐτόν. Κατὰ τὴν πάλην δὲ ἄλλοτε¹² μὲν δὲ ληστής συλλαμβάνεται¹³ ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ, ἄλλοτε δέ,¹⁴ ἐπειδὴ¹⁵ ἐκ φύσεως εἶναι¹⁶ ῥωμαλέος, συλλαμβάνει τὸν γεωργὸν καὶ δεμένον τὸν δηγγεῖ¹⁷ εἰς τοὺς συντρόφους του. Κατορθώνει

ὅμως δὲ γεωργὸς νὰ δραπετεύσῃ¹⁷ καὶ ἐπανέρχεται εἰς τοὺς συντρόφους, οἱ δποῖοι μετὰ χαρᾶς¹⁸ τὸν ὑποδέχονται.

28. Διάλογος Ἀστυάγους καὶ Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου, ὅτε ἦτο παῖς.

Ο ΑΣΤΥΑΓΗΣ¹ λέγει πρὸς τὸν Κύρον· «Παιδί μου, ἂν μένης κοντά μου,² θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα³ νὰ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ, ὅταν θέλῃς,⁴ καὶ θὰ σοῦ χρεωστῷ χάριν,⁵ ὃσον⁶ περισσοτέρας φορᾶς⁷ καὶ ἀν⁸ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ. Ἔπειτα γνώριζε, ὅτι θὰ μεταχειρίζεσαι⁹ τὰ ἄλογά μου καὶ ὅσα ἄλλα θέλεις, θὰ σοῦ δώσω δὲ καὶ ὡς συμπαίκτας παιδιὰ καλὰ καὶ θὰ σοῦ προσφέρω ὅτι καὶ ἀν σοῦ ἀρέσκῃ». Ὁ δὲ Κύρος ἔρωτηθείς, ποῖον ἀπὸ τὰ δύο προτιμᾷ¹⁰ νὰ μένῃ ἢ νὰ ἀπέλθῃ μαζὶ μὲ τὴν μητέρα του, ἀπήντησεν, ὅτι προτιμᾷ νὰ μένῃ. «Οτε δὲ ἡ μητέρα του τὸν γράωτησε, διατί, ἀπήντησε. «Διότι, μητέρα μου, ἀπὸ μὲν τοὺς εἰς τὴν πατρίδα μου συνηγοικιώτας μου καὶ φαίνομαι καὶ είμαι δὲ καλύτερος καὶ εἰς τὸ ἀκόντιον καὶ εἰς τὸ τέξον,¹¹ ἀπὸ δὲ τοὺς ἐδῶ ἵππεῖς γνωρίζω, ὅτι είμαι κατώτερος. Ἔλαν λοιπὸν μένω ἐδῶ, ἐλπίζω ὅτι θὰ γίνω καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἵππεῖς δὲ καλύτερος».

29. Ἡ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος θυσία τῶν Ἀθηναίων.

Ο Ι ΑΘΗΝΑΙΟΙ πληροφορηθέντες¹ τὴν συμφοράν, ἢ δποία εἶχε συμβῆ² εἰς τοὺς Δακεδαιμονίους εἰς³ τὰς Θερμοπύλας, ἥπόρουν διὰ⁴ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον περιέλθει τὰ πράγματα.⁵ Διότι ἐγνώριζον,⁶ ὅτι, ἐὰν μὲν ἀντεπεξέλθουν⁷ κατὰ τῶν βαρβάρων κατὰ Εηράν, οὔτει θὰ ἐπιπλεύσουν⁸ καὶ θὰ καταλάθουν⁸ τὴν πόλιν ἔρημον, ἐὰν δὲ ἐμβουν εἰς τὰ πλοῖα, θὰ κυριεύθῃ⁹ ἡ πόλις των ὑπὸ τοῦ πεζικοῦ στρατοῦ. Διὰ τοῦτο ἐφάνη καὶ δὲν νὰ μεταφέρουν¹⁰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία εἰς Σαλαμῖνα καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν¹¹ τὴν πόλιν, διὰ νὰ¹² μὴ ἀναγκασθεῖν νὰ

μιοιράσουν¹³ τὴν δύναμιν. Ἐφοῦ λοιπὸν ἔβαλαν¹⁴ εἰς τὰ πλοῖα ὅλους αὐτούς, τοὺς μετέφερον εἰς Σαλαμῖνα. Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ὑπεσχέθη¹⁵ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι, ἂν νικήσουν τοὺς βαρθάρους, θὰ ἀνοικοδομήσῃ ὅλους τοὺς ναοὺς καὶ τὰς οἰκίας. Ὅτε δὲ μετ' ὀλίγον εἰς Σαλαμῖνα οἱ Λακεδαιμόνιοι ἥθελον¹⁶ νὰ καταπλεύσουν εἰς τὸν Ἰσθμόν, ὁ Θεμιστοκλῆς ὑπενθύμισεν¹⁷ εἰς αὐτούς, ὅτι οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὐδόλως ἐνδιεφέρθησαν¹⁸ διὰ τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δὲ φροντίζουν,¹⁹ πῶς νὰ ἔξεύρουν²⁰ ἀσφάλειαν διὰ τὴν Ηελιοπόννησον. Ἐπειδὴ δὲ κουρασθείς²¹ δὲν κατώρθωνε²² νὰ τοὺς πείσῃ, τοὺς ἔξεβίασε²³ κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον²⁴ νὰ ναυμαχήσουν εἰς τὴν Σαλαμῖνα.

30. Πρόξενος ὁ Βοιώτιος.

Ο ΠΡΟΞΕΝΟΣ ὁ Βοιώτιος ἥθελε¹ νὰ γίνῃ ἀνὴρ [κανὸς νὰ κάμη μεγάλα ἔργα. Διὰ τοῦτο ἔδωκε πολλὰ χρήματα εἰς τὸν Γοργίαν.² Ἐδέχθη³ δὲ νὰ μετάσχῃ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κύρου, διότι ἐνόμιζεν, ὅτι τοιουτορόπως θὰ ἀποκτήσῃ⁴ ὅνομα καὶ δύναμιν καὶ χρήματα πολλά. Ἐν καὶ ὅμως⁵ ἦτο τοιοῦτος, οὐδέποτε ἐδέχθη δῶρα⁶ καὶ ἐναντίον οὐδενός ποτε μετεχειρίσθη βίαν,⁷ ἀλλ᾽ ἥθελε νὰ καρποῦται τὰ ἀγαθὰ μὲ δικαιοσύνην. Ἡτο δὲ φανερόν,⁸ ὅτι αὐτὸς ἐντρέπετο⁹ περισσότερον τοὺς στρατιώτας παρ' ὅτι¹⁰ αὐτοὶ ἀγαποῦσαν¹¹ καὶ ἐσέβοντο¹² αὐτόν. Ἐνόμιζε δέ, ὅτι ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ ἐπιβάλλεται¹³ εἰς τοὺς στρατιώτας τὸ νὰ ἐπαινῇ¹⁴ μὲν τοὺς καλούς, νὰ μὴ ἐπαινῇ δὲ τοὺς ἀδικοῦντας. Τέσσον δὲ ἐφρόντιζε¹⁵ διὰ τοὺς στρατιώτας, ὡστε οὐδεὶς γηγαντοῦτο πρὸς αὐτὸν καὶ ὅλοι ἔκαινον τὴν δουλειά των¹⁶ μὲ προθυμίαν.

*31. Στρατὸς Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τοῦ
Κροίσου μετὰ τῶν συμμάχων του.*

Ο ΚΡΟΙΣΟΣ εἶχεν ἵππεῖς μὲν δεκαπέντε χιλιάδας, πεζοὺς δὲ τρεῖς φορὰς περισσοτέρους. Ὁ ἄρχων τῆς Φρυγίας ἵππεῖς μὲν δκτὸς χιλιάδας, πελταστὰς δὲ τεσσαράκοντα χιλιάδας. Ὁ βασιλεὺς τῆς Καππαδοκίας ἔξι χιλιάδας πεντακοσίους ἵππεῖς καὶ πεζοὺς ὅχι δλιγώτερον ἀπὸ τριάκοντα χιλιάδας. Οἱ δὲ σύμμαχοι Ἐλληνες εἶχον ἵππεῖς μὲν περίπου¹ τρεῖς χιλιάδας, πελταστὰς δὲ περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας. Ὅλοι δὲ μαζὶ² εἶχον ἄρματα διακόσια δέκα. Ὁ Κῦρος δὲ εἶχεν ἵππεῖς μὲν δλιγωτέρους ἀπὸ³ τὸ τρίτον τῶν ἐχθρῶν, πεζοὺς δὲ περίπου μισούς. Ἡσαν δημος γυμνασμένοι οὗτοι καλύτερον καὶ ὑπέφερον⁴ τὴν πεῖναν, τὴν δίφαν καὶ τὰς κακουχίας⁵ τοῦ πολέμου, διότι ἔκαιμον πορείας μακρὰς δύο καὶ τρεῖς φορὰς τὴν ἑδδομάδα. Εἶχον δὲ καὶ φρόνημα πολεμικώτερον.

32. Προσόντα στρατηγοῦ.

ΕΙΝΑΙ ἀνάγκη ὁ στρατηγὸς¹ νὰ εἰναι² ἵκανὸς νὰ παρασκευάζῃ³ τὰ ἀφορῶντα⁴ τὸν πόλεμον καὶ ἵκανὸς νὰ προμηθεύεται⁵ τὰ τρόφιμα διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ ἐπιδέξιος εἰς τὸ νὰ ἐφευρίσκῃ⁶ πολλὰ μέσα. Πρὸς δὲ πρέπει νὰ ἀγαπᾶ⁷ τοὺς κινδύνους ὁ στρατηγὸς καὶ τοὺς πολέμους, νὰ εἰναι ἵκανὸς⁸ διὰ τὸν πόλεμον καὶ νὰ ἔχῃ⁹ διοικητικόν. Ἐπίσης ὁ καλὸς στρατηγὸς εἰναι καὶ ὑπομονητικὸς¹⁰ καὶ προφυλακτικὸς¹¹ καὶ ἵκανὸς δι' ἐπιθέσεις.¹² Εἰναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ἀρετὰς ἐκεῖνος, ποὺ πρόκειται νὰ χρηματίσῃ¹³ στρατηγός, δηλ. νὰ εἰναι ἀπλὸς μὲν τοὺς τρόπους, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ προσόντα καὶ ἐκ φύσεως¹⁴ καὶ ἔξι ἐπιστήμης.¹⁵

33. Καθήκοντα γυναικός.

Η ΓΥΝΗ πρέπει νὰ ἐπιστατῇ¹ εἰς ὅλα, ποὺ² πρέπει νὰ ἐργάζεται³ ἐντὸς τῆς οἰκίας· καὶ ὅσα φέρονται⁴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα πρέπει νὰ δέχεται⁵ καὶ νὰ ξεχωρίσῃ⁶ ἀπ' αὐτά, ὅσα πρέπει νὰ δαπανᾷ,⁷ καὶ νὰ προνοῇ⁸ διὰ τὰ λοιπά. Πρέπει δὲ νὰ προφυλάσσεται,⁹ ἵνα μὴ τὰ ἔξοδα¹⁰ τὰ προωρισμένα¹¹ δι' ἦν ἔτος¹² ἐξοδεύωνται εἰς ἔνα μῆνα. Καὶ νὰ φροντίζῃ¹³ δὲ μὲ ποῖα ἀπὸ τὰ φερόμενα εἰς τὴν οἰκίαν μαλλιὰ πρέπει¹⁴ νὰ γίνωνται ἐνδόμιατα. Ἐπίσης πρέπει νὰ φροντίζῃ πῶς¹⁵ τὸ ξηρὸ ψωμὶ νὰ γίνεται φαγώσιμον.¹⁶ Μία ὅμως ἀπὸ τὰς φροντίδας¹⁷ τῆς γυναικὸς θὰ φανῇ ἵσως ἄχαρις, ὅτι ὅποιος καὶ ἀν ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας ἀρρωσταίνῃ,¹⁸ πρέπει νὰ φροντίζῃ διὰ νὰ θεραπεύεται.

34. Ἡθικὰ παραγγέλματα.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν νὰ σέβεσαι¹ τοὺς θεοὺς ὅχι² μόνον θυσιάζων, ἀλλὰ καὶ μένων πιστὸς³ εἰς τοὺς ὅρκους. Νὰ τιμᾶς τοὺς θεοὺς καὶ πάντοτε μέν, πρὸ πάντων⁴ δὲ μετὰ τῆς πόλεως. Νὰ δεικνύεσαι⁵ πρὸς τοὺς γονεῖς τοιοῦτος,⁶ ὅποια θὰ γῆγεσσο⁷ νὰ δεικνύωνται πρὸς σὲ τὰ παιδιά σου.⁸ "Οσα εἶναι αἰσχρὸν νὰ πράττῃς, αὐτὰ μήτε⁹ νὰ νομίζῃς ὅτι εἶναι ὕραταινε¹⁰ νὰ λέγῃς. Νὰ μὴ¹¹ ἐλπίζῃς ποτέ, ὅτι θὰ κάμνῃς τι χωρὶς νὰ σε καταλάθουν¹² διότι καὶ ἀν τῶν ἀλλων τὴν προσοχὴν διαφύγῃς,¹³ θὰ τὸ ξέρῃς¹⁴ καλὰ μόνος σου. Νὰ φαίνεσαι¹⁵ λοιπόν, ὅτι πράττεις ὅλα μέ τὴν συναίσθησιν, ὅτι δὲν θὰ διαφύγῃς¹⁶ οὐδὲν δὲ τὴν προσοχήν· διότι καὶ ἀν πρὸς στιγμὴν¹⁷ τὸ ἀποκρύψῃς, ἀργότερον¹⁸ θὰ φωραθῇς.¹⁹ Τοὺς θεοὺς νὰ φοβήσῃς, τοὺς γονεῖς νὰ τιμᾶς, τοὺς φίλους νὰ ἐντρέπεσαι,²⁰ εἰς τοὺς νόιους νὰ ὑπακούῃς.²¹ Δύνασαι δὲ νὰ ἀποκτᾶς²² παρὰ πολὺ²³ καλὴν ὑπόληψιν, ἃν²⁴ ἀποδεικνύεσαι νὰ μὴ πράττῃς, δι' ὃσα²⁵ μπορεῖ νὰ ἐπιτιμᾶς,²⁶ τοὺς ἀλλους, ἀν τὰ κάμνουν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α'

- 1.—1. παράγω.—2. πολύτιμος.—3. δάσος.—4. περνῶ τὸν καιρόν, μένω.—5. καλλιεργῶ.—6. διασχίζω.—7. κυνηγῶ.
- 2.—1. ἀκρωτήριον Σούνιον εἶναι τὸ νοτιώτερον ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.—2. χωρίζω.—3. στενός δρόμος.—4. Νάξος, ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας νήσους τῶν Κυκλαδῶν· καλλιεργεῖται καὶ εὐδοκιμεῖ ἡ ἀμπελος· εἶναι πλουσιωτάτη εἰς ὀπωροφόρα δένδρα.—5. Δῆλος, μικρὰ νῆσος πλησίον τῆς Σύρου· ὁνομαστὴ τὸ πάλαι διὰ τὴν λατρείαν τοῦ Ἀπόλλωνος, κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας εἶχε καταστῆ τὸ κέντρον τῆς συμμαχίας καὶ εἰς αὐτὴν ἦτο τὸ κοινὸν ταμεῖον τῶν συμμαχικῶν εἰσφορῶν.—6. ἀποβιβάζομαι.—7. καταστρέφω.—8. Τῆνος, νῆσος τῶν Κυκλαδῶν β.δ. τῆς Σύρου.—9. τὰ πράγματά σας.—10. ἀπὸ πολλοῦ.
- 3.—1. πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης.—2. κυβερνῶ.—3. ὁνομάζω.—4. λειβάδι.—5. βόσκω.—6. ἐποχή.—7. στενοχωρία.—8. συγκομιδὴ τῶν καρπῶν.—9. ἀποθήκη.
- 4.—⁹ Ανάχαρσις, Σκύθης ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐγγνώρισε τὸν νομοθέτην Σόλωνα καὶ μαζί του ἐπισκέπτεται τὰ γυμναστήρια. Παραξενεύομενος διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν δόποιον οἱ Ἀθηναῖοι ἀνατρέφουν τοὺς νέους, ζητεῖ ἀπὸ τὸν Σόλωνα πληροφορίας διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων εἰς τὰς Ἀθήνας.—2. γεροντότεροι.—3. μεταξὺ τῶν θεατῶν.—4. γυμναστήριον.—5. σωματικὴ διάπλασις.—6. συντάκτης πολιτεύματος, νομοθέτης.—7. κοντὰ εἰς τὴν γῆν.

5. — 1. σχολεῖα. — 2. ταπεινός, ἀνήθικος — 3. σχέσις. — 4. αὐστηρός. — 5. ψευδής. — 6. σταθερός. — 7. φρόνιμος. — 8. συνανταστρέφομαι. — 9. λαμβάνω μέρος.
6. — 1. παγίδα. — 2. ἐντροπή. — 3. νομίζω. — 4. προσπαθεῖ νὰ παρασύρῃ. — 5. συμβουλεύω. — 6. λυποῦμαί τι, ἐνδιαφέρομαι διά τι. — 7. δὲν θὰ συνεβούλευες.
7. — 1. παρουσιάζομαι. — 2. νομίζω. — 3. πλησιάζω τινά — 4. συγκρατῶ. — 5. ἔγγίζω. — 6. ἀπομακρύνομαι. — 7. ζητῶ νὰ μάθω. — 8. ἀπολαύω, μοιράζομαι.
8. — 1. Νεῖλος, ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου διασχίζων αὐτήν· πηγᾶς εἰπόμενης απὸ τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν καὶ χύνεται εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. — 2. εἶναι γεμάτος. — 3. παχύνομαι. — 4. γυμνός. — 5. πόλις τῆς Αἰγύπτου ἀκμάσασα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 2ας χιλιετηρίδος — 6. μέτρον μήκους τῶν ἀρχαίων ίσοδυναμοῦν μὲ 196 περίπου σημερινὰ μέτρα. — 7. συναντῶ. — 8. οἴοι δποῖοι.
9. — Ἐρμῆς, θεὸς τῶν ἀρχαίων, νῖὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας· ἥτοι ἀγγελιοφόρος τῶν Ὀλυμπίων θεῶν. — 1. τὰ χέλια, εἶδος ϕαριῶν τὰ δποῖα ζοῦν καὶ εἰς θαλάσσας καὶ εἰς λίμνας καὶ εἰς ποταμούς. — 2. λυποῦμαι. — 3. βυθίζομαι. — 4. δὲ ιδικός του. — 5. εὐχαριστοῦμαι. — 6. εὔκολος. — 7. εἰς τὸν δποῖον. — 8. παρουσιάζομαι. — 9. βλέπει — 10. κρατῶ.
10. — 1. ἀροτροῦν. — 2. οἱ βοσκοί. — 3. ἐξέρχομαι πρὸς περιοδείαν. — 4. κατευοδώνω. — 5. σιδηρωνιγός. — 6. κατεργαζόμενος τὰ δέρματα, βυρσοδέψης. — 7. φαγώσιμος καρπὸς ἔηρος — 8. ἐπανέρχομαι.
11. — 1. τεμάχιον. — 2. τείτζικας. — 3. πτηνόν. — 4. βλέπω. — 5. ἐάν. — 6. θὰ ἥτο.
12. — 1. Πηλεύς, ἥρως ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Φθίας. — 2. Θέτις, θεά, θυγάτηρ τοῦ Νηρέως, θεοῦ τῶν ὑδάτων. — 3. καλός. — 4. ἀνάκτορον. — 5. εἰς τὴν ὁραιοτάτην. — 6. Ἡρα, σύζυγος τοῦ Διός, βασίλισσα τῶν θεῶν, θεὰ τῆς οἰκογενείας της. — 7. Ἀθηνᾶ, θυγάτηρ τοῦ Διός, θεὰ τῆς

- σοφίας.—8. Ἀφροδίτη, θεὰ τοῦ κάλλους.—9. ἀναθέτω.—10. τὸ παράστημα.—11. περικεφαλαία.
- 13.—1. ζωγραφισμένος.—2. βλέπει.—3. κατατρόγομαι.—4. ὑψηλός.—5. στολίζει.—6. δαγκώνω.—7. φυλακή.—8. μπαίνει.—9. ἐπέρχεται.—10 τὸ μοιραῖον.
- 14.—1. Ἰβυχος, ἔξοχος ποιητὴς καὶ μουσικός.—2. σύντροφος.—3. ἀρκετός.—4. εἰς τὴν πατρίδα.—5. θὰ ἐπανέλθω.—6. περισσότερο.—7. ἐμποδίζω.—8. νὰ ἀφαιρέσωμεν.—9. ἐπετούσαν.—10. παρακαλῶ.—11. καταδίδω.—12. ὅχι.—13. δ ἔνας ἀπὸ τοὺς δύο.—14. κάποιος.—15. καταγγέλλω.
- 15.—1. ἀσθένεια δρυμαλιῶν, πονόμματος.—2. ὑποφέρω.—3. μισθὸν παρέχω=ἀνταμείβω.—4. ὅσον καὶ ἄν.—5. διατάσσω, συνιστῶ.—6. συμφωνία.—7. συγχρόνως.—8. σκέπτομαι.—9. πιέζω.—10. ὅταν.—11. ἀρνοῦμαι.—12. συνεφώνησα.—13. νὰ ἴδω.
- 16.—1. ζωγραφῶ.—2. θέλω.—3. προοδεύω.—4. ἔχω σπουδὴν=δεικνύω ἐπιμέλειαν.—5. οἴός τ' εἰμὶ=δύναμαι.—6. δι' ἐκεῖνον, ποὺ πρόκειται.—7. ἐνδιαφέρει.—8. δι' ἐκεῖνον, ποὺ θέλει.
- 17.—Σαλαμίς, νῆσος τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου ἀντικρὺ ἀκριβῶς τῆς Ἀττικῆς. Εἰς τὸ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἀττικῆς στενὸν ἔγινε τῷ 480 π.Χ. ἡ ναυμαχία, εἰς τὴν δροίαν οἱ Ἑλληνες κατεναυμάχησαν τὸν στόλον τοῦ Ξέρξου.—2. Ἐλευσίς, πόλις τῆς Ἀττικῆς ὀπέρχουσα ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀνατολικῶς περίπου $1\frac{1}{2}$ ώραν σιδηροδρομικῶς.—3. Ἡ Ἰταλία ὡρίως ἡ κάτω καὶ ἡ Σικελία ἥσαν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα γεμάται ἀπὸ ἀποικίας ἀκμαζούσας· διὸ ἐλέγετο μεγάλῃ Ἐλλάζ.—4. κακοκαιρία.—5. σκέπτομαι.—6. χρήματα.—7. θεός.—8. χιτών, ἔνδυμα μαλακὸν λευκόν, τὸ δροῖον ἐφορεῖτο κατάσπαρκα, εἶδος ὑποκαμίσου.—9. ἀρχίζω.—10. τιμωροῦμαι.
- 18.—1. ξαστεριά.—2. τροφὴ τῶν θεῶν.—3. ποτὸν τῶν θεῶν.—4. συνηθίζω.—5. περιφέρομαι.—6. λοιπόν.—7. ἀρκετή. Ζεύκη, Ἀναγνωστικὸν Ἀρχ. Ἐλλ. γλώσσης, ἔκδ. 8η, 1937

τός.—8. ἔδειχνε.—9. περιπλανῶνται, κινοῦνται.—10. λαμβάνει τὸν λόγον.—11. οἱ περιγελώμενοι.

19.—1. συνάπτω=ὑπανδρεύω.—2. κεραμοποιός.—3. ζητῶ νὰ μάθω.—4. περνῶ. 5. πάρεστι μοὶ τι=ἔχω τι.—6. βροχή.—7. ποτίζω.—8. Δημήτηρ, θεὺ τῆς γεωργίας.—9. ἀπὸ ἐκεῖ.—10. ἔξακολουθοῦν νὰ είναι.—11. γνωρίζω.—12. διὰ ποίαν ἀπὸ τὰς δύο.—13. βοήθεια.—14. νὰ ζητήσω.

20.—1. ὑποφέρω.—2. προστίθενται.—3. δυστυχήματα.—4. τὰ τρόφιμα, τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωήν.—5. τέλος.—6. ἔτοιγε.—7. ἐνίστε.—8. βραβεῖον.—9. κόπος.—10. σηκώσης.

21.—Τέμπη είναι κοιλὰς κατὰ τὸν ὁδὸν τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς "Οσσης σχηματιζομένη" είναι περίφημος διὰ τὴν πλουσίαν βλάστησιν καὶ τὰ ὄραιότερα τοπία τῆς Ελλάδος.—2. τρόπον τινά.—3. τοποθεσία.—4. γλυκά.—5. μουσικὸν κελάδημα.—6. εὐχαριστοῦμαι.—7. πτηνόν.

22.—1. μεταξύ.—2. κατατάσσω.—3. συναναστρέφομαι.—4. εὐχαρίστως.—5. Περικλῆς ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰ μέσα τοῦ πέμπτου αἰῶνος π.Χ. ἡ ἐποχὴ αὐτοῦ δονομάζεται γρυσοῦς αἰών τῶν Ἀθηνῶν.—6. Θεμιστοκλῆς, ὁ νικητὴς τῶν Περσῶν εἰς Σαλαμῖνα.—7. τέλος.—8. ἐφαίνετο.

23.—1. Λητώ, θεά, μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος.—2. Νιόβη, θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, δστις κατεδικάσθη εἰς μαρτύρια, διότι ἔχων τὸ προνόμιον νὰ παρακάθηται εἰς τὴν τράπεζαν τῶν θεῶν ἔλεγεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μυστικὰ τῶν θεῶν.—3. ὑπερηφανεύομαι.—4. σέβομαι.—5. κατορθώνω.—6. ἐντροπή, σεβασμός.—7. χύνονται.

24.—1. εἰς συνέντευξιν ἔρχομαι.—2. θεληματικῶς.—3. ἔχω ἐμπιστοσύνην.—4. διότι.—4. μὲ αὐτοὺς τοὺς ὅρους.—6. παρατάσσω.—7. ὄδηγός.—8. μελετῶ κακόν τι κατά τινος.—9. Τισσαφέρης, σατράπης εἰς Μ. Ἀσίαν, ὁ δποῖος

πρῶτος ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Ἀρταξέρξην τὴν προπαρα-
σκευὴν τοῦ Κύρου διὰ τὴν ἐκστρατείαν.—10. νὰ μάθης.

25.—1. καθ² ὅσον προχωροῦν.—2. φυτρώνουν καὶ εὐδοκιμοῦν.

—3. ὁ ἔχων καλὰ σταφύλια.—4. οἱ καθ² ὠρισμένην ἐπο-
χῆν, κατὰ τοὺς θεοινοὺς μῆνας πνέοντες ἄνεμοι.

26.—1. δασώδης.—2. ὁ σχηματίζων δίνας.—3. διαρρέω.—4.

λαμπρός, δονομαστός.—5. μέρος.—6. ἀπεσταλμένοι ἀντι-
πρόσωποι.—7. φιλοξενία.—8. περιφρονοῦμαι.—9. ὑπο-
χωρῶ.—10. ἀσχημος.—11. βλέπουν.—12. διαγωγή.—13.
ἄλλοιμονον.

27.—1. Διογένης, φιλόσοφος περίφημος.—2. ξένος.—3. ἀπο-

δεικνύομαι.—4. δίς = δύο φοράς.—5. ἀπελπίς εἰμι=
ἀπελπίζομαι.—6. καταγγέλλω εἰς τὸ δικαστήριον.

28.—1. πηγαίνω.—2. μακράν.—3. βόσκω.—4. κόκκαλον.—

5. ἐάν.—6. ὑποδεικνύω.—7. Μαῖα, μήτηρ τοῦ Ἐρμοῦ.—
8. οἱ κάτω.

29.—1. τρέφομαι.—2. μαῦρος.—3. χρῶμα.—4. ὁμαλέος.—

5. ἀνόητος.—6. γνώστης.—7. μνήμων εἰμὶ=ἐνθυμοῦμαι.
—8. ἐπιλήσμων γίγνομαι = λησμονῶ.—9. εὐτυχισμένος
—10. τοὺς ἔαυτούς των.—11. θεωρῶ.—12. ταλαιπωρος.

30.—1. ἔνδοξος, ξακουστός.—2. Μιλτιάδης, στρατηγὸς τῶν

Ἀθηναίων ὁ κύριος συντελεστὴς τῆς νίκης εἰς τὸν Μα-
ραθῶνα.—3. ἀγαπητός.—4. τοιήρης=πλοιὸν πολεμικὸν
μὲ τρεῖς σειρὰς κωπηλατῶν.—5. ἔλλειψις, ἀνάγκη.—6.
ἀνεκήρυξε.—7. εἰσόδημα.—8. ἔξοδεύω.—9. πτωχός.—10.
φαγητά —11. συνακολουθῶ.—12. ἔνδυομαι.—13. ἀνταλ-
λάσσω.

31.—1. φιλονικῶ.—2. μαλακός.

32.—1. εὐχαρίστως.—2. πρωΐ.—3. εὐχαρίστως.—4. κοιμοῦ-

μαι.—5. φαύλως ἔχω = ἀδυνατίζω.—6. ὑπηρεσία.—7.
τρέλλα.

33.—1. φρόνιμος.—2. συνηλικιώτης.—3. ἐντροπαλός.—4.

ύποδεέστερος = κατώτερος. — 5. φύλιππός εἰμι = ἀγαπῶ τοὺς ἵππους—6. φιλόθηρος=δ ἀγαπῶν τὸ κυνῆγιον.—7. σατράπης=διοικητὴς τῶν Περσῶν εἰς δρισμένην περιφέρειαν.

34.—1. Λυδοί, κάτοικοι τῆς Λυδίας, χώρας τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς δοπίας πρωτεύουσα αἱ Σάρδεις.—2. φιλοξενῶ.—3. ύπερ-ρέχω.—4. καλοτυχίζω.—5. Κλέοβις καὶ Βίτων ἥσαν νέοι ἐξ Ἀργούς, νέοι τῆς ἱερείας τῆς Ἡρας.—6. εὐμενής.—7. κάλλιστος.—8. διλγώτερον.—9. Μεγαρεῖς, κάτοικοι τῶν Μεγάρων ἥσαν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἔχθροι τῶν Ἀθηναίων.—10. χαλεπῶς ἔχω=στενοχωροῦμαι.—11. θάνατος.

35.—1. ἀρχίζω.—2. εὐκτικὴ δηλοῦσα εὐχήν.—3. ἔλλειψις.—4. ἐν πράττω=εὐτυχῶ.—5. θεῖον σημεῖον. Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον, ὅτι οἱ θεοὶ προδηλοῦν τὰ μέλλοντα εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ διαφόρων μέσων.—6. φροντίζω, σέβομαι.—7. ἐν ἀπόρῳ εἰμί=ενδίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.

36.—1. νὰ ἰδῃ.—2. καθαρὰ εὐκτική.—3. τὸ ἄν λέγεται δυνητικὸν=δύνασθε νά. . . . 4. προσκαλῶ.—5. τὸ πᾶν κάμνω.—7. κατώρθωνε νὰ πείσῃ.

37.—1. φιλονικῶ, μαλλώνω.—2. ύπήκοος εἰμί τινι=ὑπακούω εἰς τινα.—3. σπάζω.—4. εἰς τὸν καθένα.—5. ἀχείρωτος εἰμί τινι=δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταβάλλωμαι ὑπὸ τινος.

38.—1. συναντῶ.—2. κοιμῶμαι.—3. σκέπτομαι.—4. κρότος, θόρυβος.—5. κουράζομαι.—6. προφθάνω,—7. ἔλαθον ἀπολέσας=χωρίς νὰ τὸ καταλάβω ἔχασα.—8. λεία.—9. περιορῶ=περιφρονῶ.

39.—1. Ἀγησίλαος βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν ἐκστρατεύσας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου αἰῶνος κατὰ τῶν Περσῶν εἰς Μ. Ἀσίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀπὸ τοῦ Περσικοῦ ζυγοῦ.—2. σιτηρά—3. προσφάγιον.—4. ἀρμόζοντα.—5. ὅτι καὶ ἄν.

40.—1. φωνήεις εἰμί= ἔχω φωνήν —2. κύριος.—3. μαλλιά.—

4. μεγαλώνω.—5. σκύλος.—6. ὁ ὅποιος.—7. θὰ ἔκινδυνεύετε.

41.—1. Αἰνείας, ἥρως τῶν Τρώων, ὀνομαστὸς διὰ τὴν εὐσέβειαν. Οὗτος μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας περιπλανηθεὶς ἔφθασε τέλος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔνθα ἴδουσε τὸ Λάτιον, ἀπ’ ὅπου κατὰ τὴν μυθολογίαν κατάγονται οἱ Ρωμαῖοι.
 —2. αἰχμάλωτος.—3. ἀποδεικνύομαι.—4. λαμβάνω μαζί μου.—5. περιφρονῶ.—6. εὐχαριστοῦμαι.—7. πάρα πολὺ,
 —8. ἐν τιμῇ ἔχω=τιμῶ.

42.—1. εἶμαι στενοχωρημένος. — 2. κατορθώνω. — 3. κάμνω συνθήκας. — 4. προφυλάττομαι. — 5. περισσότερον. — 6. ἀπομακρύνομαι. — 7. στενοχωροῦμαι. — 8. ἀποφασίζω. — 9. ἐμπόδιον. — 10. εὑρίσκω.

43.—1. Σωκράτης, ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος τοῦ πέμπτου αἰώνος χοηματίσας διδάσκαλος τῶν περισσοτέρων Ἀθηναίων. Ἡ διδασκαλία του ὅμως ἀπεκάλυψε τὴν γυμνότητα τῶν σοφιστῶν, οἱ δποῖοι διὰ τοῦτο τὸν κατηγόρησαν ὡς εἰσηγητὴν νέων θεῶν καὶ διαφθορέα τῶν νέων καὶ ἐπέτυχον τὴν εἰς θάνατον καταδίκην αὐτοῦ (399 π. X.)—2. ζῶ ὡς πολίτης.—3. διατάσσομαι.—4. παρακινῶ.—5. πίνω μέχρι τέλους.—6. ἀρκετός.

44—1. Ἡρακλῆς· ἵδε ἀσκησιν 3 ἐκ τῆς νέας εἰς τὴν ἀρχαίαν.
 —2. εὑρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.—3. πλησιάζω.—4. ἀκολουθῶ. — 5. αἴρομαι=προτιμῶ. — 6. ἐφέπομαί τινι ἀκολουθῶ τινα. — 7. ἔλλειψις. — 8. τὸ ἄν εἶναι δυνητικόν.—9. λησμονῶ.

45.—1. σώφρων=φρόνιμος.—2. Πλούτων, θεὸς τοῦ Ἀδον, ἀδελφὸς τοῦ Διός. — 3. συναθροίζομαι. — 4. εἰς τὰ δώματα τοῦ Ἀδον. — 5. εἰς τὴν οἰκίαν των. — 6. μηνύω=εἰδοποιῶ.—7. ἥδομαι=εὐχαριστοῦμαι.

46.—1. Δερκυλίδας, στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν εἰς Ἀσίαν ἀντικαταστήσας τὸν Θίβρωνα. — 2. Μειδίας, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τῆς Μανίας, ἡ ὅποια ἦτο σατράπης τῆς Αἰολίδος· ταύτην φονεύσας παρέλαβε τὴν

σατραπείαν, ἐξ ἣς καθηγέθη ὑπὸ τοῦ Δερκυλίδου. — 2. τιμωρῶ — 4. παρατάσσω. — 5. φιλοξενοῦμαι. — 6. ἀπὸ κοινοῦ συνεξετάζω τι. — 7. λειβάδι. — 8. ἀπαριθμῶ. — 9. καταγράφω.

47. — 1. ἐνθαρρύνω. — 2. βέβαια. — 3. παρατ. τοῦ δρῶ=βλέπω. — 4. ἐγκρατής εἰμι=ἀντέχω. — 5. σκέπτομαι. — 6. εἰς τὰ ἔργα τοῦ πολέμου. — 7. καταβάλλω.

48. — 1. νικῶμαι, εἶμαι κατώτερος. — 2. στενοχωροῦμαι. — 3. κατορθώνω. — 4. προσκαλῶ. — 5. προσπαθῶ. — 6. γίγνομαι ὑπό τινι—ὑποδούλοῦμαι εἰς τινα

49. — 1. Γέλων, τύραννος ἐν Σικελίᾳ. — 2. σκέπτομαι. — 3. καταλαμβάνω. — 4. περιποιοῦμαι. — 5. παρακινῶ. — 6. οἱ ὅλιγαρχικοί, οἱ πλούσιοι. — 7. εἶμαι κύριος. — 8. ὑπηρετῶ. — 9. διατελῶ ποιῶν τι=συνεχῶς πράττω τι. — 10. πῶς νὰ . . . 11. ἀγαπῶ. — 12. ζητῶ. — 13. φρουρά. — 14. ὑποπτεύω — 15. ὑπόσχομαι. — 16. βάλλομαι ἀκοντίφ=ἀκοντίζομαι. — 17. κακῶς ποιῶ τινα=κακοποιῶ τινα.

50. — 1. νομίζω. — 2. φροντίζ. — 3. δσων. — 4. ἔχω ἀνάγκην. — 5. τιμωρῶ. — 6. ἀπὸ αὐτούς. — 7. ἀφαιρῶ. — 8. φοβοῦμαι. — 9. ὑποτάσσω. — 10. εὖ πράττω=εὐτυχῶ.

51. — 1. λεηλατῶ. — 2. τρόφιμα. — 3. δοτ. πληθ. μετοχῆς τοῦ ἐνεστ. τοῦ δήμ. ἀρόω·=ἀροτριῶ. — 4. τιμωρῶ. — 5. πρέπει.

52. — 1. ἀνακοινώνω. — 2. εἶμαι θυμωμένος. — 3. κρίνω ἄξιον. — 4. ἔχω ἔνα ἡμερον φίλον. — 5. λεηλατῶ. — 6. φονεύομαι. — 7. κάμνω ἔνα ὑποχείριον. — 8. ἔξομιοι. — 9. προφυλάττομαι ἐπίσης. — 10. δροθιγάνιον τετραπλευρον. — 11. διαπεραιώνομαι. — 12. εἶμαι γεμάτος. — 13. ἐκλέγω. — 14. τιμωροῦμαι.

53. — 1. Πλάτων, μέγιστος φιλόσοφος τῶν ἀρχαίων, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους καὶ συγγραφεὺς πολλῶν ἔργων. — 2. ἄγνωστος. — 3. ὑποχρεώνω. — 4. συναναστροφή. — 5. πολὺ ἐνδιαφέρομαι, περιποιοῦμαι. — 6. δδηγῶ τινα. — 7. Ἀκαδήμεια, τόπος, ὅπου συνηθέστατα ὁ Πλάτων ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του πλησίον τοῦ Κολωνοῦ. — 8. γελῶ. — 9. ζηλεύω.

54.—1. τρέχω.—2. πλοῖον.—3. βλέπω.—4. παρακαλῶ.—5. προσπαθῶ.—6. κυνηγῶ.—7. σέβομαι.—8. συμφωνία.—9. κάμνω νεῦμα.—10. ἀφήνω.—11. χωρὶς νὰ διαιλήσῃ.—12. βοηθῶ.—13. ἀπαντῶ.—14. ὅσα.—15. ἀκούω.—16. θὰ σὲ εὐχαριστοῦσα.

55.—1. τὰ σπλάγχνα.—2. πηδῶ.—3. χοῖρος.—4. θεωροῦμαι ἄξιος.—5. τί θὰ ἔχω γιὰ κέρασμα;—6. ἔχω ἀνάγκην.—7. ἀποθνήσκω.—8. φεύγω.—9. πεῖνα.—10. ἀνιχνευτής.—11. αἰμάσσομαι=ματώνομαι.—12. δογιζομαι.—13. ξεγελῶ μὲ πανουργίαν.—14. τόσον.—15. ἐπαφή.—16. κρυφά.

56.—1. Μειράκιον, νέος ἥλικιας ἄνω τῶν 14 ἑτῶν.—2. Ζήνων, φιλόσοφος ἀρχαῖος ἐκ τῆς κάτω Ἱταλίας, ἰδρυτὴς φιλοσοφίκης σχολῆς.—3. παραμονή, παρακόλουθησις.—4. κτυπῶ.—5. ήσυχαζω.—6. τόσος μεγάλος τὴν ἥλικίαν.—7. τὰ ἴδια.—8. θὰ ἥμην.—9. στολισμός.

57.—1. Πεισίστρατος, τύραννος τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸν ἔκτον αἰῶνα διοικήσας λαμπρῶς τὰς Ἀθήνας.—2. κύριος.—3. συνάθροισις τῶν πολιτῶν.—3. συμφιλιώνομαι.—5. ἔχω ἀνάγκην.—6. εὐγνωμονῶ.—7. βοηθῶ τινα.—8. μένω, περνῶ τὸν καιρόν.—9. πρὸς τὸ συμφέρον.

58.—1. Λαμπροκλῆς, νέος εὐγενὴς εἰς Ἀθήνας, φίλος καὶ μαθητὴς τοῦ Σωκράτους.—2. εἶμαι δυσηρεστημένος.—3. εὐ πάσχω=εὐεργετοῦμαι.—4. χάριν ἔχω τινὶ=εὐγνωμονῶ.—5. πόσον μεγάλος.—6. ποῖον ἐκ τῶν δύο.—7. ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς δύο χωριστά.—8. ὡς πλεῖστα=ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα.—9. νομίζω.

59.—1. Φαλίνος, Ἐλλην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρταξέρξου βασιλέως τῶν Περσῶν.—2. Κλέαρχος, στρατηγὸς Λακεδαιμόνιος συνεκστρατεύσας μετὰ τοῦ Κύρου κατὰ τοῦ Ἀρταξέρξου.—3. πλήθουσα ἀγορά: ἡ ὥρα, κατὰ τὴν δοιάν ἥτο γεμάτη ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 12 π. μ.—4. συνέβαινε.—5. προτρέπω.—6. νὰ παραδώσουν.—7. εὐχαρίστως.—8. ἀναλαμβάνω.—9. φαίνομαι εὐχάριστος.—10. εὐεργετοῦμαι.—11. ενδρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.—12. ποτὲ

ἔως τώρα.—13. τόσον μεγάλος.—14. ἐνθυμοῦμαι.—15. ὅποιος.—16. εἶναι δυνατόν.—17. νομίζω.—18. δύναμαι—19. ποῖον ἀπὸ τὰ δύο.

60.—1. Χάρων, ὁ μεταβιβάζων ἐπὶ πλοιαρίου διὰ τῆς Ἀχερού· σίας λίμνης τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν εἰς τὸν Ἀδην.—2. ἀπὸ ποῦ:—3. ὁ ἀλλο μέρος καταγόμενος.—4. πορθμεῖα=ἀμοιβὴ μεταβιβάσεως εἰς τὸν κάτω κόσμον· ἡτο νόμισμα ἀργυροῦν, τὸ δποῖον ἔθετον εἰς τὸν νεκρὸν οἱ οἰκεῖοι, ἵνα αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν τὸ παραδώσουν εἰς τὸν Χάρωνα, διὰ νὰ τοὺς μεταβιβάσῃ εἰς τὸν κάτω κόσμον.—5. οὔτε ὁ ἔνας, οὔτε ὁ ἄλλος ἀπὸ τοὺς δύο.—6. σκότος.

61.—1. ἀπὸ παντοῦ.—2. συνορεύω.—3. μεταχειρίζομαι.—4. δέομα ἀλώπεκος.—5. σκάπτω.—6. κτίζω, ἀνεγείρω.—7. μορφαί.

62.—1. Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.—2. κυριεύω.—3. οἱ θώρακες, τὰ κράνη (περικεφαλαῖαι) καὶ οἱ χιτῶνες ἥσαν ὅπλα ἀμυντικὰ τῶν ἀρχαίων, καθὼς καὶ αἱ κνημῖδες καὶ αἱ ἀσπίδες. Ἐπιθετικὰ δὲ ἥσαν τὰ δόρατα, τὰ ἀκόντια, τὰ βέλη μὲ τὰ τόξα, τὰ ξίφη καὶ αἱ μάχαιραι.—4. εὑρίσκω.—5. καρφιά.—6. ὁ ἐκ κεράμου κατεσκευασμένος.—7. κάνιστρον.—8. βραχιόλια.—9. εὐνοῖκός, εὐμενής.

63.—1. γνωστός.—2. μαλλώνω.—3. οἱ δύο.—4. παράξενος.—5. ἐπιδίδομαι.—6. βοηθῶ.—7. δίδω ἐκ φύσεως.—8. συγχρόνως.

64.—1. λαός.—2. πολύ.—3. γεμάτος.—4. γεμάτος.—5. ἀσφόδελος, φυτὸν φυόμενον εἰς λειβάδια.—6. εὐσπλαγχνικός.—7. Ἡλύσια πεδία εἶναι τὸ μέρος, εἰς τὸ δποῖον ἐπήγαινον αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἔναρέτων ἀνθρώπων.—8. ναός.

65.—1. ἀποκτῶ.—2. κοινωνὸς γίγνομαι=μετέχω.—3. ἀφήνω.—4. ἀγοράζω.—5. ἐπισκέπτομαι, ἔξειάζω.—6. πηγαίνω ἀπὸ κοντά, ἀκολουθῶ.—7. χαμένος.—8. εἴχεν ἀποδειχθῆ.—9. στενοχωροῦμαι.

66.—1. σῖτος πρὸς σποράν, σπόρος.—2. ψήνω, καβουρδίζω.—3. εἶχε δοθῆ χρησμὸς ὑπὸ τοῦ θεοῦ.—4. κάνω λάθος.—5. Κόλχοι, λαὸς κατοικῶν εἰς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τοῦ Εὐξείνου Πόντου.—6. καταπλέει.

67.—1. προσέρχομαι, παρουσιάζομαι.—2. συνάθροισις τῶν πολιτῶν Ἀθηναίων ἀποφασίζουσα διὰ πλειοψηφίας ἐπὶ ὅλων τῶν σπουδαίων ζητημάτων.—3. ἀποκρούω.—4. φανερώνω.—5. δι’ ὄνομα τῶν θεῶν.—6. μένω σταθερός.—7. προσέχετε.—8. πῶς νά.—9. ἐπως ἀρμόζει.

68.—1. συναθροίζω.—2. ἐκφαίνω πόλεμον=κηρύγττω πόλεμον.—3. εὑρίσκομαι εἰς δυσχερῆ θέσιν.—4. ἐπιστολή.—5. ἐπιστολή.—6. ἐπὶ γαιρετισμοῦ ἐννοεῖται τὸ λέγει : γαιρετίζει.—7. δογίζομαι.—8. τὸ δυστύχημα.

69.—θώραξ δερμάτινος.—2. πρασινάδα.—3. ἐντρέπομαι.—4. ἀπλότης.—5. πῶς νά.—6. μετὰ ταῦτα.—7. ἐκβάλλομαι=ἐκδιώκομαι.—8. κακοποιῶ.—9. σπένδομαι=συνθηκολογῶ.

70.—1. Ἰολκός, πόλις τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὴν ἀρχαιότητα κειμένη πλησίον τοῦ σημερινοῦ ἄνω Βόλου.—2. ὁ ἔχων ἐν μόνον ὑπόδημα.—3. δὲν ξεύρω.—4. δητόν.—5. φέρω εἰς πέρας.—6. ἡ ἔχουσα πεντήκοντα κωπηλάτας.—7. πλοῖον.

71.—1. Φινεύς, βασιλεὺς τῆς Σαλμυδησσοῦ τῆς Θρακῆς καὶ ἔξοχος μάντις.—2. σύντροφος.—3. ἐντρέπομαι.—4. τὸ ταξίδι.—5. διὰ νὰ μὴ πᾶμε γαμένοι.—6. ἀποδεικνύομαι.—7. συνταξιδεύω.—8. πρωωρισμένα.—9. παρθένοι μὲ πτερὰ καὶ γαμφοὺς ὅνυχας, τέρατα μυθολογικά.—10. Συμπληγάδες πέτραι, ἥσαν δύο μεγάλοι βράχοι ἀπὸ τὸ ἐν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς θαλάσσης.—11. νὰ ἀπολύσουν.—12. περιστερά.—13. ἀποπλέω.—14. ἀποτυγχάνω, σκοντάφτω.—15. σημεῖον.

72.—1. ἀπλώνω.—2. ἐνθαρρύνω.—3. δρκίζομαι.—4. δρμίζομαι=ἀγκυροβολῶ.—5. ὁ ἔχων χαλκοῦς ὅδόντας.—6. φυτρώνω.—7. ἀλείφω.—8. βλάπτομαι.—9. ἀροτριῶ.

- 73.—1. ἔξουσιαζω.—2. παράδειγμα.—3. ἔξορίζω.—4. δυστυχῶ.
 —5. μεταβάλλω.—6. πολίτευμα.—7. ἐκδιώκω.—8. ἀπό-
 δειξις.—9. διατελῶ μεθιστάς=διαρκῶς ἔξορίζω.—10. δι-
 αρδῶ.—11. ἐκδιώκω.—12. ἐνοῦμαι μέ τινα.
- 74.—1. ἐκ φύσεως ἥνωμένος.—2. γίνομαι.—3. ἀλλάζω κατοι-
 κίαν.—4. Ποσειδῶν, θεὸς τῆς θαλάσσης, ἀδελφὸς τοῦ
 Διός.—5. φανερώνω.—6. ἐγείρομαι.
- 75.—1. ἐκθέτω νεογέννητον βρέφος.—2. ἔχω ἀνάγκην.—3. δί-
 πτω.—4. Παρθένιον, ὅρος τῆς Πελοποννήσου.—5. σπή-
 λαιον.—6. δάσος (κυρίως ἀπὸ δρῦς).—7. ἀντιλαμβάνομαι
 —8. ἐλαφρώνω.—9. γεμίζω.—10. συχνά.—11. πηγαινοέρ-
 χομαι.—12. συμφωνῶ.—13. παραμελῶ.—14. ἔξετάζω,
 ἐρευνῶ.—15. παύω.—16. κοιλάς.—17. ποτιζόμενος ἀπὸ
 νερᾶ.—18. ἀπλῆ.—19. ἐπιτρέπω.—20. πλησιάζω.—21. ἐρ-
 χομαι κοντά.—22. διατρέχω.—23. μέρος δάσους κατάφυτον
 ἀπὸ πυκνὰ δένδρα, ὅστε νὰ μὴ διακρίνεται τίποτε.
- 76.—1. ὑπανδρεύω τινά.—2. ὅφις.—3. κατατρώγω, φονεύω.—4.
 σφύγγω.—5. μανθάνω καλῶς.—6. Κιθαιρών, ὅρος τῆς Ἀτ-
 τικῆς ὁ ζῶν εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, Κιθαιρώνιος.—7. Μινύαι,
 κάτοικοι τῆς Βοιωτίας.—8. φόρος.—9 Κρέων, βασιλεὺς τῶν
 Θηβῶν.—10. βραβεῖον.—11. τρελλαίνομαι.—12. χρησμο-
 δοτῶ.—13. ὑποχωρῶ, ὑπακούω.—14. πράττω.

ΜΕΡΟΣ Β'

- 77.—1. ἀποφασίζω, κρίνω δρόμον.—2. συμφώνως.—3. διατάσσω.—4. Νεμέα. ἡ δασώδης χώρα μεταξὺ Ἀργους καὶ Κορίνθου.—5. ἐκεῖνος, ποὺ δὲν πληγώνεται.—6. κρύπτομαι.—7. δραπετεύω.—8. ἀπαγορεύω· ἀόρ. ἀπεῖπον.
- 78.—1. ὅφις ζῶν εἰς τὸ νερόν· νεροφίδι. —2. λίμνη πλησίον τοῦ Ἀργους ἡ μᾶλλον πλησίον τῶν σημερινῶν Μύλων.—3. ἔξερχομαι.—4. τὰ ζῆτα, ποὺ βόσκουν.—5. γνωρίζω.—6. ἄμαξα μὲ δύο τροχούς, ἐπὶ τῆς δύοιάς ἐπέβαινον ὁ ήνιοχος καὶ ὁ πολεμιστής.—7. ὅδηγῶ τὸ ἄομα.—8. κατορθώνω.—9. φυτρώνω.—10. καίω.—11. βέλος.
- 79.—1. ὁ ἔχων χρυσᾶ κέρατα.—2. ἀφιερωμένος.—3. τὸ ἔτος.—4. κουράζομαι.—5. Ἐρύμανθος, ὅρος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.—6. ἀγριόχοιρος.—7. συλλαμβάνω.—8. καθαρίζω.—9. μυρίζω ἀσχημα.—10. τὸ δέκατον.—11. Ἀλφειός, ποταμὸς τῆς Ἡλιδος.—12. Πηνειός, ποταμὸς διαρρέων ὅλην τὴν Ἡλιδα.—13. πλησίον.—14. στρέφω τὰ ὕδατα δι' ὅχετοῦ εἰς ἄλλο μέρος.
- 80.—1. Στυμφαλίδες ὅρνιθες· ἵσαν πτηνὰ σαρκοφάγα μὲ σιδηρᾶς πτέρουγας ζῶσαι εἰς τὴν Στυμφαλίδα, λίμνην τῆς Ἀρκαδίας.—2. βόσκω.—3. δύναμαι.—4. δὲν ἔχεύρω τί νὰ κάμω.—5. κτυπῶ.—6. κείμαι πλησίον.—7. ἐκφοβίζω, τρομάζω.—8. πετῶ πρὸς τὰ ἄνω.
- 81.—1. ὁ εὐρισκόμενος εἰς Κορήτην (ταῦρος).—2. γίνομαι κύριος, καταβάλλω.—3. ἀπαιτῶ.—4. πληγώνω.—5. εἰς τὸ ἔξης.—6. ἐλεύθερος.—7. βλάπτω.—8. κατατρώγω.—9. λεηλατῶ.
- 82.—1. ζώνη.—2. γυναικες πολεμικαὶ κατοικοῦσαι εἰς τὰ νότια παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου.—3. σέβομαι.—4. φοβοῦμαι.

μαι.—5. —σημεῖον.—6. θεληματικῶς.—7. στρατοπεδεύω.—8. ἔπειτα.—9. ἐπιτίθεμαι.—10. ἀγαπῶ.

83.—1. Ἐσπερίδες ἥσαν νύμφαι, αἱ δόποιαι κατόκουν πέραν τοῦ Ὡκεανοῦ καὶ ἐφύλαττον ἐντὸς κήπου χρυσᾶ μῆλα.—2. γίνομαι δεκτός.—3. καταβάλλω.—4. σηκώνω.—5. ὅδηγοῦμαι.—6.”Αἴλας, νῦν τοῦ Ἱαπετοῦ καὶ τῆς Ἀσίας, ὁ δόποιος ἐκράτει ἐπὶ τῶν ὕμιν τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν.—7. κόπτω, μαζεύω.—8. παρακαλῶ.—9. λαμβάνω. —10. διλέῖζομαι μὲν θώρακα.—11. βλάπτομαι.

84.—1. ὁ ἀριθμός.—2. συμποσοῦμαι.—3. δέκα χιλιάδες ἀποτελοῦν μυριάδα.—4. ἐκτός.—5. διαλεκτοί.—6. ἐκλέγομαι.—7 πολεμικὰ πλοῖα μὲν τρεῖς σειρὰς κωπηλατῶν.

85.—1. γεννῶ.—2. εἶμαι τολμηρός.—3. ὑστερῶ, εἶμαι κατώτερος.—4. ἄρμα ὑπὸ τεσσάρων ἵππων συρόμενον.—5. φέρομαι.—6. διστάζω.—7. ἐπιμόνως ζητῶ.—8. ἐπιτρέπω, δίδω.—9. καίπερ=ἄν καί, πάντοτε μὲν μετοχήν.—9. ἐπιμυδὸν τὸν θάνατον.—10. χαλαρός.—11. ἐκφέρομαι=βγαίνω ἔξω.—12. καίω.—13. πλησιάζω.—14. κλαίω (φωνάζω ἀλλοίμονον).—15. στεροῦμαι.

86.—1. διασκέδασις.—2. ὁ παιῶν αὐλόν. 3. τραγουδιστής.—4. ὑπηρέτης.—5. διασκεδάζω.—6. βασιλεύς.—7. χρησμοδοτῶ.—8. μνήμων εἰμὶ=ἐνθυμοῦμαι.—9. βοσκός.—10. ἐλεῶ, λυποῦμαι.—11. ὑβρίζομαι.—12. νόθος.

87.—1. διευθύνομαι.—2. παραμερίζω.—3. κτυπῶ.—4. δύναμις.—5. τρέλλα—6. ζητῶ ἐπιμόνως —7. τόσον.—8. ἀποδεικνύομαι.

88.—1. Πύρρος, βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου, γενναιότατος καὶ περίφημος διὰ τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων.—2. πέλεκυς.—3. παρατηρῶ.—4. πλησίον.—5. ἡσυχάζω.=6. ὁ κύριος.—7. ἐπιθέω=ἐπιτίθεμαι.—8. πιάνομαι.—9. τιμωροῦμαι.

89.—1. καυχησιολογῶν.—2. πολύ.—3. Ῥόδος, μία ἀπὸ τὰς

μεγαλυτέρας νήσους τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τὸ νότιον ἀκρον ὑπέρεργον τελεῖ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἰταλίας.—4. ταχύτης.—5. πηδῶ.—6. παρουσιάζω.—7. δύμως.—8. ἀνάγκη.

90.—1. στρατηγεῖον.—2. μικρὰ δάση.—3. μικρὰ δένδρα.—4. ἔρχομαι.—5. κάτοικοι τῆς Πισιδίας, χώρας νοτιοανατολικῶς τῶν Σάρδεων.—6. νὰ εὑρεθῇ, ποίων πόλεων κάτοικοι ἦσαν οὗτοι καὶ ποῦ εὑρίσκονται αὗται;

91.—1. ἐξ ὅσων εἶναι.—2. ἐπιλήσμων εἰμὶ = λησμονῶ.—3. θαυμαστός εἰμι = θαυμάζομαι.—4. εὐ ποιῶ = εὐεργετῶ.—5. ὑποτάσσω.—6. ἐθίζω = συνηθίζω.—7. νοῦς, φρόνησις, λογικόν.—8. ὁ δυνάμενος νὰ διδαχθῇ.

92.—1. εὐτυχισμένος.—2. ὁ ἐκ σμαράγδου.—3. ὁ ἐξ ἐλεφαντοστοῦ.—4. ὁ ἔχων αὐλήν.—5. θυσία.—6. μνημεῖα πρὸς τιμὴν τῶν ἡρώων.—7. ἀνεγείρομαι.—8. ὁ τοῦ πάππου.—9. ὁ τοῦ πατρός, πατρικός.—10. δασώδης.—11. ὁ σχηματίζων δίνας.—12. βλαστάνω.—13. κατ' ἔτος.—14. ὁ κατὰ μῆνα.

93.—1 εἰς τὰ Μέγαρα : δηλοῦ τὴν ἐν τόπῳ στάσιν —2. εἰς Θήβας : δηλοῦ τὴν εἰς τόπον κίνησιν.—3. δηλωτικὸν τῆς ἐν τόπῳ στάσεως.—4. χωρὶς ἀμοιβήν.—5. πολύ.—6. φαίνομαι.—7. ἄνεμος.

94.—1. Πυρηναῖα ὅρη εἶναι τὰ χωρίζοντα τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν.—2. ὅγκος.—3. φαρμακεός.—4. ἐπιφέρων τὸν θάνατον.—5. οἰκοδόμημα κατάλληλον διὰ τὴν κατασκευὴν πλοίων εἶδος ναυστάθμουν.—6. ὁ ὑπὸ πυρὸς καείς.—7. φλογώδης.—8. ἀόρ. β' τοῦ ὁέω.—9. σχηματίζομαι.—10. οἱ ἐντόπιοι.—11. πλούσιοι.

95.—1. φιλόδοξος.—2. ὁ ἔχων κατὰ νοῦν μεγάλα σχέδια.—3. ἔνδοξος.—4. ἔπαινε.—5. μυστικοπαθής.—6. ὁ κρύπτων μέσα του τι.—7. τέλος.—8. οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα εἰχον πλούσια εἰσοδήματα εἰχον δύμως ψηφίσει νόμον νὰ μὴ διατίθενται αὗτὰ διὰ πολεμικὰς προπαρασκευάς. Ὁ

τολμήσας νὰ εἰσηγηθῇ τὴν χρησιμοποίησιν τούτων διὰ τὴν ναυπήγησιν πλοίων ἡτο ὁ Θεμιστοκλῆς.—9. ναυτικός.—10. κατανικῶ ἐν ναυμαχίᾳ.

96.—1. ὠραῖος.—2. εὐτυχής, πλούσιος.—3. ἀκατάλληλος.—4. ἀνάκτορα.—5. ἀναπτύσσω, ἔκθέτω, διηγοῦμαι.—6. ἀκρόπολις.—7. αἱ ἐπάλξεις ἥσαν ἔργα διχρωματικὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν.—8. ἀντοχή.—9. ὀνομαστός.—10. σκαμμένοι.—11. μέρος διὰ νὰ βαδίσῃ τις, δρόμος.—12. φρούρησις, φύλαξις.—13. κατάλληλος.—14. φρουρῶ τὴν νύκτα.

97.—1. εὐδόκιμός εἰμι=εὐδοκιμῶ.—2. ὁ ἔχων κακὰς συνηθείας.—3. ὁ ἀγαπῶν τὸν στολισμόν.—4. ὁ ζῶν καὶ τρεφόμενος εἰς τὰ δρη.—5. οἱ ἀρχηγοὶ τῶν παλαιῶν οἰκογενειῶν.—6. πορεία.—7. ἕρετς μὲ μαντικὴν δύναμιν.—8. βγαίνω ἐμπροσθεν τῆς παρατάξεως.—9. οἱ ἀντίπαλοι.—10. ὁ δηλισμὸς τῶν νεκρῶν ἔχθρον ὁ περιερχόμενος εἰς χεῖρας τῶν νικητῶν.—11. καρφώνω.

98.—1. ὁ εὐκόλως μεταβαλλόμενος.—2. ἐκεῖνος, ποὺ χρειάνει γρήγορα.—3. ὁ ἀρκούμενος εἰς ὅσα μόνος αὐτὸς ἔχει.—4. συντόμως.—5. ὁ ἔχων καλοὺς τρόπους.—6. ὁ ἀγαπῶν τοὺς φύλους.—7. ὁ ἀγαπῶν τοὺς οἰκείους.—8. ὁ ἔχων κακόν τι κατὰ νοῦν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

- 1.—1. τίς. = 2. βιοτεύω. — 3. ἐν+δοτικ. — 4. θηρεύω. — 5. σὺν—
5. ὑπὸ+δοτ. — 7. βαίνω. — 8. αἰσθάνονται. — 9. ὅτι διέφυγε
=διαφυγεῖν. — 10. ἐσθίω. — 11. ὅτι κρύπτεται=κρύπτεσθαι.
— 12. ἐπιστρέφω.
- 2.—1. Ὁ Κικέρων γῆτο πολιτικὸς καὶ μέγας ὥργιαρ τῶν Ρωμαίων
ζήσας κατὰ τὸν 1ον π. χ. αἰῶνα συνέγραψε πλεῖστα ἔργα εἰς
Λατινικὴν γλώσσαν, τὰ ὅποια καὶ σήμερον ἀναγιγνώσκονται
ἀπὸ τοὺς μορφωμένους προσέφερε δὲ πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς
τὴν πατρίδα του σόφας αὐτὴν πολλάκις ἀπὸ κινδύνους ἐσωτε-
ρικούς. — 2. ηδη. — 3. εἰς+αἰτιατ. — 4. πολίτης. — 5. συμπρο-
πέμπω. — 6. δέχομαι. — 7. ἀπλῇ δοις:κή. — 8. καταλάμπω. —
9. ἵστασαν. — 10. ἐπὶ+δοτικ. — 11. ἐκ+γενικ. — 12. ἐώρων. —
13. σὺν αὐτῷ. 14. πάντες.
- 3.—“Ηρακλῆς: Ὡρως τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, σίδος τοῦ Διὸς καὶ
τῆς Ἀλκμήνης. Κατ’ ἐντολὴν τοῦ Διὸς ἐτέθη εἰς τὴν ὑπηρε-
σίαν τοῦ Εύρυσθέως, βασιλέως τῶν Μυκηνῶν, κατ’ ἐπιταγὴν
τοῦ δοπίου ἐπετέλεσε τοὺς γνωστοὺς δώδεκα ἄθλους. — 1. σύν-
ειμι μετὰ δοτ. — 2. ἀγαθός. — 3. γίγνομαι. — 4. μετὰ γενι-
κῆς. — 5. σέβομαι παρά τινας. — 6. ἀεί. — 7. νῦν. — 8 ἀπλῇ
δοτικ. — 9. δεσπότης. — 10. οἰκέτης. — 11. ἀγέχομαι. — 12.
ἀγάλλομαι μετὰ δοτικ. — 13. ηδομαι. — 14. εὐχραίνομαι μετὰ
δοτικ.
- 4.—1. ἐπιμέλεια+γεν. — 2. γέμω. — 3. ἀγαλλίασις. — 4. ἄμα. —
5. φέρω. — 6. βιοτεύω. — 7. ἐν+δοτ. — 8. θεραπεύω. — 9. ἀπλῇ
δοτ. — 10. ἐν τοῖς λειμῶσιν. — 11. ἔνιοι. — 12. ἀπλῇ γενικ.
— 13. ὅλῃ. — 14. ξυλεύομαι. — 15. ἀλιεύς καὶ ῥῆμα ἀλιεύω. —
16. κοσμεῖται. — 17. ὑπὸ+γεν. — 18. κλιτός. — 19. ἀπλῇ δοτ.
— 20. οἱ πυροί.

- 5.—1. ἐν τινι...—2 παρὰ+αἰτ.—3. θίς.—4. καλός.—5. γέμω.
 —6. ἵκανός.—7. διατέμνω.—8. ἀπλῆ γενική.—9. ἀρδεύω.
 10. ἀπλῆ γενική.—11. ναῦς. δοτ.—12. πελάζω+δοτικ.
- 6.—^{τὸν μέγαν} Ἀντίοχος, βασιλεὺς τῆς Συρίας κατὰ τοὺς μετὰ τὸν μέγαν
 Ἀλέξανδρον χρόνους: ἴσχυρὸς καὶ ἵκανὸς βασιλεὺς.—1. στρα-
 τεύω —2. ἐπὶ+αἰτιατ.—3. ἵνα+ὑποταχτ.—4. ἐγγύς.—5.
 τὰ πλείστα.—6. ἐν+δοτικ.—7. μετοχή.—8. ἀπηλλάγη.—
 9. μετοχὴ κατὰ γενικ. πτῶσιν.—10. ὅτι δὲν θὰ ἀποκρύψουν:
 νὰ γίνη ἀπαρέμφατον.—11. ὅτι φιλοξενοῦν: νὰ τεθῇ ἀπαρέμφ.
 ξενίζω.—12. ἐν.+δοτ.—13. μετοχὴ κατὰ γενικ.—14.
 ἀγαπώ τὰ κυνήγια=φιλόθηρός εἰμι.—15. ὅμα τῇ ἡμέρᾳ.—
 16. θεραπεύω.—17. ἀπ' ἐμοῦ.—18. οὐδεὶς ὑμῶν.—19. βα-
 σιλεύω.—20. ἀπλῆ γενική.
- 7.—1. σκώπτω.—2. ὅτι.—3. ὅμα μετὰ τῆς μετοχῆς κατὰ γενι-
 κὴν πτῶσιν.—4. ἐπιφαίνομαι.—5. ἡσυχίαν ἔχω. 6. ὁ μέν, ὁ
 δέ.—7. δρέπομαι μετὰ γενικ.—8. διατρίβω.—οἶκοι.—10.
 ἐπιθαίνω.—11. διαδαίνω.—12. φροντίδα ἔχω μετὰ γενικ.—
 13. διδροι.:—14. ἔσικα μετὰ δοτ.—15. δεσπότης.—16. βλέπω.
 —17. ἀπαλλαγῆναι μετὰ γενικῆς.—18. ἀσμένως. 19. μέ-
 μηται: μετὰ γενικῆς.—20. ἀγάλλομαι.
- 8.—1. ἔξεστι.—2. μανθάνω.—3. βλέπω.—4. μέχρι+γενικῆς
 —5. τάττω.—6. ἀλς.—7. ἵχθυός εις —8. προσόντος δέ.—9.
 —πλήρης μετὰ γενικῆς.—10. θήρ.—11. ἐκ+γενικ.—12.
 γεμάτος μυρωδιάν=εύώδης.—13. ἀπλῆ γενική.—14. ὑπὸ^{τὸν}
 +αἰτιατ.—15. ἐν+δοτική.—16. σώφρων.
- 9.—1. ^{τὸν διοικητικὸν} Οταν ἡ σύγκρισις γίνεται πρὸς τὸ σύνολον τῶν διοικητικῶν
 λαμβανομένων ὡς ἐν τι δλον εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν τὸ ἐπί-
 θετον τίθεται εἰς ὑπερθετικὸν βαθμόν: ἔξηγεται: δὲ εἰς τὴν
 γένεν γλῶσσαν μὲν ἐναρθρον ἐπίθετον συγκριτικοῦ βαθμοῦ.—
 2. ἀπλῆ γενική.—3. ὑπείκω+δοτικ.
- 10.—1. Θὰ τεθῇ παρατατ. α' πρασ. ἐνικ. τοῦ τυγχάνω καὶ θὰ
 συνταχθῇ μὲν μετοχὴν.—2. οὕτω.—3. κύκλῳ.—4. καταλαμ-
 βάνω.—5. ἀμφοτέρωθεν —6. εἰσάγω.—7. δλιγάκις.—8. θὰ
 τεθῇ αἰτιατ. πληθ. οὐδετέρου γένους ἐναρθρος τοῦ ἐπιθ. πο-

λύς. — 9. πρᾶξ. — 10. διὰ + αἰτιατ. ζέστη—θέρμη. — 11. φύσιμαι. — 12. μετοχή. — 13. γενικὴ ἀπλῆ — 14. καλάμη. — 15. πυρός.

11.—1. εὐκτική.—2. ἐὰν+նποτ. — 3. ἔσει. — 4. ἄ. — 5. γιγνώσκω. — 6. μή. — 7. μεμάηκα. — 8. προσλαβάνω. — 9. ἐπιστῆμαι. — 10. δμοίως. — 11. αἰσχρός — 12. ὅν. — 13. εὐκτικὴ ἀσρίστου+ἄν. — 14. δέχομαι = λαμβάνω: ἀόρ. β' ἐλαχον. — 15. ο. — 16. νὰ τεθῇ ἀόρ. β' εὐκτ.+ἄν του παρέχω: ἀόρ. β' παρέσχον. — 18. καταναλίσκω. — 19. σχολή. — 20. δυνήσῃ. — 21. εύρηκα. — 22. κρείττων. — 23. τὰ μέν, τὰ δέ. — 24. ταχύ. — 25. ἀφίημι. — 26. ἀττικὴ σύνταξις. — 27. μή+նποτακτ. ἀόρ. β' του ἀποκάμνω. — 29. νὰ τεθῇ αἰτιατ. πιῶσις. — 30. ἔνεκα του+ἀπκρεμφ. — 31. του ποιῆσαι.

12.—1. ἐσθίω: νὰ τεθῇ μετοχὴ κατὰ δοτικ.. — 2. ἀόρ. του προστρέχω, προσέδραμον. — 3. εὐκτικὴ του ἔξεστι. — 4. ἐν+δοτικ. — 5. εἰ+εὐκτ. — 6. τῶν πρὸς πόλεμον. — 7. εὐκτικὴ εἰς γ' πληθ. — 8. μετοχή. — 9. ἐπί. — 10. εὐκτικὴ του κατεῖδον. — 11. ἔναντι. — 12. καθήκω. — 13. παιδίσκη. — 14. εὐκτική. — 15. πέτρα. — 16. ἀντρώδης. — 17. μετοχὴ κατὰ δοτικήν. — 18. ἔδαξεν αὔτοῖς. — 19. διαθῆναι. — 20. ἔχω. — 21. σπένδω. — 22. εύχεσθαι.

13.—1. Θὰ τεθῇ ἀπλῆ αἰτ. τὰ πολεμικά. — 2. πορεύομαι. — 3. ἔχοντες. — 4. ἑθίζομαι: ἐνταῦθα θὰ τεθῇ: διὰ τὸ+χπαρέμφατον. — 5. ἀνέχομαι. — 6. πόνος. — 7. ἀνάγκη ἐστί: νὰ τεθῇ: ἐπει+εὐκτικὴ του δεῖ. — 8. εὐνάζομαι. — 9. θάλπος. — 10. λείπομαι. — 11. οἶος τ' εἰμί — 12. διώκομαι τινα. — 13. αὖ. — 14. οἱ οἰκεῖοι. — 15. αὐτοί.

14.—1. ἀπαλλάττομαι+γεν. — 2. πολέμιος. — 3. ἔφθασα=ἀφικόμην. — 4. ὑπὸ+γεν. — 5. ἐπιχώριοι. Θήγης: ὅρος εἰς τὸν Πόντον πλησίον τῆς Τραπεζούντος, ἀπ' ὅπου οἱ μύριοι του Κύρου ἀντίκρυσαν τὸ πρῶτον θάλασσαν κατὰ τὴν κάθοδον. — 6. οἰομαι: ἀόρ. φήθην. — 7. ἐπομαι. — 8. συγκριτ. του μέγκες. — 9. ἐγγὺς γίγνομαι. — 10. αἰσθάνομαι: ἀόρ. β' γῆσθό-

μην.—11. εύκτική.—12. ἄκρον.—13. περιθάλλω.—14
ἀλλήλους.

15.—1. ἀπλῆ γενικ.—2. διαλέγομαι· νὰ τεθῇ μετοχή.—3. δοκεῖ.
4. ἀπαρέμφ. + ἄν.—5. ἡγοῦμαι.—6. δρῶ.—7. ἐπιμελοῦμαι·
+ γενικ. νὰ τεθῇ εύκτική.—8. έώρα.—9. πειρῶμαι· νὰ
τεθῇ μετοχή.—10. κτῶμαι.—11. μετοχ. τοῦ εἰμί.—12
ἀρρωστῶ —13. νὰ τεθῇ μετοχή.—14. τελευτῶ.—15. ἡγοῦ-
μαι.—16. ἐπι+δοτικ.—17. ἐλαττοῦμαι.—18. ἔω· νὰ τεθῇ
εύκτική.—19. ἀθεράπευτον.—20. δέομαι.—21. διαγωρῶ.—
22. νὰ τεθῇ παρατατικὸς μετὰ τοῦ ἀν τοῦ ρήμα. δεῖ.

16.—1. εύκτική.—2 σφόδρα.—3. θηρῶ.—4. εἰ μετ' εύκτ.—
5. πυγθάνομαι.—6. παρὰ μετὰ γενικής.—7. θαρρῶ.—8.
ἀσινής.—9. εύκτική τοῦ δεῖ.—10. φυλάττομαι· μέσ. ἀόρ.
—11. δυσχωρία.—12. μετοχή.—13. ἐπιλανθάνομαι· τινος.
14. κελεύω.—15. ἐφ' φ. —16. δή.—17. ἀνιδομαι.—18.
ἐνθουσιῶ—19. εἰσκομίζω.—20. αὐτός.—21. εύκτική.—22.
ἀπλῆ δοτική.

17.—1. ἀπαρέμφατον.—2. αἰτιατική.—3. δή.—4. ἀπλῆ γενική.
—5. ἔνα τινά.—6. οἶός τ' εἰμί· εύκτική.—7. ἀποχωρῶ.—8.
κατελήφθηγ.—9. θεωρῶ.—10. δοτική.—11. περιρρέω τι.
—12. ἐκ τούτου.—13. χωρίον.—14. μετοχή.—15. ἀπόλλυ-
μαι· ἀόρ. β' ἀπωλόμην.

18.—1. χαλεπῶς φέρω μετὰ δοτικ. ἀπλῆς.—2. τὰ παρόντα
πράγματα.—3. εἰμί.—4. ἐμός.—5. φεύγω.—6. ἀπλῆ αἰτ.
—7. καθηδυπαθῶ μετὰ δοτ. τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμ. —8.
δαπανῶ.—9. σὺν+δοτ.—10. ἀφαιροῦμαι· τινά τι.—11. ἐν
+δοτ.—12. δέομαι· τινος.—13. εύκτική.—14. ἀνθ' ὅν.—
15. εὐεργετοῦμαι:=εῦ πάσχω.—16. συμπορεύομαι· τινι.—
17. ἀπαρέμφ.—18. χρῶμαι.—19. αἴροῦμαι.—20. δ.τι ἀν
+μεθ' θποτ.—21. ἀγομαι· τινα.—22. ἔπομαι.—23. αἰτιατ.
—24. ἀπαρέμ. + ἄν.

19.—1. χάριν ἔχω τινέ.—2. τυγχάνω τινός.—3. ἀπλῆ γενική.
4. μετὰ ἀναφορικήν ἀντωνυμίαν, δταν ἀκολουθῇ τὸ «καὶ

ἄν», εἰς τὴν ἀρχαίν τὸ ποδῆσται μὲ τὸ ἄν + ὑποτακτ. — 5. δεῖ. — 6. προσφέρω εὐχαριστήριον θυσίαν = θύσιαι χαριστήρια. — 7. ἀπλῆ δοτική. — 8. τελεῖται τι. — 9. πυνθάνομαι. — 10. αὐτός. — 11. ἐντ. ἀόρ. + ἄν. — 12. ἀρετή. — 13. ἄμα. — 14. σπένδομαι ἀόρ. ἐσπεισάμην. — 15. δειπνοποιοῦμαι. — 16. εἰ + εὐκτικής.

20.—1. αἰτιακική. — 2. κυανοῦς. — 3. ἀπαρέμφ. — 4. ἔμπλεως + γεν. — 5. νεώς. — 6. τὰ βασιλεια. — 7. σιδηροῦς — 8. χαλκοῦς. — 9. ἔχω χρῶμα κεράμου = κεραμεοῦς εἰμι. — 10. περὶ + αἰτ. — 11. ἐν ἀγορᾷ. — 12. ἐγὼ ἀποφασίζω = δοκεῖ μοι. — 13. ἀπαρέμφ. — 14. εὔνους. — 15. δύσγους. — 16. ἥλεως. — 17. ἄγγελος.

21.—1. ἔστι:ώ. — 2. ἔξεδωκεν αὐτῷ. — 3. μέλλω. — 4. ἀπαρέμφ μέλλοντος. — 5. ἐντέλλομαι. — 6. φαίνω. — 7. δρύττω. — 8. ἐπέθηκε. — 9. αἴρομαι: νὰ τεθῇ ἡ μετοχή τοῦ μέσ. ἀόρ. α' κατὰ πτῶσιν αἰτιακήν. — 10. ἐπὶ + αἰτιακ. — 11. κοῦρος. — 12. κόρη. — 13. διαφθείρομαι: νὰ τεθῇ μετοχή χρόνου παθητικ. μέλλοντος κατ' αἰτιακ. — 14. καθειργμένος. — 15. ἀπόλωλα.

22.—1. ἀπωθῶ. — 2. κέντημαι. — 3. ἐπείγομαι. — 4. ἐκτείνω. — 5. ἀποκτείνω. — 6. ἡ νοσηρὰ κατάστασις τῶν πραγμ. = τὰ νοσοῦντα πράγματα. — 7. ἐῶ. — 8. ἡσυχίαν ᔁχω. — 9. μέσ. ἀόρ. τοῦ δέχομαι. — 10. ἐν τούτῳ. — 11. μετοχή μέλλοντος. — 12. ἀπαρέμφ. μέλλ. — 13. ἐπανάγω. — 14. ἐπιλανθάνομαι. — 15. αἴρομαι. 16. διολογεῖται. — 17. ἔκπλους. — 18. διασπείρομαι. — 19. συνοικίζω.

23.—1. παρασκευάζομαι. — 2. νὰ τεθῇ ἀπαρέμφ. μέσ. ἀόρ. β'. 3. μετοχή. — 4. πέραν. — 5. νὰ τεθῇ μέσ. ἀόρ. β'. — 6. μετοχή μέσ. παρακ. — 7. ἀμύνομαι τινα. — 8. διακόπτω. — 9. ἀφίημι ἐμψυτόν. — 10. νήχομαι. — 11. προσμείγυμι τινι. — 12. μετοχή. — 13. ἵστημι. — 14. ἐν + δοτικ.

24.—1. παραγίγνομαι. — 2. νυκτός. — 3. διασκεδάννυμαι. — 4. κωμάρχης. — 5. διατίθεμαι εὔγους τινι. — 6. παθητ. ἀόρ. τοῦ μεταπέμπομαι. — 7. διαδίδωμι τινι. — 8. ἡ ἐπιοῦσα ἡμέρα.

νὰ τεθῇ δοτικ.—9. περιών.—10. σὺν+δοτ.—11. εὐωχοῦμαι: νὰ τεθῇ μετοχή.—12. οὐδαμόθεν.—13. ἀφίημι.—14. πρὸν.—15. εὐκτικὴ ἀσρίστου.—16. ἄριστον.—17. οὐκ ἔστιν ὅπου οὐ.—18. ἐπὶ+αἰτιατ.—19. ἀπλῆ γεν.—20. ἀφίημι.—21. εὐκτικὴ τοῦ βούλομαι.—22. εἰ+εὔκτ.—23. εὐκτικὴ ἀσρ.—24. εὐκτική.

25.—1. γένος.—2. εἴμαρμένος.—3. γένεσις.—4. μείγγυμι καὶ κεράννυμι.—5. μέλλω.—6. ἐφίημι.—7. διαδίδωμι.—8. παρίσταμαι τινι.—9. ὑπουργῷ τινι.—10. καθίστημι.—11. ἐπιρρύνυμι.—12. δοτικ. ἀπλῆ.—13. μηχανῶμαι.—14. ἀμφέννυμι.

26.—1. γιγνώσκω.—2. εὐωχίαν ποιοῦμαι.—3. παρακείμ τοῦ ἀλίσκομαι νὰ τεθῇ μετοχή.—4. κατάκειμαι.—5. σκίμπους.—6. ἐμπίμπλημι.—7. μεταβείνω.—8. χωρίσω.—9. ἐνδύομαι.—10. ἀλλομαι.—11. ὀρχοῦμαι.—12. δοκεῖ τινι.—13. ὁ ἔτερος.—14. ἀπαρέμφ παρακ. β' τοῦ πλήττομαι.—15. ἀσρ. β' τοῦ ἀνακράζω.—16. μέγα.—17. ἐκβείνω.—18. ἐφέρω.—19. ἐπίσταμαι.—20. μετοχή.

27.—1. ἐν+δοτ.—2. ὅδε.—3. ὥς.—4. δοκῶ—5. δέδοικα.—6. διι.—7. οἰδα.—8. εὐκτική.—9. μετοχή μέλλοντος τοῦ ἐμπίμπρημι—10. παρακάθημαι.—11. ἀμύνομαι τινα.—22. δὲ μέν, δὲ δέ.—13. ἀλίσκομαι.—14. ἀτε μετὰ μετοχῆς.—15. πέφυκα.—16. ἄγω.—17. ἀποδιδράσκω.—18. ἀσμενος.

28.—1. Ἀστυάγης, βασιλεὺς τῶν Μήδων, πάππος ἐκ μητρὸς τοῦ Κύρου.—2. παρὰ+δοτικ —2. ἔχω τὸ δικαιώματος=ἔξεστι μοι.—4. βούλομαι.—5. χάριν οἰδά τινι.—6. δσφ.—7. πλεονάκις.—8. νὰ τεθῇ τὸ δν (ἀσριστολογικὸν) μεθ' ὑποτακτικῆς.—9. χρῶμαι τινί.—10. περὶ πλείστονος ποιοῦμαι.—11. νὰ τεθοῦν ἀπαρέμφ. τοῦ ἀκοντίζω καὶ τοξεύω.

29.—1. πυνθάνομαι.—2. συμβαίνει=γίγνεται.—3. ἐν+δοτικ.—4. ἀπλῆ δοτική.—5. τὰ περιεστηκότα πράγματα.—6. οἰδα.—7. ἀπαντῶμαι τινι: ἐνταῦθα νὰ τεθῇ τὸ εἰ μετ' εὐκτικῆς μέλλοντος.—8. εὐκτικὴ ἀπλῆ.—9. ἀλίσκομαι.—10. κομίζομαι.—11. καταλείπω.—12. ἵνα μὲ ὑποτακτικήν.—13.

κατανέμω ἢ κατατέμνω.—14. εἰσθιθάζω.—15. ὑπισχνοῦμαι.
16. βούλομαι.—17. ὑπομημήσκω.—18. ἐνδιαφέρομαι: διὰ
τι=μέλει μοί τινος.—19. ἐπιμελοῦμαι.—20. εύρισκομαι: νὰ
τεθῇ ὑποτακτική.—21. ἀποτέμνω.—22. νὰ τεθῇ ἀπλοῦς
παρατατικὸς τοῦ πειθω.—23. ἐκδιάζομαι.—24. ἀπλῆ δο-
τική.

30.—1. βούλομαι.—2. Γοργίας, ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους ῥήτορας
λαμβάνων πολλὰ χρήματα ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ὡς ἀμοιβὴν
τῆς διδασκαλίας του.—3. ἀποδέχομαι.—4. κτῶμαι.—5.
κατίπερ μὲ μετοχήν.—6. δωροῦμαι.—7. βιάζομαι τινα.—8.
φανερὸς δ' ἦν νὰ ἐπακολουθήσῃ εἰδίκῃ πρότασις.—9. αἰ-
σχύνομαι.—10. ἦ.—11. ἀσπάζομαι.—12. εὐλαβοῦμαι.—
13. χειροῦμαι τινα.—14. ἀπαρέμφ. ἔναρθρον.—15. ἐπιμε-
λοῦμαι τινος.—16. ἐργάζομαι.

31.—1. περὶ ᾧ ἀμφὶ μὲ αἰτιατικήν.—2. σύμπαντες.—3. ἦ.—4.
ὑπομένω.—5. πόνος.

32.—1. αἰτιατικὴ ἀπλῆ.—2. ἀπαρέμφ.—νὰ τεθῇ ἐπίθετον ἐκ
τοῦ παρασκευάζομαι.—4. τὰ εἰς τὸν πόλεμον.—5. ἐπίθετον
ἐκ τοῦ ποτίζομαι.—6. ἐπίθ. ἐκ τοῦ μηχανῶμαι.—7. σύνθε-
τον ἐκ τοῦ φιλῶ+κινδυνος.—8. ἐπίθετον ἐκ τοῦ πόλεμος
—9. ἐπίθετον ἐκ τοῦ ἄρχω —10. ἐπίθετον ἐκ τοῦ καρτερῶ.—
11. ἐπίθ. ἐκ τοῦ φυλάττομαι.—12. ἐπίθετον ἐκ τοῦ ἐπιτίθε-
μαι.—13. στρατηγῷ νὰ τεθῇ μέλλων.—14. δοτικὴ ἀπλῆ.

33.—1. νὰ τεθῇ ἐπίθετον εἰς-τέος ἐκ τοῦ ἐπιστατῶ μὲ γενικήν,
τὸ δὲ πρόσωπον νὰ τεθῇ κατὰ δοτικήν.—2. δοτ. τῆς ἀναφο-
ρικῆς ἀντωνυμίας.—3. ἐπίθετον ὡς ἀνω ἐκ τοῦ ἐργάζομαι.
—4. μετοχ. οὐδετ. τοῦ εἰσφέρομαι.—5. ἐπίθ. ἐκ τοῦ ἀπο-
δέχομαι.—6. ἐκ τοῦ διανέμω.—7. ἐκ τοῦ ἀναλῶ.—8. ἐκ
τοῦ προνοῶ μὲ γενικήν.—9. ἐκ τοῦ φυλάττομαι.—10. δα
πάνη.—11. κείμενος.—12. ἐνιαυτός.—13. ἐκ τοῦ ἐπιμέλο-
μαι.—14. δεῖ μετ' ἀπαρεμφ.—15. δπως μὲ δριστ. μέλλον-
τος.—26. ἐδώδιμος.—17. μέλημα.—18. κάμνω.—19. ἵνα
μεθ' ὑποταχτ.

34.—1. εὔσεβῶ τὰ πρὸς τοὺς θεούς.—2. μή.—3. ἐμμένω τινί.
—4. μάλιστα.—5. γίγνομαι πρὸς τινα.—6. οἶος νὰ τεθῇ

αἰτιατική.—7. εὐκτικὴ μετὰ τοῦ ἀν χρόνου ἀσφ.—8. αἰτιατική.—9. μὴ μετὰ προστατικῆς.—10. καλός.—11. τὸ μὴ νὰ συνδεθῇ μετὰ τοῦ ποτέ: μηδέποτε.—12. κάμνω τις χωρὶς νὰ μὲ καταλάβουν=λανθάνω ποιῶν.—13. λανθάνω τινά.—14. ξέρω καλὰ μόνος μου=σύγοιδα ἐμπατῷ.—15. δικῶ μὲ ἀπαρέμφ.—16. ὡς μὲ μετοχὴν μέλλοντος.—17. παραυτίκα.—18. ὅστερον.—19. δρῶμαι: νὰ τεθῇ παθ. μέλλων.—20. αἰσχύνομαι.—21. πείθομαι.—22. ἀποκτῶ καλὴν φήμην=εὐδοκιμῶ· νὰ τεθῇ εὐκτικὴ μετὰ τοῦ ἀν.—23. μάλιστα.—24. εἰ μὲ εὐκτικὴν τοῦ φαίνομαι, μετὰ τὸ δποῖον θὰ ἐπακολουθήσῃ μετοχή.—25. οὐ—26. εὐκτικὴ μετὰ τοῦ ἀν.—27. μετοχή.

ΤΕΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ

Ἐμφαίνων τὰ εἰς ἐκάστην ἄσκησιν διδασκόμενα
γραμματικὰ φαινόμενα.

ΜΕΡΟΣ Α'

1. Οὐσιαστικὰ Β' κλίσεως, ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα. Ὁριστικὴ ἐνεστῶτος ἐνεργητικῆς φωνῆς βαρυτόνων δημάτων. Ὁριστικὴ τοῦ εἰμί.
2. Θηλυκὰ οὐσιαστικὰ Β' κλίσεως. Ὁριστικὴ παρατατικοῦ βαρυτόνων δημάτων ἐνεργητ. φωνῆς. Ὁριστικὴ παρατατικοῦ τοῦ εἰμί.
3. Οὐσιαστικὰ Α' κλίσεως θηλυκὰ εἰς - α καὶ - η.
4. Οὐσιαστικὰ Α' κλίσεως ἀρσενικὰ εἰς - ας καὶ - ης.
5. Ἐπίθετα δευτερόκλιτα τρικατάληκτα καὶ δικατάκληκτα.
6. Ὁριστικὴ μέσου καὶ παθητικοῦ ἐνεστῶτος βαρυτόνων δημάτων.
7. Ὁριστικὴ μέσου καὶ παθητικοῦ παρατατικοῦ βαρυτόνων φημάτων. Χρονικὴ αὔξησις.
8. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα φωνηντόληκτα εἰς - ως, - ωος καὶ - υς, - υος.
9. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα φωνηντόληκτα εἰς υς, - εως καὶ - ις, εως
10. » » » εἰς-εύς, οῦς, αῖς.
11. » » ἀφωνόληκτα (οὐρανικόληκτα, χειλικόληκτα).
12. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα ἀφωνόληκτα (όδοντικόληκτα). Οὐδέτερα μὲν χαρακτήρα τ.
13. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα ἀφωνόληκτα ἔχοντα πρὸ τῆς καταλήξεως ντ.
14. Ὁριστικὴ μέλλοντος καὶ ἀορίστου α' τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν ἀφωνολήκτων δημάτων πλὴν τοῦ μέλλοντος τῶν εἰς ίζω.
15. Ὅποτακτικὴ ἐνεστῶτος καὶ ἀορίστου α' τῆς ἐνεργ. φωνῆς τῶν φωνηντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων δημάτων. Ὅποτακτικὴ τοῦ εἰμί.
16. Ἀπαρέμφατον ἐνεστῶτος, μέλλοντος καὶ ἀορ. α' τῆς ἐνερ-

γητ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων δημάτων.
Ἄπαρεμφατον τοῦ εἰμί.

17. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα ἐρρινόληκτα. (νύληκτα).
18. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα ὑγρόληκτα.
19. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα ὑγρόληκτα συγκοπτόμενα.
20. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα σιγμόληκτα εἰς - ας.
21. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα σιγμόληκτα οὐδέτερα εἰς - ος.
22. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα σιγμόληκτα ἀρσενικὰ κύρια εἰς - ης.
23. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα σιγμόληκτα εἰς - ώς καὶ φωνηεντόληκτα εἰς - ώ.
24. Ὁριστικὴ καὶ ἀπαρεμφατον τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκουν τῆς ἐνεργ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων δημάτων.
25. Ἐπίθετα τριτόκλιτα φωνηεντόληκτα εἰς - υς.
26. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ἀφωνόληκτα τρικατάληκτα.
27. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ἀφωνόληκτα δικατάληκτα καὶ μονοκατάληκτα.
28. Μετογὴ ἐνεστῶτος, μέλλοντος, ἀορίστου α' καὶ παρακειμένου τῆς ἐνεργητικῆς φφνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων δημάτων. Μετογὴ τοῦ εἰμί, τοῦ ἐνεστῶτος μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντ. καὶ ἀφωνολήκτων δημάτων.
29. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ὑγρόληκτα ταὶ ἐρρινόληκτα.
30. Ἐπίθετα τριτόκλιτα δικατάληκτα εἰς - ης.
31. Ἀνώμαλα ἐπίθετα (πολύς, μέγας κλπ.).
32. Ἐπιρρήματα.
33. Ὁμαλὰ παραθετικὰ ἐπιθέτων.
34. Παραθετικὰ ἀνωμάλων ἐπιθέτων, παραθετικὰ ἐπιρρήματων.
35. Εὔκτικὴ ἐνεστῶτος φωνηεντολ. καὶ ἀφωνολήκτων βαρυτόνων δημάτων καὶ τοῦ ὄχιματος εἰμί.
36. Εὔκτικὴ μέλλοντος, ἀορ. α' καὶ παρακειμένου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων δημάτων.
37. Ηροστακτικὴ τοῦ ἐνεστῶτος, ἀορίστου α' καὶ παρακειμένου τῶν αὐτῶν δημάτων καὶ τοῦ ὄχιματος εἰμί.
38. Ἐνεργητικὸς ἀορίστος β'.
39. Ἐπανάληψις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων δημάτων.
40. Ἀντωνυμίαι προσωπικαί.

41. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τοῦ μέσου καὶ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τῶν φωνητολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων δημάτων.
42. Αἱ ἐγκλίσεις τοῦ μέσου μέλλοντος καὶ ἀδόρ. α' μέλλων τοῦ εἰμί.
43. Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τῆς μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς τῶν φωνητολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων δημάτων.
44. Μέσος ἀδόριστος β'.
45. Παθητικὸς μέλλων καὶ ἀδόριστος α' καὶ β'.
46. Ἀντωνυμίαι κτητικαί.
47. Ἐνεστῶς καὶ παρατατικὸς τῆς ἐνεργητ. φωνῆς τῶν συνηρημένων δημάτων εἰς -άω.
48. Ἐνεστῶς καὶ παρατατικὸς τῆς μέσης φωνῆς τῶν συνηρημένων εἰς -άω.
49. Συνηρημένα εἰς -έω ἐνεργ. φωνῆς.
50. Συνηρημένα εἰς -έω μέσης »
51. Συνηρημένα εἰς -όω ἐνεργ. φωνῆς.
52. Συνηρημένα εἰς -όω μέσης »
53. Οἱ ἄλλοι χρόνοι τῶν συνηρημένων δημάτων.
54. Ἀνώμαλος σχηματισμὸς τῶν ἄλλων χρόνων τῶν συνηρημένων. Κλίσις τῶν εἰς -έω ἐχόντων θέμα μονοσύλλαβον.
55. Ἐπανάληψις τῶν ἀνωτέρω.
56. Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι καὶ ἡ ἐπαναληπτικὴ αὐτός.
57. Αὐτοπαθεῖς καὶ ἀλληλοπαθεῖς ἀντωνυμίαι.
58. Ἐρωτηματικαὶ καὶ ἀδόριστοι ἀντωνυμίαι.
59. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.
60. Συσχετικαὶ ἀντωνυμίαι.
61. Οὖσιαστικὰ συνηρημένα Α' κλίσεως.
62. Συνηρημένα οὖσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα δευτερόκλιτα.
63. Δυϊκὸς δριθμός.
64. Ἀττικὴ δευτέρα κλίσις οὖσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων.
65. Ἀνώμαλος αὔξησις καὶ ἀναδιπλασιασμός.
66. Ἐνεστῶς καὶ παρατατικὸς τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
67. Μέλλων τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς
68. Ἀδόριστος τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
69. Παθητικὸς μέλλων καὶ ἀδόριστος τῶν ὑγρολήκτων.
70. Ἐπανάληψις τῶν μέχρι τοῦδε ὑγρολήκτων.
71. Παθητικὸς παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τῶν ὑγρολήκτων

72. Τὰ εἰς -νυμι δήματα.
  73. Ἐνεργητικὴ φωνὴ τοῦ ἵστημι.
  74. Μέση φωνὴ τοῦ ἵστημι.
  75. Τίθημι καὶ ἵημι ἐνεργητικὴ καὶ μέση φωνή.
  76. Δίδωμι καὶ δίδομαι.
-

ΜΕΡΟΣ Β'

---

77. Ἀόριστοι β' βαρυτόνων δημάτων κλινόμενοι κατὰ τὰ εἰς -μι.
  78. Ῥήματα κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἵστημι καὶ ἵσταμαι.
  79. Εἴμι, φημί, οἶδα, δέδοικα, τέθνηκα, βέβηκα, κεῖμαι, κάθημαι.
  80. Ῥήματα σχηματίζοντα ἀνωμάλους διαφόρους χρόνους.
  81. Ὁμοίως.
  82. Μέσα ἀποθετικά, παθητικά ἀποθετικά.
  83. Μεικτὰ ἀποθετικά.
  84. Ἀριθμητικά.
  85. Ῥήματα παράγωγα.
  86. Οὐσιαστικὰ ἐκ δημάτων δηλοῦντα τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον.
  87. »   »   »   »   ἐνέργειαν.
  88.   »   »   »   ἀποτέλεσμα.
  89. Οὐσιαστικὰ ἐξ ἐπιθέτων.
  90. Οὐσιαστικὰ ἐξ οὐσιαστικῶν.
  91. Ἐπίθετα ἐκ δημάτων.
  92. Ἐπίθετα ἐξ δνομάτων καὶ ἐπιρρημάτων.
  93. Ἐπιρρήματα παράγωγα.
  94. Σύνθεσις. Α' συνθετικὸν κλιτὸν δνομα.
  95.   »   Α'   »   δῆμα καὶ ἄκλιτον.
  96.   »   Β'   »   οὐσιαστικόν, ἐπίθετον, δῆμα, ἄκλιτον.
  97. Σημασία τῶν συνθέτων.
  98. Τονισμὸς τῶν συνθέτων.
-

ΜΕΡΟΣ Γ'

1. Οὐσιαστικὰ Β' κλίσεως. Ἐνεστῶς καὶ παρατατικὸς βαρυτόνων δημάτων ἐνεργητ. καὶ τοῦ δήματος εἰμί.
2. Οὐσιαστικὰ Α' κλίσεως.
3. Ἐπίθετα δευτερόκλιτα. Ὁριστικὴ μέσου καὶ παθητικοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.
4. Τριτόκλιτα οὐσιαστικὰ φωνηντόληκτα.
5. Τριτόκλιτα   »   ἀφωνόληκτα, ὑγρόληκτα, σιγμόληκτα.
6. Ὁμοίως τριτόκλιτα. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς πλὴν τῆς εὐκτικῆς καὶ προστατικῆς.
7. Ὁμοίως τριτόκλιτα.
8.   »   οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα· ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ μέσου ἐνεστῶτος.
9. Παραθετικὰ διμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ἐπιθέτων.
10. Ὁμοίως.
11.   »   Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν βαρυτόνων φωνηντολήκτων καὶ ἀφωνοκλήτων.
12. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς. Ἀόρ. ἐνεργ. β'.
13. Μέση φωνὴ καὶ παθητικὴ τῶν βαρυτόνων φωνηντολήκτων καὶ ἀφωνοκλήτων δημάτων.
14. Μέσος ἀόρ. β' καὶ παθητ. ἀόρ. β'.
15. Συνηρημένα δήματα.
16.   »   »
17.   »   »
18. Ἀντωνυμίαι.
19.   »
20. Οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα συνηρημένα. Ἀττικὴ β' κλίσις,
21. Ἀνώμαλος ἀναδιπλασιασμὸς καὶ αὔξησις. Ὑγρόληκτα δήματα.
22.   »   »
23. Πήματα εἰς -μι.
24.   »   »
25.   »   »
26. Ἀόριστοι β' βαρυτόνων δημάτων κατὰ τὰ εἰς -μι κλινόμενοι.

27. Ἀνώμαλα δήματα.
  28. Ἀνώμαλα δήματα.
  29. Ρήματα σχηματίζοντα ἀνωμάλους τοὺς διαφόρους χρόνους.
  30. Ὁμοίως.
  31. Ἀριθμητικά.
  32. Παραγωγὴ καὶ σύνθεσις.
  33. Παραγωγὴ καὶ σύνθεσις.
  34. Ὁμοίως καὶ ἐπανάληψις.
-

Π Ι Ν Α Ξ

έμφασίνων εἰς ποίας ἀσκήσεις διδάσκονται τὰ κατωτέρω συντακτικὰ φαινόμενα.

Διὰ τὴν α' τάξιν.

1. Πρότασις ἀπλῆ : ἄσκ. 1, 2 καὶ ἐφεξῆς.
2. Κύριοι ὅροι τῆς προτάσεως : ἄσκ. 1, 2 καὶ ἐφεξῆς.
3. Σύνθετος πρότασις : ἄσκ. 1, 2, 3 καὶ ἐφεξῆς.
4. Κύριαι καὶ ἔξηρτημέναι προτάσεις : ἄσκ. 4, 7, 8 καὶ ἐφεξῆς.
5. Συμφωνία κατηγορουμένου πρὸς ὑποκείμενον· αἱ ἀνωτέρῳ ἀσκήσεις.
6. Ἄριματα ἐνεργητικά : αἱ ἀνωτέρῳ ἀσκήσεις καὶ ἐφεξῆς.
7. Ἀντικείμενον κυρίως κατ' αἴτιατικήν : αἱ ἀνωτέρῳ ἀσκήσεις καὶ ἐφεξῆς.
8. Συμπλήρωμα ὁήματος κατὰ μίαν τῶν πλαγίων πτώσεων : ἄσκ. 8 καὶ αἱ ἀνωτέρῳ ἀσκήσεις.
9. Ἄριματα παθητικά : ἄσκ. 6, 7 καὶ αἱ ἀνωτέρῳ ἀσκήσεις.
10. Ἄριματα μέσα.
11. Τροπὴ ἐνεργητικῆς συντάξεως εἰς παθητικήν. Ποιητικὸν αἴτιον : ἄσκ. 6, 7, 13, 14 καὶ ἐφεξῆς.
12. Ἀττικὴ σύνταξις : ἄσκ. 4, 19, 26 καὶ ἐφεξῆς.
13. Ἀπαρέμφατον εἰδικὸν καὶ τελικόν : ἄσκ. 16, 17 καὶ ἐφεξῆς.
14. Ὑποκείμενον ἀπαρεμφάτον : ἄσκ. 17, 27 καὶ ἐφεξῆς.
15. Μετοχή : ἄσκ. 27, 28, 54, 55 καὶ ἐφεξῆς.
16. Τρόπος ἀναλύσεως τῶν μετοχῶν : ἄσκ. 28, 30, 38 καὶ ἐφεξῆς.
17. Δοτικὴ δογανική : ἄσκ. 2, 10, 13 καὶ ἐφεξῆς.
18. Δοτικὴ τοῦ αἴτιού : ἄσκ. 2, 21 καὶ ἐφεξῆς.
19. Αἴτιατικὴ τῆς ἀναφορᾶς : ἄσκ. 21, 25 καὶ ἐφεξῆς,

Διὰ τὴν β' τάξιν.

1. Συμφωνία κατηγορουμένου πρὸς δύο ἢ περισσότερα ὑποκείμενα : ἀνωτέρῳ ἀσκήσεις.
2. Οὐσιαστικὸν διορισμό : ἄσκ. 30 καὶ ἐφεξῆς.
3. Ἐπιθετικὸν διορισμό : ἄσκ. 5, 29 καὶ ἐφεξῆς.

4. Παραθετικά. Σύνταξις αὐτῶν : ἀσκ. 33, 34 καὶ ἐφεξῆς.
  5. Προθετικὲ διορισμὸι ὅλαι αἵ ἀσκήσεις.
  6. Σύνταξις τῶν προθέσεων : ὅλαι αἵ ἀσκήσεις.
  7. Γενικὴ ἀπόλυτος : ἀσκησὶς 68, 78 καὶ ἐφεξῆς.
  8. Ὁριστικὴ ἴστορικῶν χρόνων μετὰ τοῦ ἄν: ἀσκ. 6 καὶ ἐφεξῆς.
  9. Ἐπιρρηματικὸι διορισμοί : ἀσκ. 35 καὶ ἐφεξῆς.
  10. Αἱ ἔγκλισεις ἐν τῷ ἀνεξαρτήτῳ λόγῳ : ἀσκ. 15, 31, 35, 37, 41, 48, 55, 57, 58 καὶ ἐφεξῆς.
  11. Αἱ ἔγκλισεις ἐν τῷ ἔξηρτημένῳ λόγῳ : ἀσκ. 15, 19, 24, 42, 47, 50, 52, 55, 58 καὶ ἐφεξῆς.
  12. Ἡ εὐκτικὴ τοῦ πλαγίου λόγου : ἀσκ. 36, 42, 43, 44, 45, 57.
  13. Ἀπρόσωπα δήματα : ἀσκ. 51 καὶ ἐφεξῆς.
  14. Ἀπαγορευτικὰ μή : ἀσκ. 48, 55, 62.
-

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28/7/1931

Άριθ. πρωτ. 34942

Πρός

τὸν Ἑπεστικὸν Οἰκον. Δ. Κολλαρού παν. Στασ.

Ἄνακοινοῦμεν ὅμιν ὅτι δι' ἡμετέρας ταυτικίθμου πλέον εφεδροθείσης τὴν 10 Ιουλίου 3. 3. καὶ δημοσιευθείσης τὴν 19 μετὰ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸ ὑπὸ ἀριθ. 89 φύλλον τοῦ τ. Β' τῆς Εκπαιδευτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίμη συμφώνως πρὸς τὸν αὐτὸν 3428 τὸν ὑμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κοίστιν βιβλίον τοῦ τετραγωνικῆς Τέλωσης» διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δύο κατωτέρων ἀρχαὶ τῶν γυμνασίων καὶ τῶν δύο τάξεων τῶν ἡμιγυμνασίων μίαν πενταετίαν ἀρχιδιάκονην ἀπὸ τὸ σχολικὸν ἕτος 1931-1932 ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως κατὰ τὴν ἑκτύπωσιν ἱστορίας ὑπὸ δῆμοι καὶ ἐκτελεσθῶσιν αἱ τροποποιήσεις αἱ δοσῖαι ὑπερέκχθησαν ὑπὸ τῆς σίκείας ἐπιτροπῆς διὰ τῆς αἱτιολογικῆς ἐκθέσεως.

Ο. ἑπονδγός

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο. τηματάρχης

Κ. ΚΑΛΠΕΡΗΣ

«Ἀρθρον θον τοῦ Π. Διατάγματος «Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως τῶν ἔγκενερμένων διδακτικῶν βιβλίων».

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακρά τοῦ τούου τῆς ἐκδότεως τῶν επιτρέπεται νά πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνιστέοι κατά 15% τῆς ἐπὶ τῷ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κυνονισθείσης ἄνευ βιβλίοσύμου τῆς πρὸς ἀντιμετωπιστὴν τῆς δαπάνης, συσκευῆς καὶ τῶν ταχυδρυμικῶν τὸ τὸν ὄρον ὅπως ἐπὶ τοῦ ἁστερεύοντος μέσους τοῦ ἔξωφύλλου λευταίας σελίδος τούτου ἐπιτούτου τὸ παρόν ἀρθρον.